

2025/40

22.1.2025

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2025/40

ze dne 19. prosince 2024

**o obalech a obalových odpadech, o změně nařízení (EU) 2019/1020 a směrnice (EU) 2019/904
a o zrušení směrnice 94/62/ES**

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Vhodné obaly jsou zapotřebí za účelem ochrany výrobků a jejich snadné přepravy z místa výroby do místa použití nebo spotřeby. Předcházení vzniku překážek na vnitřním trhu s obaly je klíčové pro fungování vnitřního trhu s výrobky. Roztříštěná pravidla a nejasné požadavky vystavují hospodářské subjekty nejistotě a způsobují jim dodatečné náklady.
- (2) Podle statistik Komise (Eurostatu) týkajících se obalových odpadů v období 2010-2021 se na výrobu obalů spotřebuje velké množství primárních surovin (původních materiálů); v Unii se na obaly použije 40 % z celkové spotřeby plastů a 50 % z celkové spotřeby papíru, přičemž obaly tvoří 36 % tuhého komunálního odpadu. Velký a neustále se zvyšující objem produkováných obalů, jakož i nízká úroveň opětovného použití a sběru a nekvalitní recyklace představují závažné překážky, pokud jde o dosažení nízkouhlíkového oběhového hospodářství. Toto nařízení by tudíž mělo zavést pravidla vztahující se na celý životní cyklus obalů, kterými by harmonizovalo vnitrostátní opatření, a tím přispělo k účinnému fungování vnitřního trhu, a současně by mělo předcházet nepříznivým dopadům obalů a obalových odpadů na životní prostředí a lidské zdraví a tyto dopady omezovat. Tím, že stanoví opatření v souladu s hierarchií způsobů nakládání s odpady podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES ⁽³⁾ (dále jen „hierarchie způsobů nakládání s odpady“), by toto nařízení mělo přispět k přechodu na oběhové hospodářství.
- (3) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/62/ES ⁽⁴⁾ stanoví požadavky týkající se obalů, pokud jde o jejich složení a vlastnosti z hlediska opětovného použití a využitelnosti („základní požadavky na obaly“), a vytyčuje cíle pro členské státy v oblasti využití a recyklace.
- (4) V rámci kontroly účelnosti směrnice 94/62/ES, která byla provedena v roce 2014, doporučila Komise úpravy základních požadavků na obaly, které byly považovány za klíčový nástroj zlepšení environmentální výkonnosti obalů, tak, aby byly tyto požadavky konkrétnější a snadněji vymahatelné, ale také přísnější.
- (5) V souladu se Zelenou dohodou pro Evropu uvedenou ve sdělení Komise ze dne 11. prosince 2019 obsahuje nový akční plán pro oběhové hospodářství pro čistší a konkurenceschopnější Evropu, jenž je uveden ve sdělení Komise ze dne 11. března 2020, závazek zpřísnit základní požadavky na obaly, aby se zajistilo, že všechny obaly budou do roku 2030 opětovně použitelné nebo recyklovatelné, a zvážit další opatření ke snížení nadměrného množství

⁽¹⁾ Úř. věst. C 228, 29.6.2023, s. 114.

⁽²⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 24. dubna 2024 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 16. prosince 2024.

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES ze dne 19. listopadu 2008 o odpadech a o zrušení některých směrnic (Úř. věst. L 312, 22.11.2008, s. 3).

⁽⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/62/ES ze dne 20. prosince 1994 o obalech a obalových odpadech (Úř. věst. L 365, 31.12.1994, s. 10).

obalů a obalových odpadů, k podnícení navrhování obalů zohledňujícího jejich opětovné použití a recyklovatelnost, ke snížení složitosti obalových materiálů a k zavedení požadavků na obsah recyklovaného materiálu v plastových obalech. Uvedený plán rovněž zdůrazňuje, že je nezbytné omezit plýtvání potravinami. Komise se zavazuje, že posoudí proveditelnost celounijního označování, které by usnadnilo správné třídění obalových odpadů u zdroje.

- (6) Plasty jsou uhlíkově nejnáročnějším obalovým materiálem a recyklace plastového odpadu vyžaduje z hlediska využití fosilních paliv zhruba pětkrát méně fosilních paliv než spalování s energetickým využitím. Jak je uvedeno v Evropské strategii pro plasty v oběhovém hospodářství, jež je uvedena ve sdělení Komise ze dne 16. ledna 2018, obsahuje akční plán pro oběhové hospodářství závazek zvýšit využívání recyklovaných plastů a přispět k udržitelnějšímu používání plastů. Ke snižování znečištění z plastových obalových odpadů přispívají rozpočet Unie a systém vlastních zdrojů. Rozhodnutím Rady (EU, Euratom) 2020/2053⁽⁵⁾ byl od 1. ledna 2021 zaveden příspěvek členských států úměrný množství plastových obalových odpadů, jež nejsou v jednotlivých členských státech recyklovány. Vlastní zdroj je jednou z pobídek ke snížení spotřeby plastů na jedno použití a k podpoře recyklace a oběhového hospodářství.
- (7) Rada v závěrech o zajištění oběhového a ekologického oživení přijatých dne 11. prosince 2020 zdůraznila, že by revize směrnice 94/62/ES měla aktualizovat příslušná ustanovení a stanovit konkrétnější, účinnější a snadněji proveditelná ustanovení s cílem posílit udržitelné obaly na vnitřním trhu a minimalizovat složitost obalů, aby se tak podpořila ekonomicky proveditelná řešení, zlepšila se opětovná použitelnost a recyklovatelnost obalů a minimalizovaly se látky vzbuzující obavy používané v obalových materiálech, zejména v potravinářských obalových materiálech. Rada rovněž zdůraznila, že by revize směrnice 94/62/ES měla v zájmu usnadnění recyklace zavést rovněž označování obalů snadno srozumitelným způsobem, aby byli spotřebitelé informováni o recyklovatelnosti obalů a o tom, kam by se daný obalový odpad měl vyhodit.
- (8) Evropský parlament v usnesení ze dne 10. února 2021 o novém akčním plánu pro oběhové hospodářství⁽⁶⁾ zdůraznil cíl vyrábět do roku 2030 všechny obaly jako znovu použitelné nebo recyklovatelné, a to způsobem, který je z ekonomického hlediska přijatelný, a vyzval Komisi, aby předložila legislativní návrh na revizi směrnice 94/62/ES, který by zahrnoval opatření a cíle v oblasti snižování množství odpadu a ambiciózní základní požadavky s cílem snížit nadměrné množství obalů, a to i v elektronickém obchodování, zlepšit recyklovatelnost a minimalizovat složitost obalů, zvýšit obsah recyklovaného materiálu, postupně ukončit používání nebezpečných a škodlivých látek a podporovat opětovné použití.
- (9) Toto nařízení doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1781⁽⁷⁾, v němž obaly nejsou řešeny jako samostatná kategorie výrobků. Je však třeba připomenout, že akty v přenesené pravomoci přijatými na základě nařízení (EU) 2024/1781 lze stanovit dodatečné nebo podrobnější požadavky na obaly konkrétních výrobků, a to zejména v souvislosti se zmenšením obalů na možné minimum v případech, kdy lze designem výrobků nebo jeho přepracováním snížit dopad obalu na životní prostředí.
- (10) Toto nařízení by se mělo vztahovat na veškeré obaly uváděné na trh v Unii a na veškeré obalové odpady bez ohledu na druh obalu či použitý materiál. Z důvodu právní jasnosti by měla být přeformulována definice obalů uvedená ve směrnici 94/62/ES, neměl by se však měnit její obsah. Prodejní obaly, skupinové obaly a přepravní obaly by měly být definovány samostatně. Mělo by se předejít zdvojení terminologie. V tomto nařízení proto termín „prodejní obaly“ odpovídá termínu „primární obaly“, termín „skupinové obaly“ termínu „sekundární obaly“ a termín „přepravní obaly“ termínu „terciární obaly“.
- (11) Kelímky, nádoby na potraviny, svačínové sáčky nebo jiné předměty, které mohou zastávat funkci obalu, by neměly být považovány za obal, pokud jsou navrženy a určeny k tomu, aby je konečný distributor prodával prázdné. Takové předměty by měly být považovány za obal, pouze pokud jsou navrženy a určeny k tomu, aby byly naplněny v místě prodeje, přičemž v takovém případě by měly být považovány za „obaly v rámci poskytování služeb“, nebo pokud v nich konečný distributor prodává potraviny či nápoje, plní-li funkci obalu.

⁽⁵⁾ Rozhodnutí Rady (EU, Euratom) 2020/2053 ze dne 14. prosince 2020 o systému vlastních zdrojů Evropské unie a o zrušení rozhodnutí 2014/335/EU, Euratom (Úř. věst. L 424, 15.12.2020, s. 1).

⁽⁶⁾ Úř. věst. C 465, 17.11.2021, s. 11.

⁽⁷⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1781 ze dne 13. června 2024 o stanovení rámce pro určení požadavků na ekodesign udržitelných výrobků, změně směrnice (EU) 2020/1828 a nařízení (EU) 2023/1542 a o zrušení směrnice 2009/125/ES (Úř. věst. L, 2024/1781, 28.6.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1781/oj>).

- (12) Definice primárních výrobních obalů by neměla vést k rozšíření výrobků, které jsou považovány za obaly podle tohoto nařízení. Zavedení této definice a její použití v definici „producenta“ by mělo zaručit, že za producenta se podle tohoto nařízení považuje fyzická nebo právnická osoba, která uvedený druh obalů poprvé dodává, a nikoli podniky v primárním sektoru, jako jsou zemědělci, které tento druh obalů používají.
- (13) Za obal by se neměl považovat předmět, jenž je nedílnou součástí výrobku a je zapotřebí k tomu, aby uzavíral, zabezpečoval nebo uchovával tento výrobek po celou dobu jeho životnosti, přičemž všechny části daného předmětu jsou určeny pro společné užívání, společnou spotřebu nebo společné odstranění, neboť funkčnost tohoto předmětu je neoddělitelně spojena s tím, že je součástí daného výrobku. S ohledem na to, jak spotřebitelé odstraňují čajové a kávové sáčky a jednotky pro přípravu jedné porce kávy nebo čaje ve specializovaných systémech, které se v praxi odstraňují společně se zbytkem výrobku, čímž dochází ke kontaminaci kompostovatelných a recyklačních toků, by se však s těmito konkrétními předměty mělo zacházet jako s obaly. Tento přístup je v souladu s cílem zvýšit tříděný sběr biologického odpadu, jak požaduje článek 22 směrnice 2008/98/ES, a zajišťuje soudržnost, pokud jde o finanční a provozní povinnosti na konci životnosti. Barvy, inkousty, politury, laky a adheziva, které byly aplikovány přímo na výrobek, by neměly být považovány za obal. Štítky, které jsou na výrobku přímo zavěšeny nebo umístěny, včetně samolepicích štítků nalepených na ovoci a zelenině, by však za obal považovány být měly, neboť lepidlo na štítku je sice adhezivum, avšak štítek samotný nikoli. Pokud navíc daný materiál představuje pouze nevýznamnou část obalové jednotky a v každém případě ne více než 5 % její celkové hmotnosti, neměla by taková obalová jednotka být považována za kompozitní obal. Definice kompozitních obalů v tomto nařízení by obaly na jedno použití částečně vyrobené z plastů, bez ohledu na prahovou hodnotu, neměla osvobozovat od požadavků stanovených ve směrnici Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/904⁽⁸⁾.
- (14) Obal by měl být uveden na trh, pouze pokud splňuje požadavky na udržitelnost a označování stanovené tímto nařízením nebo na jeho základě. Mělo by se mít za to, že k uvedení obalu na trh došlo v okamžiku, kdy je obal poprvé dodán na trh Unie, tedy poskytnut výrobcem nebo dovozcem k distribuci, spotřebě nebo použití v rámci obchodní činnosti, ať už za úplatu, nebo bezplatně. Obaly, které již byly uvedeny na trh Unie přede dnem použitelnosti příslušných požadavků a jsou již součástí zásob distributorů, včetně maloobchodníků a velkoobchodníků, by proto nemusely požadavky na udržitelnost a označování stanovené tímto nařízením nebo na jeho základě splňovat.
- (15) V souladu s hierarchií způsobů nakládání s odpady a se zohledňováním životního cyklu v zájmu dosažení co nejlepšího celkového výsledku z hlediska životního prostředí by cílem opatření stanovených tímto nařízením mělo být snížení množství obalů uváděných na trh z hlediska jejich objemu a hmotnosti a předcházení vzniku obalových odpadů, a to především tím, že se obaly zmenší na možné minimum, zamezí se používání zbytečných obalů a zvýší se opětovné používání obalů. Cílem opatření stanovených tímto nařízením by navíc mělo být zvýšit využívání obsahu recyklovaného materiálu v obalech, především v plastových obalech, u nichž se recyklovaný materiál využívá velmi málo, a to skrze posílení systémů vysoce kvalitní recyklace, čímž se zvýší míra recyklace všech obalů,lepší se kvalita výsledných druhotných surovin a současně se omezí jiné formy využití a konečné odstraňování.
- (16) V souladu s hierarchií způsobů nakládání s odpady, podle níž je odstraňování odpadů prostřednictvím skládek považováno za nejméně upřednostňovanou možnost, by cílem opatření stanovených tímto nařízením mělo být snížení objemu skládkování obalových odpadů.
- (17) Obaly by měly být navrhovány, vyráběny a uváděny na trh způsobem, který umožní co nejvyšší počet jejich opětovného použití nebo vysoce kvalitní recyklaci a minimalizuje jejich dopad na životní prostředí během celého jejich životního cyklu a životního cyklu výrobků, pro které byly navrženy. Za účelem dosažení uvedeného cíle by Komisi měla být v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“) svěřena pravomoc přijímat akty, kterými se stanoví minimální počet cyklů pro opětovně použitelné obaly u obalových formátů, které jsou nejčastěji využívány pro opětovné použití.
- (18) V souladu s cíli akčního plánu pro oběhové hospodářství a se sdělením Komise ze dne 14. října 2020 s názvem „Strategie pro udržitelnost v oblasti chemických látek: K životnímu prostředí bez toxických látek“ (dále jen „Strategie pro udržitelnost v oblasti chemických látek“), jakož i v zájmu zajištění řádného nakládání s chemickými látkami po celou dobu jejich životního cyklu a zajištění přechodu na oběhové hospodářství bez toxických látek a s ohledem na význam obalů v každodenním životě je nutné, aby toto nařízení řešilo dopady obalů na lidské zdraví, na životní

⁽⁸⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/904 ze dne 5. června 2019 o omezení dopadu některých plastových výrobků na životní prostředí (Úř. věst. L 155, 12.6.2019, s. 1).

prostředí a na obecnější výkonnost v oblasti udržitelnosti včetně oběhovosti, které jsou způsobeny přítomností látek vzbuzujících obavy v rámci celého životního cyklu obalů, tedy od výroby přes použití až po konec životnosti včetně nakládání s odpady.

- (19) S ohledem na vědeckotechnický pokrok by obaly měly být navrhovány a vyráběny tak, aby byl v jejich složení omezen obsah některých těžkých kovů a dalších látek vzbuzujících obavy. Jak je stanoveno ve Strategii pro udržitelnost v oblasti chemických látek, mají být látky vzbuzující obavy co nejvíce minimalizovány a nahrazeny a ty nejméně škodlivější mají být v případě jiného než zásadního společenského použití, zejména ve spotřebitelských výrobcích, z užívání postupně vyřazeny. Používání látek vzbuzujících obavy jako složek obalového materiálu nebo složek součástí obalu by proto mělo být omezeno na minimum s cílem zajistit, aby obaly ani materiály získané jejich recyklací neměly po celý svůj životní cyklus žádné nepříznivé účinky na lidské zdraví nebo životní prostředí.
- (20) Perfluoralkylové a polyfluoralkylové látky (PFAS) jsou skupinou tisíců syntetických chemických látek, které mají v Unii i ve zbytku světa časté a široké použití. Pokud jde o podíl látek PFAS, jsou jedním z nejrelevantnějších odvětví materiály a obaly určené pro styk s potravinami. Všechny látky PFAS spadající do oblasti působnosti tohoto nařízení jsou buď samy o sobě vysoce perzistentní, nebo se na vysoce perzistentní PFAS rozkládají v životním prostředí. Pokud jde konkrétně o ty sledované parametry, které se při dlouhodobé expozici člověka považují z hlediska lidského zdraví za nejvíce znepokojivé, tj. karcinogenita, mutagenita, toxicita pro reprodukci, včetně účinků na laktaci nebo prostřednictvím laktace, a toxicita pro specifické cílové orgány, byl u velkého množství PFAS zjištěn alespoň jeden z uvedených parametrů. Na základě fyzikálních vlastností PFAS, zejména jejich perzistence, ale i zjištěných účinků některých PFAS na zdraví představují tyto látky riziko pro životní prostředí a lidské zdraví.
- (21) V důsledku přítomnosti PFAS v materiálech určených pro styk s potravinami dochází nevyhnutelně k expozici člověka těmto látkám. Vzhledem k tomu, že pro riziko vznikající v důsledku PFAS není stanovena prahová hodnota, představuje expozice vůči látkám PFAS obsaženým v materiálech určených pro styk s potravinami pro lidské zdraví nepřijatelné riziko. Látky PFAS by se proto měly v obalech určených pro styk s potravinami omezit. Aby se zabránilo překrývání s omezeními používání látek PFAS, jež jsou stanovena v jiných právních aktech Unie, měla by Komise provést hodnocení s cílem posoudit, zda je toto omezení látek PFAS v obalech určených pro styk s potravinami stanovené tímto nařízením zapotřebí změnit nebo zrušit.
- (22) Bisfenol A (BPA) je chemická sloučenina používaná při výrobě materiálů, které přicházejí do styku s potravinami, jako je opětovně použitelné plastové nádobí nebo potažení vnitřku plechovek, které slouží hlavně jako ochranná vrstva. Expozice BPA, k níž může dojít v důsledku migrace této látky do potravin a nápojů a jejího následného požití spotřebiteli, může podle posouzení zveřejněného v roce 2023 Evropským úřadem pro bezpečnost potravin (EFSA) představovat pro spotřebitele riziko i při nízké úrovni expozice.
- (23) Vzhledem k probíhajícímu řízení o omezení používání BPA se v souladu s pravomocemi svěřenými Komisi nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1935/2004⁽⁹⁾ o materiálech určených pro styk s potravinami očekává, že omezení používání BPA bude přijato do konce roku 2024. Jakmile bude omezení používání BPA přijato, bude se vztahovat na veškeré obaly potravin a na další materiály určené pro styk s potravinami s tím, že všeobecné přechodné období bude trvat 18 měsíců.
- (24) V souladu s Akčním plánem EU: „Vstříc nulovému znečištění ovzduší, vod a půdy“, jenž je uveden ve sdělení Komise ze dne 12. května 2021, by politiky Unie měly být založeny na zásadě, že preventivní opatření by měla být přijímána u zdroje. Komise ve Strategii pro udržitelnost v oblasti chemických látek zdůrazňuje, že jakožto základ pro regulaci chemických látek v Unii by měla být posílena nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006⁽¹⁰⁾ a (ES) č. 1272/2008⁽¹¹⁾ a že by měla být doplněna soudržnými přístupy k posuzování chemických látek a k nakládání s nimi podle stávajících odvětvových právních předpisů. Látky obsažené v obalech a v jejich součástech

⁽⁹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1935/2004 ze dne 27. října 2004 o materiálech a předmětech určených pro styk s potravinami a o zrušení směrnic 80/590/EHS a 89/109/EHS (Úř. věst. L 338, 13.11.2004, s. 4).

⁽¹⁰⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 ze dne 18. prosince 2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek, o zřízení Evropské agentury pro chemické látky, o změně směrnice 1999/45/ES a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 793/93, nařízení Komise (ES) č. 1488/94, směrnice Rady 76/769/EHS a směrnice Komise 91/155/EHS, 93/67/EHS, 93/105/ES a 2000/21/ES (Úř. věst. L 396, 30.12.2006, s. 1).

⁽¹¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008 ze dne 16. prosince 2008 o klasifikaci, označování a balení látek a směsí, o změně a zrušení směrnice 67/548/EHS a 1999/45/ES a o změně nařízení (ES) č. 1907/2006 (Úř. věst. L 353, 31.12.2008, s. 1).

jsou tedy omezovány u zdroje a primárně jsou upraveny nařízením (ES) č. 1907/2006, a to v souladu s pravidly a postupy stanovenými v hlavě VIII uvedeného nařízení, s cílem chránit lidské zdraví a životní prostředí během všech fází životního cyklu látky, tj. i ve fázi odpadu. Mělo by proto být připomenuto, že se nařízení (ES) č. 1907/2006 vztahuje na přijímání či změny omezení látek vyráběných k použití nebo používaných ve výrobě obalů či jejich součástí, jakož i omezení uvádění látek obsažených v obalech nebo jejich součástech na trh. Pokud jde o obaly, které spadají do oblasti působnosti nařízení (ES) č. 1935/2004, je třeba připomenout, že cílem uvedeného nařízení je zajistit vysoký stupeň ochrany spotřebitelů balených potravin. Na látky v obalech, součástech obalů nebo v obalových odpadech se navíc také mohou vztahovat omezení stanovená v jiných právních aktech Unie, jako jsou omezení a zákazy stanovené pro perzistentní organické znečišťující látky podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1021 ⁽¹²⁾.

- (25) Z důvodu jednotnosti je vhodné kromě omezení, jež se vztahují se na materiály a předměty určené pro styk s potravinami a jež jsou stanovena v příloze XVII nařízení (ES) č. 1907/2006 a v nařízení (ES) č. 1935/2004, zachovat stávající omezení obsahu olova, kadmia, rtuti a šestimocného chromu v obalech nebo jejich součástech.
- (26) V rozhodnutích Komise 2001/171/ES ⁽¹³⁾ a 2009/292/ES ⁽¹⁴⁾, přijatých na základě směrnice 94/62/ES, jsou stanoveny podmínky pro odchylku týkající se koncentrací olova, kadmia, rtuti a šestimocného chromu obsažených v obalech nebo jejich součástech, které by měly být zachovány v rámci tohoto nařízení. S cílem zohlednit vědeckotechnický pokrok by však na Komisi měla být přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU za účelem snížení koncentrace kteréhokoli z kovů uvedených v tomto nařízení, nebo za účelem určení podmínek, za kterých se součet koncentrací uvedených kovů nevztahuje na recyklované materiály nebo na okruhy výrobků, které tvoří uzavřený a kontrolovaný řetězec, nebo na určité druhy obalů či obalové formáty. Na základě Strategie pro udržitelnost v oblasti chemických látek by se na původní i recyklovaný materiál měly v zásadě vztahovat stejné koncentrace pro nebezpečné látky. Mohou však nastat výjimečné okolnosti, kdy by mohlo být nezbytné se od této zásady odchýlit. Tyto výjimečné okolnosti, které odůvodňují odlišné koncentrace recyklovaného materiálu ve srovnání s koncentracemi primárních surovin, by měly být stanoveny na základě analýzy jednotlivých případů. Při změně stávajících výjimek týkajících se koncentrací olova, kadmia, rtuti a šestimocného chromu by Komise měla uvedenou zásadu zohlednit.
- (27) Aniž je dotčeno omezení látek PFAS, toto nařízení by nemělo umožňovat ukládání omezení týkajících se použití látek z důvodu chemické bezpečnosti nebo z důvodů týkajících se bezpečnosti potravin, pokud neexistuje nepřijatelné riziko pro lidské zdraví nebo životní prostředí, mimo jiné včetně omezení olova, kadmia, rtuti a šestimocného chromu, která již byla stanovena na základě směrnice 94/62/ES a která by měla být v tomto nařízení zachována, neboť takováto omezení jsou upravena jinými právními akty Unie. Toto nařízení by nicméně mělo rovněž umožňovat ukládat omezení, a to především z jiných důvodů než je chemická bezpečnost nebo bezpečnost potravin, pokud jde o látky obsažené v obalech a jejich součástech nebo používané v procesech jejich výroby, které mají negativní vliv na udržitelnost obalů, zvláště jejich oběhovost, a zejména procesy opětovného použití nebo recyklace.
- (28) Jedním z nejúčinnějších způsobů, jak zlepšit oběhovost obalů a zvýšit míru recyklace obalů a využívání obsahu recyklovaného materiálu v obalech, je navrhnout obaly tak, aby v okamžiku, kdy se z nich stanou obalové odpady, byla možná jejich recyklace. Odvětví obalového průmyslu prostřednictvím dobrovolných odvětvových systémů a některé členské státy stanovily za účelem úpravy poplatků v rámci rozšířené odpovědnosti producenta u řady obalových formátů kritéria designu pro recyklaci obalů. S cílem zabránit překážkám na vnitřním trhu a zajistit v odvětví rovné podmínky a v zájmu podpory udržitelnosti obalů je důležité stanovit povinné požadavky týkající se recyklovatelnosti obalů tím, že budou na úrovni Unie harmonizovány kritéria a metodika pro posuzování recyklovatelnosti obalů na základě metodiky designu pro recyklaci. Aby byl splněn cíl stanovený v akčním plánu pro

⁽¹²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1021 ze dne 20. června 2019 o perzistentních organických znečišťujících látkách (Úř. věst. L 169, 25.6.2019, s. 45).

⁽¹³⁾ Rozhodnutí Komise 2001/171/ES ze dne 19. února 2001, kterým se stanoví podmínky pro odchylku u skleněných obalů týkající se úrovní koncentrací těžkých kovů stanovených ve směrnici 94/62/ES o obalech a obalových odpadech (Úř. věst. L 62, 23.3.2001, s. 20).

⁽¹⁴⁾ Rozhodnutí Komise 2009/292/ES ze dne 24. března 2009, kterým se stanoví podmínky pro udělování výjimky ze směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/62/ES o obalech a obalových odpadech pro přepravy a palety z plastů týkající se úrovní koncentrace těžkých kovů (Úř. věst. L 79, 25.3.2009, s. 44).

oběhové hospodářství, měly by být do roku 2030 všechny obaly recyklovatelné ekonomicky životaschopným způsobem. Recyklovatelné obaly by měly být navrženy tak, aby byla recyklace materiálů možná a aby, když se stanou odpadem, mohly být sbírány v rámci tříděného sběru, roztříděny do konkrétních toků odpadů, aniž by byla dotčena recyklovatelnost jiných toků odpadů, a recyklovány ve velkém měřítku. Recyklovatelnost obalů by měla být stanovena podle tříd založených na kritériích designu pro recyklaci použitelných od roku 2030, jakož i na kritériích designu pro recyklaci a kritériích recyklovatelnosti ve velkém měřítku použitelných od roku 2035, u kategorií obalů uvedených v příloze II a vyjádřené jako třídy A, B nebo C. Obaly těchto tříd by mělo být možné považovat za recyklovatelné, a mělo by být proto možné je uvést na trh. Obal klasifikovaný v nižší třídě, než je třída C, by měl být považován za technicky nerecyklovatelný a jeho uvádění na trh by mělo být omezeno. Obaly by však tato kritéria měly splňovat až od 1. ledna 2030, aby byl hospodářským subjektům poskytnut dostatek času se přizpůsobit. Od 1. ledna 2038 by měly být obaly, pokud mají být uvedeny na trh, klasifikovány alespoň jako třída B.

- (29) Definice recyklace materiálů v tomto nařízení by měla doplňovat definice recyklace a materiálového využití stanovené ve směrnici 2008/98/ES. Recyklace materiálů udržuje zdroje v oběhu v rámci materiálového hospodářství, a neměla by tudíž zahrnovat biologické zpracování odpadu. Definice recyklace materiálů by neměla mít vliv na výpočet cílů v oblasti recyklace stanovených pro členské státy podle tohoto nařízení. Dané cíle a jejich výpočet jsou založeny na definici recyklace stanovené ve směrnici 2008/98/ES.
- (30) Vysoce kvalitní recyklace znamená, že recyklované materiály jsou rovnocenné nebo kvalitnější ve srovnání s původním materiálem, neboť jsou zachovány jejich technické vlastnosti, a mohou být použity jako náhrada primárních surovin pro obaly nebo podobné účely. Recyklovaný materiál lze opětovně recyklovat. Aby bylo možné vyrábět vysoce kvalitní recyklované suroviny, je zásadní sběr řádně tříděných obalových odpadů. Rozdíl mezi recyklací materiálů a vysoce kvalitní recyklací spočívá v tom, že při recyklaci materiálů jsou z obalového materiálu recyklací získány materiály, zatímco při vysoce kvalitní recyklaci jsou z obalů recyklací získány tak kvalitní materiály, že je lze použít na obaly stejné kvality nebo pro jiné účely, přičemž je zachována kvalita recyklovaného materiálu.
- (31) Skutečnost, že bylo provedeno posouzení designu pro recyklaci, sama o sobě nezajišťuje, že obaly budou v praxi skutečně recyklovány. Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení tohoto nařízení by Komisi měly být svěřeny prováděcí pravomoci k zavedení jednotné metodiky a mechanismu spotřebitelského řetězce, který zajistí, že obalové odpady budou účinně recyklovány ve velkém měřítku, a to na základě zavedených nejmodernějších postupů tříděného sběru a zavedených procesů třídění a recyklace ověřených v provozním prostředí. Od roku 2035 by proto mělo být provedeno nové posouzení na základě množství, tj. hmotnosti, účinně recyklovaného materiálu z každé kategorie obalů v souladu s metodikou a prahovými hodnotami stanovenými tímto nařízením. Prahové hodnoty pro recyklování ve velkém měřítku by měly být stanoveny s ohledem na cíl pro roční objem recyklovaného materiálu podle tohoto nařízení. Očekává se, že do roku 2030 členské státy předloží Komisi první údaje o objemu recyklovaného obalového odpadu podle jednotlivých kategorií obalů, aby bylo možné tyto údaje monitorovat. Producenti, kteří individuálně plní povinnosti vyplývající z rozšířené odpovědnosti producenta, organizace odpovědnosti producentů pověřené plněním těchto povinností nebo provozovatelé zařízení pro nakládání s obalovými odpady, jsou-li za organizaci nakládání s obalovými odpady odpovědné orgány veřejné správy, by měli zajistit, aby obalový odpad byl materiálem sbíraným v rámci tříděného sběru, tříděným a recyklovaným v zavedené infrastruktuře za použití zavedených postupů ověřených v provozním prostředí, a měli by výrobci poskytnout veškerou technickou dokumentaci prokazující recyklaci obalů ve velkém měřítku.
- (32) Za účelem zavedení harmonizovaných pravidel pro design obalů, která zajistí jejich recyklovatelnost, by na Komisi měla být přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, pokud jde o stanovení kritérií designu pro recyklaci a tříd recyklovatelnosti, stanovení toho, jak provést posouzení recyklovatelnosti a vyjádřit jeho výsledek, stanovení popisu podmínek, na jejichž základě jsou jednotlivé kategorie obalů řazeny do příslušných tříd recyklovatelnosti, stanovení rámce pro úpravu finančních příspěvků, které producenti platí za účelem splnění svých povinností rozšířené odpovědnosti producenta, jakož i o změny souvisejících příloh tohoto nařízení.
- (33) V zájmu podpory inovací v oblasti obalů by měla být obalům, jež mají inovativní prvky vedoucí k podstatnému zlepšení jejich hlavní funkce a jež mají prokazatelný přínos pro životní prostředí, prodloužena lhůta pro splnění

požadavků na recyklovatelnost. Inovativní prvky by měly být odůvodněné, zejména pokud jde o použití nových materiálů, a plánované zavedení cesty recyklace by mělo být vysvětleno v technické dokumentaci přiložené k obalu. Tyto informace by měly být použity mimo jiné k případné změně prováděcích aktů týkajících se kritérií designu pro recyklaci. Dříve než hospodářský subjekt uvede inovativní obal na trh, měl by rovněž podat oznámení Komisi a příslušnému orgánu.

- (34) Na ochranu zdraví a bezpečnosti lidí a zvířat by se vzhledem k povaze balených výrobků a souvisejícím požadavkům neměly požadavky na recyklovatelnost povinně vztahovat na vnitřní obaly podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/83/ES⁽¹⁵⁾ a podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/6⁽¹⁶⁾, které jsou v přímém kontaktu s léčivým přípravkem, ani na vnější obaly, jak jsou vymezeny v uvedených legislativních aktech, pokud tyto obaly musí splňovat specifické požadavky pro zachování kvality léčivého přípravku. Kromě toho by požadavky na recyklovatelnost neměly být povinné pro plastové obaly určené pro styk s citlivými produkty používané pro zdravotnické prostředky upravené nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/745⁽¹⁷⁾, pro plastové obaly určené pro styk s citlivými produkty používané pro diagnostické zdravotnické prostředky *in vitro* upravené nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/746⁽¹⁸⁾, pro plastové obaly určené pro styk s citlivými produkty používané pro potraviny určené pro kojence a malé děti a potraviny pro zvláštní lékařské účely upravené nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 609/2013⁽¹⁹⁾ nebo pro obaly používané pro přepravu nebezpečných věcí podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/68/ES⁽²⁰⁾. Na prodejní obaly vyrobené z lehkého dřeva, korku, textilu, kaučuku, keramiky nebo porcelánu by se tento požadavek rovněž neměl vztahovat, neboť tyto materiály jsou uváděny na trh ve velmi malých množstvích, tj. každá kategorie představuje méně než 1 % hmotnosti obalů uváděných na trh Unie. Touto výjimkou by neměla být dotčena povinnost platit finanční příspěvky v rámci rozšířené odpovědnosti producenta.
- (35) Některé členské státy přijímají opatření na podporu recyklovatelnosti obalů, která spočívají v úpravě poplatků v rámci rozšířené odpovědnosti producenta. Takové iniciativy na vnitrostátní úrovni mohou způsobit regulační nejistotu pro hospodářské subjekty, zejména pro ty, které dodávají obaly do více členských států. Úprava poplatků v rámci rozšířené odpovědnosti producenta je ale zároveň účinným ekonomickým nástrojem motivujícím k designu udržitelnějších obalů vedoucím ke snadněji recyklovatelným obalům a současně ke zlepšení fungování vnitřního trhu. Je proto nutné harmonizovat kritéria pro upravitelnost poplatků v rámci rozšířené odpovědnosti producenta na základě třídy recyklovatelnosti získané posouzením recyklovatelnosti, aniž by byla stanovena konkrétní výše těchto poplatků. Tato kritéria by měla navazovat na kritéria recyklovatelnosti obalů, a proto je vhodné svěřit Komisi pravomoc, aby tato harmonizovaná kritéria přijala současně s tím, že stanoví u jednotlivých kategorií obalů podrobná kritéria designu pro recyklaci.
- (36) Aby se zajistila oběhovost obalů, měly by být navrhovány a vyráběny způsobem, který umožní rozsáhlejší nahrazování primárních surovin recyklovanými materiály. Větší využívání recyklovaných materiálů podporuje rozvoj oběhového hospodářství s dobře fungujícími trhy s recyklovanými materiály, snižuje náklady, závislosti a negativní dopady na životní prostředí spojené s používáním primárních surovin a umožňuje používání materiálů založené na účinnějším využívání zdrojů. Ze všech obalových materiálů se nejméně recyklovaných materiálů používá na výrobu plastových obalů. Aby se tento problém vyřešil co nejvhodnějším způsobem, je nezbytné zvýšit využívání recyklovaných plastů tím, že budou stanoveny povinné cíle pro obsah recyklovaného materiálu

⁽¹⁵⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/83/ES ze dne 6. listopadu 2001 o kodexu Společenství týkajícím se humánních léčivých přípravků (Úř. věst. L 311, 28.11.2001, s. 67).

⁽¹⁶⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/6 ze dne 11. prosince 2018 o veterinárních léčivých přípravcích a o zrušení směrnice 2001/82/ES (Úř. věst. L 4, 7.1.2019, s. 43).

⁽¹⁷⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/745 ze dne 5. dubna 2017 o zdravotnických prostředcích, změně směrnice 2001/83/ES, nařízení (ES) č. 178/2002 a nařízení (ES) č. 1223/2009 a o zrušení směrnic Rady 90/385/EHS a 93/42/EHS (Úř. věst. L 117, 5.5.2017, s. 1).

⁽¹⁸⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/746 ze dne 5. dubna 2017 o diagnostických zdravotnických prostředcích *in vitro* a o zrušení směrnice 98/79/ES a rozhodnutí Komise 2010/227/EU (Úř. věst. L 117, 5.5.2017, s. 176).

⁽¹⁹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 609/2013 ze dne 12. června 2013 o potravinách určených pro kojence a malé děti, potravinách pro zvláštní lékařské účely a náhradě celodenní stravy pro regulaci hmotnosti a o zrušení směrnice Rady 92/52/EHS, směrnice Komise 96/8/ES, 1999/21/ES, 2006/125/ES a 2006/141/ES, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/39/ES a nařízení Komise (ES) č. 41/2009 a (ES) č. 953/2009 (Úř. věst. L 181, 29.6.2013, s. 35).

⁽²⁰⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/68/ES ze dne 24. září 2008 o pozemní přepravě nebezpečných věcí (Úř. věst. L 260, 30.9.2008, s. 13).

v plastových obalech v různé výši podle toho, zda jsou dané plastové obaly určeny pro styk s citlivými produkty⁽²¹⁾, a tím, že se do roku 2030 zajistí, aby tyto cíle byly závazné. Za účelem postupně se zlepšujícího zajišťování oběhovosti obalů by od roku 2040 měly být stanoveny vyšší cíle.

- (37) Nemělo by se mít za to, že papírový materiál, který vzniká procesem rozvlákňování dřeva, spadá pod definici plastu podle tohoto nařízení.
- (38) Aby byla zajištěna vysoká úroveň ochrany zdraví lidí a zvířat v souladu s právními předpisy Unie a aby se zabránilo jakémukoli ohrožení zabezpečení dodávek či bezpečnosti léčivých přípravků i bezpečnosti zdravotnických prostředků, měly by být některé druhy plastových obalů z povinnosti obsahovat určité minimální množství recyklovaného materiálu vyjmuty. Těmito druhy plastových obalů jsou vnitřní obaly, definované ve směrnici 2001/83/ES a v nařízení (EU) 2019/6, plastové obaly určené pro styk s citlivými produkty používané pro zdravotnické prostředky upravené nařízením (EU) 2017/745, obaly určené pro styk s citlivými produkty používané pro diagnostické zdravotnické prostředky *in vitro* upravené nařízením (EU) 2017/746, plastové obaly určené pro styk s citlivými produkty používané pro potraviny určené pouze pro kojence a malé děti a plastové obaly určené pro styk s citlivými produkty používané pro potraviny pro zvláštní lékařské účely upravené nařízením (EU) č. 609/2013. Uvedené vyněti by se mělo vztahovat rovněž na vnější obaly humánních a veterinárních léčivých přípravků, jak jsou definovány v nařízení (EU) 2019/6 a ve směrnici 2001/83/ES, v případech, kdy tyto obaly musí splňovat zvláštní požadavky na ochranu jakosti léčivého přípravku.
- (39) Za účelem dosažení cílů pro integraci recyklovaného materiálu podle tohoto nařízení by Komise měla nejpozději do tří let od jeho vstupu v platnost zveřejnit přezkum stavu technologického vývoje a environmentální výkonnosti plastových obalů na biologické bázi a případně předložit legislativní návrh s požadavky a cíli v oblasti udržitelnosti.
- (40) S cílem zabránit překážkám na vnitřním trhu a zajistit účinné provádění tohoto nařízení, měly by hospodářské subjekty zajistit, aby veškeré plastové části obalů obsahovaly v přepočtu na jeden výrobní závod za rok určitý minimální procentuální podíl recyklovaného materiálu získaného ze spotřebitelského plastového odpadu, a to podle druhu obalu a obalového formátu uvedených v tomto nařízení.
- (41) Bude-li základem pro výpočet výrobního závodu, výrobce obalů bude mít určitou flexibilitu při dosahování minimálního procentuálního podílu obsahu recyklovaného materiálu. Výrobním závodem by se mělo rozumět pouze jedno průmyslové zařízení, kde se obal vyrábí.
- (42) Hospodářské subjekty by měly být motivovány ke zvyšování obsahu recyklovaného materiálu v plastových částech obalů. Jedním ze způsobů, jak toho dosáhnout, je zajistit úpravu poplatků v rámci rozšířené odpovědnosti producenta, a to podle procentuálního podílu recyklovaného materiálu, který je v obalech obsažen. Úprava poplatků by v takových případech měla být založena na společných pravidlech pro výpočet a ověřování obsahu recyklovaného materiálu v dotčených obalech. V této souvislosti by členské státy měly mít možnost zachovat stávající systémy umožňující přednostní a spravedlivý přístup k recyklovanému materiálu, aby splnily cíle týkající se minimálního obsahu recyklovaného materiálu za předpokladu, že jsou tyto cíle v souladu s tímto nařízením. Kromě toho by měl být k recyklovaným materiálům poskytnut přednostní přístup za tržní ceny, přičemž množství recyklovaných materiálů, k nimž je poskytnut přednostní přístup, by mělo odpovídat množství obalů, které hospodářský subjekt dodal ve stanoveném období na území dotčeného členského státu.
- (43) Komisi by měly být svěřeny prováděcí pravomoci za účelem zajištění jednotných podmínek k uplatňování pravidel pro výpočet a ověřování procentního podílu obsaženého recyklovaného materiálu získaného využitím spotřebitelského plastového odpadu a vypočteného podle druhu obalu a obalového formátu jako průměr pro jeden výrobní závod za rok, přičemž se zohlední environmentální dopad procesu recyklace a stanoví se formát technické dokumentace.

⁽²¹⁾ Obaly určenými pro styk s citlivými produkty se rozumí plastové obaly produktů, na něž se vztahuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1831/2003 ze dne 22. září 2003 o doplňkových látkách používaných ve výživě zvířat (Úř. věst. L 268, 18.10.2003, s. 29), nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1935/2004 ze dne 27. října 2004 o materiálech a předmětech určených pro styk s potravinami (Úř. věst. L 338, 13.11.2004, s. 4), nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 767/2009 ze dne 13. července 2009 o uvádění na trh a používání krmiv, o změně nařízení (ES) č. 1831/2003 a o zrušení směrnice Rady 79/373/EHS, směrnice Komise 80/511/EHS, směrnice Rady 82/471/EHS, 83/228/EHS, 93/74/EHS, 93/113/ES a 96/25/ES a rozhodnutí Komise 2004/217/ES (Úř. věst. L 229, 1.9.2009, s. 1), nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1223/2009 ze dne 30. listopadu 2009 o kosmetických přípravcích (Úř. věst. L 342, 22.12.2009, s. 59), nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/745, nařízení (EU) 2017/746, nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/4 ze dne 11. prosince 2018 o výrobě, uvádění na trh a používání medikovaných krmiv, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 183/2005 a o zrušení směrnice Rady 90/167/EHS (Úř. věst. L 4, 7.1.2019, s. 1), nařízení (EU) 2019/6, směrnice 2001/83/ES a směrnice 2008/68/ES.

- (44) S cílem zajistit vnitřní trh pro vysoce kvalitní recyklaci plastů a používání druhotných surovin by měly veškeré plastové části obalů uváděných na trh obsahovat určitý minimální procentuální podíl recyklovaného materiálu získaného ze spotřebitelského plastového odpadu, a to podle druhu obalu a obalového formátu uvedených v tomto nařízení, přičemž tento procentuální podíl se vypočte jako průměr pro jeden výrobní závod za rok. Druhem obalu by se měl rozumět převažující polymer, z něhož je obal vyroben, a obalovým formátem velikost a tvar konkrétní obalové jednotky.
- (45) Vysoká úroveň ochrany životního prostředí a lidského zdraví, zejména pokud jde o úroveň emisí do ovzduší, vody a půdy, je zapotřebí z několika důvodů. Zprv, změna klimatu je celosvětový jev, který nemá hranice a jehož účinky nejsou přímo spojeny se zdrojem emisí skleníkových plynů, tj. země s nízkými emisemi skleníkových plynů mohou pocítovat dopady změny klimatu, které jsou neúměrné tomu, jakou měrou se na celosvětových emisích skleníkových plynů samy podílejí. Z druhé, vodní systémy jsou vzájemně propojeny, například prostřednictvím oceánských proudů, a předchozí zkušenosti naznačují, že znečištění, včetně znečištění plastovým odpadem, k němuž dochází v jedné části planety, se může výrazně rozšířit do dalších oceánů a na další kontinenty. Zatřetí, emise do půdy mohou mít nejen místní, ale i přeshraniční účinky, zejména pokud tyto emise proniknou v přírodě do vodních toků. Podpora používání recyklovaného materiálu v plastových obalech je založena na předpokladu, že samotný recyklovaný materiál byl vyroben environmentálně udržitelným způsobem, aby se snížila uhlíková stopa a podpořilo se oběhové hospodářství. Za tímto účelem je třeba zavést určité záruky k zajištění toho, aby způsob, jakým je recyklovaný materiál získán, nenarušil přínosy pro životní prostředí plynoucí z používání tohoto recyklovaného materiálu v následných plastových obalech. V případě plastových obalů vyráběných na domácím trhu i dovážených plastových obalů je proto nezbytné řešit související otázky životního prostředí nediskriminačním způsobem. Za tímto účelem by se na dovoz do Unie měly vztahovat rovnocenné podmínky týkající se emisí či kritérií tříděného sběru a udržitelnosti technologií recyklace.
- (46) Tříděný sběr plastového odpadu má zásadní význam a přímý pozitivní dopad na úroveň sběru, na kvalitu sebraného materiálu i na kvalitu recyklovaných materiálů. Umožňuje vysoce kvalitní recyklaci a podporuje využívání kvalitních druhotných surovin. Přiblížení se „recyklační společnosti“ pomáhá předcházet vzniku odpadů a podporuje využívání odpadu jako zdroje a zároveň zamezuje zablokování zdrojů na nižších úrovních hierarchie způsobů nakládání s odpady, jež má škodlivé účinky na životní prostředí a nebere v potaz nakládání s odpady způsobem šetrným k životnímu prostředí. Tříděný sběr rovněž zabraňuje směšování nebezpečných odpadů a odpadů neklasifikovaných jako nebezpečné, přičemž zajišťuje bezpečnost odpadů a jejich přepravy, a zabraňuje znečišťování, jak stanoví mezinárodní pravidla, jako je Basilejská úmluva ze dne 22. března 1989 o kontrole pohybu nebezpečných odpadů přes hranice států a jejich zneškodňování⁽²²⁾, Úmluva Organizace spojených národů o mořském právu ze dne 10. prosince 1982⁽²³⁾, Úmluva o předcházení znečišťování moří ukládáním odpadů a jiných látek, přijatá v Londýně dne 29. prosince 1972, a její protokol z roku 1996 a příloha V Mezinárodní úmluvy o zamezení znečištění moří z lodí ze dne 2. listopadu 1973 (MARPOL), ve znění protokolu z roku 1978 k této úmluvě.
- (47) Diskuse na mezinárodní úrovni, které proběhly v rámci různých zasedání mezivládního vyjednávacího výboru a jejichž cílem je pro problematiku znečištění plasty, a to i v mořském prostředí, vypracovat mezinárodní právně závazný nástroj pod záštitou Programu OSN pro životní prostředí (dále jen „mezivládní vyjednávací výbor pro znečištění plasty“), dále v mezinárodním měřítku poukázaly na potřebu zintenzivnit opatření týkající se tříděného sběru plastů, aby se omezil jejich dopad na životní prostředí a podpořilo se oběhové hospodářství, a předcházelo se tak vzniku odpadů a omezilo se zneužívání přírodních zdrojů. Z těchto diskusí rovněž vyplynulo, že smluvní strany mají vůli přijmout v tomto směru opatření. Úmluva o dálkovém znečišťování ovzduší přecházejícím hranice států⁽²⁴⁾, přijatá v Ženevě dne 14. listopadu 1979, vyžaduje, aby smluvní strany úmluvy chránily životní prostředí před znečišťováním ovzduší a usilovaly o omezení a pokud možno postupné snižování a prevenci znečišťování ovzduší, včetně dálkového znečišťování ovzduší přecházejícího hranice států. Podle Úmluvy o ochraně a využívání vodních toků přesahujících hranice státu a mezinárodních jezer⁽²⁵⁾, přijaté v Helsinkách dne 17. března 1992, jsou smluvní strany povinny přijmout opatření k prevenci, kontrole a omezování veškerých přeshraničních dopadů znečištění vody. V souladu s Deklarací z Ria z roku 1992, jež byla vypracována v rámci Konference OSN o životním prostředí a rozvoji, by náklady na znečištění měl v zásadě nést znečišťovatel. Průmyslové činnosti, jako je recyklace plastů, by proto měly jít ruku v ruce s opatřeními v zájmu prevence a omezování znečišťování.

⁽²²⁾ Úř. věst. L 39, 16.2.1993, s. 3.

⁽²³⁾ Úř. věst. L 179, 23.6.1998, s. 3.

⁽²⁴⁾ Úř. věst. L 171, 27.6.1981, s. 13.

⁽²⁵⁾ Úř. věst. L 186, 5.8.1995, s. 44.

- (48) V souladu s environmentálním cílem spočívajícím v podpoře využívání materiálu získaného ze spotřebitelského plastového odpadu je nezbytné, aby se recyklace plastů prováděla způsobem, který minimalizuje z ní vyplývající znečišťování. Pokud tomu tak není, průmyslové znečišťující látky uvolňované během recyklace snižují nebo eliminují environmentální přidanou hodnotu podpory používání recyklovaných plastů. Měla být vypracována kritéria udržitelnosti vztahující se na technologie recyklace používané v případě spotřebitelského plastového odpadu. Tato kritéria by měla zajistit vysokou úroveň ochrany životního prostředí a lidského zdraví, zejména pokud jde o úroveň emisí do ovzduší, vody a půdy a o účinné využívání zdrojů. Za tímto účelem by na Komisi měla být přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, pokud jde o stanovení kritérií udržitelnosti pro technologie recyklace plastů. Recyklace by proto měla být prováděna způsobem šetrným k životnímu prostředí, což povede k vysoké kvalitě procesů a produktů recyklace a zajistí vysoké standardy v odvětví recyklace. Zajištěním odpovídající úrovně udržitelnosti technologií recyklace a následně i recyklovaného materiálu se podpora používání recyklovaného materiálu v plastových obalech stává environmentálně zodpovědným opatřením. V diskusích během zasedání mezivládního vyjednávacího výboru pro znečištění plasty bylo rovněž zdůrazněno, že je důležité zajistit, aby technologie recyklace fungovaly způsobem šetrným k životnímu prostředí.
- (49) Metodika posuzování, ověřování a certifikace rovnocennosti pravidel uplatňovaných v případech, kdy je recyklovaný materiál získaný ze spotřebitelského plastového odpadu recyklován nebo sbírán ve třetí zemi, a to i prostřednictvím auditu prováděného třetí stranou, by měla zajistit vysokou úroveň ochrany životního prostředí a lidského zdraví, zejména pokud jde o úroveň emisí do ovzduší, vody a půdy, a zároveň by měla zohlednit potřebu zajistit, aby recyklace byla prováděna způsobem šetrným k životnímu prostředí, možnost zajistit vysoce kvalitní recyklaci, jakož i úroveň norem kvality pro odvětví recyklace či úroveň účinného využívání zdrojů. Tyto úvahy jsou klíčem k dosažení oběhovosti zdrojů, čímž se sníží tlak na vyčerpatelné přírodní zdroje. Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení tohoto nařízení by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci ke stanovení uvedené metodiky.
- (50) Materiály určené pro styk s potravinami obsahující recyklované plasty musí splňovat požadavky stanovené v nařízení Komise (EU) 2022/1616⁽²⁶⁾, které zahrnuje požadavky na technologie recyklace. Co se týče plastových obalů, s výjimkou obalů vyrobených z polyethylentereftalátu (PET), je vhodné s dostatečným předstihem přede dnem použitelnosti souvisejících požadavků na obsah recyklovaného materiálu opětovně posoudit, zda jsou k dispozici vhodné technologie recyklace těchto plastových obalů. V tomto posouzení by měl být zahrnut rovněž stav udělování povolení podle příslušných pravidel Unie a zavedení takových technologií do praxe. Na základě uvedeného posouzení může být nezbytné stanovit odchylky od požadavků na obsah recyklovaného materiálu pro konkrétní plastové obaly určené pro styk s citlivými produkty nebo změnit seznam odchylek stanovených v tomto nařízení. Za tímto účelem by na Komisi měla být přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU.
- (51) Za účelem zohlednění rizik souvisejících s možnými nedostatečnými dodávkami určitého plastového odpadu pro účely recyklace, které by mohly vést k nepřiměřenému zvýšení cen nebo k nepříznivým účinkům na zdraví, bezpečnost a životní prostředí, by na Komisi měla být přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, pokud jde o úpravu minimálních procentuálních podílů recyklovaného materiálu získaného ze spotřebitelského plastového odpadu. V rámci hodnocení odůvodnění takového aktu v přenesené pravomoci by Komise měla posoudit řádně odůvodněné žádosti fyzických a právnických osob.
- (52) U jiných materiálů než plastů, například u skla či hliníku, je zřejmý trend nahrazovat primární suroviny recyklovanými materiály a na základě vývoje v právním a hospodářském prostředí a očekávání spotřebitelů se předpokládá, že tento trend bude pokračovat. Komise by nicméně využívání obsahu recyklovaného materiálu v jiných obalových materiálech, než jsou plasty, měla pečlivě sledovat a měla by posoudit, zda je vhodné navrhnout zavedení dalších opatření, například stanovení cílů, jejichž účelem by bylo zvýšit využívání recyklovaných materiálů v obalech z jiných materiálů než z plastů.
- (53) Tok biologického odpadu je často kontaminován konvenčními plasty a materiálové recyklační toky jsou často kontaminovány kompostovatelnými plasty. Tato křížová kontaminace má za následek plýtvání zdroji a nižší kvalitu druhotných surovin a mělo by se jí předcházet u zdroje. S ohledem na tuto obavu by členské státy měly upřesnit vhodné nakládání s kompostovatelnými odpady na svém území. Jelikož se spotřebitelé stále méně orientují v tom, jaký způsob odstranění kompostovatelných plastových obalů je správný, je odůvodněné a nezbytné stanovit jasná společná pravidla používání kompostovatelných plastových obalů, podle nichž bude jejich použití povinné pouze v případech, kdy bude mít jasný přínos pro životní prostředí nebo lidské zdraví. Tak tomu je obzvláště tehdy,

⁽²⁶⁾ Nařízení Komise (EU) 2022/1616 ze dne 15. září 2022 o materiálech a předmětech z recyklovaných plastů určených pro styk s potravinami a o zrušení nařízení (ES) č. 282/2008 (Úř. věst. L 243, 20.9.2022, s. 3).

usnadňuje-li používání kompostovatelných obalů sběr nebo odstraňování biologického odpadu, například u výrobků, u nichž je oddělení obsahu a obalu obzvláště složité, jako jsou čajové sáčky.

- (54) Přínos používání kompostovatelných obalů pro životní prostředí je prokazatelný u omezeného množství obalů vyrobených z biologicky rozložitelných plastových polymerů, které se dostávají do kompostáren, včetně zařízení pro anaerobní digesci za kontrolovaných podmínek. Pokud navíc členský stát uplatňuje ustanovení čl. 22 odst. 1 druhého pododstavce směrnice 2008/98/ES a v tomto členském státě jsou k dispozici odpovídající systémy sběru odpadů a infrastruktura pro zpracování odpadu, měla by mu být ponechána flexibilita při rozhodování o tom, zda povolí první dodání na své území kompostovatelných obalů pro přípravu jedné porce kávy, čaje nebo jiného nápoje ve specializovaných systémech, které se skládají z jiného než kovového obalového materiálu, velmi lehkých plastových nákupních tašek, lehkých plastových nákupních tašek, jakož i a jiných obalů, na něž se vztahoval požadavek na kompostovatelnost ještě přede dnem použitelnosti tohoto nařízení. Aby se na straně spotřebitelů předešlo nejasnostem ohledně správného způsobu odstraňování obalů, měly by být všechny ostatní obaly i vzhledem k přínosu oběhovosti uhlíku pro životní prostředí zpracovávány formou recyklace materiálu a design těchto obalů by měl zajišťovat, aby neměly vliv na recyklovatelnost ostatních toků odpadu.
- (55) Kromě toho by biologicky rozložitelný odpad neměl vést k přítomnosti kontaminujících látek v produkovaném kompostu. Požadavky harmonizované normy EN 13432:2000 „Obaly – Požadavky na obaly využitelné kompostováním a biologickým rozkladem – Zkušební schéma a hodnotící kritéria pro konečné přijetí obalů“ by měly být revidovány s ohledem na dobu kompostování, přípustné úrovně kontaminace a omezení uvolňování mikroplastů, aby takové materiály mohly být vhodným způsobem zpracovány v zařízeních na zpracování biologického odpadu. Kromě toho by v Unii měla být zavedena podobná norma pro domácí kompostování.
- (56) Jak je popsáno ve sdělení Komise ze dne 30. listopadu 2022 nazvaném Politický rámec EU pro plasty na biologické bázi a biologicky rozložitelné a kompostovatelné plasty, nezaručuje dodržování norem pro průmyslové kompostování rozložitelnost i při domácím kompostování. Při průmyslovém kompostování jsou požadovanými podmínkami vysoké teploty a vysoká míra vlhkosti. Při domácím kompostování, které provádějí soukromé osoby, a to i v komunitách, závisí skutečné podmínky do značné míry na místních klimatických podmínkách a postupech spotřebitelů. Proto může být biologický rozklad při domácím kompostování pomalejší než při průmyslovém kompostování, nebo nemusí být úplný. Zejména domácí kompostování plastových obalů by mělo být zvažováno pouze pro konkrétní použití a v kontextu zvláštních místních podmínek pod dohledem příslušných orgánů.
- (57) Je-li to odůvodněné a vhodné s ohledem na technologický a regulační vývoj, který má vliv na možnosti odstraňování kompostovatelných plastů, a za zvláštních podmínek, jež zajišťují, že použití těchto materiálů je přínosné pro ochranu životního prostředí a lidské zdraví, by Komise měla ve vhodných případech předložit legislativní návrh za účelem změny výtčtu obalů, které je povoleno kompostovat.
- (58) Pro usnadnění posuzování shody, pokud jde o požadavky na kompostovatelné obaly podle tohoto nařízení, je nezbytné stanovit předpoklad shody pro kompostovatelné obaly, který je v souladu s harmonizovanými normami přijatými podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1025/2012⁽²⁷⁾. Při určování toho, zda se tento předpoklad použije, by měly být zohledněny podrobné technické specifikace uvedených požadavků v souladu s nejnovějším vědeckým a technologickým vývojem. Parametry, mimo jiné doba kompostování a přípustné míry kontaminace, by měly odrážet skutečné podmínky v zařízeních na zpracování biologického odpadu včetně procesů anaerobní digescce. Stávající normu pro průmyslové kompostování nelze použít jako základ předpokladu shody, neboť je třeba ji revidovat a nahradit aktualizovanou verzí. Dokud však nebude k dispozici nová nebo aktualizovaná harmonizovaná norma, lze stávající normu použít jako vodítko. Pokud jde o obaly vhodné pro domácí kompostování, Komise by v případě potřeby měla požádat o vypracování evropské normy.

⁽²⁷⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1025/2012 ze dne 25. října 2012 o evropské normalizaci, změně směrnic Rady 89/686/EHS a 93/15/EHS a směrnic Evropského parlamentu a Rady 94/9/ES, 94/25/ES, 95/16/ES, 97/23/ES, 98/34/ES, 2004/22/ES, 2007/23/ES, 2009/23/ES a 2009/105/ES, a kterým se ruší rozhodnutí Rady 87/95/EHS a rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1673/2006/ES (Úř. věst. L 316, 14.11.2012, s. 12).

- (59) Veškeré obaly, které mají přijít nebo přicházejí do styku s potravinami, včetně kompostovatelných obalů, musí splňovat požadavky stanovené v nařízení (ES) č. 1935/2004. Ve vhodných případech by mělo být možné použít dokumentaci a informace požadované podle právních aktů Unie o materiálech určených pro styk s potravinami jako součást informací a dokumentace požadovaných podle tohoto nařízení.
- (60) Obaly by měly být navrhovány tak, aby měly co nejmenší objem a hmotnost a umožňovaly recyklovatelnost a přitom si zachovaly schopnost plnit funkce obalu. Výrobce by měl obal posoudit na základě funkčních kritérií uvedených v tomto nařízení. S ohledem na cíle tohoto nařízení, jimiž je omezit produkci obalů a obalových odpadů a zlepšit oběhovost obalů na celém vnitřním trhu, je vhodné stávající kritéria dále doplnit, upřesnit a zpřísnit. Z tohoto důvodu by měl být upraven seznam funkčních kritérií pro obaly, který je uveden v harmonizované normě EN 13428:2004: Obaly – Specifické požadavky na výrobu a složení – Prevence snižováním zdrojů. Dokud však nebude k dispozici nová nebo aktualizovaná harmonizovaná norma, lze použít stávající normu EN 13428:2004. I když marketing a přijetí ze strany spotřebitelů stále hrají z hlediska designu obalů významnou roli, neměly by být součástí funkčních kritérií a samy o sobě odůvodňovat větší hmotnost a objem obalů. Tím by však neměly být dotčeny specifikace řemeslných a průmyslových výrobků a potravinářských a zemědělských produktů, jež jsou zapsány a chráněny v rámci režimu ochrany zeměpisných označení EU, který je jedním z prostředků, jimiž Unie plní svůj cíl chránit kulturní dědictví a tradiční know-how, i podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013⁽²⁸⁾ pro víno, nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/787⁽²⁹⁾ pro lihoviny, nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/2411⁽³⁰⁾ pro řemeslné a průmyslové výrobky, nebo na které se vztahují režimy jakosti podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1143⁽³¹⁾. Rovněž by tím neměly být dotčeny designy obalů, které jsou chráněny podle unijního nebo vnitrostátního práva o průmyslovém vzoru nebo ochranných známkách nebo podle mezinárodních dohod s dopadem na jeden z členských států. Výjimka pro takové obaly je odůvodněná pouze v rozsahu, v němž by nová pravidla týkající se zmenšení obalů na možné minimum ovlivnila tvar obalu takovým způsobem, že by již nebylo možné odlišit zboží s ochrannou známkou od zboží jiného podniku a design obalu by si již nemohl zachovat své nové a individuální vlastnosti. Aby se zabránilo riziku zneužití, měla by se výjimka vztahovat pouze na práva k ochranným známkám a k průmyslovým vzorům chráněná před 11. únorem 2025. Recyklovatelnost, využívání obsahu recyklovaného materiálu a opětovné použití obalů by naopak mohly odůvodnit větší hmotnost či objem obalu a měly by být zařazeny mezi funkční kritéria. Na trh by neměly být uváděny obaly s dvojitými stěnami, falešnými dny a dalšími prvky, jejichž jediným účelem je vyvolat dojem, že výrobek má větší objem, neboť tyto obaly nesplňují požadavek zmenšení obalů na možné minimum. Totéž pravidlo by se mělo vztahovat na nadbytečné obaly, které nejsou nezbytné pro zajištění funkčnosti obalu.
- (61) Aby byly splněny požadavky týkající se zmenšení obalů na možné minimum, měla by se zvláštní pozornost věnovat omezení prázdného prostoru ve skupinových a přepravních obalech včetně obalů pro elektronický obchod.
- (62) Pro usnadnění posuzování shody, pokud jde o požadavky týkající se zmenšení obalů na možné minimum podle tohoto nařízení, je nezbytné stanovit předpoklad shody pro obaly, které jsou ve shodě s harmonizovanými normami přijatými v souladu s nařízením (EU) č. 1025/2012 za účelem stanovení podrobných technických specifikací uvedených požadavků a určení měřitelných kritérií pro design obalů, jimiž mohou případně být například maximální hmotnost nebo omezení prázdného prostoru u konkrétních obalových formátů, a typizované, standardizované designy obalů splňující požadavky zmenšení na možné minimum.

⁽²⁸⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty a zrušují nařízení Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007 (Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 671).

⁽²⁹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/787 ze dne 17. dubna 2019 o definici, popisu, obchodní úpravě a označování lihovin, používání názvů lihovin v obchodní úpravě a při označování jiných potravin, ochraně zeměpisných označení lihovin, používání lihu a destilátů zemědělského původu při výrobě alkoholických nápojů a o zrušení nařízení (ES) č. 110/2008 (Úř. věst. L 130, 17.5.2019, s. 1).

⁽³⁰⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/2411 ze dne 18. října 2023 o ochraně zeměpisných označení řemeslných a průmyslových výrobků a o změně nařízení (EU) 2017/1001 a (EU) 2019/1753 (Úř. věst. L, 2023/2411, 27.10.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2411/oj>).

⁽³¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1143 ze dne 11. dubna 2024 o zeměpisných označeních pro víno, lihoviny a zemědělské produkty, jakož i zaručené tradiční speciality, a o nepovinných údajích o jakosti pro zemědělské produkty, kterým se mění nařízení (EU) č. 1308/2013, (EU) 2019/787 a (EU) 2019/1753 a zrušuje nařízení (EU) č. 1151/2012 (Úř. věst. L, 2024/1143, 23.4.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1143/oj>).

- (63) Aby se podpořila oběhovost a udržitelné používání obalů, měly by být zajištěny pobídky k používání opětovně použitelných obalů a systémů opětovného použití. Za tímto účelem je nutné vyjasnit pojem opětovně použitelný obal a zajistit, aby nebyl spojován pouze s designem obalů, ale také se zřízením systémů opětovného použití, které splňují minimální požadavky stanovené v tomto nařízení. Design obalů by měl umožňovat nejvyšší možný počet cyklů a dodržení bezpečnostních, jakostních a hygienických požadavků při vyprazdňování, vykládání, opětovném plnění nebo opětovném nakládání. Pro usnadnění posuzování shody, pokud jde o požadavky na opětovně použitelné obaly podle tohoto nařízení, je nezbytné stanovit předpoklad shody pro obaly, které jsou ve shodě s harmonizovanými normami přijatými v souladu s nařízením (EU) č. 1025/2012 za účelem stanovení podrobných technických specifikací podle tohoto nařízení a kritérií a formátů pro opětovně použitelné obaly zahrnující například minimální počet obrátek nebo cyklů, standardizované designy a také požadavky na systémy opětovného použití včetně hygienických požadavků.
- (64) Je zapotřebí informovat spotřebitele a zajistit, aby mohli náležitě odstraňovat obalové odpady. Z tohoto důvodu je vhodné zavést pro účely třídění odpadu systém harmonizovaného označování založený na materiálovém složení obalů a doplněný odpovídajícími štítky umístovanými na nádoby na odpad. Potřeba, aby tento systém harmonizovaného označování byl uznáván všemi občany bez ohledu na jejich situaci, jako je věk a jazykové znalosti, by měla být určujícím faktorem při designu uvedených štítků. Tento systém lze vytvořit pomocí piktogramů s minimálním používáním textu. Příslušné designy by zároveň umožnily minimalizovat náklady na překlad, které by jinak vznikly.
- (65) Třídění je zásadním krokem k zajištění větší oběhovosti obalů. Mělo by se podporovat zlepšování třídících kapacit, zejména prostřednictvím technologických inovací, aby se umožnilo účinnější třídění, a získaly se tak kvalitnější vstupní suroviny pro recyklaci.
- (66) Aby se spotřebitelům usnadnilo třídění a odstraňování obalových odpadů, měl by být zaveden systém harmonizovaných symbolů, kterými by byly povinně opatřeny obaly i nádoby na odpad, což by spotřebitelům umožnilo řídit se při odstraňování uvedených odpadů shodnými symboly. Tyto symboly by měly umožnit náležitě nakládání s odpady, neboť by měly spotřebitelům poskytovat informace o vlastnostech obalů z hlediska kompostování. Tyto informace by především měly předejít nepochopení ze strany spotřebitelů, pokud jde o kompostovatelné obaly, které jako takové nejsou vhodné pro domácí kompostování, nýbrž jsou kompostovatelné pouze za řízených podmínek při průmyslovém zpracování. Měly by tudíž zabránit tomu, aby byly kompostovatelné obaly vyhazovány do přírody. Takový přístup zlepší tříděný sběr obalových odpadů, čímž se zvýší kvalita recyklace těchto odpadů, a má zavést určitou úroveň harmonizace systémů sběru obalových odpadů na vnitřním trhu. Rovněž je třeba harmonizovat symboly používané v rámci povinných systémů zálohování a zpětného odběru zavedených po vstupu tohoto nařízení v platnost. Členské státy by měly mít možnost vyžadovat používání takových harmonizovaných štítků na obalech zahrnutých do systémů zálohování a zpětného odběru zřízených podle vnitrostátních právních předpisů před vstupem tohoto nařízení v platnost. Vzhledem k tomu, že sběr přepravních obalů neprobíhá v rámci systémů sběru komunálního odpadu, nemělo by používání uvedených symbolů být u těchto obalů s výjimkou obalů pro elektronický obchod povinné.
- (67) Označování obsahu recyklovaného materiálu v obalech by nemělo být povinné, jelikož tyto informace nejsou nijak zásadní pro to, aby bylo zajištěno náležité zpracování obalů na konci životnosti. Výrobci však budou povinni splnit cíle pro obsah recyklovaného materiálu stanovené v tomto nařízení a mohou chtít tyto informace na svých obalech uvádět, aby informovali spotřebitele o obsahu recyklovaného materiálu v obalech. Aby byly tyto informace poskytovány v celé Unii harmonizovaně, měl by být harmonizován štítek, který bude obsah recyklovaného materiálu uvádět.
- (68) Označování obsahu plastů na biologické bázi v obalech by rovněž nemělo být povinné, neboť plasty na biologické bázi musí splňovat řadu podmínek, aby byla zajištěna udržitelnost, a je zapotřebí více vědeckých důkazů, aby se zajistilo, že používání plastů na biologické bázi bude během celého jejich životního cyklu v souladu se zásadami oběhového hospodářství stanovenými ve sdělení Komise ze dne 30. listopadu 2022 o politickém rámci Unie pro plasty na biologické bázi a biologicky rozložitelné a kompostovatelné plasty. Výrobci však mohou chtít tyto informace na svých obalech uvádět s cílem informovat spotřebitele o obsahu plastů na biologické bázi. Aby byly tyto informace poskytovány v celé Unii harmonizovaně, měl by být harmonizován štítek, který bude obsah plastů na biologické bázi uvádět.

- (69) Za účelem informování konečných uživatelů o opětovné použitelnosti, dostupnosti systémů opětovného použití a umístění sběrných míst v souvislosti s opětovně použitelnými obaly by tyto obaly měly být opatřeny QR kódem nebo jiným normalizovaným otevřeným nosičem digitálního záznamu dat poskytujícím příslušné informace. QR kód nebo nosič digitálního záznamu dat by měl obsahovat informace, které usnadňují sledování obrátek a cyklů a jejich výpočet, případně není-li možné výpočet provést, uvede se odhadovaný průměr. Tento štítek by měl být dobrovolný pro otevřené systémy, které nemají provozovatele systému. Opětovně použitelné prodejní obaly by kromě toho měly být jasně označeny v místě prodeje.
- (70) Nemělo by docházet k násobení počtu označení na obalech. Aby se mu předešlo v případech, kdy jiné právní akty Unie vyžadují, aby byly informace o baleném výrobku zpřístupněny v digitální podobě pomocí nosiče údajů, měly by být informace o obalu požadované podle tohoto nařízení i informace o baleném výrobku požadované podle jiného právního aktu Unie přístupné prostřednictvím téhož nosiče údajů. Tento nosič údajů by měl splňovat požadavky stanovené tímto nařízením nebo ostatními použitelnými právními předpisy Unie. Zejména tehdy, pokud se na balený výrobek vztahuje nařízení (EU) 2024/1781 nebo jiný právní předpis Unie, který vyžaduje digitální pas výrobku, by měl být digitální pas výrobku použit rovněž k poskytnutí příslušných informací podle tohoto nařízení. Pokud obaly obsahují látky vzbuzující obavy, mělo by to být vyznačeno pomocí normalizované otevřené digitální technologie značení, jak stanoví prováděcí akty přijaté Komisí. Tyto informace by měly zajistit, aby provozovatelé zařízení pro nakládání s odpady měli přístup k relevantním informacím o chemickém složení s cílem určit nejvhodnější možnost nakládání s daným odpadem v souladu s hierarchií způsobů nakládání s odpady, a podpořit tak oběhovost obalů.
- (71) Aby se přispělo k dosažení cílů stanovených v tomto nařízení, měli by být spotřebitelé chráněni před zavádějícími a matoucími informacemi o vlastnostech obalů a jejich příslušném zpracování na konci životnosti, pro které toto nařízení zavádí harmonizované štítky. Obaly, které jsou zahrnuty do systému rozšířené odpovědnosti producenta, by mělo být možné na celém území, kde se daný systém uplatňuje pro to, aby bylo zřejmé, že daný producent plní své povinnosti v rámci rozšířené odpovědnosti producenta, identifikovat prostřednictvím příslušného symbolu. Tato identifikace by se měla provádět pouze pomocí QR kódu nebo jiné normalizované otevřené digitální technologie značení. Tento symbol by měl spotřebitelům srozumitelně a jednoznačně sdělovat, zda je obal recyklovatelný.
- (72) Obaly, na něž se vztahují povinné systémy zálohování a zpětného odběru, by měly být opatřeny štítkem informujícím spotřebitele, že se na tyto obaly uvedený systém vztahuje, a že by proto měly být sbírány prostřednictvím zvláštních sběrných kanálů, které jsou pro tyto účely schváleny vnitrostátními orgány. Toto označení by měl tvořit harmonizovaný štítek EU zavedený Komisí. Členské státy by měly mít možnost požadovat, aby se takové harmonizované štítky používaly na obalech, které jsou zahrnuty do systémů zálohování a zpětného odběru zřízených podle vnitrostátních právních předpisů před vstupem tohoto nařízení v platnost.
- (73) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES⁽³²⁾ funguje jako „záchranná síť“, která zajišťuje vysokou úroveň ochrany spotřebitele ve všech odvětvích a doplňuje podrobnější požadavky obsažené v právních předpisech Unie týkajících se konkrétních odvětví nebo konkrétních výrobků, s výjimkou případů rozporu mezi uvedenou směrnicí a jinými pravidly Unie týkajícími se konkrétních aspektů nekalých obchodních praktik, kdy by tato jiná pravidla Unie měla mít ve vztahu k těmto konkrétním aspektům přednost. Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/825⁽³³⁾ stanoví, že použití dobrovolného označení udržitelnosti, které nesplňuje určité požadavky, představuje nekalou obchodní praktiku.
- (74) Za účelem zajištění jednotných podmínek pro plnění požadavků na označování by Komisi měly být svěřeny prováděcí pravomoci, pokud jde o další zlepšení třídění odpadů, stanovení metodiky pro identifikaci materiálového složení obalů a pro identifikaci látek vzbuzujících obavy pomocí normalizovaných otevřených digitálních technologií a stanovení podrobných harmonizovaných štítků a specifikací pro požadavky na označování a formátů označování obalů a nádob na odpad zavedené tímto nařízením. Komise by při vypracovávání uvedených specifikací měla omezit jazykové prvky na minimum a zohlednit vědecké či jiné dostupné technické poznatky včetně příslušných mezinárodních norem. Existence případných rozdílů mezi členskými státy, pokud jde o výši účtovaných záloh, by měla být zohledněna při navrhování harmonizovaného označování obalů, na které se vztahuje systém

⁽³²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES ze dne 11. května 2005 o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu a o změně směrnice Rady 84/450/EHS, směrnic Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 („směrnice o nekalých obchodních praktikách“) (Úř. věst. L 149, 11.6.2005, s. 22).

⁽³³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/825 ze dne 28. února 2024, kterou se mění směrnice 2005/29/ES a 2011/83/EU, pokud jde o posílení postavení spotřebitelů v rámci zelené transformace prostřednictvím lepší ochrany před nekalými praktikami a prostřednictvím poskytování lepší informací (Úř. věst. L, 2024/825, 6.3.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/825/oj>).

zálohování a zpětného odběru. S ohledem na zavedení nového systému by dnem 12. srpna 2028 mělo být zrušeno rozhodnutí Komise 97/129/ES⁽³⁴⁾.

- (75) Hospodářské subjekty by měly zajistit, aby obaly splňovaly požadavky stanovené tímto nařízením. Za tímto účelem by měly podle své úlohy v dodavatelském řetězci přijmout vhodná opatření, a tím zajistit volný pohyb obalů na vnitřním trhu a zlepšit jejich udržitelnost.
- (76) Vzhledem k tomu, že výrobce zná podrobně proces vytváření designu a výroby, má nejlepší předpoklady k tomu, aby provedl posuzování shody stanovené v tomto nařízení. Posuzování shody podle tohoto nařízení by proto mělo zůstat výhradně povinností výrobce.
- (77) Mělo by se zajistit, aby dodavatelé obalů nebo obalových materiálů poskytovali výrobcům všechny informace a dokumentaci nezbytné pro to, aby mohli výrobce prokázat shodu těchto obalů a obalových materiálů. Tyto informace a dokumentace by měly být poskytnuty v papírové nebo elektronické podobě.
- (78) V zájmu zabezpečení fungování vnitřního trhu je nezbytné zajistit, aby obaly ze třetích zemí vstupující na trh Unie byly v souladu s tímto nařízením bez ohledu na to, zda jsou dováženy jako samostatné obaly, nebo ve spojení s baleným výrobkem. Zejména je nezbytné zajistit, aby výrobci u těchto obalů provedli vhodné postupy posuzování shody. Dovozci by tedy měli zajistit, aby obaly, které uvádějí na trh, byly ve shodě s příslušnými požadavky a aby dokumentace vypracovaná výrobcem byla k dispozici příslušným vnitrostátním orgánům ke kontrole.
- (79) Při uvádění obalu na trh by měl každý dovozce na obalu uvést své jméno, zapsaný obchodní název nebo zapsanou ochrannou známku a svou poštovní adresu a případně elektronické komunikační prostředky, jejichž prostřednictvím jej lze kontaktovat. Pro případy, kdy to obal neumožňuje, by měly být stanoveny výjimky.
- (80) Vzhledem k tomu, že distributor dodává obal na trh poté, co jej tam uvedl výrobce nebo dovozce, měl by řádně dbát na soulad s příslušnými požadavky stanovenými tímto nařízením. Distributor by měl rovněž zajistit, aby jeho nakládání s obalem nemělo nepříznivý vliv na soulad obalu s uvedenými požadavky.
- (81) Jelikož distributoři a dovozci jsou blízko trhu a hrají důležitou roli při zajišťování shody obalu s předpisy, měli by být zapojeni do úkolů dozoru nad trhem, které provádějí příslušné vnitrostátní orgány, a měli by být připraveni aktivně se účastnit a poskytovat těmto orgánům všechny nezbytné informace týkající se dotčeného obalu.
- (82) Každý dovozce nebo distributor, který uvede obal na trh pod svým jménem nebo ochrannou známku nebo upraví obal, který již byl uveden na trh, způsobem, který by mohl ovlivnit jeho soulad s tímto nařízením, by měl být považován za výrobce a měl by převzít odpovědnost za povinnosti výrobce.
- (83) Zajištění sledovatelnosti obalu v celém dodavatelském řetězci usnadňuje orgánům dozoru nad trhem jejich úkol sledovat hospodářské subjekty, které na trh uvedly nebo dodaly nevyhovující obaly. Od hospodářských subjektů by proto mělo být vyžadováno, aby po určitou dobu uchovávaly informace o svých transakcích.
- (84) Problém s produkcí nadměrného množství obalových odpadů nelze zcela vyřešit tím, že budou stanoveny povinnosti týkající se designu obalů. Hospodářským subjektům, které plní nebo jinak používají určité druhy obalů, by měla být uložena povinnost omezit podíl prázdného prostoru uvnitř těchto obalů. V případě skupinových a přepravních obalů a obalů pro elektronický obchod, v nichž jsou dodávány výrobky konečným distributorům nebo konečným uživatelům, by podíl prázdného prostoru uvnitř obalu neměl přesáhnout 50 %. Tato povinnost by se neměla vztahovat na opětovně použitelné obaly. V souladu s hierarchií způsobů nakládání s odpady a v zájmu prosazování inovativních obalů s cílem omezit obalový odpad by mělo být možné, aby od této povinnosti byly osvobozeny hospodářské subjekty, které používají prodejní obaly jako obaly pro elektronický obchod. Za účelem zajištění jednotných podmínek pro výpočet podílu prázdného prostoru uvnitř obalu by Komisi měly být svěřeny prováděcí pravomoci, pokud jde o stanovení metodiky takového výpočtu.

⁽³⁴⁾ Rozhodnutí Komise 97/129/ES ze dne 28. ledna 1997, kterým se zavádí identifikační systém pro obalové materiály podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/62/ES o obalech a obalových odpadech (Úř. věst. L 50, 20.2.1997, s. 28).

- (85) Aby se zajistila vysoká úroveň ochrany životního prostředí na vnitřním trhu a vysoká úroveň bezpečnosti a hygieny potravin a aby se usnadnilo dosažení cílů v oblasti předcházení vzniku obalových odpadů, neměly by být na trh uváděny zbytečné či nepotřebné obaly. Seznam takových obalových formátů je uveden v tomto nařízení. Komise by měla zveřejnit pokyny, které tento seznam podrobněji vysvětlí, mimo jiné tím, že uvede příklady obalů a pokynů, pokud jde o výjimky z omezení.
- (86) V zájmu dalšího přiblížení cíli, kterým je dosáhnout oběhovosti a udržitelného používání obalů, je nutné snížit riziko, že obaly uváděné na trh jako opětovně použitelné nebudou v praxi opětovně používány, a zajistit, aby spotřebitelé opětovně použitelné obaly vrátili. Nejvhodnějším způsobem, jak toho docílit, je uložit hospodářským subjektům, které opětovně použitelné obaly využívají, povinnost zajistit zavedení systému opětovného použití, a tím umožnit oběh a cyklické a opětovné používání těchto obalů. Aby se zajistil maximální přínos těchto systémů, měly by být stanoveny minimální požadavky na otevřené a uzavřené systémy. Potvrzení o souladu opětovně použitelného obalu se systémem opětovného použití by rovněž mělo být součástí technické dokumentace tohoto obalu. Systémy opětovného použití se mohou lišit rozsahem a zeměpisným pokrytím, od menších místních systémů po větší systémy, které mohou pokrývat území jednoho nebo několika členských států.
- (87) Opětovně použitelné obaly musí být pro uživatele bezpečné. Hospodářské subjekty, které své výrobky nabízejí v opětovně použitelných obalech, by proto měly zajistit, aby opětovně použitelný obal před dalším použitím prošel procesem obnovy, pro nějž by měly být stanoveny požadavky.
- (88) Opětovně použitelné obaly se stávají odpadem ve smyslu čl. 3 bodu 1 směrnice 2008/98/ES v okamžiku, kdy se jich držitel zbaví, má v úmyslu se jich zbavit nebo je povinen se jich zbavit. Opětovně použitelné obaly, které se nacházejí v procesu obnovy, se běžně za odpad nepovažují.
- (89) Za účelem motivace k předcházení vzniku odpadů by měl být zaveden nový koncept „opětovného plnění“. Opětovným plněním by se mělo rozumět zvláštní opatření k předcházení vzniku odpadů, které se započítává k dosažení cílů v oblasti předcházení vzniku odpadů stanovených v tomto nařízení a je pro dosažení těchto cílů nezbytné.
- (90) Pokud hospodářské subjekty nabízejí možnost zakoupit výrobky formou opětovného naplnění, měly by zajistit, aby doplňovací stanice splňovaly určité požadavky, které zabezpečují zdraví a bezpečnost spotřebitelů. Používají-li spotřebitelé k takové koupi vlastní nádoby, měly by jim hospodářské subjekty poskytnout informace o podmínkách bezpečného opětovného naplnění a použití těchto nádob. V zájmu podpory opětovného plnění by hospodářské subjekty neměly u doplňovacích stanic poskytovat bezplatné obaly ani obaly, které nejsou zařazeny do systému zálohování a zpětného odběru. Hospodářské subjekty by měly být zproštěny odpovědností za problémy s bezpečností potravin, které by mohly vzniknout v důsledku používání nádob poskytnutých spotřebiteli.
- (91) Aby se snížil zvyšující se podíl obalů na jedno použití a rostoucí množství produkovaných obalových odpadů, je nezbytné stanovit kvantitativní cíle v oblasti opětovného použití obalů v odvětvích, která byla vyhodnocena jako odvětví s největším potenciálem ke snížení množství obalových odpadů, totiž v odvětví potravin a nápojů k odnesení s sebou, velkého bílého zboží a přepravních obalů. Hodnocení bylo provedeno na základě faktorů, jako jsou stávající systémy opětovného použití, nezbytnost použití obalů a možnost splnit funkční požadavky, pokud jde o uzavření, čistotu, zdraví, hygienu a bezpečnost. Zohledněny byly také rozdíly mezi výrobky a mezi systémy jejich výroby a distribuce. Při plnění těchto cílů by měly být zohledněny přínosy pro životní prostředí dosažené během celého životního cyklu výrobku. Očekává se, že stanovením cílů se podpoří inovace a zvýší se podíl řešení umožňujících opětovné použití a opětovné plnění. Nemělo by být povoleno používat plastové obaly na jedno použití k servírování a konzumaci potravin a nápojů v prostorách zařízení v odvětví ubytování, stravování a pohostinství. Spotřebitelé by měli mít vždy možnost nakupovat potraviny a nápoje k odnesení s sebou v opětovně použitelných nebo vlastních nádobách za podmínek, které nejsou méně příznivé než podmínky pro potraviny a nápoje nabízené v obalech na jedno použití. Hospodářské subjekty prodávající potraviny nebo nápoje k odnesení s sebou by měly nabídnout spotřebitelům možnost zakoupit si potraviny nebo nápoje do vlastních nádob a možnost zakoupit si potraviny a nápoje v opětovně použitelných obalech.
- (92) Za určitých podmínek by členské státy měly mít možnost osvobodit hospodářské subjekty od povinností týkajících se opětovného použití na dobu pěti let, kterou lze prodloužit. Tyto podmínky by měly vycházet z vysoké míry recyklace a použitelné míry předcházení vzniku odpadů v členském státě, který výjimku umožňuje, včetně první prozatímní míry předcházení vzniku odpadu ve výši 3 % do roku 2028, jakož i s přijetím podnikového plánu předcházení vzniku odpadů a recyklace ze strany daných hospodářských subjektů.

- (93) Uvádění obalů, na něž se vztahují omezení použití některých obalových formátů podle tohoto nařízení, na trh pro použití v přeshraničních dopravních prostředcích, kde jsou k dispozici stravovací služby na palubě, jako jsou letadla, letouny, vlaky, výletní lodě, trajekty, jachty a čluny, by mělo být chápáno jako cestování s těmito obaly do Unie nebo v rámci Unie. Cestování v rámci Unie by mělo být chápáno jako situace, kdy se dopravní prostředek pohybuje mezi výchozími a cílovými místy určenými nacházejícími se v Unii.
- (94) V zájmu zvýšení účinnosti cílů v oblasti opětovného použití a zajištění rovného zacházení s hospodářskými subjekty by uvedené cíle měly být určeny pro hospodářské subjekty. V případě cílů opětovného použití týkajících se nápojů by tyto cíle měly být určeny pro konečné distributory, kteří dodávají spotřebitelům nápoje v prodejních obalech. Některé nápoje, které jsou považovány za snadno podléhající zkáze, neboť jsou citlivé na mikrobiologické znehodnocení způsobené bakteriemi nebo kvasinkami, potřebují zvláštní aseptické technologie, aby je chránily před znehodnocením při zachování dlouhé trvanlivosti. Mléko a jiné nápoje snadno podléhající zkáze by proto měly být osvobozeny od povinnosti plnit cíle opětovného použití obalů. Cíle by měly být vypočítány jako procentuální podíl prodeje, objemu nebo váhy prodaných výrobků v obalech opětovně použitelných v rámci systému opětovného použití nebo v případě přepravních obalů jako procentuální podíl počtu použití. Cíle by neměly být navázány na žádné konkrétní materiály. Aby se zajistily jednotné podmínky pro plnění cílů v oblasti opětovného použití, měly by být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci, pokud jde o metodiku pro jejich výpočet.
- (95) V některých případech není nezbytné používat formáty přepravních obalů na jedno použití, protože existuje široké spektrum opětovně použitelných alternativ, jež dobře plní svůj účel. Aby se zajistilo, že tyto alternativy budou využívány účinným způsobem, je vhodné po hospodářských subjektech požadovat, aby při přepravě výrobků mezi různými provozovny téhož hospodářského subjektu nebo mezi hospodářským subjektem a přidruženými či partnerskými podniky používaly výhradně opětovně použitelné přepravní obaly, pokud jde o obalové formáty, jako jsou palety, skládací plastové boxy, plastové přepravky, pevné i pružné velké nádoby pro volně ložené látky nebo barely. Tato povinnost by se ze stejných důvodů měla vztahovat na hospodářské subjekty, které přepravují výrobky v rámci jednoho členského státu. V případě některých druhů přepravních nebo prodejních obalů se opětovně použitelné alternativy nemohou používat. To platí pro lepenkové krabice, jejichž počet cyklů je velmi nízký, a pro určité obaly určené pro styk s citlivými produkty, které vyžadují speciální mytí mezi jednotlivými použitími. Na takové obaly by se proto povinnost plnit cíle opětovného použití přepravních obalů a prodejních obalů používaných pro přepravu výrobků vztahovat neměla.
- (96) Dosáhnout cílů v oblasti opětovného použití a opětovného plnění může být problematické pro menší hospodářské subjekty. Určité hospodářské subjekty by proto měly být osvobozeny od povinnosti splnit cíle týkající se opětovného použití obalů, pokud na trh uvádějí objem obalů, jenž nedosahuje určité hranice, a splňují definici mikropodniku stanovenou v doporučení Komise 2003/361/ES⁽³⁵⁾ ve znění platném ke dni 11. února 2025 nebo pokud prodejní plocha konečného distributora nepřekračuje určitou hraniční rozlohu. Za tímto účelem by na Komisi měla být přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, pokud jde o změnu prahové hodnoty prodejní plochy, stanovení a upřesnění podrobných podmínek a požadavků na podávání zpráv, které se mají uplatňovat na ujednání o sdružování, změnu prahových hodnot pro osvobození hospodářských subjektů a stanovení dalších výjimek pro určité další hospodářské subjekty nebo konkrétní obalové formáty, na něž se vztahují cíle v oblasti opětovného použití či opětovného plnění v případě, že nastanou zvláštní hospodářská omezení, závažné problémy týkající se hygieny, bezpečnosti potravin nebo ochrany životního prostředí, které budou dosažení uvedených cílů bránit.
- (97) K usnadnění ověřování souladu s cíli v oblasti opětovného použití je nezbytné, aby příslušné hospodářské subjekty podávaly zprávy příslušným orgánům. Hospodářské subjekty by měly předkládat příslušné údaje za každý kalendářní rok, počínaje kalendářním rokem 2030. Členské státy by tyto údaje měly zveřejňovat.
- (98) Jelikož hospodářské subjekty mohou mít více různých obalových formátů, plnění cílů v oblasti opětovného použití by mělo být vypočítáno na základě celkového množství potravin či nápojů dodaných na trh, a to podle celkového počtu prodejních jednotek, případně podle hmotnosti potravin nebo objemu nápojů.
- (99) Vzhledem k přetrvávající vysoké míře spotřeby plastových nákupních tašek, neúčinnému využívání zdrojů a potenciálnímu odhazování těchto tašek mimo místa určená k odkládání odpadu, je vhodné zachovat ustanovení, která již byla s cílem dosáhnout trvalého snížení spotřeby plastových nákupních tašek zavedena směrnicí 94/62/ES

⁽³⁵⁾ Doporučení Komise 2003/361/ES ze dne 6. května 2003 o definici mikropodniků a malých a středních podniků (Úř. věst. L 124, 20.5.2003, s. 36).

ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/720⁽³⁶⁾. Kvůli tomu, že se v současnosti uplatňují rozdílné přístupy a požadavky na předkládání údajů o plastových nákupních taškách jsou omezené, lze jen obtížně posoudit, zda členské státy opatřeními přijatými ke snížení spotřeby těchto tašek cíle snížit tuto spotřebu „trvale“ dosáhly a také zda se v důsledku uvedených opatření nezvýšila spotřeba jiných druhů plastových nákupních tašek. Je tedy nutné harmonizovat definici trvalého snížení spotřeby plastových nákupních tašek a stanovit společný cíl a také zavést nové požadavky na předkládání údajů.

- (100) S ohledem na výsledky hodnoticí studie z roku 2021 týkající se plastových nákupních tašek nazvané „Studie oblasti působnosti zaměřená na posouzení toho, zda je proveditelné zavést další opatření EU k předcházení vzniku odpadu, a na posouzení provádění směrnice o plastových taškách. Část II – Provádění směrnice o plastových taškách“ je třeba přijmout další opatření ke snížení spotřeby lehkých plastových nákupních tašek a k posouzení možných dopadů jejich nahrazení velmi lehkými plastovými nákupními taškami a silnějšími plastovými nákupními taškami s tloušťkou stěny nad 50 mikronů.
- (101) Vzhledem k tomu, že velmi lehké plastové nákupní tašky o tloušťce stěny nižší než 15 mikronů mají vysoký potenciál stát se odpadem a přispívat ke znečištění moří, měla by být přijata opatření omezující jejich uvádění na trh s výjimkou nezbytně nutných použití. Tyto plastové tašky by neměly být uváděny na trh jako obaly pro potraviny bez obalu, s výjimkou hygienických důvodů nebo balení mokřých potravin bez obalu, jako jsou syrové maso, ryby nebo mléčné výrobky.
- (102) Aby členské státy dosáhly trvalého snížení objemu spotřeby lehkých plastových nákupních tašek na svém území, měly by mít možnost přijmout opatření, mezi něž patří zákaz těchto druhů plastových nákupních tašek, provádění vnitrostátních cílů snižování, zachování nebo zavedení ekonomických nástrojů, jakož i jiná omezení při uvádění na trh pod podmínkou, že budou tato opatření přiměřená a nediskriminační. Tato opatření se mohou lišit v závislosti na tom, jaký mají lehké plastové nákupní tašky při svém využití nebo odstranění dopad na životní prostředí, a rovněž v závislosti na jejich vlastnostech z hlediska kompostování, trvanlivosti nebo konkrétního zamýšleného způsobu použití. Za předpokladu, že tak bude dosaženo cílů stanovených v tomto nařízení pro plastové nákupní tašky, měly by mít členské státy možnost provést ustanovení týkající se těchto tašek prostřednictvím dohod mezi příslušnými orgány a dotčenými hospodářskými odvětvími.
- (103) Omezení používání plastových nákupních tašek by nemělo vést k jejich nahrazení taškami z jiných obalových materiálů. Komise by měla sledovat používání jiných obalových materiálů a navrhnout cíl a případně opatření ke snížení spotřeby těchto obalových materiálů.
- (104) V zájmu zajištění účinného a harmonizovaného uplatňování požadavků na udržitelnost stanovených tímto nařízením nebo podle tohoto nařízení by mělo být dodržování těchto požadavků měřeno pomocí spolehlivých, přesných a reprodukovatelných metod, které zohledňují nejmodernější obecně uznávané metody.
- (105) Aby se zajistilo, že nebudou existovat žádné překážky obchodu na vnitřním trhu, měly by být na úrovni Unie harmonizovány požadavky na udržitelnost obalů včetně požadavků na látky vzbuzující obavy, jež jsou v obalech obsaženy, kompostovatelné obaly, zmenšení obalů na možné minimum, opětovně použitelné obaly a systémy opětovného použití. Pro usnadnění posuzování shody, pokud jde o uvedené požadavky, a to včetně požadavků na metody zkoušení, měření nebo výpočtů, je nezbytné stanovit předpoklad shody pro obaly a balené výrobky, které jsou ve shodě s harmonizovanými normami přijatými v souladu s nařízením (EU) č. 1025/2012 za účelem stanovení podrobných technických specifikací uvedených požadavků.
- (106) Nejsou-li k dispozici harmonizované normy, záložním řešením, které usnadní povinnost výrobce splnit požadavky na udržitelnost, by mělo být využito společných specifikací, například v případě, že dojde k nepřiměřeným prodlevám při stanovování harmonizované normy. Kromě toho by mělo být možné použít společné specifikace v případě, že by Komise omezila nebo zrušila odkazy na příslušné harmonizované normy v souladu s čl. 11 odst. 5 nařízení (EU) č. 1025/2012. Soulad se společnými specifikacemi přijatými Komisí prostřednictvím prováděcích aktů by měl rovněž vést k předpokladu shody.
- (107) Za účelem zajištění jednotných podmínek pro využívání společných specifikací by Komisi měly být svěřeny prováděcí pravomoci, pokud jde o stanovení, změny nebo zrušení společných specifikací pro požadavky na udržitelnost, označování a systémy opětovného použití a za účelem přijetí metod zkoušení, měření nebo výpočtů.

⁽³⁶⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/720 ze dne 29. dubna 2015, kterou se mění směrnice 94/62/ES, pokud jde o omezení spotřeby lehkých plastových nákupních tašek (Úř. věst. L 115, 6.5.2015, s. 11).

Komise by měla zohlednit názory příslušných subjektů a skupin odborníků a při přípravě návrhů prováděcích aktů by měla konzultovat všechny příslušné zúčastněné strany.

- (108) V zájmu zajištění souladu s jinými právními předpisy Unie by postupem posuzování shody měl být modul interního řízení výroby uvedený v tomto nařízení, který je založen na modulech uvedených v rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 768/2008/ES⁽³⁷⁾.
- (109) Označení CE umístěné na obalu by nemělo znamenat, že daný obal je v souladu s požadavky stanovenými tímto nařízením, ale mělo by pouze vyjadřovat, že balený výrobek je v souladu s platnými právními předpisy Unie v oblasti výrobků, které se na něj případně vztahují. Právní předpisy Unie týkající se výrobků totiž obvykle vyžadují, aby byl označením CE opatřen buď samotný výrobek, k němuž se označení váže, anebo obal tohoto výrobku. Pokud by bylo požadováno, aby označení CE na obalu vyjadřovalo soulad s požadavky stanovenými tímto nařízením, mohlo by to způsobit nejasnosti a mylné pochopení týkající se toho, zda se označení vztahuje na samotný obal, nebo na balený výrobek, a ve výsledku by to mohlo vést k nejistotě ohledně faktické bezpečnosti a faktického souladu dotčených balených výrobků.
- (110) Soulad obalu výrobku s požadavky stanovenými tímto nařízením by měl být prokázán EU prohlášením o shodě.
- (111) Výrobci by měli vypracovat EU prohlášení o shodě s cílem poskytnout informace o shodě obalů s tímto nařízením. Výrobci však také mohou mít povinnost vypracovat EU prohlášení o shodě i podle jiných právních předpisů Unie. Aby se pro účely dozoru nad trhem zajistil přístup k informacím, mělo by být pro všechny příslušné právní akty Unie vypracováno jediné EU prohlášení o shodě. Pro snížení administrativní zátěže hospodářských subjektů by mělo být možné, aby toto jediné EU prohlášení o shodě obsahovalo složku s příslušnými jednotlivými prohlášeními o shodě.
- (112) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1020⁽³⁸⁾ stanoví rámec pro dozor nad trhem s výrobky a pro kontroly výrobků ze třetích zemí. Uvedené nařízení by mělo být použitelné na obaly, na něž se vztahuje toto nařízení, s cílem zajistit, aby obaly, na které se vztahuje volný pohyb zboží v rámci Unie, splňovaly požadavky na vysokou úroveň ochrany veřejných zájmů, jako jsou lidské zdraví, bezpečnost a životní prostředí.
- (113) V Unii je třeba zlepšit nakládání s odpady, aby bylo možné chránit, zachovat a zlepšit kvalitu životního prostředí, chránit lidské zdraví, zajistit uvážlivé, účinné a racionální využívání přírodních zdrojů, posílit zásady oběhového hospodářství, rozšířit využívání energie z obnovitelných zdrojů, zvýšit energetickou účinnost, snížit závislost Unie na dovážených zdrojích, zajistit nové hospodářské příležitosti a přispět k dlouhodobé konkurenceschopnosti. Účinnější využívání zdrojů by také přineslo v Unii podstatné čisté úspory podnikům, orgánům veřejné správy a spotřebitelům a současně by snížilo celkové roční emise skleníkových plynů.
- (114) I přesto, že byly směrnicí 94/62/ES stanoveny požadavky a cíle na zmenšení obalů na možné minimum, zvyšuje se produkce obalových odpadů jak v absolutním vyjádření, tak v přepočtu na obyvatele, a vývoj naznačuje, že dojde k dalšímu rychlému ústupu od opětovného používání a opětovného plnění obalů, který bude umocněn větší mírou spotřeby produktů odnášených s sebou a intenzivnějším elektronickým obchodem. Jak se vyvíjely výrobky, materiály a spotřební návyky, podstatně se rozšířilo používání obalů na jedno použití, a především plastů na jedno použití. Souvisí to se situací v maloobchodě, kde se rozvinuly větší distribuční sítě, a s tím, že se výrobky vyrábějí a balí na vysokorychlostních linkách, což dohromady vytváří tlak na smršťování trhu se službami v oblasti opětovného použití a opětovného plnění.
- (115) Za účelem sledování a ověřování toho, zda producenti a organizace odpovědnosti producentů plní v rámci rozšířené odpovědnosti producenta povinnosti týkající se sběru a zpracování odpadu, jenž pochází z výrobků producentů, je nezbytné, aby členské státy určily jeden nebo několik příslušných orgánů.
- (116) Za účelem zajištění lepšího, včasnějšího a jednoduššího plnění povinností ze strany členských států v oblasti předcházení vzniku odpadů a recyklace a předjímání jakýchkoli problémů při jejich plnění by měl být zachován systém zpráv včasného varování k odhalování nedostatků a přijímání opatření před uplynutím lhůt pro splnění cílů.

⁽³⁷⁾ Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 768/2008/ES ze dne 9. července 2008 o společném rámci pro uvádění výrobků na trh a o zrušení rozhodnutí Rady 93/465/EHS (Úř. věst. L 218, 13.8.2008, s. 82).

⁽³⁸⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1020 ze dne 20. června 2019 o dozoru nad trhem a souladu výrobků s předpisy a o změně směrnice 2004/42/ES a nařízení (ES) č. 765/2008 a (EU) č. 305/2011 (Úř. věst. L 169, 25.6.2019, s. 1).

Do tohoto systému by vedle cílů v oblasti recyklace, na jejichž dosahování se podle směrnice 94/62/ES vztahuje, měly nově být zahrnuty i cíle týkající se snížení množství obalových odpadů, jichž mají členské státy dosáhnout do roku 2030, 2035 a 2040.

- (117) Nakládání s obaly a obalovými odpady je důležitou součástí všeobecného nakládání s odpady, a proto by členské státy této otázce měly věnovat samostatnou kapitolu ve svých plánech pro nakládání s odpady, jejichž vypracovávání je povinné podle směrnice 2008/98/ES. Opatření zaměřená na předcházení vzniku odpadů a opětovné použití by měla být zahrnuta do programů pro předcházení vzniku odpadů požadovaných podle směrnice 2008/98/ES. Dané kapitoly by měly být zahrnuty do plánů nakládání s odpady a programů pro předcházení vzniku odpadů jakožto součást jejich příštího pravidelného hodnocení požadovaného podle směrnice 2008/98/ES nebo dříve.
- (118) Toto nařízení vychází z pravidel nakládání s odpady a obecných zásad stanovených ve směrnici 2008/98/ES.
- (119) Nejefektivnějším způsobem, jak zvýšit účinné využívání zdrojů a snížit dopad odpadů na životní prostředí, je předcházení vzniku odpadů. Je tudíž důležité, aby hospodářské subjekty přijaly vhodná opatření, kterými se sníží produkce odpadů díky tomu, že se nebude používat nadměrné množství obalů a také některé obalové formáty, a která budou spočívat v prodloužení životnosti obalů, v takové změně designu výrobků či prodejních strategií, aby nebylo zapotřebí používat žádné obaly nebo se mohlo použít menší množství obalů, jako například v případě prodeje ve velkoobjemových baleních, a v přechodu od obalů na jedno použití k opětovně použitelným obalům.
- (120) Za účelem splnění ambiciózního úkolu trvale snížit celkovou produkci obalových odpadů by měly být stanoveny cíle v oblasti předcházení vzniku odpadů, a to v podobě snížení množství obalových odpadů na obyvatele, jichž by se mělo dosáhnout do roku 2030. Aby byl splněn cíl snížit toto množství obalových odpadů do roku 2030 o 5 % oproti roku 2018, je třeba do roku 2030 dosáhnout v rámci celé Unie průměrného celkového absolutního snížení přibližně o 19 % ve srovnání se základním scénářem pro rok 2030. Aby se zajistilo, že úsilí o snížení množství obalových odpadů bude pokračovat i po roce 2030, měl by být pro rok 2035 stanoven cíl snížení o 10 % oproti roku 2018, čímž by se podle odhadů mělo množství obalových obalů ve srovnání se základním scénářem pro rok 2035 snížit o 29 %. Dodatečný cíl snížení o 15 % oproti roku 2018 by měl být stanoven také pro rok 2040, čímž by se podle odhadů mělo množství obalových obalů ve srovnání se základním scénářem pro rok 2040 snížit o 37 %. Za účelem podpory členských států při dosahování cílů v oblasti předcházení vzniku obalových odpadů by Komisi měly být svěřeny prováděcí pravomoci, pokud jde o stanovení opravného koeficientu zohledňujícího nárůst nebo pokles cestovního ruchu oproti výchozímu roku 2018. Vzhledem k tomu, že vznik obchodních a průmyslových obalových odpadů nesouvisí se spotřebou v domácnostech, nelze cíle v oblasti předcházení vzniku odpadů na obyvatele jako takové uplatnit na obchodní a průmyslové obalové odpady. Členské státy, které zavedly odlišný systém nakládání s obalovými odpady z domácností na jedné straně a s průmyslovými a obchodními obalovými odpady na straně druhé, by měly mít možnost zachovat si svá specifika.
- (121) Členské státy by měly mít možnost dosáhnout cílů v oblasti předcházení vzniku odpadů tím, že využijí ekonomické nástroje a další opatření k poskytování pobídek k uplatňování hierarchie způsobů nakládání s odpady, například opatření, jež budou prováděna prostřednictvím systémů rozšířené odpovědnosti producenta, a také tím, že budou podporovat zřizování a efektivní provoz systémů opětovného použití a motivovat hospodářské subjekty k tomu, aby konečným uživatelům nabízely další možnosti využití opětovného plnění. Uvedená opatření by měla být přijata zároveň s ostatními opatřeními požadovanými tímto nařízením, jejichž cílem je snížit množství obalů a obalových odpadů a k nimž patří například požadavky na zmenšení obalů na možné minimum, cíle v oblasti opětovného použití a povinnosti v oblasti opětovného plnění, prahové hodnoty objemu a opatření k trvalému snížení spotřeby lehkých plastových nákupních tašek, a měla by uvedená opatření doplnit. Za předpokladu, že dodrží obecná pravidla stanovená ve Smlouvě o fungování EU a budou jednat v souladu s tímto nařízením, by členské státy měly mít možnost přijmout ustanovení nad rámec minimálních cílů v oblasti předcházení vzniku odpadů stanovených v tomto nařízení. Při provádění těchto opatření by si členské státy měly být vědomy rizika přechodu od těžších obalových materiálů k lehčím obalovým materiálům a měly by upřednostňovat opatření, která toto riziko minimalizují.
- (122) S cílem uplatňovat zásadu „znečišťovatel platí“, vyjádřenou v čl. 191 odst. 2 Smlouvy o fungování EU, je vhodné uložit producentům povinnosti týkající se nakládání s obalovými odpady. Proto toto nařízení vychází z požadavků týkajících se rozšířené odpovědnosti výrobce stanovených ve směrnici 2008/98/ES, aby se zajistilo, že systém rozšířené odpovědnosti producenta pokrývá plné náklady na nakládání s obalovými odpady, a aby se usnadnilo provádění odpovídajících kontrol ze strany příslušných orgánů. Cílem tohoto nařízení je jasně definovat, co znamená jeden producent na jednu obalovou jednotku, ať už jde o prázdné obaly nebo o obaly obsahující výrobky. Obecně by tímto producentem měl být hospodářský subjekt, který jakožto výrobce, dovozce nebo distributor usazený v členském státě dané balené výrobky dodává z území a na území tohoto členského státu. To zahrnuje

jakoukoli nabídku k distribuci, spotřebě nebo použití, která by mohla vést ke skutečnému dodání. Tudíž v případě, že určitá společnost nakupuje balený výrobek z jiného členského státu, než je členský stát, v němž se nachází, nebo ze třetí země a dodává tento balený výrobek v členském státě, v němž se nachází, by tato společnost měla být považována za producenta, neboť je první společností, která daný balený výrobek dodává na území tohoto členského státu. Pokud jde o online platformy, počítačící nabídka výrobku by měla být považována za dodání výrobku ve smyslu pojmu producenta. Aby se však omezila veškerá zbytečná administrativní zátěž pro malé podniky, které plní přepravní obaly, primární výrobní obaly nebo obaly v rámci poskytování služeb, ať již se jedná o obaly na jedno použití, nebo opětovně použitelné obaly, v místě prodeje, producentem by měl být výrobce, distributor nebo dovozce takového obalu, který daný obal poprvé dodává z území daného členského státu, neboť daný hospodářský subjekt má nejlepší předpoklady k tomu, aby splnil povinnosti vyplývající z rozšířené odpovědnosti producenta.

- (123) Na druhou stranu, pokud je obal nebo balený výrobek dodáván prostřednictvím smluv na dálku přímo konečnému uživateli, producent by mohl být usazen také v jiném členském státě nebo ve třetí zemi. V takových případech, pokud je producent usazen v jiném členském státě, měl by jmenovat pověřeného zástupce pro rozšířenou odpovědnost producenta v členském státě, v němž se nachází konečný uživatel. Jestliže je producent usazen ve třetí zemi, měly by mít členské státy rovněž možnost stanovit, že jmenování pověřeného zástupce pro rozšířenou odpovědnost producenta je povinné, aby se zabránilo riziku vyhýbání se povinností vyplývajícím z rozšířené odpovědnosti producenta. Za účelem zajištění dodržování zásady „znečišťovatel platí“ a v souvislosti s dodržováním rozšířené odpovědnosti producenta je nezbytné zajistit jistotu ohledně toho, který druh producenta je za obalové odpady odpovědný, zejména v případě „logistických společností“. Logistické společnosti jsou společnosti, které přijímají zboží dovážené ze třetích zemí a manipulují s ním (jedná se například o rozbalování a opětovné balení do menších formátů či v menším množství, aby se vyhovělo požadavkům zákazníků) před odesláním zboží svým zákazníkům, ať už se nacházejí v tomtéž či jiném členském státě, s celým původním přepravním obalem, s jeho částí nebo bez něj. V takových případech by měl být určen producent původních přepravních obalů, které pocházejí ze třetí země, zůstávají u logistické společnosti a stávají se odpadem v Unii. Logistická společnost obvykle nevlastní zboží, ale měla by být považována za producenta v případě obalů pocházejících ze třetí země, s nimiž manipuluje během své činnosti.
- (124) Kromě nákladů uložených producentům podle tohoto nařízení a podle směrnice 2008/98/ES bude zachována možnost, aby členské státy i nadále pokrývaly nezbytné náklady vyplývající z činností v oblasti čištění, včetně přepravy a následného zpracování obalových odpadů přítomných v odpadcích, jako součást celkových nákladů na nakládání s odpady z obalů, na které by se měla vztahovat rozšířená odpovědnost producenta. Tyto náklady by neměly přesáhnout náklady, které jsou nezbytné k nákladově efektivnímu poskytování těchto služeb, a měly by být transparentně a nediskriminačně stanoveny mezi dotčenými subjekty.
- (125) Za účelem kontroly, zda producenti plní své finanční a organizační povinnosti, aby zabezpečili nakládání s odpady pocházejícími z obalů, které poprvé dodají na území členského státu, nebo vybalí balené výrobky, aniž by byli konečnými uživateli, je nezbytné, aby byl v každém členském státě zřízen registr producentů, který bude spravovat příslušný orgán, a aby producenti měli povinnost se zaregistrovat.
- (126) Požadavky na registraci producentů by měly být v celé Unii v největší možné míře harmonizovány, aby se registrace usnadnila zejména vzhledem k tomu, že producenti dodávají obaly do více členských států. Za účelem zajištění jednotných podmínek pro plnění registračních požadavků by Komisi měly být svěřeny prováděcí pravomoci, pokud jde o stanovení formátu pro zápis do registru a pro podávání informací pro účely registru a určení toho, jak podrobné mají být poskytované údaje a jakých druhů obalů a kategorií materiálů se mají podávané informace týkat.
- (127) V souladu se zásadou „znečišťovatel platí“ je klíčové, aby producenti, včetně aktérů elektronického obchodu, kteří uvádějí obaly a balené výrobky na trh Unie, nebo vybalují balené výrobky, aniž by byli konečnými uživateli, převzali odpovědnost za to, jak s těmito obaly a balenými výrobky bude naloženo na konci životnosti. Podle směrnice 94/62/ES mají být do 31. prosince 2024 zavedeny systémy rozšířené odpovědnosti výrobce, které představují nejvhodnější prostředek, jímž toho lze dosáhnout, a mohou mít pozitivní dopad na životní prostředí díky tomu, že se sníží produkce obalových odpadů a zvýší jejich sběr a recyklace. Existují nicméně velké rozdíly v tom, jak jsou tyto systémy rozšířené odpovědnosti producenta nastaveny, v jejich účinnosti a v rozsahu odpovědnosti producentů. Na systémy rozšířené odpovědnosti producenta podle tohoto nařízení by se proto měla obecně vztahovat pravidla týkající se rozšířené odpovědnosti výrobce stanovená ve směrnici 2008/98/ES, která by v nutných a vhodných případech měla být doplněna dalšími zvláštními ustanoveními. Aby se například usnadnil tříděný sběr obalových odpadů, měli by producenti financovat označování nádob na odpad. Taková povinnost by byla v souladu se zásadou

„znečišťovatel platí“ a s obecnými minimálními požadavky na systémy rozšířené odpovědnosti výrobce podle směrnice 2008/98/ES.

- (128) Pokud jde o povinnosti rozšířené odpovědnosti producenta, toto nařízení má charakter zvláštní právní úpravy (*lex specialis*) ve vztahu ke směrnici 2008/98/ES. To znamená, že ustanovení tohoto nařízení týkající se rozšířené odpovědnosti producenta by měla mít přednost před veškerými protichůdnými ustanoveními uvedené směrnice. Tato zásada se týká například požadavků na registraci producenta, úpravu poplatků v rámci rozšířené odpovědnosti producenta a podávání zpráv.
- (129) Kromě harmonizovaného požadavku, že podmínkou pro úpravu finančních příspěvků producentů je recyklovatelnost, který má být stanoven v aktech v přenesené pravomoci přijatých v souladu s tímto nařízením, by členské státy měly mít možnost používat jiná kritéria, jako je obsah recyklovaného materiálu, opětovná použitelnost, přítomnost nebezpečných látek nebo jiná kritéria v souladu se směrnicí 2008/98/ES.
- (130) Producentům by mělo být umožněno plnit povinnosti týkající se rozšířené odpovědnosti producenta kolektivně, prostřednictvím organizací odpovědnosti producentů, které převzou odpovědnost jejich jménem. Producenti nebo organizace odpovědnosti producentů by měli podléhat schválení členskými státy a měli by mimo jiné doložit, že mají finanční prostředky na úhradu nákladů, jež vyplývají z rozšířené odpovědnosti producenta. Členské státy by při stanovování správních a procesních pravidel schvalování producentů pro účely individuálního plnění povinností a schvalování organizací odpovědnosti producentů pro účely kolektivního plnění povinností měly mít možnost odlišit postupy pro samostatné producenty a pro organizace odpovědnosti producentů, aby se snížila administrativní zátěž samostatných producentů. Členské státy mohou schválit více organizací odpovědnosti producentů, neboť konkurence mezi nimi může přinést větší výhody spotřebitelům. Příslušný orgán by měl mít možnost producentům nebo organizacím odpovědnosti producentů pověřeným plněním povinností vyplývajících z rozšířené odpovědnosti producenta účtovat za schvalovací postup týkající se plnění těchto povinností přiměřené poplatky založené na nákladech.
- (131) Pokud je poplatek za rozšířenou odpovědnost producenta účtovaný organizací odpovědnosti producentů klasifikován jako veřejný příjem, jako je tomu v případě státem řízených organizací odpovědnosti producentů, a s cílem řídit se rozpočtovými pravidly, která vyžadují, aby veřejné příjmy vycházely z přesných údajů, měl by mít členský stát možnost požadovat, aby producent předkládal příslušnému orgánu odpovědnému za registraci informace častěji než jednou ročně. Jelikož státem řízené organizace odpovědnosti producentů nedisponují pověřením od zastupovaného producenta, neměly by se požadavky tohoto nařízení týkající se takového pověření uplatňovat.
- (132) Toto nařízení by mělo vymezit, jak povinnosti sledovatelnosti obchodníků stanovené v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/2065⁽³⁹⁾, včetně jeho čl. 30 odst. 2 a 3, mají být uplatňovány poskytovateli online platform, které umožňují spotřebitelům uzavírat smlouvy na dálku s producenty, kteří nabízejí obaly spotřebitelům nacházejícím se v Unii, ve vztahu k registracím producentů zřízeným podle tohoto nařízení. Pro účely tohoto nařízení by se mělo mít za to, že každý producent nabízející obaly prostřednictvím smluv uzavřených na dálku přímo spotřebitelům nacházejícím se v členském státě, bez ohledu na to, zda je usazen v členském státě nebo ve třetí zemi, spadá do definice obchodníka ve smyslu nařízení (EU) 2022/2065. Aby se zabránilo přenášení povinností vyplývajících z rozšířené odpovědnosti producenta, mělo by být stanoveno, jak by tito poskytovatelé online platform měli uведенé povinnosti plnit, pokud jde o registry producentů obalů zřízené podle tohoto nařízení. Pokud poskytovatelé online platform, kteří spadají do oblasti působnosti oddílu 4 kapitoly III nařízení (EU) 2022/2065, umožňují spotřebitelům uzavírat s producenty smlouvy na dálku, měli by v této souvislosti v souladu s nařízením (EU) 2022/2065 a před tím, než umožní producentům využívat jejich služby, obdržet od těchto producentů informace dokládající, že dodržují povinnosti rozšířené odpovědnosti producenta stanovená v tomto nařízení. Pravidla sledovatelnosti obchodníků, kteří prodávají obaly online, podléhají pravidlům pro vymáhání stanoveným v nařízení (EU) 2022/2065.
- (133) Podobné nežádoucí situace přenášení povinností by mohly nastat ve vztahu k poskytovatelům služeb kompletního vyřízení objednávek. Cílem tohoto nařízení je zabránit přenášení povinností prostřednictvím podobného přístupu jako v případě nařízení (EU) 2022/2065, pokud jde o poskytovatele online platform.

⁽³⁹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/2065 ze dne 19. října 2022 o jednotném trhu digitálních služeb a o změně směrnice 2000/31/ES (nařízení o digitálních službách) (Úř. věst. L 277, 27.10.2022, s. 1).

- (134) Registr producentů zřízený podle tohoto nařízení se má považovat za veřejný rejstřík pro účely nařízení (EU) 2022/2065. Poskytovatelé online platform, které umožňují spotřebitelům uzavírat smlouvy s producenty na dálku, by tudíž měli vynaložit maximální úsilí k posouzení toho, zda informace poskytnuté dotčenými producenty jsou spolehlivé a úplné, a to zejména tím, že využijí nebo prověří volně dostupné oficiální online databáze a online rozhraní nebo požádají dotčené obchodníky o poskytnutí důvěryhodných podkladů v souladu s nařízením (EU) 2022/2065. Pokud jde o veřejně dostupné údaje v registru producentů, vyžaduje „vynaložení maximálního úsilí“ ve smyslu čl. 30 odst. 2 prvního pododstavce nařízení (EU) 2022/2065 obvykle ověření informací poskytnutých producentem na základě veřejně dostupných údajů z registru producentů. To platí zejména v případě, že členské státy zřídily online rozhraní pro automatizované srovnávání údajů podle tohoto nařízení.
- (135) Finančními příspěvky uloženými producentům podle tohoto nařízení spolu s náklady uvedenými v čl. 8a odst. 4 písm. a) směrnice 2008/98/ES by neměla být dotčena žádná dobrovolná dohoda mezi online tržišti a producenty, pokud online tržiště jménem producentů na základě písemného pověření souhlasí s přijetím všech těchto nákladů nebo jejich části.
- (136) Členské státy by měly stanovit opatření k provádění rozšířené odpovědnosti producenta a pravidla pro tříděný sběr obalového odpadu a pro označování nádob na odpad v případech, kdy toto nařízení nestanoví plnou harmonizaci těchto opatření a pravidel. Kromě toho by mělo být možné, aby členské státy stanovily další požadavky na provádění rozšířené odpovědnosti producenta v souladu se směrnicí 2008/98/ES a tímto nařízením, pokud taková opatření nevytvářejí překážky na vnitřním trhu. Toto nařízení neupravuje určení toho, který provozovatel je odpovědný za sběr obalových odpadů, ani další vnitrostátní smluvní ujednání o sběru obalových odpadů.
- (137) Členské státy by měly zřídit systémy zpětného odběru a sběru obalových odpadů, aby tyto obalové odpady byly v souladu s hierarchií způsobů nakládání s odpady směřovány k nejhodnější alternativě nakládání s odpady. Uvedené systémy by měly být otevřené pro účast všech zúčastněných stran, zejména hospodářských subjektů a orgánů veřejné správy. Měly by být zřízeny s ohledem na ochranu životního prostředí a zdraví spotřebitelů, bezpečnost a hygienu. Systémy zpětného odběru a sběru by měly být dostupné a použitelné i pro obaly dovážených výrobků za nediskriminačních podmínek.
- (138) Některé členské státy mohly již při provádění článku 7 směrnice 94/62/ES do vnitrostátního práva zavést systémy tříděného sběru a recyklace odpadů, které jsou základem pro příslušná vnitrostátní povolení a smluvní ujednání. Pokud tyto členské státy správně plní povinnosti podle tohoto nařízení, měly by mít možnost uvedené systémy nadále používat.
- (139) Členské státy by rovněž měly přijmout opatření na podporu recyklace, která splňuje normy kvality, jimiž je podmíněno použití recyklovaných materiálů v příslušných odvětvích. Vzhledem k tomu, že je stanoven minimální procentuální podíl recyklovaného materiálu, který musí být obsažen v plastových obalech, je tato povinnost obzvláště důležitá.
- (140) Sběr obalů je zásadním krokem k zajištění jejich oběhovosti a k zajištění robustního trhu s druhotnými surovinami. Zavedení úrovně povinného sběru je pobídkou k rozvoji účinných a cílených systémů sběru na celostátní úrovni a má zvýšit množství vytríděného a případně recyklovaného odpadu.
- (141) Bylo prokázáno, že dobře fungující systémy zálohování a zpětného odběru zabezpečují velmi vysokou úroveň sběru a vysoce kvalitní recyklaci, a to především nápojových lahví a plechovek. Je vhodné, aby členské státy zřídily systémy zálohování a zpětného odběru, kterými se podpoří dosažení cíle pro tříděný sběr plastových nápojových lahví na jedno použití, jenž byl stanoven ve směrnici (EU) 2019/904, zvýší se úroveň sběru a dosáhne se vysoce kvalitní recyklace kovových nádob na nápoje. Díky těmto systémům se navýší dodávky kvalitních druhotných surovin vhodných k recyklaci v uzavřeném systému a omezí se odhazování nádob na nápoje mimo místa určená k odkládání odpadu.
- (142) Systémy zálohování a zpětného odběru by měly být povinné pro plastové nápojové lahve a kovové nádoby na nápoje na jedno použití. Členské státy se rovněž mohou rozhodnout, že do těchto systémů zařadí i jiné obaly pro jiné výrobky nebo obaly vyrobené z jiných materiálů, zejména skleněné lahve na jedno použití. Členské státy by měly zajistit, aby se systémy zálohování a zpětného odběru určené pro obalové formáty na jedno použití, zejména pro skleněné nápojové lahve na jedno použití, daly v případech, kdy je to z technického a ekonomického hlediska možné, použít i pro opětovně použitelné obaly. Měly by také zvážit zavedení systémů zálohování a zpětného odběru opětovně použitelných obalů. Při dodržení obecných pravidel stanovených ve Smlouvě o fungování EU a jednajíce v souladu s tímto nařízením by členské státy měly mít možnost přijmout ustanovení nad rámec minimálních požadavků stanovených v tomto nařízení, jako je například účtování zálohy v místě prodeje při konzumaci

v pohostinských zařízeních nebo povinnost, aby všichni koneční distributoři přijímali zálohované obaly bez ohledu na obalový materiál a formát, který distribuují, nebo na velikost jejich prodejních prostor.

- (143) Toto nařízení by mělo zohlednit rozmanitost systémů zálohování a zpětného odběru, které v Unii existují, a zajistit, aby technologický vývoj těchto systémů nebyl brzděn, pokud splňují požadavky a kritéria týkající se zvýšení úrovně sběru a zajištění kvalitnější recyklace.
- (144) Vzhledem k povaze výrobků a k rozdílům v systémech jejich výroby a distribuce by však systémy zálohování a zpětného odběru obalů neměly být povinné pro obaly vína, aromatizovaných vinných výrobků a výrobků podobných vinařským produktům, lihovin a mléka a mléčných výrobků uvedených v příloze I části XVI nařízení (EU) č. 1308/2013. Členské státy nicméně mohou zavést systémy zálohování a zpětného odběru, které se budou vztahovat na tyto nápojové obaly, jakož i na jiné nápojové a jiné než nápojové obaly.
- (145) Od 1. ledna 2029 by všechny systémy zálohování a zpětného odběru pro plastové nápojové lahve na jedno použití a kovové nádoby na nápoje na jedno použití měly splňovat obecné minimální požadavky stanovené tímto nařízením, s výjimkou systémů zálohování a zpětného odběru zřízených před vstupem tohoto nařízení v platnost, které do 1. ledna 2029 dosáhnou 90 % cíle pro tříděný sběr. Tyto požadavky pomohou zajistit větší jednotnost a vyšší míru zpětného odběru v rámci všech členských států. Byly stanoveny na základě názorů zúčastněných stran, odborné analýzy a postupů, které se osvědčily u stávajících systémů zálohování a zpětného odběru. Požadavky jsou koncipovány tak, aby umožňovaly inovace a přitom poskytovaly určitou míru flexibility pro přizpůsobení systémů místním okolnostem.
- (146) Členské státy s regiony, v nichž ve velkém měřítku probíhá přeshraniční obchod, by měly zajistit, aby systémy zálohování a zpětného odběru umožňovaly sběr obalů ze systémů zálohování a zpětného odběru dotčených členských států na určených sběrných místech, a měly by se snažit umožnit vrácení zálohy.
- (147) Členským státům, které v roce 2026 dosáhnou i bez systému zálohování a zpětného odběru 80 % úrovně sběru cílových druhů obalů, by mělo být umožněno požádat o osvobození od povinnosti systém zálohování a zpětného odběru zřídit.
- (148) Členské státy by měly mít možnost rozhodnout se zavést systému zálohování a zpětného odběru na nižší než celostátní úrovni s přihlédnutím k příslušnému vnitrostátnímu správnímu rozdělení a specifické situaci zámořských území, pokud prokážou environmentální a ekonomickou výkonnost tohoto systému a jeho plný soulad s 90 % úrovní sběru plastových nápojových lahví a kovových nádob na nápoje na jedno použití stanovenou v tomto nařízení.
- (149) Členské státy by jako zvláštní opatření k předcházení vzniku obalových odpadů měly aktivně prosazovat řešení umožňující opětovné použití a opětovné naplnění. Měly by podporovat zavádění systémů opětovného použití a opětovného plnění a sledovat, jak fungují a zda splňují hygienické normy. Členské státy se vybízejí, aby přijaly i další opatření, například aby zřídily systémy zálohování a zpětného odběru zahrnující formáty opětovně použitelných obalů, aby používaly ekonomické pobídky nebo aby zavedly požadavky, na jejichž základě by koneční distributoři museli dodávat určitý procentuální podíl jiných výrobků než těch, na něž se vztahují cíle v oblasti opětovného použití a povinnosti v oblasti opětovného plnění, v opětovně použitelných obalech nebo formou opětovného naplnění, ovšem za předpokladu, že takové požadavky nepovedou k roztržiténosti jednotného trhu a ke vzniku překážek obchodu.
- (150) Požadavky na sběr, třídění, redistribuci do plnicích a čištění jsou v případě systémů zálohování a zpětného odběru pro obaly na jedno použití a systémů opětovného použití založených na zálohování zcela odlišné. Tyto minimální požadavky na systémy zálohování a zpětného odběru by se proto na systémy opětovného použití založené na zálohování neměly vztahovat. Místo toho by pro systémy opětovného použití měly platit zvláštní požadavky.
- (151) Směrnice 94/62/ES byla pozměněna směrnicí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/852⁽⁴⁰⁾, v níž byly stanoveny cíle v oblasti recyklace, jichž mají členské státy dosáhnout do roku 2025 a do roku 2030. Tyto cíle i pravidla jejich výpočtu by měly být zachovány. Vzhledem k odlišné výchozí pozici každého členského státu, pokud jde o cíle v oblasti recyklace, a i když jsou v tomto nařízení navržena opatření usnadňující dosažení těchto cílů, by mělo být stále možné za určitých podmínek prodloužit lhůty pro dosažení cílů v oblasti recyklace do roku 2030. Komise by však měla být zmocněna k zamítnutí revidovaného plánu provádění předloženého členským státem.

⁽⁴⁰⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/852 ze dne 30. května 2018, kterou se mění směrnice 94/62/ES o obalech a obalových odpadech (Úř. věst. L 150, 14.6.2018, s. 141).

- (152) Směrnice 94/62/ES vyžaduje, aby Komise přezkoumala cíle v oblasti recyklace obalů stanovené pro rok 2030 s cílem je zachovat nebo případně zvýšit. Cíle pro rok 2030 však zatím není vhodné měnit, neboť z důkazů vyplývá, že některé členské státy mají stále problémy s plněním stávajících cílů. Měla by proto být zavedena opatření, která by výrobce motivovala k tomu, aby na trh uváděli lépe recyklovatelné obaly, a která by tudíž členským státům pomohla cílů v oblasti recyklace dosáhnout. V budoucnu by Komisi měly být předkládány podrobnější údaje o tocích obalů a recyklace obalového odpadu. Komise bude na základě těchto předložených údajů schopna cíle přezkoumat s možností je zachovat nebo zvýšit. Aby bylo možné zohlednit účinky opatření zaměřených na zlepšení recyklovatelnosti obalů, neměl by překum proběhnout dříve než plánované všeobecné hodnocení tohoto nařízení, tedy dříve než sedm let od vstupu tohoto nařízení v platnost. Při tomto přezkumu by se rovněž měla věnovat pozornost možnosti stanovit nové cíle, které by byly podrobnější než ty současné.
- (153) Výpočet cílů v oblasti recyklace by měl vycházet z hmotnosti obalových odpadů, které vstupují do recyklace. Členské státy by měly zajistit, aby shromážděné údaje o recyklovaných obalových odpadech byly spolehlivé a přesné. Obecně by měla být hmotnost obalových odpadů započtených jako recyklované skutečně měřena v místě, kde obalové odpady vstupují do recyklace. Nicméně pro snížení administrativní zátěže by členským státům mělo být při dodržení přísných podmínek a odchýlně od obecného pravidla umožněno, aby určily hmotnost recyklovaných obalových odpadů na bázi měření výstupu z jakéhokoliv třídění, jehož výsledek se opraví s ohledem na průměrnou míru ztrát vzniklých před vstupem odpadů do recyklace. Ztráty materiálů, k nimž dojde předtím, než odpady vstoupí do recyklace, například v důsledku třídění nebo jiných předběžných postupů, by neměly být zahrnuty do množství odpadu vykazovaného jako recyklovaný. Tyto ztráty lze určit na základě elektronických registrů, technických specifikací, podrobných pravidel pro výpočet průměrné míry ztrát u různých toků odpadů nebo jiných odpovídajících opatření. Členské státy by měly informace o takových opatřeních zahrnout do zpráv o kontrole kvality připojených k údajům o recyklaci odpadů, jež předkládají Komisi. Průměrná míra ztrát by pokud možno měla být zavedena na úrovni jednotlivých třídících zařízení a měla by být spojena s hlavními různými druhy odpadů, různými zdroji (jako jsou domácnosti či obchody), různými systémy sběru a různými druhy postupů třídění. Průměrná míra ztrát by se měla používat pouze v případech, kdy nejsou dostupné jiné spolehlivé údaje, zejména v souvislosti s přepravou a vývozem odpadů. Hmotnostní ztráty materiálů či látek v důsledku fyzikální nebo chemické přeměny, která je recyklací vlastní, neboť při recyklaci jsou obalové odpady skutečně přepracovány na výrobky, materiály či látky, by neměly být odečítány od hmotnosti odpadu, který se vykazuje jako recyklovaný.
- (154) Pokud se výpočet míry recyklace uplatní u aerobního nebo anaerobního zpracování biologicky rozložitelných obalových odpadů, lze množství odpadu, který vstupuje do aerobního nebo anaerobního zpracování, započítat jako recyklovaný odpad, pokud při takovém zpracování vzniká výstup, který se má použít jako recyklovaný výrobek, materiál nebo látka. Nejčastěji je výstupem takového zpracování kompost nebo digestát, ale mohl by být brán v úvahu i jiný výstup, pokud obsahuje srovnatelné množství recyklovaného materiálu ve vztahu k množství zpracovaného biologicky rozložitelného obalového odpadu. V jiných případech by v souladu s definicí recyklace nemělo být k dosažení cílů v oblasti recyklace započítáváno přepracování biologicky rozložitelných obalových odpadů na materiály, které mají být použity jako palivo nebo jiné prostředky k výrobě energie, jsou odstraněny nebo mají být použity jiným postupem, který má stejný účel jako využití odpadu jiné než recyklace.
- (155) Pokud obalový odpad po přípravě před samotným přepracováním přestane být odpadem, měl by být započten jako recyklovaný, je-li daný materiál určen k následnému přepracování na výrobky, materiály nebo látky, ať již pro původní, nebo pro jiný účel. K dosažení cílů v oblasti recyklace by neměly být započítávány materiály, které přestaly být odpadem a které mají být použity jako palivo nebo jiné prostředky k výrobě energie, jsou zasypány nebo odstraněny nebo mají být použity jiným postupem, který má stejný účel jako využití odpadu jiné než recyklace.
- (156) Při stanovování metodiky pro výpočet a ověřování procentuálního podílu recyklovaného materiálu by Komise měla posoudit dostupné technologie recyklace z hlediska jejich hospodářské a environmentální výkonnosti, včetně kvality výstupu, dostupnosti odpadu, potřebné energie, emisí skleníkových plynů a dalších příslušných dopadů na životní prostředí. Komise by rovněž měla vzít v úvahu, že by takové technologie mohly být potenciálně využity v souvislosti s klamavými environmentálními tvrzeními.
- (157) Tvrzení týkající se vlastností obalů, pro která jsou v tomto nařízení stanoveny právní požadavky, jako je recyklovatelnost, úroveň obsahu recyklovaného materiálu a opětovná použitelnost, by měla být uváděna pouze v souvislosti s vlastnostmi obalů překračujícími příslušné minimální požadavky stanovené v tomto nařízení

a v souladu s metodikami a pravidly stanovenými tímto nařízením. Tato tvrzení by rovněž měla upřesňovat, zda se týkají obalových jednotek, částí obalových jednotek nebo všech obalů uvedených na trh hospodářskými subjekty.

- (158) Členské státy by měly mít právo zohlednit recyklaci kovů vytríděných po spálení odpadu, a to v poměru k podílu spálených obalových odpadů, pokud tyto recyklované kovy splňují určitá kvalitativní kritéria stanovená v prováděcím rozhodnutí Komise (EU) 2019/1004 ⁽⁴¹⁾.
- (159) V případě vývozu obalových odpadů z Unie za účelem recyklace se použije nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 ⁽⁴²⁾ a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1157 ⁽⁴³⁾.
- (160) Jelikož se v případě opětovného použití neuvádějí žádné nové obaly na trh, měly by být opětovně použitelné prodejní obaly, které jsou uvedeny na trh, a dřevěné obaly opravené pro opětovné použití započteny pro účely plnění příslušných cílů v oblasti recyklace obalů. Členské státy by měly mít tuto možnost upravit úroveň cílů v oblasti recyklace tak, že započtou nejvýše pět procentních bodů průměrného podílu opětovně použitelných prodejních obalů, které byly v předcházejících třech letech poprvé uvedeny na trh a opětovně použity v rámci systému opětovného použití.
- (161) Producenti a organizace odpovědnosti producentů by měli být aktivně zapojeni do poskytování informací konečným uživatelům, zejména spotřebitelům, o tom, jak lze předcházet vzniku obalových odpadů a jak se s těmito odpady nakládá. Tyto informace by měly zahrnovat dostupné možnosti opětovného použití obalů, význam štítků umístěných na obalech a další pokyny týkající se vyhazování obalových odpadů. Producenti a organizace odpovědnosti producentů by rovněž měli spotřebitele informovat o tom, že pokud jsou obaly označené jako kompostovatelné, znamená to, že jsou kompostovatelné v průmyslově kontrolovaných podmínkách v zařízeních na zpracování biologického odpadu a nejsou vhodné pro domácí kompostování. Obaly by neměly být odhazovány mimo místa určená k odkládání odpadu. Producenti by rovněž měli informovat o tom, že koneční uživatelé hrají důležitou roli při zajišťování optimálního nakládání s obalovými odpady z hlediska životního prostředí. Ke zveřejňování informací pro všechny konečné uživatele a podávání zpráv o obalech by se měly využívat moderní informační technologie. Informace by měly být poskytovány buď klasickými způsoby, jako jsou vnitřní i venkovní plakáty a kampaně v sociálních médiích, nebo s využitím inovativnějších prostředků, jako je elektronický přístup k internetovým stránkám poskytovaný pomocí QR kódů umístěných na obalech.
- (162) Tříděný sběr mimo domácnost je důležitým aspektem pro zvýšení úrovně sběru obalů a zlepšení jejich oběhovosti. Členské státy a hospodářské subjekty by měly mít možnost přijmout zvláštní opatření pro tříděný sběr mimo domácnost, přizpůsobená místu a zvyklostem spotřebitelů.
- (163) Členské státy by měly Komisi poskytovat informace o plnění cílů v oblasti recyklace za každý kalendářní rok. Pro účely hodnocení účinnosti opatření, jejichž cílem je snížit spotřebu lehkých plastových nákupních tašek, by rovněž měly být předkládány údaje o spotřebě velmi lehkých plastových nákupních tašek, lehkých plastových nákupních tašek, tlustostěnných plastových nákupních tašek a velmi tlustostěnných plastových nákupních tašek, aby bylo možné posoudit, zda stoupla spotřeba těchto tašek v důsledku opatření ke snížení spotřeby lehkých plastových nákupních tašek. Aby bylo možné provést posouzení, zda jsou povinné systémy zálohování a zpětného odběru, jež mají členské státy zřídit, účinné nebo zda je osvobození členských států od povinnosti tyto systémy zřídit odůvodněné, je důležité, aby na základě informací předložených členskými státy, bylo možné získat informace o úrovni tříděného sběru obalů, na něž se vztahuje povinnost zřídit systémy zálohování a zpětného odběru.
- (164) Pro účely stanovení metodiky posuzování recyklovatelnosti ve velkém měřítku by členské státy měly každoročně předkládat údaje také o objemu recyklovaných obalových odpadů u jednotlivých kategorií obalů a o množství obalů dodaných poprvé na území daného členského státu nebo rozbalených producentem, který není konečným uživatelem, pro jednotlivé kategorie obalů. Komise by tyto údaje měla shrnout a zveřejnit pro účely sledování ročního vývoje obalových odpadů recyklovaných ve velkém měřítku.

⁽⁴¹⁾ Prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2019/1004 ze dne 7. června 2019, kterým se stanoví pravidla pro výpočet, ověřování a vykazování údajů o odpadech v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES a kterým se zrušuje prováděcí rozhodnutí Komise C(2012)2384 (Úř. věst. L 163, 20.6.2019, s. 66).

⁽⁴²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 ze dne 14. června 2006 o přepravě odpadů (Úř. věst. L 190, 12.7.2006, s. 1).

⁽⁴³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1157 ze dne 11. dubna 2024 o přepravě odpadů, o změně nařízení (EU) č. 1257/2013 a (EU) 2020/1056 a o zrušení nařízení (ES) č. 1013/2006 (Úř. věst. L, 2024/1157, 30.4.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1157/oj>).

- (165) Členské státy by údaje Komisi měly předkládat elektronicky i se zprávou o kontrole kvality. K údajům týkajícím se cílů v oblasti recyklace by kromě toho měla být připojena zpráva, v níž jsou popsána opatření přijatá s cílem zavést účinný systém kontroly kvality a sledovatelnosti obalových odpadů.
- (166) Za účelem zajištění jednotných podmínek pro plnění povinností v oblasti předkládání údajů by Komisi měly být svěřeny prováděcí pravomoci, pokud jde o stanovení pravidel pro výpočet a ověřování údajů o plnění cílů v oblasti recyklace, údajů o úrovních tříděného sběru obalů zahrnutých do systému zálohování a zpětného odběru a údajů nezbytných pro stanovení metodiky posuzování recyklovatelnosti ve velkém měřítku. Přijatý prováděcí akt by měl rovněž obsahovat metodiku pro určování množství vyprodukovaných obalových odpadů a stanovit formát pro předkládání údajů. Měl by rovněž stanovit metodiku pro výpočet roční spotřeby lehkých plastových nákupních tašek na obyvatele a formát pro předkládání těchto údajů, poněvadž jsou tyto údaje nezbytné pro podporu sledování a úplného provedení podstatných požadavků, které se týkají plastových nákupních tašek, a zejména pro zajištění rozčleněných a povinných údajů o různých kategoriích plastových nákupních tašek. Uvedený prováděcí akt by měl nahradit rozhodnutí Komise 2005/270/ES⁽⁴⁴⁾ a prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2018/896⁽⁴⁵⁾.
- (167) Aby se podpořila schopnost členských států a Komise sledovat uskutečňování cílů stanovených tímto nařízením, měly by členské státy vytvořit databáze obalů a zajistit, že budou dobře fungovat.
- (168) Účinné prosazování požadavků na udržitelnost má zásadní význam pro zajištění spravedlivé hospodářské soutěže a toho, že bude dosaženo očekávaných přínosů tohoto nařízení a že toto nařízení očekávaným způsobem přispěje ke splnění cílů Unie v oblasti klimatu, energetiky a oběhového hospodářství. Proto by příslušné orgány měly usilovat o každoroční kontrolu přesnosti alespoň u části EU prohlášení o shodě. Na obaly, u nichž jsou požadavky na udržitelnost stanoveny podle tohoto nařízení, by se mělo vztahovat nařízení (EU) 2019/1020, kterým se stanoví horizontální rámec pro dozor nad trhem a kontrolu výrobků vstupujících na trh Unie. Mechanismy dozoru nad trhem vymezené v nařízení (EU) 2019/1020 stanoví požadavky na dozor nad trhem týkající se uvádění výrobků na trh a ochranné mechanismy pro kontrolu souladu s tímto nařízením, pokud jde o uvádění obalů na trh.
- (169) Obaly by měly být uváděny na trh pouze tehdy, pokud o nich není známo, že by představovaly riziko pro životní prostředí a lidské zdraví. K zajištění toho, aby se úsilí v oblasti dozoru nad trhem zaměřilo na případy nedodržování tohoto požadavku, by pro účely tohoto nařízení měl být obal představující riziko definován jako obal, který by tím, že nedodržuje požadavek na udržitelnost nebo že požadavek na udržitelnost nedodržuje odpovědný hospodářský subjekt, mohl nepříznivě ovlivnit životní prostředí nebo jiné veřejné zájmy chráněné příslušnými požadavky.
- (170) Měl by existovat postup, na jehož základě by byly zúčastněné strany informovány o opatřeních, jež mají být přijata ve vztahu k obalům představujícím riziko. Tento postup by měl rovněž orgánům dozoru nad trhem v členských státech umožňovat, aby ve spolupráci s příslušnými hospodářskými subjekty začaly jednat v souvislosti s těmito obaly co nejdříve. Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení tohoto nařízení by Komisi měly být svěřeny prováděcí pravomoci, aby rozhodla, zda jsou vnitrostátní opatření týkající se nevyhovujících výrobků důvodná. Je-li to nezbytné v závažných, naléhavých a řádně odůvodněných případech týkajících se ochrany životního prostředí nebo lidského zdraví, měla by Komise přijmout okamžitě použitelné prováděcí akty.
- (171) Orgány dozoru nad trhem by měly mít právo vyžadovat od hospodářských subjektů, aby přijaly nápravná opatření na základě zjištění, že obal není v souladu s požadavky na udržitelnost a označování nebo že hospodářský subjekt porušil jiná pravidla týkající se uvedení nebo dodání obalu na trh. Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení požadavku, aby hospodářské subjekty přijímaly nápravná opatření, by Komisi měly být svěřeny prováděcí pravomoci, aby rozhodla, zda je určité vnitrostátní opatření důvodné.

⁽⁴⁴⁾ Rozhodnutí Komise 2005/270/ES ze dne 22. března 2005, kterým se stanoví formáty vztahující se k databázovému systému podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/62/ES o obalech a obalových odpadech (Úř. věst. L 86, 5.4.2005, s. 6).

⁽⁴⁵⁾ Prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2018/896 ze dne 19. června 2018, kterým se stanoví metodika pro výpočet roční spotřeby lehkých plastových nákupních tašek a kterým se mění rozhodnutí 2005/270/ES (Úř. věst. L 160, 25.6.2018, s. 6).

- (172) Existují-li obavy o lidské zdraví, orgán dozoru nad trhem by neměl hodnotit riziko, které by pro zdraví lidí nebo zvířat znamenal obalový materiál, pokud by toto riziko bylo přeneseno na zabalený obsah, nýbrž by měl upozornit orgány příslušné k provádění kontrol tohoto rizika jmenované podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/625⁽⁴⁶⁾, nařízení (EU) 2017/745, (EU) 2017/746 a (EU) 2019/6 nebo směrnice 2001/83/ES.
- (173) Veřejné zakázky představují 14 % HDP Unie. V zájmu přispění k plnění cíle dosažení klimatické neutrality, zlepšení energetické účinnosti a účinnosti při využívání zdrojů a přechodu na oběhové hospodářství, které chrání veřejné zdraví a biologickou rozmanitost, by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci, aby mohla v příslušných případech uložit veřejným zadavatelům a zadavatelům ve smyslu směrnic Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU⁽⁴⁷⁾ a 2014/25/EU⁽⁴⁸⁾ povinnost sladit jejich veřejné zakázky se zvláštními minimálními povinnými požadavky na zadávání zelených veřejných zakázek, které budou vymezeny v prováděcích aktech přijatých podle tohoto nařízení. Na rozdíl od dobrovolného přístupu by měly povinné požadavky zajistit maximální využití veřejných výdajů na podporu poptávky po obalech s lepší výkonností. Tyto požadavky by měly být transparentní, objektivní a nediskriminační. Členské státy by měly mít možnost odkazovat ve svých požadavcích na veřejné zakázky na technické specifikace, kritéria výběru nebo podmínky plnění veřejné zakázky, přičemž tyto požadavky nemusí být kumulativní. Veřejní zadavatelé a zadavatelé by za předpokladu, že dodrží obecná pravidla stanovená ve Smlouvě o fungování EU a jednají v souladu s tímto nařízením, měli mít možnost přijmout ustanovení nad rámec minimálních požadavků na zadávání zelených veřejných zakázek stanovených v tomto nařízení.
- (174) V zájmu zabezpečení fungování vnitřního trhu a vytvoření rovných podmínek je nezbytné zajistit, aby obaly ze třetích zemí vstupující na trh Unie byly v souladu s tímto nařízením bez ohledu na to, zda jsou dováženy jako samostatné obaly, nebo ve spojení s baleným výrobkem. Zejména je nezbytné zajistit, aby výrobci u těchto obalů provedli vhodné postupy posuzování shody. Měla by být upřednostňována spolupráce orgánů dozoru nad trhem a hospodářských subjektů. I když se tedy zásahy orgánů určených podle čl. 25 odst. 1 nařízení (EU) 2019/1020 mohou týkat jakýchkoli obalů, které vstupují na trh Unie, měly by se zaměřovat hlavně na obaly, na něž se vztahují zákazy vydané orgány dozoru nad trhem. Pokud tyto orgány vydají zákaz, který se netýká pouze území daného členského státu, měly by orgánům, které jsou určeny k provádění kontrol obalů vstupujících na trh Unie, sdělit podrobnosti nezbytné pro identifikaci nevyhovujících obalů na hranicích, včetně informací o dotčených balených výrobcích a hospodářských subjektech, aby bylo možné uplatňovat u výrobků vstupujících na trh Unie přístup založený na rizicích. Celní orgány se potom v takových případech snaží dotčené obaly na hranicích identifikovat a zadržet.
- (175) Za účelem optimalizace a odlehčení procesu kontrol na vnějších hranicích Unie je nutné umožnit automatický přenos dat mezi Informačním a komunikačním systémem pro dozor nad trhem (ICSMS) a celními systémy. S ohledem na daný účel by se měly rozlišovat dva různé druhy přenosu dat. Zaprvé by měly být posílány zakazy, které vydaly orgány dozoru nad trhem a které slouží k identifikaci nevyhovujících obalů, ze systému ICSMS celním orgánům, aby je orgány určené k provádění kontrol na vnějších hranicích mohly použít k identifikaci obalu, na nějž by se měl dotčený zákaz vztahovat. Pro tento první druh přenosu dat by se měl používat elektronický celní systém řízení rizik stanovený v článku 36 prováděcího nařízení Komise (EU) 2015/2447⁽⁴⁹⁾, aniž by tím byl dotčen budoucí

⁽⁴⁶⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/625 ze dne 15. března 2017 o úředních kontrolách a jiných úředních činnostech prováděných s cílem zajistit uplatňování potravinového a krmivového práva a pravidel týkajících se zdraví zvířat a dobrých životních podmínek zvířat, zdraví rostlin a přípravků na ochranu rostlin, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 999/2001, (ES) č. 396/2005, (ES) č. 1069/2009, (ES) č. 1107/2009, (EU) č. 1151/2012, (EU) č. 652/2014, (EU) 2016/429 a (EU) 2016/2031, nařízení Rady (ES) č. 1/2005 a (ES) č. 1099/2009 a směrnic Rady 98/58/ES, 1999/74/ES, 2007/43/ES, 2008/119/ES a 2008/120/ES a o zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 854/2004 a (ES) č. 882/2004, směrnic Rady 89/608/EHS, 89/662/EHS, 90/425/EHS, 91/496/EHS, 96/23/ES, 96/93/ES a 97/78/ES a rozhodnutí Rady 92/438/EHS (nařízení o úředních kontrolách) (Úř. věst. L 95, 7.4.2017, s. 1).

⁽⁴⁷⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání veřejných zakázek a o zrušení směrnice 2004/18/ES (Úř. věst. L 94, 28.3.2014, s. 65).

⁽⁴⁸⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/25/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a poštovních služeb a o zrušení směrnice 2004/17/ES (Úř. věst. L 94, 28.3.2014, s. 243).

⁽⁴⁹⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2015/2447 ze dne 24. listopadu 2015, kterým se stanoví prováděcí pravidla k některým ustanovením nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013, kterým se stanoví celní kodex Unie (Úř. věst. L 343, 29.12.2015, s. 558).

vývoj celního systému pro řízení rizik. Zadruhé je tehdy, pokud celní orgány identifikují nevyhovující obal, zapotřebí v rámci správy případů (tzv. case management) předat mimo jiné oznámení o pozastavení propuštění, závěry orgánů dozoru nad trhem a výsledky opatření přijatých celními orgány. Tento druhý druh přenosu dat mezi systémem ICSMS a vnitrostátními celními systémy podporuje jednotný portál EU pro oblast celnictví.

- (176) Za účelem zajištění jednotných podmínek pro provedení propojení systémů pro účely komunikace mezi orgány dozoru nad trhem a celními orgány by Komisi měly být svěřeny prováděcí pravomoci, pokud jde o stanovení procesních pravidel a podrobných prováděcích opatření, včetně funkcí, prvků údajů a zpracování údajů, jakož i pravidel týkajících se zpracování osobních údajů, důvěrnosti a správy v rámci uvedeného propojení.
- (177) Při přijímání aktů v přenesené pravomoci podle článku 290 Smlouvy o fungování EU je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla vhodnou konzultaci, a to i na odborné úrovni, a aby tyto konzultace probíhaly v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů⁽⁵⁰⁾. Pro zajištění rovné účasti na vypracovávání aktů v přenesené pravomoci obdrží Evropský parlament a Rada veškeré dokumenty současně s odborníky z členských států a jejich odborníci mají automaticky přístup na zasedání skupin odborníků z Komise, jež se věnují přípravě aktů v přenesené pravomoci. Komise by při vypracovávání aktů v přenesené pravomoci měla zohlednit vědecké či jiné dostupné technické poznatky včetně příslušných mezinárodních norem.
- (178) Prováděcí pravomoci, které jsou svěřeny Komisi tímto nařízením, by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011⁽⁵¹⁾.
- (179) Aby se zajistilo, že bude možné sledovat a prosazovat požadavky na výrobky stanovené směrnicí (EU) 2019/904 a že tyto požadavky budou podléhat náležitému dozoru nad trhem, měla by být ustanovení uvedené směrnice začleněna do oblasti působnosti nařízení (EU) 2019/1020 na základě jeho změny. Ustanovení o požadavcích týkajících se obsahu recyklovaného plastu v plastových nápojových lahvích, které mají platit od 1. ledna 2030, a související povinnosti týkající se podávání zpráv by ze směrnice (EU) 2019/904 měly být vyňaty, neboť tuto oblast upravuje výhradně toto nařízení.
- (180) Toto nařízení stanoví obecná pravidla, která se týkají všech obalů. Nicméně některé plastové výrobky na jedno použití, na něž se vztahuje směrnice (EU) 2019/904, jako jsou plastové nákupní tašky, nápojové kelímky, nádoby na potraviny a nápoje, včetně lahví, jsou považovány za obal. Směrnice (EU) 2019/904 má charakter zvláštní právní úpravy (*lex specialis*) ve vztahu k tomuto nařízení. V případě rozporu mezi směrnicí (EU) 2019/904 a tímto nařízením by se měla použít směrnice (EU) 2019/904 v rámci její oblasti působnosti. Podle směrnice (EU) 2019/904 musí členské státy přijmout opatření ke snížení spotřeby některých plastových výrobků na jedno použití, včetně omezení týkajících se uvádění na trh. Taková omezení týkající se uvádění na trh by se měla použít a převážit nad jakýmkoli protichůdnými ustanoveními v tomto nařízení. Toto nařízení stanoví omezení uvádění na trh pro plastové výrobky obsažené v příloze V bodě 3, zatímco směrnice (EU) 2019/904 umožňuje členským státům přijmout potřebná opatření k dosažení omezení spotřeby daných plastových výrobků na jedno použití. Jelikož vnitrostátní prováděcí opatření podle směrnice (EU) 2019/904 mohou být méně omezující než zákaz uvádění na trh, mělo by toto nařízení převážit nad směrnicí (EU) 2019/904, pokud jde o takové výrobky spadající do definice obalu, aby se podpořilo omezení plastových výrobků na jedno použití a snížilo množství plastových obalů na jedno použití v životním prostředí. V důsledku toho by členské státy neměly mít možnost přijmout výjimku ze zákazu uvádění obalů vyrobených z expandovaného polystyrenu na trh stanoveného ve směrnici (EU) 2019/904. V zájmu zohlednění této skutečnosti by měla být směrnice (EU) 2019/904 odpovídajícím způsobem změněna.
- (181) Jelikož toto nařízení neupravuje obsah recyklovaného materiálu v žádné plastové části obalu před 1. lednem 2030, měla by do daného data nadále platit ustanovení týkající se požadavků na obsah recyklovaných materiálů v plastových nápojových lahvích podle směrnice (EU) 2019/904.
- (182) Za účelem zvýšení důvěry veřejnosti v obaly uváděné na trh, zejména pokud jde o to, že splňují požadavky na udržitelnost, by měly hospodářské subjekty, které uvádějí na trh nevyhovující obaly nebo které neplní své povinnosti, podléhat sankcím. Je proto nutné, aby členské státy ve vnitrostátních právních předpisech stanovily účinné, přiměřené a odrazující sankce za porušování tohoto nařízení.

⁽⁵⁰⁾ Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1.

⁽⁵¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (183) Ustanovení čl. 19 odst. 1 Smlouvy o Evropské unii (dále jen „Smlouva o EU“) vyžaduje, aby členské státy stanovily prostředky, které jsou nezbytné k zajištění účinné právní ochrany v oblastech pokrytých právem Unie, včetně soudů členských států. Členské státy by v tomto ohledu měly zajistit, aby osoby, které by mohly zahrnovat fyzické nebo právnické osoby, jež podaly stížnost týkající se údajného nesouladu obalu, ať již samostatného obalu, nebo ve spojení s baleným výrobkem, s tímto nařízením nebo tento údajný nesoulad oznámily, měly přístup k právní ochraně v souladu se závazky, které členské státy přijaly jako smluvní strany Úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí⁽⁵²⁾, přijaté dne 25. června 1998 v Aarhusu (dále jen „Aarhuská úmluva“).
- (184) Komise by měla provést hodnocení tohoto nařízení. Podle bodu 22 interinstitucionální dohody ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů by toto hodnocení mělo být založeno na pěti kritériích, a to na účinnosti, účelnosti, relevanci, soudržnosti a přidané hodnotě EU, a mělo by sloužit jako základ pro posouzení dopadů možných budoucích opatření. Komise by měla Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů předložit zprávu o provádění tohoto nařízení a jeho dopadu na environmentální udržitelnost obalů a fungování vnitřního trhu.
- (185) Je nezbytné poskytnout hospodářským subjektům dostatek času pro uzpůsobení své činnosti, aby splňovaly své povinnosti a požadavky podle tohoto nařízení. Členským státům by měl být obdobně poskytnut dostatek času pro to, aby mohly přijmout nezbytná správní opatření, pokud jde o organizaci schvalovacích postupů příslušných orgánů, při současném zachování kontinuity z hlediska hospodářských subjektů, a vytvořit správní infrastrukturu nezbytnou pro uplatňování tohoto nařízení. Toto nařízení by se proto mělo použít až ode dne, kdy lze rozumně očekávat dokončení těchto příprav. Zvláštní pozornost by měla být věnována tomu, aby se plnění povinností a požadavků podle tohoto nařízení usnadnilo mikropodnikům a malým a středním podnikům, mimo jiné tím, že Komise vypracuje pokyny, jež budou zvláště zaměřeny na malé a střední podniky a jež jim a dalším hospodářským subjektům s plněním povinností a požadavků pomohou.
- (186) Aby bylo možné uvedené závazky splnit a vytvořit ambiciózní a přitom harmonizovaný rámec pro oblast obalů, je nutné přijmout nařízení, jímž se stanoví požadavky na obaly, které se budou vztahovat na celý jejich životní cyklus. Směrnice 94/62/ES by proto měla být zrušena.
- (187) Směrnice 94/62/ES by měla být zrušena s účinkem ode dne použitelnosti tohoto nařízení. Aby se však zajistil hladký přechod a kontinuita do doby, než Komise přijme nová pravidla podle tohoto nařízení, a aby se zajistila kontinuita používání systému vlastních zdrojů Unie, pokud jde o vlastní zdroj, jehož základ tvoří nerecyklované plastové obalové odpady, měly by některé povinnosti podle uvedené směrnice, které se týkají označování, cílů v oblasti recyklace a předávání údajů Komisi, ještě určitou dobu zůstat v platnosti.
- (188) Jelikož cílů tohoto nařízení, totiž zlepšit environmentální udržitelnost obalů a zajistit volný pohyb obalů na vnitřním trhu, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jich, z důvodu jejich rozsahu a účinků, může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o EU. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA I OBEČNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Předmět

1. Tímto nařízením se stanoví požadavky na environmentální udržitelnost a označování obalů, které se vztahují na celý životní cyklus obalů a jejichž splnění je podmínkou uvedení obalů na trh. Stanoví se v něm rovněž požadavky na rozšířenou odpovědnost producenta, předcházení vzniku obalových odpadů, jako je snížení množství zbytečných obalů

⁽⁵²⁾ Úř. věst. L 124, 17.5.2005, s. 4.

a opětovné použití nebo opětovné naplnění obalů, jakož i sběr a zpracování obalových odpadů, včetně recyklace.

2. Toto nařízení přispívá k účinnému fungování vnitřního trhu tím, že harmonizuje vnitrostátní opatření týkající se obalů a obalových odpadů s cílem zamezit v Unii vzniku překážek obchodu a narušení či omezení hospodářské soutěže, a současně na základě vysoké úrovně ochrany životního prostředí předchází nepříznivým dopadům obalů a obalových odpadů na životní prostředí a lidské zdraví nebo tyto dopady omezuje.

3. Toto nařízení přispívá k přechodu na oběhové hospodářství a k dosažení klimatické neutrality nejpozději do roku 2050, jak je stanoveno v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/1119⁽⁵³⁾, stanovením opatření v souladu s hierarchií způsobů nakládání s odpady vymezenou v článku 4 směrnice 2008/98/ES (dále jen „hierarchie způsobů nakládání s odpady“).

(Článek 2

Oblast působnosti

1. Toto nařízení se vztahuje na veškeré obaly nezávisle na použitém materiálu a bez ohledu na to, zda jsou tyto obaly užívány v průmyslu, jiné výrobě, maloobchodu, distribuci, kancelářích, službách, či domácnostech, a na veškeré obalové odpady bez ohledu na to, zda z uvedených zdrojů pocházejí.

2. Toto nařízení se uplatní, aniž jsou dotčena ustanovení směrnice 2008/98/ES, pokud jde o nakládání s nebezpečnými odpady, jakož ani regulační požadavky Unie na obaly, které se týkají například bezpečnosti, jakosti, ochrany zdraví a hygieny balených výrobků, ani požadavky na přepravu. Nicméně pokud je toto nařízení v rozporu se směrnicí 2008/68/ES, použije se směrnice 2008/68/ES.

Článek 3

Definice

1. Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

1) „obalem“ předmět bez ohledu na materiály, z nichž je vyroben, který je určen k tomu, aby jej hospodářský subjekt používal k uzavření, ochraně, dodávce nebo prezentaci výrobků jinému hospodářskému subjektu či konečnému uživateli nebo k manipulaci s výrobky, a který lze na základě jeho funkce, materiálu a designu rozčlenit podle obalového formátu, a to včetně:

a) předmětu, který je zapotřebí k uzavření, nesení nebo uchování výrobku během jeho životnosti, aniž by byl jeho nedílnou součástí, a který je určen k tomu, aby byl použit, spotřebován nebo odstraněn společně s výrobkem;

b) součásti a pomocného prvku předmětu ve smyslu písmene a), které jsou do tohoto předmětu začleněny;

c) pomocného prvku předmětu ve smyslu písmene a), který je zavěšen přímo na výrobku nebo je k výrobku připevněn a plní funkci obalu, aniž by byl nedílnou součástí výrobku, a který je určen k tomu, aby byl použit, spotřebován nebo odstraněn společně s výrobkem;

d) předmětu, který je navržen a určen k plnění v místě prodeje za účelem výdeje výrobku a který je označován také jako „servisní obal“;

e) jednorázového předmětu, který je prodáván a plněn nebo navržen a určen k plnění v místě prodeje a který plní funkci obalu;

f) propustného čajového sáčku, kávového sáčku nebo sáčku jiného nápoje, nebo jednotky systému pro přípravu jedné porce čaje, kávy nebo jiného nápoje, které po použití změknou a jsou určeny k tomu, aby byly použity a odstraněny společně s daným výrobkem, který obsahují;

⁽⁵³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/1119 ze dne 30. června 2021, kterým se stanoví rámec pro dosažení klimatické neutrality a mění nařízení (ES) č. 401/2009 a nařízení (EU) 2018/1999 („evropský právní rámec pro klima“) (Úř. věst. L 243, 9.7.2021, s. 1).

- g) nepropustné jednotky pro přípravu jedné porce čaje, kávy nebo jiného nápoje, které jsou určeny k použití v přístroji a které jsou použity a odstraněny společně s daným výrobkem;
- 2) „odpadem“ odpad ve smyslu čl. 3 bodu 1 směrnice 2008/98/ES; opětovně použitelné obaly odeslané k obnově se za odpad nepovažují;
 - 3) „obalem k odnesení s sebou“ servisní obal, který je v navštívených prodejních místech naplněn nápoji nebo hotovými pokrmy, které jsou zabaleny pro přepravu a okamžitou spotřebu na jiném místě bez nutnosti další úpravy a které se obvykle konzumují z obalu;
 - 4) „primárními výrobními obaly“ předměty navržené a určené k použití jako obaly pro nezpracované produkty z prvovýroby ve smyslu nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 ⁽⁵⁴⁾;
 - 5) „prodejními obaly“ obaly určené k tomu, aby v místě prodeje tvořily prodejní jednotku sestávající z výrobků a obalů pro konečného uživatele;
 - 6) „skupinovými obaly“ obaly, které jsou určeny k tomu, aby v místě prodeje tvořily skupinu určitého počtu prodejních jednotek, bez ohledu na to, zda je tato skupina prodejních jednotek takto prodávána konečnému uživateli, nebo zda slouží jako prostředek k usnadnění doplňování regálů v místě prodeje nebo k vytvoření skladové či distribuční jednotky, a které mohou být z výrobku odstraněny, aniž se tím ovlivní jeho vlastnosti;
 - 7) „přepavními obaly“ obaly, které jsou určeny k usnadnění manipulace s jednou či více prodejními jednotkami nebo se seskupením prodejních jednotek a k usnadnění jejich přepravy, aby se zabránilo poškození výrobku při manipulaci a přepravě, avšak s výjimkou silničních, železničních, lodních a leteckých kontejnerů;
 - 8) „obaly pro elektronický obchod“ přepravní obaly používané k dodání výrobků konečnému uživateli v rámci prodeje online nebo jiného způsobu prodeje na dálku;
 - 9) „dodáním na trh“ dodání prázdného obalu, nebo obalu s výrobkem k distribuci, spotřebě nebo použití na trhu Unie v rámci obchodní činnosti, ať už za úplatu, nebo bezplatně;
 - 10) „uvedením na trh“ první d dodání prázdného obalu, nebo obalu s výrobkem na trh Unie;
 - 11) „dodáním na území členského státu“ dodání prázdného obalu, nebo obalu s výrobkem k distribuci, spotřebě nebo použití na území členského státu v rámci obchodní činnosti, ať už za úplatu, nebo bezplatně;
 - 12) „hospodářským subjektem“ výrobce, dodavatel, dovozce, distributor, pověřený zástupce, konečný distributor a poskytovatel služeb kompletního vyřízení objednávek;
 - 13) „výrobce“ fyzická nebo právnická osoba, která vyrábí obaly nebo balený výrobek, avšak:
 - a) s výhradou písmene b), pokud si fyzická nebo právnická osoba nechá obaly nebo balený výrobek navrhnout nebo vyrobit pod svým jménem nebo ochrannou známkou bez ohledu na to, zda je na obalech nebo na baleném výrobku viditelná jiná ochranná známka, pak je „výrobce“ tato fyzická nebo právnická osoba;
 - b) pokud fyzická nebo právnická osoba, která si nechá obaly nebo balený výrobek navrhnout nebo vyrobit pod svým jménem nebo ochrannou známkou, spadá pod definici mikropodniku stanovenou v doporučení Komise 2003/361/ES ve znění platném ke dni 11. února 2025 a fyzická nebo právnická osoba, která dodává obaly fyzické nebo právnické osobě, která si nechá obaly navrhnout nebo vyrobit pod svým jménem nebo ochrannou známkou, se nachází v témže členském státě, pak je „výrobce“ fyzická nebo právnická osoba, která obaly dodává;

⁽⁵⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 ze dne 28. ledna 2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva, zřizuje se Evropský úřad pro bezpečnost potravin a stanoví postupy týkající se bezpečnosti potravin (Úř. věst. L 31, 1.2.2002, s. 1).

- 14) „smlouvami uzavřenými na dálku“ smlouvy uzavřené na dálku ve smyslu čl. 2 bodu 7 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/83/EU⁽⁵⁵⁾;
- 15) „producentem“ jakýkoli výrobce, dovozce nebo distributor, který bez ohledu na způsob prodeje, včetně smluv uzavřených na dálku, splňuje jednu z těchto podmínek:
- a) je usazen v členském státě a poprvé na území tohoto členského státu a z téhož území dodá přepravní obaly, servisní obaly nebo primární výrobní obaly, ať už jako obaly na jedno použití, nebo jako opětovně použitelné obaly; nebo
 - b) je usazen v členském státě a poprvé z území nebo na území tohoto členského státu dodá výrobky zabalené v jiných obalech, než jsou obaly uvedené v písmeni a); nebo
 - c) je usazen v členském státě nebo ve třetí zemi a poprvé na území jiného členského státu dodá přepravní obaly, obaly v rámci poskytování služeb nebo primární výrobní obaly, ať už jako obaly na jedno použití, nebo jako opětovně použitelné obaly; nebo
 - d) je usazen v členském státě nebo ve třetí zemi a poprvé na území jiného členského státu dodá přímo konečným uživatelům výrobky zabalené v jiných obalech, než jsou obaly uvedené v písmeni c); nebo
 - e) je usazen v členském státě a vybaluje balené výrobky, aniž by byl konečným uživatelem, ledaže je producentem podle písmen a), b), c), nebo d) jiná osoba;
- 16) „dodavatelem“ jakákoli fyzická nebo právnická osoba, která dodává obaly nebo obalové materiály výrobci;
- 17) „dovozcem“ jakákoli fyzická nebo právnická osoba usazená v Unii, která uvádí na trh obal ze třetí země;
- 18) „distributorem“ jakákoli fyzická nebo právnická osoba v dodavatelském řetězci, kromě výrobce či dovozce, která dodává obal na trh;
- 19) „pověřeným zástupcem“ jakákoli fyzická nebo právnická osoba usazená v Unii, která byla písemně pověřena výrobcem, aby jednala jeho jménem při plnění konkrétních úkolů souvisejících s povinnostmi výrobce podle tohoto nařízení;
- 20) „pověřeným zástupcem pro rozšířenou odpovědnost producenta“ jakákoli fyzická nebo právnická osoba, která je usazena v členském státě, v němž producent poprvé dodává obaly nebo balené výrobky na území daného členského státu nebo v němž vybaluje balené výrobky, aniž by byl konečným uživatelem, přičemž se jedná o jiný členský stát nebo třetí zemi, než kde je producent usazen, a kterou producent v souladu s čl. 8a odst. 5 třetím pododstavcem směrnice 2008/98/ES jmenuje pro účely plnění povinností daného producenta podle kapitoly VIII tohoto nařízení;
- 21) „konečným distributorem“ fyzická nebo právnická osoba v rámci dodavatelského řetězce, která dodává balené výrobky – a to i prostřednictvím opětovného použití – nebo výrobky, jež mohou být zakoupeny formou opětovného naplnění, konečnému uživateli;
- 22) „spotřebitelem“ jakákoli fyzická osoba jednající mimo rámec své obchodní činnosti, podnikání nebo povolání;
- 23) „konečným uživatelem“ jakákoli fyzická osoba s bydlištěm v Unii nebo právnická osoba usazená v Unii, již byl výrobek dodán buď jako spotřebiteli, nebo jako profesionálnímu konečnému uživateli v rámci jeho podnikatelských nebo profesionálních činností a která tento výrobek dále nedodává na trh v podobě, v níž jí byl dodán;

⁽⁵⁵⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/83/EU ze dne 25. října 2011 o právech spotřebitelů, kterou se mění směrnice Rady 93/13/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/44/ES a zrušuje směrnice Rady 85/577/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES (Úř. věst. L 304, 22.11.2011, s. 64).

- 24) „kompozitním obalem“ jednotka obalů vyrobená ze dvou nebo více různých materiálů, které jsou součástí hmotnosti hlavního obalového materiálu a nemohou být manuálně odděleny, a tvoří tudíž jedinou nedílnou jednotku, ledaže jeden z těchto materiálů představuje nevýznamnou část obalové jednotky a v každém případě ne více než 5 % celkové hmotnosti obalové jednotky, s výjimkou štítků, politur, barev, inkoustů, adheziv a laků; tímto není dotčena směrnice (EU) 2019/904;
- 25) „obalovými odpady“ jakékoli obaly nebo obalové materiály, které jsou odpadem, s výjimkou odpadů vznikajících při výrobě;
- 26) „předcházením vzniku obalových odpadů“ opatření, která jsou přijata předtím, než se obaly nebo obalové materiály stanou obalovými odpady, a jimiž se snižuje množství obalových odpadů tak, že není zapotřebí používat žádné obaly k uzavření, ochraně, dodávce nebo prezentaci výrobků nebo k manipulaci s výrobky nebo jich je zapotřebí menší množství, včetně opatření, pokud jde o opětovné použití obalů, a opatření k prodloužení životnosti obalů předtím, než se stanou odpadem;
- 27) „opětovným použitím“ jakýkoli postup, kterým jsou opětovně použitelné obaly vícekrát znovu použity pro tentýž účel, pro který byly původně určeny;
- 28) „obaly na jedno použití“ obaly, které nejsou opětovně použitelnými obaly;
- 29) „cyklem“ proces, který opětovně použitelné obaly absolvují od chvíle, kdy jsou uvedeny na trh spolu s výrobkem, jež mají uzavírat a chránit nebo jehož manipulaci, dodávku nebo prezentaci mají umožnit, až do chvíle, kdy jsou připraveny k opětovnému použití v systému opětovného použití, aby mohly být společně s dalším výrobkem znovu dodány konečným uživatelům;
- 30) „obrátkou“ přesun obalu od naplnění nebo naložení k vyprázdnění nebo vyložení vykonaný v rámci cyklu nebo samostatně;
- 31) „systémem opětovného použití“ organizační, technická nebo finanční opatření, která spolu s pobídkami umožňují opětovné použití v uzavřeném nebo otevřeném systému, jako je systém zálohování a zpětného odběru, který zajišťuje sběr obalů pro účely opětovného použití;
- 32) „obnovou“ jakýkoli postup uvedený v příloze VI části B, který je nezbytný k navrácení opětovně použitelného obalu do funkčního stavu za účelem jeho opětovného použití;
- 33) „opětovným naplněním“ postup, při němž nádobu, která plní funkci obalu a kterou konečný uživatel vlastní nebo kterou konečný uživatel zakoupil v místě prodeje konečného distributora, naplní konečný uživatel nebo konečný distributor jedním nebo několika výrobky, které konečný uživatel zakoupil od konečného distributora;
- 34) „doplňovací stanicí“ místo, kde konečný distributor nabízí konečným uživatelům výrobky, které lze zakoupit formou opětovného naplnění;
- 35) „odvětvím ubytování, stravování a pohostinství“ činnosti v oblasti ubytování, stravování a pohostinství podle statistické klasifikace ekonomických činností (NACE Rev. 2);
- 36) „prodejní plochou“ plocha určená k vystavování zboží nabízeného k prodeji, k platbě za toto zboží a k tomu, aby se na ní mohli pohybovat a zdržovat zákazníci; nezahrnuje však prostory, které nejsou přístupné veřejnosti, jako jsou skladovací prostory, ani jiné prostory, kde výrobky nejsou vystaveny, například parkoviště; v souvislosti s obaly pro elektronický obchod se za prodejní plochu považují skladovací a expediční prostory;
- 37) „designem pro recyklaci“ design obalů včetně jednotlivých součástí obalů, který zajišťuje recyklovatelnost obalů za pomoci zavedených postupů sběru, třídění a recyklace ověřených v provozním prostředí;
- 38) „recyklovatelností“ slučitelnost obalu s nakládáním s odpadem a jeho zpracováním podle designu, na základě tříděného sběru, třídění v oddělených tocích, recyklace ve velkém měřítku a použití recyklovaných materiálů jako náhrady primárních surovin;
- 39) „obalovým odpadem recyklovaným ve velkém měřítku“ obalový odpad, který se sbírá v rámci tříděného sběru, třídí a recykluje v rámci zavedené infrastruktury za použití zavedených postupů osvědčených v provozním prostředí, které na úrovni Unie zajišťují roční množství recyklovaného materiálu v rámci každé kategorie obalů uvedené v tabulce 2

přílohy II, přičemž v kategorii dřeva toto množství činí 30 % nebo více a v případě všech ostatních materiálů 55 % nebo více; to zahrnuje obalové odpady vyvážené z Unie za účelem nakládání s odpady, u nichž lze mít za to, že splňují požadavky podle čl. 53 odst. 11;

- 40) „materiálovou recyklací“ jakýkoli způsob využití, jímž jsou odpadní materiály znovu zpracovány na materiály nebo látky, ať už pro původní, nebo jiné účely, s výjimkou biologického zpracování odpadu, přepracování organických materiálů, energetického využití a přepracování na materiály, které mají být použity jako palivo nebo jako zásypový materiál;
- 41) „vysoce kvalitní recyklací“ jakýkoli proces recyklace, při němž vznikají recyklované materiály, které jsou na základě zachovaných technických vlastností stejně kvalitní jako původní materiály a používají se jako náhrada primárních surovin pro obaly nebo pro jiné použití, kde je kvalita recyklovaného materiálu zachována;
- 42) „kategorií obalů“ kombinace materiálu a konkrétního designu obalů, která určuje recyklovatelnost s odkazem na zavedené nejmodernější postupy sběru, třídění a recyklace, která je osvědčená v provozním prostředí a která je důležitá pro stanovení kritérií designu pro recyklaci;
- 43) „začleněnou součástí“ součást obalu, ať už ze stejného nebo jiného materiálu než hlavní část obalové jednotky, nebo je odlišná od hlavní části obalové jednotky, která tvoří nedílnou součást obalové jednotky, pro jejíž funkčnost je nezbytná, nemusí se oddělit od hlavní části obalové jednotky, aby byla zajištěna funkčnost obalové jednotky, a obvykle se odstraňuje současně s hlavní částí obalové jednotky, i když ne nutně stejným způsobem;
- 44) „samostatnou součástí“ součást obalu, ať už ze stejného nebo jiného materiálu než hlavní část obalové jednotky, která je odlišná od hlavní části obalové jednotky, je třeba ji zcela a trvale odebrat z hlavní části obalové jednotky a obvykle se odstraňuje samostatně a dříve než hlavní část obalové jednotky, včetně součástí obalů, které od sebe mohou být snadno odděleny mechanickým namáháním během přepravy nebo třídění;
- 45) „jednotkou obalů“ jednotka zahrnující jakékoli začleněné nebo samostatné součásti, jež jako celek plní funkci obalu, jako je uzavření, ochrana, dodávka, skladování, přeprava či prezentace výrobků nebo manipulace s výrobky, a nezávislé jednotky skupinových či přepravních obalů, pokud jsou tyto jednotky před prodejem odstraněny;
- 46) „inovativními obaly“ druh obalů, při jejichž výrobě se používají nové materiály, díky nimž je dosaženo podstatného zlepšení některé z funkcí obalů, jako jsou uzavření, ochrana či dodávka výrobků nebo manipulace s výrobky, a celkových prokazatelných přínosů pro životní prostředí, s výjimkou obalů, které jsou výsledkem úpravy stávajících obalů, jejímž hlavním účelem je zlepšení prezentace daných výrobků a uvádění na trh;
- 47) „druhotnými surovinami“ materiály, které prošly veškerými potřebnými kontrolami a tříděním, byly získány recyklací a mohou nahradit primární suroviny;
- 48) „spotřebitelským plastovým odpadem“ odpad, který je plastový a který pochází z plastových výrobků, jež byly uvedeny na trh nebo dodány k distribuci, spotřebě nebo použití ve třetí zemi v rámci obchodní činnosti, ať už za úplaty, nebo bezplatně;
- 49) „obaly určenými pro styk s citlivými produkty“ obaly určené k použití na produkty, které spadají do oblasti působnosti nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1831/2003⁽⁵⁶⁾, (ES) č. 1935/2004, (ES) č. 767/2009⁽⁵⁷⁾, (ES) č. 1223/2009⁽⁵⁸⁾, (EU) 2017/745, (EU) 2017/746, (EU) 2019/4⁽⁵⁹⁾ nebo (EU) 2019/6 nebo směrnice 2001/83/ES,

⁽⁵⁶⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1831/2003 ze dne 22. září 2003 o doplňkových látkách používaných ve výživě zvířat (Úř. věst. L 268, 18.10.2003, s. 29).

⁽⁵⁷⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 767/2009 ze dne 13. července 2009 o uvádění na trh a používání krmiv, o změně nařízení (ES) č. 1831/2003 a o zrušení směrnice Rady 79/373/EHS, směrnice Komise 80/511/EHS, směrnic Rady 82/471/EHS, 83/228/EHS, 93/74/EHS, 93/113/ES a 96/25/ES a rozhodnutí Komise 2004/217/ES (Úř. věst. L 229, 1.9.2009, s. 1).

⁽⁵⁸⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1223/2009 ze dne 30. listopadu 2009 o kosmetických přípravcích (Úř. věst. L 342, 22.12.2009, s. 59).

⁽⁵⁹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/4 ze dne 11. prosince 2018 o výrobě, uvádění na trh a používání medikovaných krmiv, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 183/2005 a o zrušení směrnice Rady 90/167/EHS (Úř. věst. L 4, 7.1.2019, s. 1).

směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/46/ES⁽⁶⁰⁾ či směrnice 2008/68/ES nebo na produkty vymezené v člancích 1 a 2 rozhodnutí Komise (EU) 2023/1809⁽⁶¹⁾;

- 50) „kompostovatelnými obaly“ obaly, které se biologicky rozkládají za kontrolovaných podmínek při průmyslovém zpracování, nebo u nichž může proběhnout biologický rozklad za takových podmínek, mimo jiné prostřednictvím anaerobní digesce, které nemusí být vždy přítomny při domácím kompostování, v kombinaci s fyzickým zpracováním, je-li to potřeba, přičemž tento rozklad vede v konečném důsledku k přeměně daného obalu na oxid uhličitý nebo, za nepřítomnosti kyslíku, na metan a minerální soli, biomasu a vodu a nebrání tříděnému sběru, kompostování a procesu anaerobní digesce ani je neohrožuje;
- 51) „obalem vhodným pro domácí kompostování“ obal, který lze biologicky rozložit v nekontrolovaných podmínkách, které nepředstavují kompostovací zařízení v průmyslovém měřítku, a jehož proces kompostování provádějí fyzické osoby s cílem vytvořit kompost pro vlastní použití;
- 52) „plastem“ materiál tvořený polymerem ve smyslu čl. 3 bodu 5 nařízení (ES) č. 1907/2006, k němuž mohly být přidány přísady nebo další látky a který může být hlavní strukturální složkou obalů, s výjimkou chemicky neupravených přírodních polymerů;
- 53) „plasty na biologické bázi“ plasty vyrobené z biologických zdrojů, jako jsou vstupní suroviny z biomasy, organický odpad nebo vedlejší produkty; bez ohledu na to, zda jsou biologicky rozložitelné nebo biologicky nerozložitelné;
- 54) „plastovými nápojovými lahvemi na jedno použití“ nápojové lahve uvedené v části F přílohy směrnice (EU) 2019/904;
- 55) „plastovými nákupními taškami“ nákupní tašky s držadly nebo bez nich vyrobené z plastů a poskytované spotřebitelům v místě prodeje výrobků;
- 56) „lehkými plastovými nákupními taškami“ plastové nákupní tašky o tloušťce stěny nedosahující 50 mikronů;
- 57) „velmi lehkými plastovými nákupními taškami“ plastové nákupní tašky o tloušťce stěny nedosahující 15 mikronů;
- 58) „tlustostěnnými plastovými nákupními taškami“ plastové nákupní tašky o tloušťce stěny 50–99 mikronů;
- 59) „velmi tlustostěnnými plastovými nákupními taškami“ plastové nákupní tašky o tloušťce stěny přesahující 99 mikronů;
- 60) „nádobami na odpad“ nádoby používané k ukládání a sbírání odpadu, například kontejnery, popelnice a pytle;
- 61) „zálohou“ stanovená částka, která není součástí ceny baleného nebo plněného výrobku, jež je účtována konečnému uživateli při koupi tohoto baleného nebo plněného výrobku zahrnutého do systému zálohování a zpětného odběru v daném členském státě a kterou konečný uživatel nebo jakákoli jiná osoba může získat zpět, pokud zálohovaný obal vrátí na sběrném místě zřízeném k tomuto účelu;
- 62) „systémem zálohování a zpětného odběru“ systém, v jehož rámci je konečnému uživateli při koupi baleného nebo plněného výrobku zahrnutého do tohoto systému účtována záloha, která je vyplacena zpět při vrácení zálohovaného obalu prostřednictvím některého ze sběrných míst, které za tímto účelem schválily vnitrostátní orgány;
- 63) „technickou specifikací“ dokument, který předepisuje technické požadavky, které má výrobek, postup nebo služba splňovat;
- 64) „harmonizovanou normou“ norma ve smyslu čl. 2 bodu 1 písm. c) nařízení (EU) č. 1025/2012;

⁽⁶⁰⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/46/ES ze dne 10. června 2002 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se doplňků stravy (Úř. věst. L 183, 12.7.2002, s. 51).

⁽⁶¹⁾ Rozhodnutí Komise (EU) 2023/1809 ze dne 14. září 2023, kterým se stanoví kritéria ekoznačky EU pro své hygienické výrobky a opakovaně použitelné menstruační kalíšky (Úř. věst. L 234, 22.9.2023, s. 142).

- 65) „posuzováním shody“ postup k prokázání, zda byly splněny požadavky na udržitelnost, bezpečnost, označování a informace týkající se obalů, jež stanoví toto nařízení;
- 66) „organizací odpovědnosti producentů“ právní subjekt, který po finanční nebo po finanční a operativní stránce organizuje plnění povinností vyplývajících z rozšířené odpovědnosti producenta jménem několika producentů;
- 67) „životním cyklem“ po sobě následující propojené fáze životnosti obalů zahrnující získávání surovin nebo jejich výrobu z přírodních zdrojů, předzpracování, výrobu, skladování, distribuci, používání, opravy, opětovné použití a konec životnosti;
- 68) „obalem představujícím riziko“ obal, který by tím, že nesplňuje požadavek stanovený tímto nařízením nebo přijatý na jeho základě, kromě požadavků uvedených v čl. 62 odst. 1, mohl nepříznivě ovlivnit životní prostředí, zdraví nebo jiné veřejné zájmy, které daný požadavek chrání;
- 69) „obalem představujícím vážné riziko“ obal představující riziko, u kterého se na základě posouzení míry nesouladu s příslušnými předpisy nebo související újmy má za to, že vyžaduje rychlý zásah orgánů dozoru nad trhem, a to i v případě, že účinky daného nesouladu nejsou okamžité;
- 70) „online platformou“ online platforma ve smyslu čl. 3 písm. i) nařízení (EU) 2022/2065;
- 71) „veřejnými zakázkami“ veřejné zakázky ve smyslu čl. 2 bodu 5 směrnice 2014/24/EU nebo podle směrnice 2014/25/EU;

Použijí se definice pojmů „nakládání s odpady“, „sběr“, „tříděný sběr“, „zpracování“, „příprava k opětovnému použití“, „recyklace“ a „systém rozšířené odpovědnosti producenta“ stanovené v čl. 3 bodech 9, 10, 11, 14, 16, 17 a 21 směrnice 2008/98/ES.

Použijí se definice pojmů „dozor nad trhem“, „orgán dozoru nad trhem“, „poskytovatel služeb kompletního vyřízení objednávek“, „nápravné opatření“, „riziko“, „stažení z oběhu“ a „stažení z trhu“ v čl. 3 bodech 3, 4, 11, 16, 18, 22 a 23 nařízení (EU) 2019/1020.

Použijí se definice pojmů „látka vzbuzující obavy“ a „nosič údajů“ v čl. 2 bodech 27 a 29 nařízení (EU) 2024/1781.

2. Orientační seznam předmětů, které odpovídají definici obalů stanovené v odst. 1 prvním pododstavci bodě 1 tohoto článku, je uveden v příloze I.

Článek 4

Volný pohyb

1. Obaly se uvádějí na trh pouze tehdy, pokud jsou v souladu s tímto nařízením.
2. Členské státy nezakážou, neomezí ani neztíží uvádění na trh, pokud jde o obaly, které splňují požadavky na udržitelnost, označování a informace stanovené v článcích 5 až 12 nebo na základě těchto článků.
3. Pokud se členské státy rozhodnou ponechat v platnosti nebo zavést vnitrostátní požadavky na udržitelnost nebo požadavky na informace, které doplňují požadavky na udržitelnost nebo na informace stanovené tímto nařízením, nesmějí být tyto požadavky v rozporu s požadavky stanovenými v tomto nařízením a členské státy nezakážou, neomezí ani neztíží uvádění obalů, které splňují toto nařízení, na trh z důvodu nesouladu s uvedenými vnitrostátními požadavky.
4. Členské státy nebrání předvádění obalů, jež nejsou v souladu s tímto nařízením, na veletrzích, výstavách či podobných akcích, za předpokladu, že je z viditelného označení jasně patrné, že takovéto obaly nejsou v souladu s tímto nařízením a nelze je prodávat, dokud nebudou uvedeny do souladu.

KAPITOLA II
POŽADAVKY NA UDRŽITELNOST

Článek 5

Požadavky na látky obsažené v obalech

1. Obaly uváděné na trh se vyrábějí tak, aby obsah a koncentrace látek vzbuzujících obavy, které jsou složkami obalového materiálu nebo kterékoli ze součástí obalu, byly co nejnižší, a to i s ohledem na jejich přítomnost v emisích a jakýchkoli výstupech nakládání s odpady, jako jsou například druhotné suroviny, popel nebo jiný materiál určený ke konečnému odstranění, a na nepříznivý dopad mikroplastů na životní prostředí.

2. Komise monitoruje přítomnost látek vzbuzujících obavy v obalech a jejich součástech a případně přijme vhodná návazná opatření.

Komise ve spolupráci s Evropskou agenturou pro chemické látky vypracuje do 31. prosince 2026 zprávu o přítomnosti látek vzbuzujících obavy používaných v obalech a jejich součástech, aby zjistila, do jaké míry uvedené látky negativně ovlivňují opětovné použití a recyklaci materiálů nebo jaký mají vliv na chemickou bezpečnost. V dané zprávě může být uveden seznam látek vzbuzujících obavy obsažených v obalech a jejich součástech a to, do jaké míry by tyto látky mohly představovat nepřijatelné riziko pro lidské zdraví a životní prostředí.

Komise předloží tuto zprávu Evropskému parlamentu, Radě a výboru uvedenému v článku 65 tohoto nařízení, v níž uvede svá zjištění a zváží vhodná návazná opatření, která zahrnují:

- a) v případě látek vzbuzujících obavy používaných v obalových materiálech, které ovlivňují především lidské zdraví nebo životní prostředí: použití postupů uvedených v čl. 68 odst. 1 a 2 nařízení (ES) č. 1907/2006 k přijetí nových omezení;
- b) v případě látek vzbuzujících obavy, jež mají negativní vliv na opětovné použití a recyklaci materiálů u obalů, v nichž jsou tyto látky přítomny: stanovení omezení v rámci kritérií designu pro recyklaci v souladu s čl. 6 odst. 4 tohoto nařízení.

Pokud se členský stát domnívá, že určitá látka má na opětovné použití a recyklaci materiálů u obalů, v nichž je tato látka přítomna, negativní vliv, poskytne do 31. prosince 2025 tyto informace Komisi a Evropské agentuře pro chemické látky a případně odkáže na příslušná posouzení rizik nebo na jiné relevantní údaje.

3. Členské státy mohou Komisi požádat, aby zvážila omezení používání látek vzbuzujících obavy podle čl. 6 odst. 4 písm. a), které mohou mít negativní vliv na opětovné použití a recyklaci materiálů u obalů, v nichž jsou tyto látky přítomny, z jiných důvodů, než jsou důvody související především s chemickou bezpečností těchto látek. Členské státy k těmto žádostem připojí zprávu dokládající identifikaci a použití látek a popis toho, jak použití látek v obalech brání recyklaci z jiných důvodů, než jsou důvody související především s chemickou bezpečností těchto látek. Komise jednotlivé žádosti vyhodnotí a výsledky tohoto hodnocení předloží výboru uvedenému v článku 65.

4. Aniž jsou dotčena omezení chemických látek stanovená v příloze XVII nařízení (ES) č. 1907/2006 nebo v příslušných případech omezení a zvláštní opatření týkající se materiálů a předmětů určených pro styk s potravinami podle nařízení (ES) č. 1935/2004, nepřesáhne součet koncentrací olova, kadmia, rtuti a šestimocného chromu pocházejících z látek, jež jsou obsaženy v obalu nebo jeho součástech, 100 mg/kg.

5. Ode dne 12. srpna 2026 nejsou na trh uváděny obaly určené pro styk s potravinami, jestliže obsahují perfluorované a polyfluorované alkylové látky (PFAS) v koncentraci, která se rovná níže uvedeným mezním hodnotám nebo je vyšší, pokud uvedení obalu obsahujícího tuto koncentraci PFAS na trh není zakázáno jiným právním aktem Unie:

- a) 25 ppb pro všechny PFAS měřené cílenou analýzou PFAS (polymerní PFAS jsou z kvantifikace vyloučeny);
- b) 250 ppb pro sumu PFAS měřenou jako sumu cílené analýzy PFAS, v příslušných případech s předchozím rozkladem prekurzorů (polymerní PFAS jsou z kvantifikace vyloučeny), a

- c) 50 ppm pro PFAS (včetně polymerních PFAS), pokud celkový obsah fluoru překročí 50 mg/kg, výrobce, dovozce nebo následný uživatel ve smyslu čl. 3 bodu 9, 11 a 13 nařízení (ES) č. 1907/2006 na požádání předloží výrobci nebo dovozci ve smyslu čl. 3 odst. 1 bodu 13 a 17 tohoto nařízení doklad o množství fluoru měřeném buď jako obsah PFAS, nebo látek jiných než PFAS, aby výrobce nebo dovozce mohl vypracovat technickou dokumentaci uvedenou v příloze VII tohoto nařízení.

„PFAS“ se rozumí jakékoli látky, které obsahují alespoň jeden plně fluorovaný methylovaný (CF_3) nebo methylenovaný ($-\text{CF}_2$) atom uhlíku (bez jakéhokoli přímo vázaného atomu H/Cl/Br/I), přičemž výjimku tvoří látky s těmito funkčními vzorci: $\text{CF}_3\text{-X}$ nebo $\text{X-CF}_2\text{-X'}$, kde $\text{X} = -\text{OR}$ nebo $-\text{NRR'}$ a $\text{X}' = \text{methyl } (-\text{CH}_3)$, methylen ($-\text{CH}_2-$), aromatická skupina, karbonylová skupina ($-\text{C}(\text{O})-$), $-\text{OR}$ “, $-\text{SR}$ ” nebo $-\text{NR''R''}$ “; a kde R/R'/R''/R''' je vodík ($-\text{H}$), methyl ($-\text{CH}_3$), methylen ($-\text{CH}_2-$), aromatická skupina nebo karbonylová skupina ($-\text{C}(\text{O})-$);

Do 12. srpna 2030 provede Komise hodnocení s cílem posoudit, zda tento odstavec není potřeba změnit nebo zrušit, aby se zabránilo překrývání s omezeními nebo zákazy používání PFAS stanovenými v souladu s nařízením (ES) č. 1935/2004, (ES) č. 1907/2006 nebo (EU) 2019/1021.

6. Soulad s požadavky stanovenými v odstavcích 4 a 5 tohoto nařízení se doloží v technické dokumentaci vypracované v souladu s přílohou VII.

7. S cílem zohlednit vědeckotechnický pokrok může Komise přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 64, jimiž provede změnu tohoto nařízení, aby snížila součet koncentrací olova, kadmia, rtuti a šestimocného chromu pocházejících z látek, jež jsou obsaženy v obalech nebo jejich součástech, uvedený v odstavci 4 tohoto článku.

8. S cílem zohlednit vědeckotechnický pokrok může Komise přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 64, jimiž doplní toto nařízení za účelem stanovení podmínek, za kterých se součet koncentrací uvedený v odstavci 4 tohoto článku nevztahuje na recyklované materiály nebo na okruhy výrobků, které tvoří uzavřený a kontrolovaný řetězec, a na základě kategorií obalů uvedených v tabulce 1 přílohy II tohoto nařízení stanovila druhy obalů nebo obalové formáty, které jsou z požadavků stanovených v uvedeném odstavci vyjmuty. Tyto akty v přenesené pravomoci jsou odůvodněny na základě analýzy jednotlivých případů, časově omezeny, stanoví vhodné požadavky na označování a informace a obsahují požadavky na pravidelné podávání zpráv, aby se zajistil pravidelný přezkum výjimky. Akty v přenesené pravomoci přijaté v souladu s tímto odstavcem se přijímají pouze za účelem změny odchylek stanovených v rozhodnutích 2001/171/ES a 2009/292/ES.

9. Do 12. srpna 2033 provede Komise hodnocení s cílem posoudit, zda tento článek a kritéria designu pro recyklaci stanovená v souladu s čl. 6 odst. 4 dostatečně přispěly k minimalizaci přítomnosti a koncentrace látek vzbuzujících obavy jako složek obalových materiálů.

Článek 6

Recyklovatelné obaly

1. Všechny obaly uváděné na trh musí být recyklovatelné.
2. Obaly se považují za recyklovatelné, pokud splňují tyto podmínky:
 - a) jsou navrženy tak, že umožňují materiálovou recyklaci, díky čemuž mohou být použity výsledné druhotné suroviny, které jsou ve srovnání s původním materiálem dostatečně kvalitní na to, aby mohly být využity jako náhrada primárních surovin v souladu s odstavcem 4; a
 - b) když se stanou odpadem, mohou být sbírány v rámci tříděného sběru v souladu s čl. 48 odst. 1 a 5, roztrženy do konkrétních toků odpadů, aniž by byla dotčena recyklovatelnost jiných toků odpadů, a recyklovány ve velkém měřítku na základě metodiky stanovené v souladu s odstavcem 5 tohoto článku.

Má se za to, že obaly, které jsou v souladu s akty v přenesené pravomoci přijatými podle odstavce 4, splňují podmínku stanovenou v písmenu a) prvního pododstavce tohoto odstavce.

Má se za to, že obaly, které jsou v souladu s akty v přenesené pravomoci přijatými podle odstavce 4 a prováděcími akty přijatými podle odstavce 5, splňují podmínky stanovené v prvním pododstavci tohoto odstavce.

Písmeno a) prvního pododstavce tohoto odstavce se použije od 1. ledna 2030 nebo 24 měsíců ode dne vstupu aktů v přenesené pravomoci přijatých podle odst. 4 prvního pododstavce v platnost, podle toho, co nastane později.

Písmeno b) prvního pododstavce tohoto odstavce se použije od 1. ledna 2035 nebo, pokud jde o požadavky na recyklaci ve velkém měřítku, od 1. ledna 2035 nebo pět let ode dne vstupu prováděcích aktů přijatých podle odstavce 5 v platnost, podle toho, co nastane později.

3. Výrobce posoudí recyklovatelnost obalů na základě aktů v přenesené pravomoci přijatých podle odstavce 4 tohoto článku a prováděcích aktů přijatých podle odstavce 5 tohoto článku. Recyklovatelnost obalů je vyjádřena pomocí tříd recyklovatelnosti A, B nebo C, jak je popsáno v příloze II tabulce 3.

Aniž je dotčen odstavec 10, od 1. ledna 2030 nebo 24 měsíců ode dne vstupu aktů v přenesené pravomoci přijatých podle odstavce 4 tohoto článku v platnost, podle toho, co nastane později, nesmí být obal uveden na trh, pokud není recyklovatelný v rámci tříd A, B nebo C, jak je popsáno v příloze II tabulce 3.

Aniž je dotčen odstavec 10 tohoto článku, nesmí být od 1. ledna 2038 uváděny na trh obaly, pokud nejsou recyklovatelné v rámci tříd A nebo B, jak je popsáno v příloze II tabulce 3.

4. Do 1. ledna 2028 přijme Komise v souladu s článkem 64 a po zohlednění norem vypracovaných evropskými normalizačními organizacemi akty v přenesené pravomoci, kterými doplní toto nařízení tím, že stanoví:

a) kritéria designu pro recyklaci a třídy recyklovatelnosti, jež vycházejí z přílohy II tabulky 3 a parametrů uvedených v příloze II tabulce 4, pro kategorie obalů uvedené v příloze II tabulce 1; kritéria designu pro recyklaci a třídy recyklovatelnosti jsou stanoveny na základě převažujícího materiálu a:

i) zohlední skutečnost, že obalové odpady lze rozdělovat do různých toků materiálů za účelem recyklace, třídít a recyklovat tak, aby výsledné druhotné suroviny byly ve srovnání s původním materiálem dostatečně kvalitní a mohly být pokud možno použity jako náhrada primárních surovin pro obaly nebo pro účely jiného použití, kde je kvalita recyklovaného materiálu zachována;

ii) zohlední zavedené postupy sběru a třídění osvědčené v provozním prostředí a zahrnují všechny součásti obalů;

iii) zohlední dostupné technologie recyklace, jejich ekonomickou a environmentální výkonnost, včetně kvality výstupu, dostupnosti odpadu, potřebné energie a emisí skleníkových plynů;

iv) tam, kde je to vhodné, určí látky vzbuzující obavy, jež mají negativní vliv na opětovné použití a recyklaci materiálů u obalů, v nichž jsou tyto látky přítomny;

v) tam, kde je to vhodné, stanoví omezení přítomnosti látek vzbuzujících obavy nebo skupin těchto látek v obalech nebo součástech obalů z důvodů, které se primárně netýkají chemické bezpečnosti; tato omezení mohou rovněž sloužit ke zmírnění nepříjemných rizik pro lidské zdraví nebo životní prostředí, aniž jsou dotčena omezení týkající se chemických látek stanovená v příloze XVII nařízení (ES) č. 1907/2006 nebo případně omezení a zvláštní opatření týkající se materiálů a předmětů určených pro styk s potravinami v nařízení (ES) č. 1935/2004;

b) informace o tom, jak provést posouzení recyklovatelnosti a vyjádřit jeho výsledek pomocí tříd recyklovatelnosti u jednotlivých obalových jednotek z hlediska hmotnosti, včetně kritérií pro konkrétní materiály a účinnosti třídění, a jak určit, zda je obal považován za recyklovatelný podle odstavce 2;

c) popis podmínek, na jejichž základě jsou jednotlivé kategorie obalů uvedené v příloze II tabulce 1 řazeny do příslušných tříd recyklovatelnosti;

d) rámec pro úpravu finančních příspěvků, které producenti platí za účelem splnění svých povinností rozšířené odpovědnosti producenta stanovených v čl. 45 odst. 1, na základě tříd recyklovatelnosti obalů.

Při přijímání aktů v přenesené pravomoci uvedených v prvním pododstavci tohoto odstavce Komise zohlední výsledky případného posouzení provedeného podle čl. 5 odst. 2.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 64, kterými provede změnu přílohy II tabulky 1, aby ji přizpůsobila vědeckému a technickému vývoji v oblasti navrhování materiálů a výrobků a infrastruktury pro sběr, třídění a recyklaci. V těchto aktech v přenesené pravomoci může Komise stanovit kritéria designu pro recyklaci pro další kategorie obalů nebo vytvořit podkategorie v rámci kategorií uvedených v příloze II tabulce 1.

Hospodářské subjekty splní nová nebo aktualizovaná kritéria designu pro recyklaci do tří let ode dne vstupu příslušného aktu v přenesené pravomoci v platnost.

5. Do 1. ledna 2030 přijme Komise prováděcí akty, kterými stanoví:

a) metodiku pro posuzování recyklovatelnosti ve velkém měřítku podle kategorií obalů uvedených v příloze II tabulce 2, pro doplnění přílohy II tabulky 3 o prahové hodnoty pro posuzování recyklovatelnosti ve velkém měřítku a v případě potřeby pro aktualizaci tříd celkové recyklovatelnosti popsanych v příloze II tabulce 3; přičemž tato metodika vychází alespoň z těchto prvků:

- i) množství obalů v jednotlivých kategoriích obalů uvedených v příloze II tabulce 2, které jsou uváděny na trh v Unii jako celku a v jednotlivých členských státech;
- ii) množství recyklovaných obalových odpadů vypočítané v místě výpočtu v souladu s prováděcím aktem přijatým podle čl. 56 odst. 7 písm. a) v jednotlivých kategoriích obalů uvedených v příloze II tabulce 2 v Unii jako celku a v jednotlivých členských státech;

b) mechanismus spotřebitelského řetězce, který zajišťuje, aby byly obaly recyklovány ve velkém měřítku.

Mechanismus spotřebitelského řetězce uvedený v písmenu b) vychází alespoň z těchto prvků:

- i) technické dokumentace týkající se množství sebraných obalových odpadů, které jsou odeslány do třídících a recyklačních zařízení;
- ii) procesu ověřování, který výrobcům umožňuje získat nezbytné údaje od hospodářských subjektů v navazujících odvětvích, čímž se zajistí, že obaly jsou recyklovány ve velkém měřítku.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem uvedeným v čl. 65 odst. 2.

Údaje uvedené v v prvním pododstavci tohoto odstavce jsou dostupné a snadno přístupné veřejnosti.

6. Komise posoudí granularitu dat, které je třeba vykazovat pro účely metodiky recyklovatelnosti ve velkém měřítku. Ve vhodných případech Komise přijme v souladu s článkem 64 akty v přenesené pravomoci, kterými změní v příloze II tabulku 2 a v příloze XII tabulku 3 tak, aby byly přizpůsobeny technickému a vědeckému vývoji.

7. Do roku 2035 může Komise na základě vývoje technologií třídění a recyklace přezkoumat minimální prahové hodnoty pro to, kdy se obal považuje za recyklovaný ve velkém měřítku, a ve vhodných případech může předložit legislativní návrh na revizi těchto prahových hodnot.

8. Aby se zvýšila úroveň recyklovatelnosti obalů, 18 měsíců ode dne vstupu aktů v přenesené pravomoci přijatých podle odstavce 4 tohoto článku a prováděcích aktů přijatých podle odstavce 5 tohoto článku v platnost se finanční příspěvky, které producenti platí za účelem splnění svých povinností rozšířené odpovědnosti producenta stanovených v článku 45, upraví podle tříd recyklovatelnosti, jak je podrobně uvedeno v aktech v přenesené pravomoci přijatých podle odstavce 4 tohoto článku a prováděcích aktech přijatých podle odstavce 5 tohoto článku.

Pokud jde o finanční příspěvky, které producenti platí za účelem splnění svých povinností rozšířené odpovědnosti producenta stanovených v článku 45 a které se týkají obalů uvedených v odst. 11 písm. g) tohoto článku, členské státy zohlední technickou proveditelnost a ekonomickou životaschopnost recyklace těchto obalů.

9. Soulad s požadavky stanovenými v odstavcích 2 a 3 tohoto článku se doloží v technické dokumentaci obalu podle přílohy VII.

Obsahuje-li jednotka obalů začleněné součásti, zahrnou se do posouzení souladu s kritérii designu pro recyklaci a s požadavky na recyklovatelnost ve velkém měřítku všechny začleněné součásti. U začleněných součástí, které se od sebe mohou oddělit mechanickým namáháním během přepravy nebo třídění, se provede samostatné posouzení.

Obsahuje-li jednotka obalů samostatné součásti, provede se posouzení souladu s požadavky na design pro recyklaci a s požadavky na recyklovatelnost ve velkém měřítku zvlášť pro každou samostatnou součást.

Všechny součásti jednotky obalů jsou slučitelné se zavedenými postupy sběru, třídění a recyklace osvědčenými v provozním prostředí a nebrání recyklovatelnosti hlavní části jednotky obalů.

10. Odchylně od odstavců 2 a 3 mohou být od 1. ledna 2030 inovativní obaly, které nesplňují požadavky podle odstavce 2, dodávány na trh po dobu pěti let od konce kalendářního roku, v němž byly na trh uvedeny.

Pokud se tato odchylka použije, oznámí to hospodářský subjekt příslušnému orgánu před uvedením inovativního obalu na trh a uvede veškeré technické podrobnosti prokazující, že obal je inovativním obalem. Toto oznámení musí obsahovat harmonogram pro splnění požadavků na recyklovatelnost ve velkém měřítku, pokud jde o sběr a recyklaci inovativních obalů. Uvedené informace se zpřístupní Komisi a vnitrostátním orgánům provádějícím dozor nad trhem.

Pokud se příslušný orgán domnívá, že se nejedná o inovativní obaly, musí hospodářský subjekt dodržovat stávající kritéria designu pro recyklaci.

Pokud se příslušný orgán domnívá, že se jedná o inovativní obaly, informuje o tom Komisi.

Komise posoudí žádosti příslušných orgánů s ohledem na inovativní povahu obalů a případně aktualizuje akty v přenesené pravomoci podle odstavce 4 tohoto článku nebo přijme nové akty.

Komise sleduje dopad odchylky uvedené v prvním pododstavci na množství obalů uváděných na trh. Komise případně předloží legislativní návrh za účelem změny uvedeného pododstavce.

Členské státy průběžně usilují o zlepšování infrastruktury pro sběr a třídění inovativních obalů s očekávaným přínosem pro životní prostředí.

11. Tento článek se nepoužije na:

- a) vnitřní obaly ve smyslu čl. 1 bodu 23 směrnice 2001/83/ES a čl. 4 bodu 25 nařízení (EU) 2019/6;
- b) obaly určené pro styk s citlivými produkty používané pro zdravotnické prostředky upravené nařízením (EU) 2017/745;
- c) obaly určené pro styk s citlivými produkty používané pro diagnostické zdravotnické prostředky *in vitro* upravené nařízením (EU) 2017/746;
- d) vnější obaly ve smyslu čl. 1 bodu 24 směrnice 2001/83/ES a čl. 4 bodu 26 nařízení (EU) 2019/6 v případech, kdy jsou tyto obaly nutné, aby byly splněny zvláštní požadavky na ochranu jakosti léčivého přípravku;
- e) obaly určené pro styk s citlivými produkty pro počáteční a pokračovací kojeneckou výživu, obilné příkrmy a příkrmy pro malé děti a potraviny pro zvláštní lékařské účely ve smyslu čl. 1 odst. 1 písm. a), b) a c) nařízení (EU) č. 609/2013;
- f) obaly používané pro přepravu nebezpečných věcí podle směrnice 2008/68/ES;
- g) prodejní obaly vyrobené z lehkého dřeva, korku, textilu, kaučuku, keramiky, porcelánu nebo vosku; na tyto obaly se však vztahuje odstavec 8.

12. Do 1. ledna 2035 Komise přezkoumá výjimky podle odstavce 11, přičemž zohlední alespoň vývoj technologií třídění a recyklace a praktické zkušenosti získané hospodářskými subjekty a členskými státy. Na tomto základě Komise posoudí vhodnost kontinuity těchto výjimek a ve vhodných případech předloží legislativní návrh.

Článek 7

Minimální obsah recyklovaného materiálu v plastových obalech

1. Do 1. ledna 2030 nebo tři roky ode dne vstupu prováděcího aktu uvedeného v odstavci 8 tohoto článku v platnost, podle toho, co nastane později, musí veškeré plastové části obalů uváděných na trh v přepočtu na jeden výrobní závod a rok obsahovat tyto minimální procentuální podíly recyklovaného materiálu získaného ze spotřebitelského plastového odpadu podle druhu obalu a obalového formátu, jak je uvedeno v příloze II tabulce 1:

- a) 30 % u obalů určených pro styk s citlivými produkty, jejichž hlavní složku tvoří polyethylentereftalát (PET), kromě plastových nápojových lahví na jedno použití;
- b) 10 % u obalů určených pro styk s citlivými produkty, jež jsou vyrobeny z jiných plastových materiálů, než je PET, kromě plastových nápojových lahví na jedno použití;
- c) 30 % u plastových nápojových lahví na jedno použití;
- d) 35 % u jiných plastových obalů, než které jsou uvedeny v písmenech a), b) a c) tohoto odstavce.

2. Do 1. ledna 2040 musí veškeré plastové části obalů uváděných na trh v přepočtu na jeden výrobní závod a rok obsahovat tyto minimální procentuální podíly recyklovaného materiálu získaného ze spotřebitelského plastového odpadu podle druhu obalu a obalového formátu, jak je uvedeno v příloze II tabulce 1:

- a) 50 % u obalů určených pro styk s citlivými produkty, jejichž hlavní složku tvoří PET, kromě plastových nápojových lahví na jedno použití;
- b) 25 % u obalů určených pro styk s citlivými produkty, jež jsou vyrobeny z jiných plastových materiálů, než je PET, kromě plastových nápojových lahví na jedno použití;
- c) 65 % u plastových nápojových lahví na jedno použití;
- d) 65 % u jiných plastových obalů, než které jsou uvedeny v písmenech a), b) a c) tohoto odstavce.

3. Pro účely tohoto článku se recyklovaný materiál získává ze spotřebitelského plastového odpadu, který:

- a) byl sebrán v Unii v souladu s tímto nařízením nebo s vnitrostátními pravidly provádějícími směrnice 2008/98/ES a (EU) 2019/904, nebo byl sebrán ve třetí zemi v souladu s normami pro tříděný sběr na podporu vysoce kvalitní recyklace, které jsou rovnocenné normám uvedeným v tomto nařízení, případně ve směrnících 2008/98/ES a (EU) 2019/904; a
- b) byl v příslušných případech recyklován v zařízení nacházejícím se v Unii, na které se vztahuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU⁽⁶²⁾, nebo byl recyklován v zařízení nacházejícím se ve třetí zemi, na které se vztahují pravidla týkající se předcházení vzniku emisí při recyklaci a snižování úniku těchto emisí do ovzduší, vody a půdy, přičemž jsou tato pravidla rovnocenná pravidlům týkajícím se mezních hodnot emisí a úrovní environmentální výkonnosti stanovených v souladu se směrnicí 2010/75/EU, která se vztahují na zařízení nacházející se v Unii vykonávající stejnou činnost. Tato podmínka se použije, pokud se dané mezní hodnoty a úrovně vztahují na zařízení nacházející se v Unii, které provozuje stejnou činnost jako obdobné zařízení nacházející se ve třetí zemi;

4. Odstavce 1 a 2 se nevztahují na:

- a) vnitřní obaly ve smyslu čl. 1 bodu 23 směrnice 2001/83/ES a čl. 4 bodu 25 nařízení (EU) 2019/6;
- b) plastové obaly určené pro styk s citlivými produkty používané pro zdravotnické prostředky, pro prostředky určené výhradně pro výzkumné použití a prostředky, které jsou předmětem klinické zkoušky, upravené nařízením (EU) 2017/745;

⁽⁶²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU ze dne 24. listopadu 2010 o průmyslových emisích (integrované prevenci a omezení znečištění) (Úř. věst. L 334, 17.12.2010, s. 17).

- c) plastové obaly určené pro styk s citlivými produkty používané pro diagnostické zdravotnické prostředky *in vitro* upravené nařízením (EU) 2017/746;
- d) vnější obaly ve smyslu čl. 1 bodu 24 směrnice 2001/83/ES a čl. 4 bodu 26 nařízení (EU) 2019/6 v případech, kdy jsou tyto obaly nutné, aby byly splněny zvláštní požadavky na ochranu jakosti léčivého přípravku;
- e) kompostovatelné plastové obaly;
- f) obaly používané pro přepravu nebezpečných věcí podle směrnice 2008/68/ES;
- g) plastové obaly určené pro styk s citlivými produkty používané pro potraviny určené výhradně pro kojence a malé děti, pro potraviny pro zvláštní lékařské účely a pro nápoje a potraviny typicky používané pro malé děti podle čl. 1 písm. a), b) a c) nařízení (EU) č. 609/2013;
- h) obaly dodávek, součástí a součástí vnitřních obalů pro výrobu léčivých přípravků upravených směrnicí 2001/83/ES a veterinárních léčivých přípravků upravených nařízením (EU) 2019/6, pokud je takový obal nutný k zajištění souladu s normami jakosti daného léčivého přípravku.

5. Odstavce 1 a 2 se nevztahují na:

- a) plastové obaly, které jsou určeny pro styk s potravinami, pokud množství recyklovaného materiálu představuje hrozbu pro lidské zdraví a vede k nesouladu balených výrobků s nařízením (ES) č. 1935/2004;
- b) jakoukoli plastovou část představující méně než 5 % celkové hmotnosti celé obalové jednotky.

6. Soulad s požadavky stanovenými v odstavcích 1 a 2 tohoto článku doloží výrobci nebo dovozci prostřednictvím technických informací o daném obalu podle přílohy VII.

7. Finanční příspěvky, které producenti platí za účelem splnění svých povinností rozšířené odpovědnosti producenta stanovených v článku 45, mohou být upraveny na základě procentuálního podílu recyklovaného materiálu, který je v daných obalech použit. Každá taková úprava zohlední kritéria udržitelnosti technologií recyklace a environmentální náklady pro účely recyklovaného materiálu.

8. Do 31. prosince 2026 přijme Komise prováděcí akty, kterými stanoví metodiku pro výpočet a ověřování procentuálního podílu recyklovaného materiálu získaného ze spotřebitelského plastového odpadu, jenž byl recyklován a sebrán v Unii v souladu s podmínkami stanovenými v odstavci 3 tohoto článku, jakož i formát technické dokumentace podle přílohy VII. Za tímto účelem Komise zohlední využívání výsledných druhotných surovin, které jsou v porovnání s původním materiálem dostatečně kvalitní na to, aby mohly být použity jako náhrada primárních surovin. Metodika ověřování může zahrnovat povinnost nechat provést nezávislý audit třetí stranou u výrobců recyklovaného materiálu v Unii a plastových obalů uváděných na trh jako prodejní jednotka oddělená od jiných výrobků, aby se zajistilo splnění podmínek stanovených v odstavci 3 tohoto článku a v aktu v přenesené pravomoci přijatém podle odstavce 9 tohoto článku.

Při přijímání uvedených prováděcích aktů Komise posoudí technologie recyklace, které jsou k dispozici, s ohledem na jejich hospodářskou a environmentální výkonnost, včetně kvality výstupu, dostupnosti odpadu, potřebné energie, emisí skleníkových plynů a dalších příslušných dopadů na životní prostředí.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 65 odst. 2.

9. Do 31. prosince 2026 a na základě posouzení uvedeného v odstavci 8 druhém pododstavci přijme Komise v souladu s článkem 64 akty v přenesené pravomoci, kterými doplní toto nařízení o kritéria udržitelnosti pro technologie recyklace plastů.

Pro účely tohoto článku se recyklovaný materiál získává ze spotřebitelského plastového odpadu, který byl recyklován buď:

- a) v zařízeních nacházejících se v Unii, která používají technologie recyklace splňující uvedená kritéria udržitelnosti stanovená podle tohoto odstavce; nebo
- b) v zařízeních nacházejících se ve třetí zemi, která používají technologie recyklace v souladu s normami rovnocennými kritériím udržitelnosti vypracovaným podle aktů v přenesené pravomoci.

10. Do 31. prosince 2026 přijme Komise prováděcí akty, kterými stanoví metodiku pro posuzování, ověřování a certifikaci, a to i prostřednictvím auditu třetí stranou, rovnocennosti pravidel uplatňovaných v případech, kdy je recyklovaný materiál získaný ze spotřebitelského plastového odpadu recyklován nebo sbírán ve třetí zemi. Posouzení zohlední normy ochrany životního prostředí a lidského zdraví, včetně norem pro zajištění toho, aby recyklace byla prováděna způsobem šetrným k životnímu prostředí, normy pro vysoce kvalitní recyklaci, jako jsou normy pro účinné využívání zdrojů, a normy kvality pro odvětví recyklace. Uvedené prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem uvedeným v čl. 65 odst. 2.

11. Od 1. ledna 2029 nebo 24 měsíců ode dne vstupu prováděcího aktu uvedeného v odstavci 8 v platnost, podle toho, co nastane později, se výpočet a ověřování procentuálního podílu recyklovaného materiálu, jenž má být obsažen v obalech podle odstavce 1, provádějí podle pravidel stanovených v příslušném prováděcím aktu přijatém podle odstavce 8.

12. Do 1. ledna 2028 Komise posoudí, zda je zapotřebí stanovit odchylky pro konkrétní plastové obaly, pokud jde o minimální procentuální podíly recyklovaného materiálu stanovené v odst. 1 písm. b) a d), či provést revizi seznamu výjimek, které jsou pro konkrétní plastové obaly stanoveny v odstavci 4.

Komisi je svěřena pravomoc, aby na základě posouzení uvedeného v prvním pododstavci tohoto odstavce přijala akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 64 za účelem změny tohoto nařízení, pokud nejsou vhodné technologie recyklace plastových obalů povoleny podle příslušných pravidel Unie nebo nejsou dostatečně dostupné v praxi, s přihlédnutím k veškerým požadavkům souvisejícím s bezpečností, zejména pokud jde o plastové obaly určené pro styk s citlivými produkty, včetně potravinářských obalů, s cílem:

a) stanovit odchylky od rozsahu, načasování nebo úrovně minimálního procentuálního podílu stanoveného v odst. 1 písm. b) a d) tohoto článku pro konkrétní plastové obaly; a

b) změnit ve vhodných případech seznam výjimek stanovených v odstavci 4 tohoto článku.

13. Pokud nedostupnost nebo nepřiměřeně vysoké ceny konkrétních recyklovaných plastů nadměrně ztěžují dosažení minimálních procentuálních podílů recyklovaného materiálu stanovených v odstavcích 1 a 2 tohoto článku, je Komisi svěřena pravomoc přijmout v souladu s článkem 64 akt v přenesené pravomoci, jímž provede změnu uvedených odstavců spočívající v odpovídající úpravě minimálních procentuálních podílů. Při posuzování, zda je taková úprava vhodná, Komise posoudí žádosti fyzických či právnických osob, k nimž musí být připojeny relevantní informace a údaje o situaci na trhu s daným spotřebitelským plastovým odpadem a nejlepší dostupné důkazy o souvisejících rizicích pro zdraví lidí či zvířat, zabezpečení dodávek potravin nebo životní prostředí. Komise takový akt v přenesené pravomoci přijme pouze ve výjimečných případech, kdy by hrozily závažné nepříznivé dopady na zdraví lidí či zvířat, zabezpečení dodávek potravin nebo na životní prostředí.

14. S přihlédnutím k vývoji současného stavu technologií a praktickým zkušenostem hospodářských subjektů a členských států předloží Komise do 12. února 2032 zprávu, v níž přezkoumá plnění požadavku na minimální procentuální podíly recyklovaného materiálu pro rok 2030 stanovené v odstavci 1, a vyhodnotí, v jaké míře uvedené procentuální podíly přispívají k účinným a snadno proveditelným řešením podporujícím udržitelné obaly, proveditelnost dosažení minimálních procentuálních podílů pro rok 2040 na základě zkušeností s dosahováním minimálních procentuálních podílů pro rok 2030 a měnících se okolností, význam zachování výjimek a odchylek stanovených v tomto článku a nezbytnost či vhodnost stanovení nových minimálních procentuálních podílů recyklovaného materiálu. K uvedené zprávě případně připojí legislativní návrh na změnu tohoto článku, zejména minimálních procentuálních podílů recyklovaného materiálu pro rok 2040.

15. Do 12. února 2032 provede Komise přezkum situace týkající se využívání recyklovaných obalových materiálů v jiných než plastových obalech a na jeho základě posoudí, zda je vhodné zavést opatření nebo stanovit cíle, jejichž účelem by bylo využívání recyklovaného materiálu v obalech z jiných materiálů než z plastů zvýšit, a ve vhodných případech předloží legislativní návrh.

Článek 8

Vstupní suroviny na biologické bázi v plastových obalech

1. Do 12. února 2028 přezkoumá Komise stav technologického vývoje a environmentální výkonnosti plastových obalů na biologické bázi, přičemž zohlední kritéria udržitelnosti stanovená v článku 29 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/2001⁽⁶³⁾.

⁽⁶³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/2001 ze dne 11. prosince 2018 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů (Úř. věst. L 328, 21.12.2018, s. 82).

2. Na základě přezkumu uvedeného v odstavci 1 Komise případně předloží legislativní návrh s cílem:
 - a) stanovit požadavky na udržitelnost vstupních surovin na biologické bázi v plastových obalech;
 - b) vytyčit cíle za účelem zvýšení používání vstupních surovin na biologické bázi v plastových obalech;
 - c) zavést možnost dosáhnout cílů stanovených v čl. 7 odst. 1 a 2 tohoto nařízení použitím plastových vstupních surovin na biologické bázi namísto recyklovaného materiálu získaného ze spotřebitelského plastového odpadu v případě, že nejsou pro obaly určené pro styk s potravinami k dispozici vhodné technologie recyklace splňující požadavky stanovené v nařízení (EU) 2022/1616;
 - d) změnit ve vhodných případech definici plastů na biologické bázi stanovenou v čl. 3 odst. 1 bodě 53.

Článek 9

Kompostovatelné obaly

1. Odchylně od čl. 6 odst. 1 musí být do 12. února 2028, pokud jsou na trh uváděny obaly podle čl. 3 odst. 1 písm. f) a samolepicí štítky nalepované na ovoce a zeleninu, tyto obaly a samolepicí štítky slučitelné s normou pro kompostování v průmyslově kontrolovaných podmínkách v zařízeních na zpracování biologického odpadu a musí být slučitelné s normami pro domácí kompostování uvedenými v odstavci 6 tohoto článku, pokud to vyžadují členské státy.
2. Odchylně od čl. 6 odst. 1, jestliže členské státy umožní, aby odpad s podobnými vlastnostmi, pokud jde o biologickou rozložitelnost a kompostovatelnost, byl sbírán společně s biologickým odpadem podle čl. 22 odst. 1 směrnice 2008/98/ES a jsou k dispozici vhodné systémy sběru odpadu a infrastruktura pro zpracování odpadu, aby se zajistilo, že kompostovatelné obaly vstoupí v rámci nakládání s odpady do toku biologického odpadu, mohou členské státy požadovat, aby byly následující obaly poprvé dodány na jejich území pouze v případě, že jsou kompostovatelné:
 - a) obaly uvedené v čl. 3 odst. 1 bodě 1 písm. g) složené z materiálů jiných než kov, velmi lehké plastové nákupní tašky a lehké plastové nákupní tašky;
 - b) obaly jiné, než které jsou uvedeny v bodě a) tohoto odstavce, u nichž členský stát požadoval, aby byly kompostovatelné již přede dnem použitelnosti tohoto nařízení.
3. Do 12. února 2028 obaly jiné, než které jsou uvedeny v odstavcích 1 a 2, včetně obalů vyrobených z biologicky rozložitelných plastových polymerů a jiných biologicky rozložitelných materiálů, musí umožňovat materiálovou recyklaci v souladu s článkem 6, aniž by ovlivňovaly recyklovatelnost jiných toků odpadů.
4. Soulad s požadavky stanovenými v odstavcích 1, 2 a 3 tohoto článku se doloží technickými informacemi o daném obalu podle přílohy VII.
5. Komise může provést analýzu toho, zda by do odstavce 1 nebo odst. 2 písm. a) tohoto článku měly být zahrnuty jiné obaly, pokud je to odůvodněné a vhodné s ohledem na technologický a regulační vývoj, který má vliv na možnosti odstraňování kompostovatelných obalů, a jsou-li splněny podmínky stanovené v příloze III, a případně předložit legislativní návrh.
6. Do 12. února 2026 požádá Komise evropské normalizační organizace o vypracování nebo aktualizaci harmonizovaných norem, které stanoví podrobné technické specifikace požadavků na kompostovatelné obaly. Komise přitom v souladu s nejnovějším vědeckým a technologickým vývojem požaduje, aby byly zohledněny parametry, jako jsou retenční časy, teploty a míchání, které odrážejí skutečné podmínky domácích kompostů a zařízení na zpracování biologického odpadu, včetně procesů anaerobní digesce. Komise požádá, aby tyto normy zahrnovaly ověření, že u kompostovatelných obalů, u kterých probíhá biologický rozklad, na který se vztahují zvláštní parametry, nakonec dojde k přeměně na oxid uhličitý, nebo za nepřítomnosti kyslíku na metan a minerální soli, biomasu a vodu.

Do 12. února 2026 požádá Komise evropské normalizační organizace také o vypracování harmonizovaných norem, které stanoví podrobné technické specifikace požadavků na domácí kompostovatelnost obalů podle odstavce 1.

Článek 10

Zmenšení obalů na možné minimum

1. Do 1. ledna 2030 výrobce nebo dovozce zajistí, aby obaly uváděné na trh byly navrženy tak, aby jejich hmotnost a objem byly s přihlédnutím ke tvaru a materiálu, z něhož jsou vyrobeny, sníženy na minimum nezbytné pro zajištění funkčnosti obalů.
2. Výrobce nebo dovozce zajistí, aby se obaly, které nesplňují funkční kritéria stanovená v příloze IV tohoto nařízení, a obaly s prvky, jako jsou například dvojité stěny, falešná dna a nadbytečné vrstvy, jejichž účelem je pouze vyvolat dojem, že výrobek má větší objem, na trh neuváděly, ledaže:
 - a) design obalu je chráněn průmyslovým vzorem Společenství podle nařízení Rady (ES) č. 6/2002⁽⁶⁴⁾ nebo právy k průmyslovým vzorům spadajícími do oblasti působnosti směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/71/ES⁽⁶⁵⁾ včetně mezinárodních dohod, které mají účinek v jednom z členských států, nebo jeho tvar je ochrannou známkou spadající do oblasti působnosti nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001⁽⁶⁶⁾ nebo směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2436⁽⁶⁷⁾ včetně ochranných známek zapsaných podle mezinárodních dohod, které mají účinek v jednom z členských států, nebo práva k průmyslovým vzorům a k ochranným známkám jsou chráněna před 11. únorem 2025; a použití požadavků podle tohoto článku by ovlivnilo design obalu tak, že by se změnila jeho novost nebo individuální povaha, nebo by ovlivnilo ochrannou známku tak, že by již na jejím základě nebylo možné odlišit označené zboží od výrobků jiných podniků; nebo
 - b) balený výrobek nebo nápoj patří k zeměpisným označením chráněným právními předpisy Unie, jako jsou nařízení (EU) č. 1308/2013 pro víno, nařízení (EU) 2019/787 pro lihoviny, nařízení (EU) 2023/2411 pro řemeslné a průmyslové výrobky, nebo na něž se vztahují režimy jakosti podle nařízení (EU) 2024/1143.
3. Do 12. února 2027 Komise požádá příslušné evropské normalizační organizace, aby vypracovaly nebo případně aktualizovaly harmonizované normy, které stanoví metodiku pro výpočet a měření souladu s požadavky na zmenšení obalů na možné minimum podle tohoto nařízení. U nejběžnějších typů obalů a obalových formátů by tyto normy měly uvádět limity maximální vhodné hmotnosti a objemu a případně tloušťku stěny a maximální prázdný prostor.
4. Soulad s požadavky stanovenými v odstavcích 1 a 2 tohoto článku se doloží v technické dokumentaci, která je uvedena v příloze VII a obsahuje tyto prvky:
 - a) vysvětlení technických specifikací, norem a podmínek, které byly použity k posouzení obalu na základě funkčních kritérií a metodiky stanovených v příloze IV;
 - b) u každého z těchto funkčních kritérií výčet požadavků na design, které znemožňují další snížení hmotnosti nebo objemu obalu;
 - c) všechny výsledky zkoušek, studie nebo jiné příslušné zdroje, jako jsou modelování a simulace, které byly použity k posouzení toho, jaký musí mít obal minimální nezbytný objem nebo jakou musí mít minimální nezbytnou hmotnost.

U opětovně použitelných obalů se při posuzování souladu s požadavky stanovenými v odstavci 1 tohoto článku zohlední prvky opětovně použitelných obalů a především požadavky stanovené v článku 11.

Článek 11

Opětovně použitelné obaly

1. Obaly uvedené na trh ode dne 11. února 2025 se považují za opětovně použitelné, pokud splňují všechny tyto požadavky:

⁽⁶⁴⁾ Nařízení Rady (ES) č. 6/2002 ze dne 12. prosince 2001 o (průmyslových) vzorech Společenství (Úř. věst. L 3, 5.1.2002, s. 1).
⁽⁶⁵⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/71/ES ze dne 13. října 1998 o právní ochraně (průmyslových) vzorů (Úř. věst. L 289, 28.10.1998, s. 28).
⁽⁶⁶⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001 ze dne 14. června 2017 o ochranné známce Evropské unie (Úř. věst. L 154, 16.6.2017, s. 1).
⁽⁶⁷⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2436 ze dne 16. prosince 2015, kterou se sblížují právní předpisy členských států o ochranných známkách (Úř. věst. L 336, 23.12.2015, s. 1).

- a) byly navrženy, vyrobeny a uvedeny na trh s cílem, aby byly vícekrát opětovně použity;
- b) byly navrženy a vyrobeny tak, aby za běžně předvídatelných podmínek použití dosáhly co nejvíce cyklů;
- c) splňují příslušné požadavky týkající se zdraví spotřebitele, bezpečnosti a hygieny;
- d) mohou být vyprázdněny nebo vyloženy, aniž by došlo k jejich poškození, které by znemožnilo jejich další fungování a opětovné použití;
- e) lze je vyprázdnit, vyložit, opětovně naplnit nebo opětovně naložit, a přitom zachovat jakost a bezpečnost baleného výrobku a zajistit dodržení příslušných bezpečnostních a hygienických požadavků, včetně požadavků na bezpečnost potravin;
- f) mohou být obnoveny v souladu s přílohou VI částí B a přitom mohou nadále plnit zamýšlenou funkci;
- g) umožňují umístění štítků a poskytnutí informací o vlastnostech výrobku i o samotném obalu, jako jsou například příslušné pokyny a informace k zajištění bezpečnosti, vhodné použití, sledovatelnost a doba použitelnosti výrobku;
- h) mohou být vyprázdněny, vyloženy, opětovně naplněny nebo opětovně naloženy, aniž by byly ohroženy zdraví a bezpečnost osob odpovědných za tyto úkony; a
- i) splňují zvláštní požadavky pro recyklovatelné obaly stanovené v článku 6, aby potom, co se stanou odpadem, mohly být recyklovány.

2. Do 12. února 2027 přijme Komise akt v přenesené pravomoci v souladu s článkem 64, kterým doplní toto nařízení tím, že stanoví pro opětovně použitelné obaly minimální počet cyklů uvedených v odst. 1 písm. b) tohoto článku pro obalové formáty, které se při opětovném použití využívají nejčastěji, přičemž budou zohledněny hygienické a další požadavky, jako je logistika.

3. Soulad s požadavky stanovenými v odstavci 1 tohoto článku se doloží technickými informacemi o daném obalu podle přílohy VII.

KAPITOLA III

POŽADAVKY NA OZNAČOVÁNÍ A INFORMACE

Článek 12

Označování obalů

1. Od 12. srpna 2028 nebo 24 měsíců ode dne vstupu prováděcích aktů přijatých podle odstavců 6 nebo 7 tohoto článku v platnost, podle toho, co nastane později, musí být obaly uváděné na trh opatřeny harmonizovaným štítkem obsahujícím informace o jejich materiálovém složení, což má spotřebitelům usnadnit třídění. Štítek vychází z piktogramů a musí být snadno srozumitelný, mimo jiné i pro osoby se zdravotním postižením. U obalů podle čl. 9 odst. 1 a podle okolností u obalů podle čl. 9 odst. 2 se na štítku uvede, že je materiál kompostovatelný, že není vhodný pro domácí kompostování a že se kompostovatelný obal nevyhazuje do přírody. S výjimkou obalů pro elektronický obchod se tato povinnost nevztahuje na přepravní obaly nebo na obaly, na které se vztahuje systém zálohování a zpětného odběru.

Obaly uváděné na trh obsahující látky vzbuzující obavy musí být označeny pomocí normalizovaných otevřených digitálních technologií značení v souladu s metodikou uvedenou v odst. 7 druhém pododstavci.

Kromě harmonizovaného štítku uvedeného v tomto odstavci mohou hospodářské subjekty umístit na obal QR kód nebo jiný druh normalizovaného otevřeného nosiče digitálního záznamu dat, který obsahuje informace o místě určení každé samostatné součásti obalu s cílem usnadnit spotřebitelům třídění.

Obaly, na které se vztahují systémy zálohování a zpětného odběru uvedené v čl. 50 odst. 1, musí být opatřeny srozumitelným a jednoznačným štítkem. Kromě vnitrostátního štítku může být obal opatřen harmonizovaným barevným štítkem stanoveným v příslušném prováděcím aktu přijatém podle odstavce 6 tohoto článku. Členské státy mohou požadovat, aby obaly, na které se vztahují systémy zálohování a zpětného odběru, byly opatřeny tímto harmonizovaným barevným štítkem, pokud to nepovede k narušení vnitřního trhu nebo ke vzniku překážek obchodu s výrobky z jiných členských států.

2. Opětovně použitelné obaly uváděné na trh ode dne 12. února 2029 nebo 30 měsíců ode dne vstupu prováděcího aktu přijatého podle odstavce 6 v platnost, podle toho, co nastane později, musí být opatřeny štítkem informujícím uživatele o tom, že obal je opětovně použitelný. Další informace o opětovné použitelnosti obalů, například o dostupnosti místního, celostátního nebo celounijního systému opětovného použití, a informace o sběrných místech se zpřístupní prostřednictvím QR kódu nebo jiného druhu normalizovaného otevřeného nosiče digitálního záznamu dat, jež usnadňuje sledování obalů a výpočet obrátek a cyklů, případně není-li možné takový výpočet provést, uvede se odhadovaný průměr. Opětovně použitelné prodejní obaly musí být kromě toho v místě prodeje jasně označeny a odlišeny od obalů na jedno použití.

3. Odchylně od odstavce 2 tohoto článku se požadavek opatření obalu štítkem a QR kódem nebo jiným druhem normalizovaného otevřeného nosiče digitálního záznamu dat nevztahuje na otevřené systémy, které nemají provozovatele systému podle přílohy VI.

4. Jestliže je obal, na nějž se vztahuje článek 7, uveden na trh ode dne 12. srpna 2028 nebo 24 měsíců ode dne vstupu prováděcího aktu přijatého podle odstavce 6 tohoto článku v platnost, podle toho, co nastane později, a je opatřen štítkem obsahujícím informace o podílu obsaženého recyklovaného materiálu, tento štítek a případně QR kód nebo jiný druh normalizovaného otevřeného nosiče digitálního záznamu dat musí odpovídat specifikacím stanoveným v příslušném prováděcím aktu přijatém podle odstavce 6 tohoto článku a být založen na metodice stanovené podle čl. 7 odst. 8. Pokud je obal opatřen štítkem obsahujícím informace o podílu obsaženého plastu na biologické bázi, musí tento štítek odpovídat specifikacím stanoveným v příslušném prováděcím aktu přijatém podle odstavce 6 tohoto článku.

5. Štítky podle odstavců 1, 2 a 4 a QR kód nebo jiný druh normalizovaného otevřeného nosiče digitálního záznamu dat podle odstavce 2 se umístí, natisknou nebo vyryjí viditelně, čitelně a napevno na obal tak, aby nemohly být snadno odstraněny. Informace na nich obsažené musí být rovněž k dispozici konečným uživatelům před koupí výrobku prostřednictvím prodeje online. Pokud vzhledem k povaze a velikosti obalu daný štítek, QR kód nebo jiný druh normalizovaného otevřeného nosiče digitálního záznamu dat není možné umístit, natisknout nebo vyryt, nebo to nelze zaručit, umístí se na skupinový obal. Pokud to ani vzhledem k povaze a velikosti obalu není možné či to nelze zaručit nebo pokud je důležité poskytnout nediskriminační přístup k informacím zranitelným skupinám, zejména zrakově postiženým osobám, uvedené informace se poskytnou formou jednoho elektronicky čitelného kódu nebo na jiném druhu nosiče údajů.

Informace uvedené na štítcích podle odstavců 1, 2 a 4 a v QR kódu nebo na jiném druhu normalizovaného otevřeného nosiče digitálního záznamu dat se zpřístupní v jednom nebo více jazycích snadno srozumitelných konečným uživatelům, jak stanoví členský stát, v němž má být obal dodáván na trh.

Jsou-li informace poskytnuty elektronickými prostředky v souladu s odstavci 1, 2 a 4, platí následující požadavky:

- a) přiměřené a relevantní osobní údaje se shromažďují pouze za omezeným účelem umožnění přístupu uživatele k příslušným informacím o dodržování předpisů uvedeným v odstavcích 1, 2, a 4 tohoto článku s ohledem na čl. 5 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679⁽⁶⁸⁾;
- b) informace se nezobrazují společně s jinými informacemi určenými k prodejním nebo marketingovým účelům.

Vyžaduje-li právo Unie, aby byly informace o baleném výrobku poskytnuty prostřednictvím nosiče údajů, použije se pro zpřístupnění požadovaných informací o baleném výrobku a požadovaných informací o obalu jediný nosič údajů, přičemž oba druhy informací musí být od sebe snadno odlišitelné.

⁽⁶⁸⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1).

6. Do 12. srpna 2026 Komise přijme prováděcí akty, kterými stanoví harmonizovaný štítek a specifikace pro požadavky na označování a formáty označování, a to i v případě, že jsou poskytovány digitálními prostředky, pro označování obalů podle odstavců 1, 2 a 4 tohoto článku. Komise při vypracovávání těchto prováděcích aktů zohlední specifika kompozitních obalů. Při vývoji harmonizovaného štítku pro obaly zahrnuté do systémů zálohování a zpětného odběru uvedených v čl. 50 odst. 2 vezme Komise v úvahu veškeré odchylky, které existují v zálohách účtovaných členskými státy. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 65 odst. 2.

7. Do 12. srpna 2026 Komise přijme prováděcí akty, kterými stanoví metodiku pro identifikaci materiálového složení obalů podle odstavce 1 pomocí normalizovaných otevřených digitálních technologií značení, a to i pro kompozitní obaly a začleněné nebo samostatné součásti obalů.

Do 1. ledna 2030 přijme Komise rovněž prováděcí akty, kterými stanoví metodiku pro identifikaci látek vzbuzujících obavy pomocí normalizovaných otevřených digitálních technologií značení. Tato metodika musí zajistit, že označení zahrnuje alespoň název a koncentraci látky vzbuzující obavy přítomné v každém materiálu v obalové jednotce.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 65 odst. 2.

8. Aniž jsou dotčeny požadavky týkající se jiných harmonizovaných štítků EU, hospodářské subjekty neposkytují ani nezobrazují štítky, značky, symboly nebo nápisy, které by mohly být pro spotřebitele nebo jiné konečné uživatele zavádějící nebo matoucí, pokud jde o požadavky na udržitelnost obalů, další vlastnosti obalů či možnosti nakládání s obalovými odpady, pro které toto nařízení stanoví harmonizované označování. Komise případně přijme pokyny, jejichž účelem bude vyjasnit aspekty, které by mohly být pro spotřebitele nebo jiné konečné uživatele zavádějící nebo matoucí.

9. Do 12. února 2027 musí být možné obaly, které jsou zahrnuty do systému rozšířené odpovědnosti producenta, identifikovat na celém území členských států, kde se daný systém uplatňuje. K takové identifikaci postačí odpovídající symbol získaný prostřednictvím QR kódu nebo pomocí jiné normalizované otevřené digitální technologie značení, jehož cílem je uvést, že producent splňuje své povinnosti v rámci rozšířené odpovědnosti producenta. Tento symbol musí být srozumitelný a jednoznačný a nesmí být pro spotřebitele nebo jiné konečné uživatele zavádějící, pokud jde o recyklovatelnost či opětovnou použitelnost obalu.

10. Obaly, které jsou zahrnuty do systému zálohování a zpětného odběru, který není uveden v čl. 50 odst. 1, mohou být podle vnitrostátních právních předpisů na celém území, kde se daný systém uplatňuje, identifikovány pomocí příslušného symbolu. Tento symbol musí být srozumitelný a jednoznačný a v členských státech, kde má být obal vrácen, nesmí být pro spotřebitele nebo jiné konečné uživatele zavádějící, pokud jde o recyklovatelnost či opětovnou použitelnost. Členské státy nezakážou umístování štítků týkajících se systémů zálohování a zpětného odběru, které jsou zavedeny v jiných členských státech.

11. Tento článek se nevztahuje na vnitřní a vnější obal ve smyslu nařízení (EU) 2017/745, (EU) 2017/746 a (EU) 2019/6 a směrnice 2001/83/ES, pokud není na obalu prostor kvůli jiným požadavkům na označování stanoveným v uvedených legislativních aktech Unie, nebo pokud by označení na obalu mohlo ohrozit bezpečné používání humánních nebo veterinárních léčivých přípravků.

12. Obaly uvedené v odstavcích 1, 2 a 4, které se v Unii vyrobí nebo dovezou před lhůtami podle těchto odstavců a které nesplňují kritéria stanovená v těchto odstavcích, mohou být dodávány na trh do tří let ode dne vstupu požadavků na označování stanovených v uvedených odstavcích v platnost.

Článek 13

Označování nádob na odpad určených ke sběru obalových odpadů

1. Členské státy do 12. srpna 2028 nebo 30 měsíců od přijetí prováděcích aktů uvedených v odstavci 2, podle toho, co nastane později, zajistí, aby na všech nádobách na odpad určených ke sběru obalových odpadů byly viditelně, čitelně a nesmazatelně umístěny, natištěny nebo vyryty harmonizované štítky, které umožňují tříděný sběr obalových odpadů z jednotlivých materiálů, které mají být vyhazovány do oddělených nádob. Nádoba na obalový odpad může být opatřena více než jedním štítkem. Tato povinnost se nevztahuje na nádoby, na které se vztahují systémy zálohování a zpětného odběru.

2. Do 12. srpna 2026 přijme Komise prováděcí akty, kterými stanoví harmonizované štítky a specifikace pro požadavky na označování a formáty označování týkající se označování nádob podle odstavce 1 tohoto článku. Při vypracovávání těchto prováděcích aktů Komise zohlední specifiky systémů sběru zřízených v členských státech, jakož i specifiky kompozitních obalů. Označování nádob odpovídá označování obalů podle čl. 12 odst. 6, s výjimkou označení obalů, na které se vztahují systémy zálohování a zpětného odběru. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 65 odst. 2.

Článek 14

Environmentální tvrzení

V souvislosti s obaly uváděnými na trh mohou být učiněna environmentální tvrzení ve smyslu čl. 2 písm. o) směrnice 2005/29/ES týkající se vlastností obalů, pro něž jsou stanoveny právní požadavky v tomto nařízení, pokud splňují tyto požadavky:

- a) tato tvrzení jsou učiněna pouze ve vztahu k vlastnostem daného obalu, které překračují platné minimální požadavky stanovené v tomto nařízení, v souladu s kritérii, metodikami a pravidly pro výpočet stanovenými v uvedeném nařízení, a
- b) tato tvrzení upřeshňují, zda se týkají obalové jednotky, části obalové jednotky nebo všech obalů uvedených na trh hospodářským subjektem.

Soulad s požadavky stanovenými v tomto článku se doloží v technické dokumentaci obalu podle přílohy VII tohoto nařízení.

KAPITOLA IV

OBECNÉ POVINNOSTI

Článek 15

Povinnosti výrobců

1. Výrobci uvádějí na trh pouze obaly, které jsou v souladu s požadavky stanovenými v článcích 5 až 12 nebo na základě těchto článků.

2. Před uvedením obalu na trh výrobci provedou nebo si nechají provést postup posuzování shody podle článku 38 a vypracují technickou dokumentaci podle přílohy VII.

Byl-li soulad obalu s příslušnými požadavky prokázán postupem posuzování shody podle článku 38, vypracují výrobci EU prohlášení o shodě v souladu s článkem 39.

3. Výrobci uchovávají technickou dokumentaci podle přílohy VII a EU prohlášení o shodě následovně:

- a) v případě obalů na jedno použití po dobu pěti let ode dne uvedení obalu na trh;
- b) v případě opětovně použitelných obalů po dobu deseti let ode dne uvedení obalu na trh.

4. Výrobci zajistí, aby byly zavedeny postupy, díky nimž sériová výroba obalu zůstane ve shodě s tímto nařízením. Výrobci patřičně zohlední změny v designu obalu nebo jeho vlastnostech, jakož i změny harmonizovaných norem, společných technických specifikací nebo jiných technických specifikací, na jejichž základě se prohlašuje nebo ověřuje shoda. Pokud výrobci zjistí, že shoda obalu by mohla být ovlivněna, provedou nebo si nechají provést nové posouzení v souladu s postupem posuzování shody uvedeným v článku 38.

5. Výrobci zajistí, aby byly na obalech uvedeny typ, číslo šarže nebo sériové číslo nebo jiný prvek umožňující jejich identifikaci, nebo v případech, kdy to velikost nebo povaha obalu neumožňuje, aby byla požadovaná informace uvedena v dokladu přiloženém k balenému výrobku.

6. Výrobci uvedou na obalu nebo v QR kódu či na jiném nosiči údajů své jméno, zapsaný obchodní název nebo zapsanou ochrannou známku a poštovní adresu a případně elektronické komunikační prostředky, jejichž prostřednictvím lze výrobce kontaktovat. Není-li to možné, poskytnou se požadované informace v rámci informací, jež jsou zpřístupněny pomocí QR kódu nebo jiným druhem normalizovaného otevřeného nosiče digitálního záznamu dat podle čl. 12 odst. 1, 2, 4 nebo 5 nebo v dokladu přiloženém k balenému výrobku. Poštovní adresa uvádí jedno konkrétní místo, na kterém lze výrobce kontaktovat.
7. Výrobci zajistí, aby informace poskytnuté v souladu s odstavci 5 a 6 byly jasné, srozumitelné a čitelné a aby nenahrazovaly či nezakrývaly informace požadované jinými právními akty Unie, které se týkají označování baleného výrobku, ani s těmito informacemi nemohly být zaměněny.
8. Výrobci, kteří se domnívají nebo mají důvod se domnívat, že obal, který uvedli na trh po dni vstupu tohoto nařízení v platnost, není ve shodě s jedním nebo více příslušnými požadavky stanovenými v člancích 5 až 12 nebo na základě těchto článků, neprodleně přijmou nezbytná nápravná opatření k uvedení tohoto obalu do shody s danými požadavky nebo v příslušném případě k jeho stažení z trhu nebo z oběhu. Výrobci neprodleně informují orgán dozoru nad trhem členského státu, do nějž obal dodali, o podezření na nesoulad a o přijatých nápravných opatřeních.
9. Odchylně od odstavce 8 tohoto článku se povinnost uvést do souladu, stáhnout z trhu nebo stáhnout z oběhu obaly, o nichž se předpokládá, že nejsou v souladu s požadavky stanovenými v člancích 5 až 12 nebo na základě těchto článků, nevztahuje na opětovně použitelné obaly uvedené na trh před 11. únorem 2025.
10. Výrobci poskytnou vnitrostátnímu orgánu na základě jeho odůvodněné žádosti všechny informace a dokumentaci nezbytné k prokázání shody obalu s požadavky stanovenými v člancích 5 až 12 nebo na základě těchto článků, včetně technické dokumentace, a to v jednom nebo více jazycích snadno srozumitelných tomuto orgánu. Tyto informace a dokumentace se poskytují v elektronickém formátu a na požádání v tištěné podobě. Příslušné dokumenty se zpřístupní do deseti dnů od obdržení žádosti vnitrostátního orgánu. Výrobci spolupracují s vnitrostátním orgánem na všech opatřeních přijatých k nápravě případů nedodržení požadavků stanovených v člancích 5 až 12 nebo na základě těchto článků.
11. Odstavce 2 a 3 se nevztahují na zakázkové přepravní obaly pro konfigurovatelné zdravotnické prostředky a zdravotnické systémy určené pro použití v průmyslových a zdravotnických zařízeních.
12. Jestliže fyzická nebo právnická osoba, která si nechá obaly navrhnout nebo vyrobit pod svým jménem nebo ochrannou známkou, spadá do definice mikropodniku stanovené v doporučení 2003/361/ES ve znění platném ke dni 11. února 2025, a fyzická nebo právnická osoba, která dodává obal fyzické nebo právnické osobě, která si nechá obaly navrhnout nebo vyrobit pod svým jménem nebo ochrannou známkou, se nachází v Unii, pak se pro účely tohoto článku považuje za výrobce fyzická nebo právnická osoba, která obal dodává.

Článek 16

Informační povinnosti dodavatelů obalů nebo obalových materiálů

1. Dodavatelé poskytnou výrobci všechny informace a dokumentaci nezbytné pro to, aby mohl výrobce prokázat shodu těchto obalů a obalových materiálů s tímto nařízením, včetně technické dokumentace uvedené v příloze VII a požadované podle článků 5 až 11 nebo na základě těchto článků, a to v jednom nebo více jazycích snadno srozumitelných výrobcem. Tyto informace a dokumentace se poskytnou v papírové nebo elektronické podobě.
2. Součástí informací a dokumentace, jež mají být poskytnuty výrobcem podle odstavce 1, musí být v příslušných případech i dokumentace a informace požadované právními akty Unie, které se vztahují na obaly určené pro styk s citlivými produkty.

Článek 17

Pověření zástupci

1. Výrobce může písemným pověřením jmenovat pověřeného zástupce.
2. Pověřený zástupce plní úkoly stanovené v pověření, které obdržel od výrobce. Toto pověření umožňuje pověřenému zástupci alespoň:
 - a) uchovávat EU prohlášení o shodě a technickou dokumentaci pro potřebu vnitrostátních orgánů dozoru nad trhem následovně:

- i) v případě obalů na jedno použití po dobu pěti let ode dne uvedení obalu na trh a
 - ii) v případě opětovně použitelných obalů po dobu deseti let ode dne uvedení obalu na trh;
- b) spolupracovat s příslušnými vnitrostátními orgány na jejich žádost na veškerých opatřeních přijatých v souvislosti s případy nesouladu obalu, na který se vztahuje pověření pověřeného zástupce;
- c) na základě odůvodněné žádosti příslušného vnitrostátního orgánu poskytnout tomuto orgánu všechny informace a technickou dokumentaci nezbytné k prokázání shody obalu, a to v jednom nebo více jazycích snadno srozumitelných tomuto orgánu;
- d) na základě žádosti příslušného vnitrostátního orgánu zpřístupnit příslušné dokumenty do deseti dnů od obdržení takové žádosti;
- e) ukončit pověření, jestliže výrobce svým jednáním porušuje své povinnosti podle tohoto nařízení.

Součástí pověření pověřeného zástupce nejsou povinnosti stanovené v čl. 15 odst. 1 a povinnost vypracovat technickou dokumentaci podle přílohy VII, jak je stanoveno v člácích 5 až 11 nebo na základě těchto článků.

Článek 18

Povinnosti dovozců

1. Dovožci uvádějí na trh pouze obaly, které jsou v souladu s požadavky stanovenými v člácích 5 až 12 nebo na základě těchto článků.
2. Před uvedením obalu na trh dovožci zajistí, aby:
 - a) výrobce provedl postup posuzování shody podle článku 38 a vypracoval technickou dokumentaci podle přílohy VII, jak je stanoveno v člácích 5 až 11 nebo na základě těchto článků;
 - b) byl obal označen v souladu s článkem 12;
 - c) byly k obalu přiloženy požadované doklady a
 - d) výrobce splnil požadavky stanovené v čl. 15 odst. 5 a 6.

Domnívá-li se dovozce nebo má-li důvod se domnívat, že obal není ve shodě s příslušnými požadavky stanovenými v člácích 5 až 12 nebo na základě těchto článků, obal na trh neuvede, dokud není uveden do shody.

3. Dovožci uvedou na obalu své jméno, zapsaný obchodní název nebo zapsanou ochrannou známku a poštovní adresu a případně elektronické komunikační prostředky, jejichž prostřednictvím je lze kontaktovat. Není-li možné tyto informace uvést na obalu, poskytnou se prostřednictvím normalizovaného otevřeného nosiče digitálního záznamu dat uvedeného v článku 12 nebo v dokladu přiloženém k balenému výrobku.
4. Dovožci zajistí, aby informace poskytnuté v souladu s odstavcem 3 byly jasné, srozumitelné a čitelné a aby nenahrazovaly či nezakrývaly informace požadované jinými právními akty Unie, které se týkají označování baleného výrobku, ani s těmito informacemi nemohly být zaměněny.
5. Dovožci zajistí, aby v době, kdy nesou za prázdný obal, nebo obal s výrobkem odpovědnost, skladovací nebo přepravní podmínky neohrožovaly jeho soulad s příslušnými požadavky stanovenými v člácích 5 až 12 nebo na základě těchto článků.
6. Dovožci, kteří se domnívají nebo mají důvod se domnívat, že obal, který uvedli na trh, není ve shodě s příslušnými požadavky stanovenými v člácích 5 až 12 nebo na základě těchto článků, neprodleně přijmou nezbytná nápravná opatření k uvedení tohoto obalu do shody s uvedenými požadavky nebo v příslušném případě k jeho stažení z trhu nebo z oběhu. Dovožci neprodleně informují orgány dozoru nad trhem členských států, do nichž obal dodali, o podezření na nesoulad a o přijatých nápravných opatřeních.

7. Dovozci uchovávají kopii EU prohlášení o shodě pro potřebu orgánů dozoru nad trhem a zajišťují, aby těmto orgánům mohla být na požádání předložena technická dokumentace uvedená v příloze VII a požadovaná podle článků 5 až 11 nebo na základě těchto článků, a to:

- a) v případě obalů na jedno použití po dobu pěti let ode dne uvedení obalu na trh; a
- b) v případě opětovně použitelných obalů po dobu deseti let ode dne uvedení obalu na trh.

8. Dovozci na základě odůvodněné žádosti vnitrostátního orgánu poskytnou tomuto orgánu všechny informace a dokumentaci, včetně technické dokumentace, nezbytné k prokázání shody obalu s příslušnými požadavky stanovenými v článcích 5 až 12 nebo na základě těchto článků, a to v jednom nebo více jazycích snadno srozumitelných tomuto orgánu. Tyto informace a dokumentace se poskytují v elektronickém formátu a na požádání v tištěné podobě. Příslušné dokumenty se zpřístupní do deseti dnů od obdržení žádosti vnitrostátního orgánu.

9. Dovozci spolupracují s příslušným vnitrostátním orgánem na všech opatřeních přijatých k nápravě případů nedodržení požadavků stanovených v článcích 5 až 12 nebo na základě těchto článků.

Článek 19

Povinnosti distributorů

1. Při dodávání obalu na trh distributoři jednají s řádnou péčí, pokud jde o požadavky tohoto nařízení.
2. Dříve než obal dodají na trh, distributoři ověří, zda:
 - a) je producent, na nějž se vztahují povinnosti vyplývající z rozšířené odpovědnosti producenta za daný obal, zapsán v registru producentů podle článku 44;
 - b) byl obal označen v souladu s článkem 12 a
 - c) výrobce a dovozce splnili požadavky stanovené v čl. 15 odst. 5 a 6 a čl. 18 odst. 3.
3. Domnívá-li se distributor nebo má-li důvod se domnívat před dodáním obalu na trh, že obal není ve shodě s požadavky stanovenými v článcích 5 až 12 nebo na základě těchto článků nebo že výrobce nebo dovozce požadavky stanovené v čl. 15 odst. 5 nebo 6 nebo v čl. 18 odst. 3 nesplňuje, obal na trh nedodá, dokud není uveden do shody nebo dokud výrobce či dovozce nesplňuje dané požadavky.

Dovozci zajistí, aby v době, kdy nesou za prázdný obal, nebo obal s výrobkem odpovědnost, skladovací nebo přepravní podmínky neohrožovaly jeho shodu s požadavky stanovenými v článcích 5 až 12 nebo na základě těchto článků.

4. Informace sdělené producentem nepoužije distributor k jinému účelu než k ověření souladu s příslušnými požadavky stanovenými v článcích 5 až 12 nebo na základě těchto článků. Zejména je zakázáno zneužití těchto informací distributory ke komerčním účelům.
5. Distributoři, kteří se domnívají nebo mají důvod se domnívat, že obal, který dodali na trh spolu s baleným výrobkem, není ve shodě s příslušnými požadavky stanovenými v článcích 5 až 12 nebo na základě těchto článků, zajistí, aby byla přijata nezbytná nápravná opatření k uvedení tohoto obalu do shody s uvedenými požadavky nebo v příslušném případě k jeho stažení z trhu nebo z oběhu.

Distributoři neprodleně informují orgány dozoru nad trhem členských států, do nichž obal dodali, o podezření na nedodržení požadavků a o přijatých nápravných opatřeních.

6. Distributoři na základě odůvodněné žádosti vnitrostátního orgánu poskytnou tomuto orgánu všechny informace a dokumentaci, ke kterým mají přístup a které jsou relevantní pro prokázání shody obalu s příslušnými požadavky stanovenými v článcích 5 až 12 nebo na základě těchto článků, a to v jednom nebo více jazycích snadno srozumitelných tomuto orgánu. Tyto informace a dokumentace se poskytují v elektronickém formátu a na požádání v tištěné podobě.

Distributoři spolupracují s vnitrostátním orgánem na všech opatřeních přijatých k nápravě případů nedodržení požadavků stanovených v článcích 5 až 12 nebo na základě těchto článků.

Článek 20

Povinnosti poskytovatelů služeb kompletního vyřízení objednávek

Poskytovatelé služeb kompletního vyřízení objednávek zajistí, aby podmínky při skladování, balení, adresování nebo rozeslání prázdných obalů, nebo obalů s výrobky, s nimiž nakládají, nebo při manipulaci s nimi neohrožovaly soulad těchto obalů s požadavky stanovenými v článcích 5 až 12 nebo na základě těchto článků.

Článek 21

Případy, kdy se povinnosti výrobců vztahují na dovozce a distributory

Pokud dovozce nebo distributor uvádí na trh obaly pod svým jménem nebo ochrannou známkou nebo upravuje obaly, jež byly na trh již uvedeny, takovým způsobem, jenž by mohl ovlivnit jejich soulad s příslušnými požadavky stanovenými tímto nařízením, je pro účely tohoto nařízení považován za výrobce a vztahují se na něj povinnosti výrobce podle článku 15.

Pokud dovozce nebo distributor uvedený v prvním pododstavci spadá do definice mikropodniku stanovené v doporučení 2003/361/ES ve znění platném ke dni 11. února 2025 a fyzická nebo právnická osoba, která dovozci nebo distributorovi obaly dodává, se nachází v Unii, pak se pro účely článku 15 považuje za výrobce fyzická nebo právnická osoba, která obaly dodává.

Článek 22

Identifikace hospodářských subjektů

1. Hospodářské subjekty poskytnou orgánům dozoru nad trhem na požádání informace o:
 - a) totožnosti každého hospodářského subjektu, který jim dodal obal nebo balený výrobek;
 - b) totožnosti každého hospodářského subjektu, kterému dodaly obal nebo balený výrobek.
2. Hospodářské subjekty musí být schopny poskytovat informace uvedené v odst. 1 písm. a) následovně:
 - a) v případě obalů na jedno použití po dobu pěti let ode dne, kdy obal dodaly nebo jim byl dodán;
 - b) v případě opětovně použitelných obalů po dobu deseti let ode dne, kdy obal dodaly nebo jim byl dodán.

Článek 23

Informační povinnosti provozovatelů zařízení pro nakládání s obalovými odpady

Provozovatelé zařízení pro nakládání s obalovými odpady poskytnou každoročně příslušným orgánům informace o obalových odpadech uvedené v tabulce 3 přílohy XII tohoto nařízení prostřednictvím elektronického registru nebo registrů v souladu s čl. 35 odst. 1 směrnice 2008/98/ES s výjimkou informací o obalech dodaných na území členského státu poprvé.

Provozovatelé zařízení pro nakládání s obalovými odpady poskytnou každoročně producentům, jestliže se jedná o individuální plnění povinností rozšířené odpovědnosti producenta, nebo organizaci odpovědnosti producentů pověřené plněním těchto povinností, jestliže se jedná o společné plnění povinností vyplývajících z rozšířené odpovědnosti producenta, veškeré informace nezbytné ke splnění informačních povinností stanovených v čl. 44 odst. 10.

Členské státy mohou v souladu s vnitrostátním právem stanovit, že pokud jsou za organizaci nakládání s obalovými odpady odpovědné orgány veřejné správy, provozovatelé zařízení pro nakládání s obalovými odpady každoročně poskytnou těmto orgánům veřejné správy veškeré informace nezbytné ke splnění informačních povinností stanovených v čl. 44 odst. 10 nebo tak učiní pomocí jiných prostředků pro účely doplnění elektronického registru nebo registrů v souladu s čl. 35 odst. 1 směrnice 2008/98/ES.

KAPITOLA V

POVINNOSTI HOSPODÁŘSKÝCH SUBJEKTŮ TÝKAJÍCÍ SE SNÍŽENÍ MNOŽSTVÍ OBALŮ A OBALOVÝCH ODPADŮ

Článek 24

Povinnost týkající se nadměrných obalů

1. Do 1. ledna 2030 nebo do tří let ode dne vstupu prováděcích aktů přijatých podle odstavce 2 v platnost, podle toho, co nastane později, zajistí hospodářské subjekty, které plní skupinové či přepravní obaly nebo obaly pro elektronický obchod, aby maximální podíl prázdného prostoru činil 50 %.

2. Do 12. února 2028 přijme Komise prováděcí akty, kterými stanoví metodiku pro výpočet podílu prázdného prostoru uvedeného v odstavci 1. Uvedená metodika zohlední zvláštní vlastnosti obalů, které musí být umístěny v prázdném prostoru, jenž je dostatečně velký pro splnění příslušných právních požadavků nebo pro ochranu výrobku, jako jsou zejména balené výrobky nepravidelného tvaru, obaly obsahující více než jeden prodejní obal nebo výrobek, obaly obsahující tekuté výrobky, balené výrobky, jejichž obsah se může snadno poškodit, a balené výrobky, které mohou být z důvodu malých rozměrů poškozeny většími výrobky, a minimální prostor u přepravních obalů, aby na ně bylo možné umístit přepravní štítek.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 65 odst. 2.

3. Pro účely výpočtu podílu uvedeného v odstavci 1:

- a) prázdný prostor znamená rozdíl mezi celkovým objemem skupinového či přepravního obalu nebo obalu pro elektronický obchod a objemem prodejních obalů, které jsou v něm umístěny;
- b) podíl prázdného prostoru znamená poměr prázdného prostoru ve smyslu písmene a) a celkového objemu skupinového či přepravního obalu nebo obalu pro elektronický obchod.

Prostor vyplněný výplňovými materiály, jako jsou papírové proužky, vzduchové polštářky, bublinková fólie, molitanové polštářky, pěnová tělíska, dřevitá vlna, polystyren nebo granule z polystyrenové pěny, je považován za prázdný prostor.

4. Do 12. února 2028 zajistí hospodářské subjekty, které plní prodejní obal, aby byl prázdný prostor omezen na minimum nezbytné pro zajištění funkčnosti obalu, včetně ochrany výrobku. Podíl prázdného prostoru prodejního obalu představuje rozdíl mezi celkovým vnitřním objemem prodejního obalu a objemem baleného výrobku.

Pro účely posuzování souladu s tímto odstavcem je prostor vyplněný výplňovými materiály, jako jsou papírové proužky, vzduchové polštářky, bublinková fólie, molitanové polštářky, pěnová tělíska, dřevitá vlna, polystyren či granule z polystyrenové pěny, považován za prázdný prostor.

Prodejní obaly výrobků, u nichž během přepravy může dojít k sesednutí nebo u nichž je k ochraně potravinářského výrobku zapotřebí prostor pod víkem, nebo u obalů jiných výrobků, které tyto vlastnosti vykazují,

- a) se soulad s tímto odstavcem posoudí jako úroveň naplnění balení v okamžiku plnění;
- b) vzduch mezi balenými potravinami nebo uvnitř nich nebo ochranné plyny se za prázdný prostor nepovažují.

5. Hospodářské subjekty, které používají prodejní obaly jako obaly pro elektronický obchod nebo používají opětovně použitelné obaly v rámci systému opětovného použití, jsou osvobozeny od povinnosti stanovené v odstavci 1 tohoto článku. Zajistí však, aby takové prodejní obaly splňovaly požadavky stanovené v článku 10.

6. Do 12. února 2032 přezkoumá Komise podíl prázdného prostoru uvedený v odstavci 1, jakož i výjimky podle odstavce 5, a posoudí možnost stanovit podíly prázdného prostoru u prodejních obalů, zejména pro hračky, kosmetiku, soupravy pro domácí tvoření a elektronické výrobky.

Článek 25

Omezení použití některých obalových formátů

1. Od 1. ledna 2030 nesmí hospodářské subjekty uvádět na trh obaly ve formátech a pro použití, které jsou uvedeny v příloze V.
2. Odchylně od čl. 4 odst. 2 mohou členské státy zachovat omezení přijatá před 1. lednem 2025, jež se týkají obalů uváděných na trh ve formátech a pro použití podle přílohy V, avšak vyrobených z materiálů, které v příloze V uvedeny nejsou.
3. Ustanovením odstavce 1 tohoto článku není dotčen čl. 9 odst. 2 písm. b).
4. Odchylně od odstavce 1 tohoto článku mohou členské státy povolit mikropodnikům, jak jsou vymezeny doporučením 2003/361/ES ve znění platném ke dni 11. února 2025, uvádět na trh obaly ve formátech a pro použití uvedené v příloze V bodě 3 tohoto nařízení, pokud bylo prokázáno, že není technicky možné nepoužívat takové obaly ani získat přístup k infrastruktuře nezbytné pro fungování systému opětovného použití.
5. Do 12. února 2032 posoudí Komise pozitivní dopad omezení a odchylek od nich, jakož i výjimek z těchto omezení, na životní prostředí a zohlední dostupnost alternativních obalových řešení, která splňují bezpečnostní a hygienické požadavky platné pro obaly určené pro styk s citlivými produkty. Na základě tohoto posouzení Komise přezkoumá tento článek a přílohu V, aby je přizpůsobila vědeckotechnickému pokroku s cílem omezit množství obalových odpadů. Na základě tohoto přezkumu Komise posoudí vhodnost zavedení nových omezení používání konkrétních obalových formátů a význam zachování odchylek a výjimek stanovených v tomto článku a v případě potřeby předloží legislativní návrh.
6. Do 12. února 2027 zveřejní Komise po konzultaci s členskými státy a Evropským úřadem pro bezpečnost potravin pokyny, v nichž bude podrobněji vysvětlena příloha V, včetně příkladů obalových formátů spadajících do oblasti její působnosti, a případné výjimky z omezení, a bude poskytnut příkladný seznam ovoce a zeleniny, které jsou vyňaty z přílohy V bodu 2.

Článek 26

Povinnosti týkající se opětovně použitelných obalů

1. Hospodářské subjekty, které poprvé dodávají na území členského státu opětovně použitelný obal, zajistí, aby byl v daném členském státě zaveden systém opětovného použití daného obalu, který zahrnuje pobídku k zajištění sběru daného obalu a který splňuje požadavky stanovené v příloze VI. Má se za to, že hospodářské subjekty splňují požadavky tohoto odstavce, pokud využívají systémy pro opětovné použití, které jsou již v členských státech zavedeny.
2. Soulad daného systému s požadavky podle odstavce 1 tohoto článku se popíše v rámci technické dokumentace opětovně použitelného obalu vyhotovené podle čl. 11 odst. 3. Výrobce si za tímto účelem vyžádá příslušná písemná potvrzení účastníků systému ve smyslu přílohy VI.

Článek 27

Povinnost týkající se systémů opětovného použití

1. Hospodářské subjekty, které využívají opětovně použitelné obaly, se musí účastnit jednoho nebo více systémů opětovného použití a zajistí, aby systémy opětovného použití, v nichž mohou být opětovně použitelné obaly opětovně použity, splňovaly požadavky stanovené v příloze VI části A.
2. Hospodářské subjekty, které využívají opětovně použitelné obaly, zajistí, aby tyto obaly byly obnoveny v souladu s přílohou VI částí B předtím, než je znovu nabídnou konečným uživatelům k použití.

3. Hospodářské subjekty, které využívají opětovně použitelné obaly, mohou určit třetí stranu odpovědnou za jeden nebo více sdílených systémů opětovného použití.

Pokud hospodářské subjekty jmenovaly třetí stranu uvedenou v prvním pododstavci, plní tato třetí strana povinnosti stanovené v tomto článku jejich jménem.

4. Hospodářské subjekty, které využívají opětovně použitelné obaly v uzavřených systémech v souladu s požadavky stanovenými v příloze VI, jsou povinny vrátit obaly do jednoho nebo více ze sběrných míst určených účastníky systému a schválených provozovatelem systému.

Článek 28

Povinnosti týkající se opětovného naplňování

1. Hospodářské subjekty nabízející možnost zakoupit výrobky formou opětovného naplnění informují konečné uživatele o (dále jen „pravidla pro opětovné naplňování“):

- a) druhích nádob, které mohou být použity k zakoupení nabízených výrobků formou opětovného naplnění;
- b) hygienických normách platných pro opětovné naplnění;
- c) odpovědnosti konečného uživatele za zdraví a bezpečnost v souvislosti s použitím nádob uvedených v písmenu a).

Pravidla pro opětovné naplňování jsou pravidelně aktualizována a jsou jasně uvedena v místě prodeje nebo konečným uživatelům poskytnuta jinou cestou.

2. Hospodářské subjekty nabízející možnost zakoupit výrobky formou opětovného naplnění zajistí, aby doplňovací stanice splňovaly požadavky stanovené v příloze VI části C a všechny požadavky týkající se prodeje výrobků formou opětovného naplnění stanovené dalšími právními akty Unie.

3. Hospodářské subjekty nabízející možnost zakoupit výrobky formou opětovného naplnění zajistí, aby obaly nebo nádoby nabízené konečným uživatelům na doplňovacích stanicích nebyly poskytovány zdarma, pokud tyto obaly a nádoby nesplňují požadavky stanovené v příloze VI, nebo aby byly poskytovány v rámci systému zálohování a zpětného odběru.

4. Hospodářské subjekty mohou odmítnout opětovně naplnit nádobu poskytnutou konečným uživatelem, pokud konečný uživatel nedodrží pravidla pro opětovné naplňování, která hospodářský subjekt oznámil podle odstavce 1, zejména jestliže ji hospodářské subjekty považují za nehygienickou či nevhodnou pro prodej potravin nebo nápojů. Hospodářské subjekty nenesou žádnou odpovědnost za hygienické problémy nebo problémy s bezpečností potravin, které vznikají v důsledku použití nádob poskytnutých konečným uživatelem.

5. Od 1. ledna 2030 se koneční distributoři s prodejní plochou větší než 400 m² vynasnaží vyčlenit 10 % této prodejní plochy na doplňovací stanice pro potravinářské a nepotravinářské výrobky.

Článek 29

Cíle v oblasti opětovného použití

1. Od 1. ledna 2030 hospodářské subjekty, které používají přepravní obaly nebo prodejní obaly pro přepravu výrobků, včetně výrobků distribuovaných prostřednictvím elektronického obchodu, na území Unie ve formě palet, skládacích plastových boxů, krabic, táců, plastových přepravek, velkých nádob pro volně ložené látky, kbelíků, barelů a kanystrů jakékoli velikosti nebo z jakéhokoli materiálu, včetně pružných formátů nebo ovinovacích fólií či vázacích pásek k fixaci a ochraně výrobků umístěných na palety během přepravy, zajistí, aby alespoň 40 % ze všech těchto obalů tvořily opětovně použitelné obaly v rámci systému opětovného použití.

Od 1. ledna 2040 se uvedené hospodářské subjekty vynasnaží používat alespoň 70 % obalů uvedených v prvním pododstavci v opětovně použitelném formátu v rámci systému opětovného použití.

2. Odchylně od odstavce 1 tohoto článku hospodářské subjekty, které používají přepravní obaly nebo prodejní obaly pro přepravu výrobků způsoby uvedenými v odstavci 1 tohoto článku na území Unie mezi různými provozovny, v nichž daný hospodářský subjekt vykonává svou činnost, nebo mezi kteroukoli z provozoven tohoto subjektu a provozovny

kteréhokoli přidruženého podniku či partnerského podniku ve smyslu článku 3 přílohy doporučení 2003/361/ES ve znění platném ke dni 11. února 2025, zajistí, aby tyto obaly byly od 1. ledna 2030 opětovně použitelné v rámci systému opětovného použití.

3. Odchylně od odstavce 1 hospodářské subjekty, které používají přepravní obaly nebo prodejní obaly pro přepravu výrobků, včetně výrobků distribuovaných prostřednictvím elektronického obchodu, způsoby uvedenými v odstavci 1 za účelem dodání výrobků jinému hospodářskému subjektu v rámci téhož členského státu, zajistí, aby tyto obaly byly od 1. ledna 2030 opětovně použitelné v rámci systému opětovného použití.

4. Povinnosti stanovené v odstavcích 1, 2 a 3 se nevztahují na přepravní obaly nebo prodejní obaly:

- a) používané pro přepravu nebezpečných věcí podle směrnice 2008/68/ES;
- b) používané pro přepravu velkých strojních zařízení, vybavení a komodit, jejichž obaly jsou navrženy na míru tak, aby vyhovovaly individuálním požadavkům hospodářského subjektu, který danou objednávku zadal;
- c) v pružném formátu používané pro přepravu, které jsou v přímém kontaktu s potravinami a krmivy ve smyslu článku 2 a čl. 3 odst. 4 nařízení (ES) č. 178/2002 nebo se složkami potravin ve smyslu čl. 2 odst. 2 písm. f) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011⁽⁶⁹⁾;
- d) ve formě lepenkových krabic.

5. Od 1. ledna 2030 hospodářské subjekty, které používají skupinové obaly ve formě krabic, s výjimkou lepenkových, jež se kromě prodejních obalů využívají k seskupení určitého počtu výrobků do skladové nebo distribuční jednotky, zajistí, aby alespoň 10 % těchto obalů tvořily opětovně použitelné obaly v rámci systému opětovného použití.

Od 1. ledna 2040 se hospodářské subjekty vynasnaží používat alespoň 25 % obalů uvedených v prvním pododstavci v opětovně použitelném formátu v rámci systému opětovného použití.

6. Od 1. ledna 2030 koneční distributoři, kteří dodávají na území členského státu spotřebitelům alkoholické a nealkoholické nápoje v prodejních obalech, zajistí, aby alespoň 10 % těchto výrobků bylo dodáváno v opětovně použitelných obalech v rámci systému opětovného použití.

Od 1. ledna 2040 se hospodářské subjekty vynasnaží dodávat alespoň 40 % výrobků uvedených v prvním pododstavci v opětovně použitelných obalech v rámci systému opětovného použití.

Koneční distributoři zajistí, že balené výrobky vyráběné pod jejich značkou přispívají spravedlivě a přiměřeně k dosažení cílů uvedených v tomto odstavci.

7. Cíle stanovené v odstavci 6 se nevztahují na:

- a) nápoje, které snadno podléhají zkáze ve smyslu článku 24 nařízení (EU) č. 1169/2011, mléko a mléčné výrobky uvedené v příloze I části XVI nařízení (EU) č. 1308/2013 a jim podobné mléčné výrobky kódů KN 2202 99 11 a 2202 99 15 kombinované nomenklatury v příloze I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87⁽⁷⁰⁾;
- b) druhy výrobků z révy vinné uvedené v příloze VII části II bodech 1, 3 až 9, 11, 12, 15, 16 a 17 nařízení (EU) č. 1308/2013;

⁽⁶⁹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011 ze dne 25. října 2011 o poskytování informací o potravinách spotřebitelům, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 a (ES) č. 1925/2006 a o zrušení směrnice Komise 87/250/EHS, směrnice Rady 90/496/EHS, směrnice Komise 1999/10/ES, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/13/ES, směrnice Komise 2002/67/ES a 2008/5/ES a nařízení Komise (ES) č. 608/2004 (Úř. věst. L 304, 22.11.2011, s. 18).

⁽⁷⁰⁾ Nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku (Úř. věst. L 256, 7.9.1987, s. 1).

- c) aromatizované vinné výrobky ve smyslu nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 251/2014⁽⁷¹⁾;
- d) výrobky podobné vinařským výrobkům a aromatizovaným vinným výrobkům, které jsou získány z jiného ovoce než z hroznů a zeleniny, a ostatní kvašené (fermentované) nápoje kódu KN 2206 00;
- e) lihové nápoje na bázi alkoholu odpovídající číslu KN 2208.

8. Do 12. února 2027 zveřejní Komise po konzultaci s členskými státy pokyny týkající se druhů výrobků, které spadají do oblastí působnosti odstavců 6 a 7.

9. Koneční distributoři uvedení v odstavci 6 bezplatně odeberou zpět všechny opětovně použitelné obaly stejného druhu, formátu a velikosti, jako jsou obaly, které dodali na trh, v rámci tohoto konkrétního systému opětovného použití v místě prodeje, přičemž zajistí využití a zpětný odběr těchto obalů v celém distribučním řetězci. Koneční distributoři zajistí, aby koneční uživatelé mohli obaly vrátit na místě, kde probíhá jejich samotné vydávání, nebo v jeho bezprostřední blízkosti. Konečný distributor plně vyplácí související zálohy nebo oznamuje vrácení obalu v souladu s provozními pravidly konkrétního systému opětovného použití, aby mohly být případné související zálohy vyplaceny.

10. Pokud nemá konečný distributor v daném kalendářním roce prodejní plochu větší než 100 m², je v tomto kalendářním roce osvobozen od povinnosti splnit cíle uvedené v odstavci 6. Na základě zvláštních podmínek konečné distribuce a některých výrobních odvětví, a to i na vnitrostátní úrovni, je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 64 za účelem změny prahové hodnoty prodejní plochy.

11. Členské státy mohou konečné distributory osvobodit od povinnosti splnit cíle uvedené v odstavci 6, pokud se jejich prodejní plocha nachází na ostrově s méně než 2 000 obyvateli.

Členské státy mohou rovněž osvobodit konečné distributory od povinnosti splnit cíle uvedené v odstavci 6, pokud se jejich prodejní plocha nachází v obci s hustotou obyvatelstva menší než 54 obyvatel na km², avšak cíle stanovené v odstavci 6 se vztahují na konečné distributory s prodejní plochou v obydlých střediscích s více než 5 000 obyvateli.

Pokud konečný distributor, který byl osvobozen od povinnosti podle prvního nebo druhého pododstavce, prodává výrobky uvedené v odstavci 6 v opětovně použitelných obalech, zajistí zpětný odběr těchto obalů podle odstavce 9. Má-li konečný distributor, který je osvobozen od povinností podle prvního nebo druhého pododstavce, více než jednu prodejní plochu a pouze jedna nebo některé z těchto ploch se nacházejí na takovém ostrově nebo v takové obci, příslušné nápoje dodávané na území členského státu na této prodejní ploše se pro účely splnění cílů uvedených v odstavci 6 nepočítají.

12. Členské státy mohou povolit, aby koneční distributoři vytvářeli sdružení za účelem splnění svých povinností stanovených v odstavci 6, a to za předpokladu, že každé sdružení:

- a) nepřekračuje více než 40 % podílu příslušné kategorie nápojů na trhu;
- b) sestává z nejvýše pěti konečných distributorů; a
- c) pokrývá pouze kategorie nápojů, které dodávají na území členského státu všichni členové sdružení.

Podmínka uvedená v písmenu b) se neuplatní, pokud koneční distributoři působí pod stejnou značkou.

Pokud členský stát povolí konečným distributorům vytvářet sdružení podle prvního pododstavce, poskytne každé sdružení příslušnému orgánu tohoto členského státu alespoň informace o:

- a) konečných distributorech zahrnutých do sdružení a
- b) konečném distributorovi, který byl jmenován správcem sdružení a kontaktním místem.

Členské státy mohou vyžadovat další informace, které jsou nezbytné pro vymáhání povinností podle odstavce 6 ve spojení s tímto odstavcem.

⁽⁷¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 251/2014 ze dne 26. února 2014 o definici, popisu, obchodní úpravě, označování a ochraně zeměpisných označení aromatizovaných vinných výrobků a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 1601/91 (Úř. věst. L 84, 20.3.2014, s. 14).

Koneční distributoři zajistí, aby jejich ujednání o sdružování byla v souladu s články 101 a 102 Smlouvy o fungování EU. Aniž je dotčena obecná použitelnost pravidel Unie v oblasti hospodářské soutěže na tato sdružení, všichni členové sdružení především zajistí, aby v souvislosti s jejich ujednáními o sdružování, a to i ve vztahu k budoucím údajům o prodeji, nedocházelo ke sdílení údajů ani výměně informací, s výjimkou informací uvedených v čl. 30 odst. 2 tohoto nařízení.

Do 1. ledna 2028 přijme Komise v souladu s článkem 64 akty v přenesené pravomoci, kterými doplní toto nařízení tím, že stanoví a upřesní podrobné podmínky a požadavky na podávání zpráv, které se mají uplatňovat na ujednání o sdružování uvedená v tomto odstavci, s přihlédnutím k druhu a množství obalů, které každý konečný distributor uvádí každý kalendářní rok na trh, a k místu, kde se tento konečný distributor nachází.

13. Hospodářské subjekty jsou osvobozeny od povinnosti plnit cíle uvedené v tomto článku za daný kalendářní rok, pokud během něj:

- a) nedodaly na území členského státu více než 1 000 kg obalů a
- b) spadaly do definice mikropodniku stanovené v doporučení 2003/361/ES ve znění platném ke dni 11. února 2025.

Na základě zvláštních podmínek konečné distribuce a některých výrobních odvětví, a to i na vnitrostátní úrovni, je Komisi svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 64 akty v přenesené pravomoci, pokud jde o změny prahových hodnot uvedených v písmenu a) tohoto odstavce.

14. Členské státy mohou hospodářské subjekty osvobodit od povinností podle tohoto článku na dobu pěti let, a to za těchto podmínek:

- a) členský stát, který výjimku uděluje, dosáhne o 5 procentních bodů lepších výsledků, než jsou cíle pro recyklaci obalových odpadů podle jednotlivých druhů materiálu, jichž má být dosaženo do roku 2025, a také ohledně cíle na rok 2030 se podle zprávy zveřejněné Komisí tři roky předtím očekává dosažení o 5 procentních bodů lepších výsledků;
- b) členský stát, který výjimku uděluje, směřuje k dosažení příslušných cílů v oblasti předcházení vzniku odpadů stanovených v článku 43 a může prokázat, že do roku 2028 sníží množství obalových odpadů produkované na obyvatele alespoň o 3 % ve srovnání s množstvím obalových odpadů produkovaným na obyvatele v roce 2018, a
- c) hospodářské subjekty přijaly podnikový plán předcházení vzniku odpadů a recyklace, který přispívá k dosažení cílů v oblasti předcházení vzniku odpadů a recyklace uvedených v člancích 43 a 52.

Uvedená doba pěti let může být prodloužena na dobu dalších pěti let, pokud jsou i nadále splněny veškeré uvedené podmínky.

15. Za podmínek stanovených v článku 51 mohou členské státy stanovit pro hospodářské subjekty vyšší cíle, než jsou minimální cíle stanovené v odstavcích 1, 2, 3, 5 a 6 tohoto článku, pokud jsou tyto vyšší cíle nezbytné k tomu, aby členský stát dosáhl jednoho nebo více cílů uvedených v článku 43.

16. Za podmínek stanovených v článku 51 mohou členské státy stanovit pro hospodářské subjekty cíle týkající se nápojů dodávaných v prodejních obalech, na které se nevztahuje odstavce 6 tohoto článku, pokud jsou tyto dodatečné cíle nezbytné k tomu, aby členský stát dosáhl jednoho nebo více cílů uvedených v článku 43.

17. Cíle stanovené v tomto článku nebo na základě tohoto článku se vypočítají na období jednoho kalendářního roku.

18. Za účelem zohlednění nejnovějších vědeckých a hospodářských údajů a vývoje je Komisi svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 64 akty v přenesené pravomoci, kterými doplní toto nařízení tím, že stanoví:

- a) další výjimky pro hospodářské subjekty jdoucí nad rámec výjimek stanovených v tomto článku, a to s ohledem na zvláštní hospodářská omezení, s nimiž se dané odvětví potýká a jež souvisí s dodržováním cílů uvedených v odstavcích 1, 2, 3, 5 a 6 tohoto článku;
- b) výjimky pro konkrétní obalové formáty, na něž se vztahují cíle uvedené v odstavcích 1, 2, 3, 5 a 6 tohoto článku, pokud v dosažení uvedených cílů brání problémy týkající se hygieny a bezpečnosti potravin;
- c) výjimky pro konkrétní obalové formáty, na něž se vztahují cíle uvedené v odstavcích 1, 2, 3, 5 a 6 tohoto článku, pokud v dosažení uvedených cílů brání problémy týkající se ochrany životního prostředí.

19. S přihlédnutím k vývoji současného stavu technologií a praktickým zkušenostem hospodářských subjektů a členských států předloží Komise do 1. ledna 2034 zprávu, v níž přezkoumá provádění cílů pro rok 2030 uvedených v tomto článku. V této zprávě vyhodnotí, mimo jiné z hlediska posouzení životního cyklu obalů na jedno použití a opětovně použitelných obalů, tyto aspekty:

- a) v jaké míře cíle pro rok 2030 přispěly k účinným a snadno proveditelným řešením podporujícím udržitelné obaly;
- b) proveditelnost dosažení cílů pro rok 2040 na základě zkušeností s dosahováním cílů pro rok 2030 a měnících se okolností;
- c) význam zachování výjimek a odchylek stanovených v tomto článku a
- d) nezbytnost či vhodnost stanovení nových cílů v oblasti opětovného použití a opětovného naplnění u jiných kategoriích obalů.

Zpráva Komise zahrnuje posouzení dopadu na zaměstnanost. K uvedené zprávě se případně připojí legislativní návrh na změnu tohoto článku, zejména cílů pro rok 2040. Do prosince 2032 poskytnou členské státy Komisi údaje týkající se posouzení toho, jaké dopady na zaměstnanost má na jejich území provádění cílů v oblasti opětovného použití. Před předložením těchto údajů Komisi členské státy informují a konzultují vnitrostátní sociální partnery zastupující pracovníky a zaměstnavatele v odvětvích, na něž se vztahují cíle v oblasti opětovného použití obalů.

Článek 30

Pravidla pro výpočet dosažení cílů v oblasti opětovného použití

1. Za účelem prokázání dosažení cílů uvedených v čl. 29 odst. 1 a 5 hospodářský subjekt používající dané obaly vypočítá pro každý cíl odděleně:
 - a) počet ekvivalentních jednotek veškerých obalových formátů uvedených v čl. 29 odst. 1, nebo podle okolností v čl. 29 odst. 5, které jsou obaly opětovně použitelnými v rámci systému opětovného použití, které v kalendářním roce použil;
 - b) počet ekvivalentních jednotek veškerých obalových formátů uvedených v čl. 29 odst. 1, nebo podle okolností v čl. 29 odst. 5, které nejsou obaly uvedenými v písmenu a) tohoto odstavce, které v kalendářním roce použil.
2. Za účelem prokázání dosažení cílů uvedených v čl. 29 odst. 6 a v článku 33 konečný distributor, který dodává tyto výrobky spotřebitelům na území členského státu, vypočítá zvlášť pro každý cíl:
 - a) celkový počet prodejních jednotek nápojů nebo celkový objem nápojů, které byly za kalendářní rok dodány na území členského státu v obalech opětovně použitelných v rámci systému opětovného použití;
 - b) celkový počet prodejních jednotek nápojů nebo celkový objem nápojů, které byly za kalendářní rok dodány na území členského státu v obalech neuvedených v písmenu a).
3. Komise do 30. června 2027 přijme prováděcí akty, kterými stanoví metodiku pro výpočet cílů opětovného použití uvedených v článku 29.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 65 odst. 2.

4. Povinnost prokázat dosažení cílů opětovného použití stanovených v článku 29 se použije od 1. ledna 2030 nebo 18 měsíců ode dne vstupu prováděcího aktu uvedeného v odstavci 3 tohoto článku v platnost, podle toho, které datum nastane později.

Článek 31

Podávání zpráv o cílech v oblasti opětovného použití příslušným orgánům

1. Hospodářské subjekty uvedené v čl. 29 odst. 1 až 8 předkládají příslušnému orgánu podle článku 40 zprávu obsahující údaje týkající se dosažení cílů v oblasti opětovného použití uvedených v článku 29 za každý kalendářní rok.
2. Zpráva podle odstavce 1 se podává do šesti měsíců od konce vykazovaného roku, za který byly údaje shromážděny.
3. Prvním vykazovaným rokem je kalendářní rok 2030.
4. Příslušné orgány vytvoří elektronické systémy, jejichž prostřednictvím jsou jim údaje předkládány, a stanoví formáty, které se mají používat.
5. Příslušné orgány mohou hospodářské subjekty požádat o poskytnutí doplňujících informací nezbytných pro zajištění spolehlivosti předložených údajů.
6. Členské státy zprávu uvedenou v odstavci 1 zveřejní.
7. Do 12. února 2027 zřídí Komise Evropské středisko pro sledování opětovného použití. Středisko pro sledování odpovídá za monitorování provádění opatření stanovených v tomto nařízení, shromažďování údajů o postupech v oblasti opětovného použití a přispívání k rozvoji osvědčených postupů v oblasti opětovného použití.

Článek 32

Povinnost opětovného naplnění pro odvětví pokrmů a nápojů určených k odnesení s sebou

1. Do 12. února 2027:
 - a) koneční distributoři, kteří provozují obchodní činnost v odvětví ubytování, stravování a pohostinství a kteří v obalech k odnesení s sebou dodávají na území členského státu teplé nebo studené nápoje, zajistí systém, v jehož rámci si mohou spotřebitelé k naplnění přinést vlastní nádobu;
 - b) koneční distributoři, kteří provozují obchodní činnost v odvětví ubytování, stravování a pohostinství a kteří v obalech k odnesení s sebou dodávají na území členského státu hotové pokrmy, zajistí systém, v jehož rámci si mohou spotřebitelé k naplnění přinést vlastní nádobu.
2. Pokud si spotřebitelé k naplnění přinesou vlastní nádobu, nesmí jim koneční distributoři uvedení v odstavci 1 nabízet produkty za vyšší cenu a za méně výhodných podmínek než při prodeji prodejní jednotky sestávající ze stejného produktu a obalu na jedno použití.

Koneční distributoři informují spotřebitele v místě prodeje prostřednictvím jasně viditelných a čitelných informačních tabulí nebo značek o možnosti obdržet produkt do opětovně plnitelné nádoby poskytnuté spotřebitelem.

Článek 33

Povinnost nabídky opětovného použití pro odvětví pokrmů a nápojů určených k odnesení s sebou

1. Do 12. února 2028 koneční distributoři, kteří vykonávají svou obchodní činnost v odvětví ubytování, stravování a pohostinství a kteří v obalech k odnesení s sebou dodávají na území členského státu teplé nebo studené nápoje nebo hotové pokrmy, poskytnou spotřebitelům možnost obdržet tyto produkty v opětovně použitelném obalu v rámci systému opětovného použití.
2. Tito koneční distributoři informují spotřebitele v místě prodeje prostřednictvím jasně viditelných a čitelných informačních tabulí nebo značek o možnosti obdržet produkt v opětovně použitelném obalu.
3. Koneční distributoři nesmí nabízet produkt v opětovně použitelných obalech za vyšší cenu a za méně výhodných podmínek, než je prodejní jednotka sestávající ze stejného produktu a obalu na jedno použití.

4. Koneční distributoři jsou osvobozeni od uplatňování tohoto článku, pokud spadají do definice mikropodniku stanovené v doporučení 2003/361/ES ve znění platném ke dni 11. února 2025.
5. Od roku 2030 musí koneční distributoři usilovat o to, aby 10 % produktů nabízel ve formátu opětovně použitelného obalu.
6. Za podmínek stanovených v článku 51 mohou členské státy stanovit pro hospodářské subjekty cíle jdoucí nad rámec minimálních cílů stanovených v odstavci 5 tohoto článku, pokud jsou tyto vyšší cíle nezbytné k tomu, aby členský stát dosáhl jednoho nebo více cílů uvedených v článku 43.

KAPITOLA VI

PLASTOVÉ NÁKUPNÍ TAŠKY

Článek 34

Plastové nákupní tašky

1. Členské státy přijmou opatření, aby na svém území dosáhly trvalého snížení spotřeby lehkých plastových nákupních tašek.

Má se za to, že trvalého snížení je dosaženo, pokud roční spotřeba k 31. prosinci 2025 a poté každý rok k 31. prosinci nepřekročí 40 lehkých plastových nákupních tašek na obyvatele nebo rovnocenný cíl vyjádřený hmotnostně.

2. Opatření, která mají členské státy přijmout, aby splnily cíl stanovený v odstavci 1, zohlední dopad výroby, recyklace či odstranění lehkých plastových nákupních tašek na životní prostředí a jejich vlastnosti z hlediska kompostování, trvanlivosti nebo konkrétního zamýšleného způsobu použití. Tato opatření mohou odchýlně od článku 4 zahrnovat omezení při uvádění na trh pod podmínkou, že jsou tato omezení přiměřená a nediskriminační.
3. Kromě opatření podle odstavců 1 a 2 tohoto článku mohou členské státy v souladu se závazky vyplývajícími ze Smlouvy o fungování EU přijmout opatření, jako jsou například ekonomické nástroje a vnitrostátní cíle snižování, pokud jde o jakýkoli druh plastových nákupních tašek bez ohledu na tloušťku stěn.
4. Členské státy mohou z povinností stanovených v odstavci 1 vyloučit velmi lehké plastové nákupní tašky, které jsou nezbytné z hygienických důvodů nebo jsou poskytovány jako prodejní obaly pro volně ložené potraviny s cílem zabránit plýtvání potravinami.
5. Do 12. února 2032 vypracuje Komise zprávu o jiných obalových materiálech, než jsou materiály uvedené v odstavcích 1 a 2, u nichž je pravděpodobné, že budou mít škodlivější dopad na životní prostředí než lehké plastové nákupní tašky, a případně předloží legislativní návrh, v němž stanoví cíle pro snížení spotřeby a opatření k jejich dosažení.

KAPITOLA VII

SHODA OBALŮ

Článek 35

Metody zkoušení, měření a výpočtů

Pro účely ověřování shody a souladu obalů s požadavky stanovenými v článcích 5 až 12, 24 a 26 nebo na základě těchto článků se provádějí zkoušky, měření a výpočty pomocí spolehlivých, přesných a reprodukovatelných metod, které zohledňují nejmodernější obecně uznávané vědecké poznatky a jejichž výsledky vykazují nízkou míru nejistoty.

Článek 36

Předpoklad shody

1. Předpokládá se, že metody zkoušení, měření nebo výpočtů uvedené v článku 35, které jsou ve shodě s harmonizovanými normami nebo jejich částmi, na něž byly zveřejněny odkazy v *Úředním věstníku Evropské unie*, jsou ve shodě s požadavky stanovenými v uvedeném článku, na které se tyto normy nebo jejich části vztahují.
2. Pokud metody zkoušení, měření nebo výpočtů uvedené v odstavci 1 tohoto článku provádějí subjekty posuzování shody v rámci akreditace v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008 ⁽⁷²⁾, předpokládá se, že jsou ve shodě s požadavky podle odstavce 1 tohoto článku.
3. Předpokládá se, že obal, který je ve shodě s harmonizovanými normami nebo jejich částmi, na něž byly zveřejněny odkazy v *Úředním věstníku Evropské unie*, je ve shodě s požadavky, které jsou stanoveny v článkách 5 až 12, 24 a 26 nebo na základě těchto článků a na které se tyto normy nebo jejich části vztahují.

Článek 37

Společné specifikace

1. Předpokládá se, že obaly, které jsou ve shodě se společnými specifikacemi uvedenými v odstavci 2 tohoto článku nebo s jejich částmi, jsou ve shodě s požadavky stanovenými v článkách 5 až 12, 24 a 26, nebo na základě těchto článků, v rozsahu, v jakém se na tyto požadavky vztahují tyto společné specifikace nebo jejich části.
2. Komise může prostřednictvím prováděcích aktů stanovit společné specifikace pro požadavky stanovené v článkách 5 až 12, 24 a 26, nebo na základě těchto článků, pokud jsou splněny následující podmínky:

a) pokud:

i) odkaz na harmonizované normy vztahující se na příslušné požadavky stanovené v článkách 5 až 12, 24 a 26 tohoto nařízení, nebo na základě těchto článků, nebyl podle nařízení (EU) č. 1025/2012 zveřejněn v *Úředním věstníku Evropské unie* a zveřejnění tohoto odkazu se ani v přiměřené lhůtě neočekává, nebo

ii) stávající norma nespĺňuje požadavky, na které se má žádost vztahovat, a

b) Komise požádala podle čl. 10 odst. 1 nařízení (EU) č. 1025/2012 jednu nebo více evropských normalizačních organizací, aby vypracovaly návrh harmonizované normy pro požadavky stanovené v článkách 5 až 12, 24 a 26 tohoto nařízení, nebo na základě těchto článků, nebo aby takovou normu zrevidovaly, a pokud:

i) žádná z evropských normalizačních organizací, kterým byla žádost určena, žádost nepřijala, nebo

ii) alespoň jedna z evropských normalizačních organizací, kterým byla žádost určena, žádost přijala, avšak požadované harmonizované normy:

— nebyly přijaty ve lhůtě, která byla v žádosti uvedena;

— nejsou v souladu se žádostí nebo

— nejsou zcela v souladu s požadavky, které mají upravovat.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 65 odst. 2.

3. Před vypracováním návrhu prováděcího aktu uvedeného v odstavci 2 tohoto článku informuje Komise výbor uvedený v článku 22 nařízení (EU) č. 1025/2012 o tom, že se domnívá, že podmínky stanovené v odstavci 2 tohoto článku byly splněny.

⁽⁷²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008 ze dne 9. července 2008, kterým se stanoví požadavky na akreditaci a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 339/93 (Úř. věst. L 218, 13.8.2008, s. 30).

4. Pokud evropská normalizační organizace přijme harmonizovanou normu a navrhne odkaz na ni Komisi ke zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*, posoudí Komise harmonizovanou normu v souladu s nařízením (EU) č. 1025/2012. Poté, co je tento odkaz na harmonizovanou normu zveřejněn v *Úředním věstníku Evropské unie*, Komise zruší prováděcí akty uvedené v odstavci 2 tohoto článku, nebo jejich části, které se vztahují na tytéž požadavky stanovené v člancích 5 až 12, 24 a 26, nebo na základě těchto článků.

5. Pokud se členský stát nebo Evropský parlament domnívají, že společná specifikace požadavky stanovené v člancích 5 až 12, 24 a 26, nebo na základě těchto článků, zcela nesplňuje, uvědomí o tom Komisi prostřednictvím podrobného vysvětlení. Komise toto podrobné vysvětlení posoudí a případně může prováděcí akt, kterým se daná společná specifikace stanoví, změnit.

Článek 38

Postup posuzování shody

Posuzování shody obalů s požadavky stanovenými v člancích 5 až 12 nebo na základě těchto článků se provádí v souladu s postupem stanoveným v příloze VII.

Článek 39

EU prohlášení o shodě

1. EU prohlášení o shodě potvrzuje, že bylo prokázáno splnění požadavků stanovených v člancích 5 až 12 nebo na základě těchto článků.
2. EU prohlášení o shodě se vypracuje podle vzoru uvedeného v příloze VIII, obsahuje prvky stanovené v modulu uvedeném v příloze VII a je průběžně aktualizováno. Vypracuje se v jednom nebo více jazycích požadovaných členským státem, v němž se obal uvádí nebo dodává na trh, nebo se do takového jazyka či jazyků přeloží.
3. Pokud se na obal nebo balený výrobek vztahuje více než jeden akt Unie vyžadující EU prohlášení o shodě, vypracuje se pro účely všech těchto aktů Unie ve vhodných případech jediné EU prohlášení o shodě. V tomto prohlášení se uvedou dotčené akty Unie a odkazy na jejich vyhlášení. Prohlášení může být součástí složky tvořené příslušnými jednotlivými EU prohlášeními o shodě.
4. Vypracováním EU prohlášení o shodě přebírá výrobce odpovědnost za soulad obalu s požadavky stanovenými v tomto nařízení.
5. Příslušné orgány se snaží každoročně kontrolovat přesnost přinejmenším části prohlášení o shodě, posuzovaných na základě přístupu založeného na rizicích, a přijmou nezbytná opatření k řešení nesouladu, jako je stažení nevyhovujících výrobků z trhu.

KAPITOLA VIII

NAKLÁDÁNÍ S OBALY A OBALOVÝMI ODPADY

Oddíl 1

Obecná ustanovení

Článek 40

Příslušný orgán

1. Členské státy určí jeden nebo více příslušných orgánů, které jsou odpovědné za dodržování a prosazování povinností stanovených v této kapitole a v čl. 6 odst. 10, čl. 29 odst. 1 až 7 a odst. 9 a v člancích 30 až 34.

2. Členské státy stanoví podrobnosti o organizaci a činnosti příslušného orgánu nebo příslušných orgánů včetně správních a procesních pravidel upravujících:

- a) registraci producentů v souladu s článkem 44;
- b) organizaci a kontrolu požadavků na podávání informací podle čl. 44 odst. 7 a 8;
- c) dohled nad dodržováním povinností vyplývajících z rozšířené odpovědnosti producenta v souladu s článkem 45;
- d) schválení plnění rozšířené odpovědnosti producenta v souladu s článkem 47;
- e) zpřístupňování informací v souladu s článkem 56.

3. Do 12. července 2025 oznámí členské státy Komisi názvy a adresy příslušných orgánů určených podle odstavce 1. Členské státy sdělí Komisi bez zbytečného prodlení všechny změny názvů nebo adres těchto příslušných orgánů.

Článek 41

Zpráva včasného varování

1. Komise ve spolupráci s Evropskou agenturou pro životní prostředí vypracuje zprávy o učiněném pokroku při dosahování cílů stanovených v člancích 43 a 52, a to nejpozději tři roky před každou ze lhůt stanovených v uvedených člancích.

2. Zprávy uvedené v odstavci 1 obsahují tyto údaje:

- a) odhad dosažení cílů jednotlivými členskými státy;
- b) seznam členských států, u nichž hrozí, že cílů v příslušných lhůtách nedosáhnou, společně s vhodnými doporučeními pro ně;
- c) příklady osvědčených postupů v celé Unii, které by mohly sloužit jako vodítko ve vztahu k pokroku při dosahování uvedených cílů.

Článek 42

Plány pro nakládání s odpady a programy předcházení vzniku odpadů

1. Členské státy zahrnou do plánů pro nakládání s odpady podle článku 28 směrnice 2008/98/ES zvláštní kapitolu o nakládání s obaly a obalovými odpady, včetně opatření přijatých podle článků 48, 50 a 52 tohoto nařízení.

2. Členské státy zahrnou do programů předcházení vzniku odpadů podle článku 29 směrnice 2008/98/ES zvláštní kapitolu o předcházení vzniku obalů a obalových odpadů a o předcházení odhazování obalů mimo místa k tomu určená, včetně opatření přijatých podle článků 43 a 51 tohoto nařízení.

Oddíl 2

Předcházení vzniku odpadů

Článek 43

Předcházení vzniku obalových odpadů

1. Každý členský stát sníží množství obalových odpadů vyprodukované na obyvatele ve srovnání s množstvím těchto odpadů, které bylo podle údajů předložených Komisi v souladu s rozhodnutím 2005/270/ES vyprodukováno na obyvatele v roce 2018, o alespoň:

- a) 5 % do roku 2030;
- b) 10 % do roku 2035;

c) 15 % do roku 2040.

2. Za účelem podpory členských států při dosahování cílů v oblasti předcházení vzniku obalových odpadů uvedených v odstavci 1 tohoto článku stanoví Komise prostřednictvím prováděcích aktů podle článku 56 odst. 7 písm. c) do 12. února 2027 opravný koeficient k zohlednění nárůstu nebo poklesu cestovního ruchu oproti výchozímu roku 2018. Tento opravný koeficient vychází z míry vyprodukovaných obalových odpadů na jednoho turistu a kolísání počtu turistů ve vztahu k výchozímu roku 2018 a zohledňuje potenciál snížení množství obalových odpadů v cestovním ruchu.

3. Aniž jsou dotčeny odstavce 1 a 4, členské státy, které již zavedly oddělené systémy nakládání s obalovými odpady, tj. na jedné straně systém pro obalové odpady z domácností a systém pro průmyslové a obchodní obalové odpady na straně druhé, mohou tyto systémy používat i nadále.

4. Při dosahování cílů stanovených v odstavci 1 každý členský stát usiluje o snížení množství vyprodukovaného plastového obalového odpadu.

5. Kromě opatření stanovených tímto nařízením provedou členské státy v souladu s celkovými cíli unijní politiky v oblasti odpadů a za účelem dosažení cílů stanovených v tomto článku opatření, která mají předcházet vzniku obalových odpadů a minimalizovat dopad obalů na životní prostředí. Tato opatření mohou zahrnovat použití ekonomických nástrojů a dalších opatření k poskytování pobídek k uplatňování hierarchie způsobů nakládání s odpady, jejichž příklady jsou uvedeny v přílohách IV a IVa směrnice 2008/98/ES, nebo jiné vhodné nástroje a opatření včetně pobídek poskytovaných prostřednictvím systémů rozšířené odpovědnosti producenta a povinností, aby producenti nebo organizace odpovědnosti producentů přijali plány pro předcházení vzniku odpadů. Uvedená opatření jsou přiměřená a nediskriminační a jsou navržena tak, aby bránila překážkám obchodu nebo narušování hospodářské soutěže. Tato opatření nesmí vést k přechodu na používání lehčího obalového materiálu za účelem splnění cíle snížení množství obalového odpadu.

6. Pro účely odstavce 5 tohoto článku, a aniž je dotčen čl. 16 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/2184 ⁽⁷³⁾, motivují členské státy restaurace, jídelny, bary, kavárny a stravovací služby, aby svým zákazníkům zdarma či za nízký servisní poplatek poskytovaly vodu z kohoutku, pokud je k dispozici, a to v opětovně použitelném nebo opětovně naplnitelném formátu.

7. Členské státy mohou pro účely odstavce 5 zavést opatření k předcházení vzniku obalových odpadů, která jdou nad rámec minimálních cílů stanovených v odstavci 1, přičemž musí jednat v souladu s tímto nařízením.

8. Odchylně od odstavce 1 mohou členské státy do 31. prosince 2025 požádat Komisi, aby se pro výpočet cílů uvedených v odstavci 1 použil jako výchozí rok jiný rok než rok 2018. Pokud členský stát takovou žádost Komisi podá, může Komise, aniž jsou dotčeny odstavce 5 a 7, tomuto členskému státu povolit, aby pro účely výpočtu cílů uvedených v odstavci 1 použil jiný výchozí rok pod podmínkou, že členský stát předloží podložené důkazy:

a) o podstatném zvýšení obalových odpadů během roku, u kterého žádá, aby byl použit jako výchozí rok pro účely výpočtu cílů uvedených v odstavci 1;

b) o tom, že toto podstatné zvýšení obalových odpadů prokázané podle písmene a) je způsobeno pouze změnami v postupech vykazování;

c) o tom, že toto podstatné zvýšení obalových odpadů prokázané podle písmene a) není způsobeno zvýšenou spotřebou, a

d) o lepší srovnatelnosti údajů mezi členskými státy.

9. Do 12. února 2032 Komise přezkoumá cíle stanovené v odstavci 1 a posoudí, zda je třeba, aby byly pro některé obalové materiály stanoveny zvláštní cíle. Za tímto účelem Komise předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu, ke které, uzná-li to za vhodné, připojí legislativní návrh.

⁽⁷³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/2184 ze dne 16. prosince 2020 o jakosti vody určené k lidské spotřebě (Úř. věst. L 435, 23.12.2020, s. 1).

Oddíl 3

Registr producentů a rozšířená odpovědnost producenta

Článek 44

Registr producentů

1. Každý členský stát do osmnácti měsíců ode dne vstupu prvního prováděcího aktu přijatého podle odstavce 14 v platnost zavede vnitrostátní registr, který slouží ke kontrole souladu producentů obalů s požadavky stanovenými v této kapitole.

S cílem usnadnit registraci producentů nebo pověřených zástupců pro rozšířenou odpovědnost producenta ve všech členských státech odkazuje každý vnitrostátní registr na internetové stránky dalších vnitrostátních registrů producentů.

2. Producenti jsou povinni nechat se zapsat do registru uvedeného v odstavci 1 tohoto článku v každém členském státě, na jehož území dodají poprvé obal nebo balené výrobky, nebo vybalí balený výrobek, aniž by byli konečnými uživateli, a to tak, že podají žádost o registraci orgánu odpovědnému za registr v každém takovém členském státě. Pokud producent pověřil organizaci odpovědnosti producentů, aby plnila jeho jménem povinnosti vyplývající z rozšířené odpovědnosti producenta podle čl. 46 odst. 1, plní povinnosti stanovené v tomto článku tato organizace, nestanoví-li členský stát, v němž je registr veden, jinak.

3. Členský stát může určit, že povinnosti stanovené v tomto článku mohou být jménem producentů splněny písemně jmenovaným pověřeným zástupcem pro rozšířenou odpovědnost producenta.

4. Producenti nesmí dodat obaly nebo balené výrobky poprvé na území členského státu, nebo vybalit balený výrobek, aniž by byli konečnými uživateli, pokud nejsou oni nebo případně jejich pověřený zástupce pro rozšířenou odpovědnost producenta podle článku 45 v tomto členském státě zaregistrováni.

5. V žádosti o registraci se uvedou informace v souladu s přílohou IX částí A. Členský stát může producenty požádat o poskytnutí doplňujících informací nebo dokladů, jsou-li tyto informace nebo doklady nezbytné k monitorování a zajištění souladu s tímto nařízením a s pravidly přijatými daným členským státem podle čl. 40 odst. 2.

6. Pokud pověřený zástupce pro rozšířenou odpovědnost producenta zastupuje více než jednoho producenta, uvede kromě informací podle odstavce 5 zvláště jméno či název a kontaktní údaje každého z producentů, které zastupuje.

7. Producent nebo případně jeho pověřený zástupce pro rozšířenou odpovědnost producenta nebo organizace odpovědnosti producentů, jak stanoví vnitrostátní právní předpisy v souladu s odstavci 2 a 3 tohoto článku, podává příslušnému orgánu, který je za registr odpovědný, do 1. června informace stanovené v příloze IX části B bodě 1 za každý celý předcházející kalendářní rok.

Členské státy mohou požadovat, aby informace podle tohoto odstavce podléhaly auditu a certifikaci nezávislými auditory pod dohledem příslušných orgánů uvedených v čl. 40 odst. 1, a to na základě vnitrostátních norem, pokud jsou k dispozici.

8. Pokud producent, poprvé dodal na území členského státu množství obalů, včetně obalů balených výrobků, menší než 10 tun během jednoho kalendářního roku, nebo, pokud producent ve smyslu čl. 3 odst. 1 bodu 15 písm. e) rozbalí množství obalů menší než 10 tun během jednoho kalendářního roku, podá tento producent nebo případně jeho pověřený zástupce pro rozšířenou odpovědnost producenta nebo organizace odpovědnosti producentů, jak stanoví vnitrostátní právní předpisy v souladu s odstavci 2 a 3 tohoto článku, příslušnému orgánu, který je za registr odpovědný, do 1. června informace stanovené v příloze IX části B bodě 2 za každý celý předcházející kalendářní rok.

Odchylně od prvního pododstavce může členský stát stanovit pro určitý kalendářní rok nižší maximální prahovou hodnotu, než je hodnota uvedená v prvním pododstavci, pokud by daný členský stát jinak neměl dostatečné přesné údaje pro:

- a) splnění povinnosti předkládat údaje podle čl. 56 odst. 1 a 2 v daném kalendářním roce a
 - b) zajištění toho, aby databáze podle článku 57 byly úplné a obsahovaly údaje podle čl. 56 odst. 2 písm. a).
9. Je-li to nezbytné z rozpočtových důvodů, může členský stát požadovat, aby producent podával informace stanovené v příloze IX části B bodech 1 a 2 příslušnému orgánu odpovědnému za registr čtvrtletně.

10. Příslušnému orgánu jsou každoročně za předchozí kalendářní rok podávány informace stanovené v příloze IX části B bodě 3, což zajišťují producenti, jedná-li se o individuální plnění povinností vyplývajících z rozšířené odpovědnosti producenta, nebo organizace odpovědnosti producentů pověřená plněním těchto povinností, jedná-li se o kolektivní plnění povinností vyplývajících z rozšířené odpovědnosti producenta, nebo provozovatelé systému opětovného použití v případě, kdy systémy opětovného použití plní povinnosti vyplývající z rozšířené odpovědnosti producenta.

Pokud jsou podle vnitrostátního práva za organizaci nakládání s obalovými odpady odpovědné orgány veřejné správy, mohou členské státy stanovit, že informace stanovené v příloze IX části B bodě 3 podají tyto orgány.

11. Příslušný orgán odpovědný za registr:
- a) přijímá žádosti o registraci podle odstavce 2 prostřednictvím systému elektronického zpracování dat, jehož podrobnosti se zpřístupní na internetových stránkách příslušného orgánu;
 - b) provádí registrace producentů a poskytuje registrační číslo, a to nejpozději do dvanácti týdnů od okamžiku, kdy byly poskytnuty všechny informace požadované v odstavcích 5 a 6;
 - c) může stanovit postupy, pokud jde o požadavky a proces registrace, aniž by přidal podstatné požadavky k těm, které jsou stanoveny v odstavcích 5 a 6;
 - d) může účtovat producentům přiměřené poplatky založené na nákladech vynaložených na zpracování žádostí o registraci uvedených v odstavci 2;
 - e) přijímá a kontroluje informace podané podle odstavců 7 a 8.

12. Producent nebo případně jeho pověřený zástupce pro rozšířenou odpovědnost producenta nebo organizace odpovědnosti producentů oznámí bez zbytečného odkladu příslušnému orgánu veškeré změny informací obsažených v registraci a jakékoli trvalé zastavení prvního dodání obalů nebo baleného výrobku uvedených v registraci na území členského státu. Producent je z registru vyňat po třech letech od konce kalendářního roku, ve kterém skončí jeho registrace, pokud přestal existovat jako producent.

13. Členské státy zajistí, aby byl seznam registrovaných producentů snadno, veřejně a bezplatně přístupný, aniž je dotčeno zachování důvěrnosti obchodně citlivých informací v souladu s příslušnými právními předpisy Unie a vnitrostátními právními předpisy. Seznam registrovaných producentů je ve formátu umožňujícím strojové čtení, třídění a vyhledávání, přičemž musí být dodrženy otevřené standardy pro užití třetí stranou.

14. Komise do 12. února 2026 přijme prováděcí akty, kterými stanoví formát pro zápis do registru a pro podávání informací pro účely registru a určí, jak podrobné mají být poskytované údaje a jakých druhů obalů a kategorií materiálů se mají podávané informace týkat.

Formát pro podávání informací podle tohoto článku musí být interoperabilní, založený na otevřených standardech a strojově čitelných údajích a být přenositelný prostřednictvím interoperabilní sítě pro výměnu údajů bez uzamčení.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 65 odst. 2.

Článek 45

Rozšířená odpovědnost producenta

1. Producenti mají rozšířenou odpovědnost producenta za obal, včetně obalu baleného výrobku, jež dodávají poprvé na území členského státu, nebo který rozbalí, aniž by byli konečnými uživateli, v rámci systémů zavedených v souladu s články 8 a 8a směrnice 2008/98/ES a s tímto oddílem.
2. Kromě nákladů uvedených v čl. 8a odst. 4 písm. a) směrnice 2008/98/ES finanční příspěvky hrazené producentem pokrývají tyto náklady:
 - a) náklady na označování nádob na odpad určených ke sběru obalových odpadů podle článku 13 tohoto nařízení a
 - b) náklady na provádění analýz složení sebraného směsného komunálního odpadu podle prováděcího nařízení Komise (EU) 2023/595⁽⁷⁴⁾ a podle prováděcích aktů, které mají být přijaty podle čl. 56 odst. 7 písm. a) tohoto nařízení, pokud tyto prováděcí akty stanoví povinnost provádět takové analýzy.

Náklady, které mají být hrazeny, se stanoví transparentním, přiměřeným, nediskriminačním a účinným způsobem.

3. Producent uvedený v čl. 3 odst. 1 bodě 15 písm. c) a d) písemně jmenuje pověřeného zástupce pro rozšířenou odpovědnost producenta v každém členském státě, v němž obal nebo balený výrobek poprvé dodává a v němž není usazen. Členské státy mohou stanovit, že producenti usazení ve třetích zemích písemně jmenují pověřeného zástupce pro rozšířenou odpovědnost producenta při prvním dodání obalů nebo balených výrobků na jejich území.
4. Pro účely souladu s čl. 30 odst. 1 písm. d) a e) nařízení (EU) 2022/2065 poskytovatelé online platforem, kteří spadají do oblasti působnosti oddílu 4 kapitoly III uvedeného nařízení a kteří umožňují spotřebitelům uzavírat s producenty smlouvy na dálku, obdrží od producentů, kteří nabízejí obaly nebo balené výrobky spotřebitelům nacházejícím se v Unii, před tím, než jim umožní využívat jejich služby, tyto informace:
 - a) informace o registraci producenta podle článku 44 tohoto nařízení v členském státě, v němž se spotřebitel nachází, a registrační číslo či čísla producenta v příslušném registru;
 - b) samoosvědčení, kterým producent potvrzuje, že nabízí pouze obaly, u nichž jsou v členském státě, ve kterém se spotřebitel nachází, splněny požadavky týkající se rozšířené odpovědnosti producenta uvedené v odstavcích 1, 2 a 3 tohoto článku.

Pokud producent prodává své výrobky prostřednictvím online tržiště, mohou být povinnosti stanovené v odstavci 2 tohoto článku splněny jménem producentů písemně jmenovaným poskytovatelem online platformy.

5. Členské státy mohou stanovit, že pokud je v tomto členském státě stanoveno automatizované srovnávání údajů s vnitrostátním registrem, použije se toto srovnání pro ověření informací uvedených v odst. 4 písm. a) a b).
6. Po obdržení informací uvedených v odstavci 4 a před tím, než poskytovatel online platformy umožní producentům využívat jeho služby, vynaloží maximální úsilí k posouzení toho, zda jsou obdržené informace úplné a spolehlivé.
7. Producenti, kteří nabízejí obaly nebo balené výrobky spotřebitelům nacházejícím se v Unii, poskytnou poskytovatelům služeb kompletního vyřízení objednávek informace uvedené v odst. 4 písm. a) a b) tohoto článku v okamžiku uzavření smlouvy mezi poskytovatelem služeb kompletního vyřízení objednávek a producentem pro kteroukoli ze služeb uvedených v čl. 3 bodě 11 nařízení (EU) 2019/1020.

⁽⁷⁴⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2023/595 ze dne 16. března 2023, kterým se stanoví formulář pro výkaz týkající se vlastního zdroje z nerecyklovaných plastových obalových odpadů podle nařízení Rady (EU, Euratom) 2021/770 (Úř. věst. L 79, 17.3.2023, s. 151).

8. Po obdržení informací uvedených v odstavci 7 tohoto článku a v okamžiku uzavření smlouvy mezi poskytovatelem služeb kompletního vyřízení objednávek a producentem pro kteroukoli ze služeb uvedených v čl. 3 bodě 11 nařízení (EU) 2019/1020 poskytovatel služeb kompletního vyřízení objednávek prostřednictvím jakékoli volně přístupné oficiální online databáze nebo online rozhraní zpřístupněných členskými státy nebo Unii nebo prostřednictvím veřejně dostupného registru podle čl. 44 odst. 13 tohoto nařízení nebo prostřednictvím žádostí určených producentovi, aby poskytl podklady ze spolehlivých zdrojů, vynaloží maximální úsilí k posouzení toho, zda jsou informace uvedené v odstavci 7 tohoto článku spolehlivé a úplné. Pro účely tohoto nařízení nesou producenti odpovědnost za správnost poskytnutých informací.

Pokud poskytovatel služeb kompletního vyřízení objednávek získá dostatečné informace nebo má důvod se domnívat, že jakákoli informace uvedená v odstavci 7 získaná od dotčeného producenta je nepřesná, neúplná nebo neaktuální, požádá producenta, aby tuto situaci neprodleně nebo ve lhůtě stanovené unijním a vnitrostátním právem napravil.

Pokud producent zmíněné informace neopraví či nedoplní, poskytovatel služeb kompletního vyřízení objednávek urychleně pozastaví poskytování služeb danému producentovi v souvislosti s nabídkou obalů nebo balených výrobků spotřebitelům usazeným v Unii do doby, dokud požadavku plně nevyhoví. Poskytovatel služeb kompletního vyřízení objednávek sdělí producentovi důvody pozastavení.

9. Aniž je dotčen článek 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1150⁽⁷⁵⁾, v případě, že poskytovatel služeb kompletního vyřízení objednávek pozastaví poskytování služeb podle odstavce 8 tohoto článku, má dotčený producent právo napadnout rozhodnutí poskytovatele služeb kompletního vyřízení objednávek u soudu členského státu, v němž je poskytovatel služeb kompletního vyřízení objednávek usazen.

Článek 46

Organizace odpovědnosti producentů

1. Producenti mohou pověřit organizaci odpovědnosti producentů schválenou v souladu s článkem 47, aby plnila jejich jménem povinnosti vyplývající z rozšířené odpovědnosti producenta. Členské státy mohou přijmout opatření, na jejichž základě bude pověření organizace odpovědnosti producentů plněním povinností vyplývajících z rozšířené odpovědnosti producenta povinné.

2. Pokud je na území členského státu schválena jedna či více organizací odpovědnosti producentů, které plní povinnosti vyplývající z rozšířené odpovědnosti producenta jménem producentů, zajistí členský stát, aby tato organizace či organizace odpovědnosti producentů a producenti, kteří plněním povinností vyplývajících z rozšířené odpovědnosti producenta nepověřili žádnou organizaci odpovědnosti producentů, dohromady pokrývali celé území členského státu, pokud jde o činnost podle čl. 47 odst. 3 a článků 48 a 50. Členské státy jmenují nezávislou třetí stranu, aby dohlížela na to, aby organizace odpovědnosti producentů plnily povinnosti vyplývající z rozšířené odpovědnosti producenta koordinovaně, nebo tímto dohledem pověří příslušný orgán.

3. Organizace odpovědnosti producentů zajistí důvěrnost údajů, jimiž disponují, pokud jde o chráněné informace nebo informace, které lze přímo přiřadit k jednotlivým producentům nebo jejich pověřeným zástupcům.

4. Vedle informací, jež jsou uvedeny v čl. 8a odst. 3 písm. e) směrnice 2008/98/ES, zveřejní organizace odpovědnosti producentů na svých internetových stránkách alespoň jednou ročně informace o množství obalů, včetně obalů balených výrobků, které byly poprvé dodány na území členského státu, nebo byly producentem rozbaleny, aniž by byl tento producent konečným uživatelem, a o úrovních využitých a recyklovaných materiálů ve vztahu k množství obalů, u nichž vykonávají povinnosti vyplývající z odpovědnosti producenta.

Členské státy mohou stanovit, že orgány veřejné správy odpovědné za organizaci nakládání s obalovými odpady zveřejní na svých internetových stránkách alespoň jednou ročně informace o úrovních využitých a recyklovaných materiálů ve vztahu k množství obalových odpadů vyprodukovaných na jejich území.

5. Organizace odpovědnosti producentů zajistí rovné zacházení s producenty bez ohledu na jejich původ nebo velikost, aniž by neúměrně zatěžovali producenty malých množství obalů, včetně obalů balených výrobků, jakož i malé a střední podniky.

⁽⁷⁵⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1150 ze dne 20. června 2019 o podpoře spravedlnosti a transparentnosti pro podnikatelské uživatele online zprostředkovatelských služeb (Úř. věst. L 186, 11.7.2019, s. 57).

Článek 47

Schválení plnění rozšířené odpovědnosti producenta

1. Producent v případě individuálního plnění povinností vyplývajících z rozšířené odpovědnosti producenta, nebo organizace odpovědnosti producentů pověřená plněním povinností vyplývajících z rozšířené odpovědnosti producenta v případě kolektivního plnění povinností vyplývajících z rozšířené odpovědnosti producenta požádají příslušný orgán o schválení plnění rozšířené odpovědnosti producenta.
2. Členské státy v rámci přijímání opatření, kterými stanoví správní a procesní pravidla uvedená v čl. 40 odst. 2, určí požadavky a podrobnosti schvalovacího postupu. Tyto požadavky a podrobnosti se mohou lišit pro individuální a pro kolektivní plnění povinností vyplývajících z rozšířené odpovědnosti producenta. Členské státy rovněž stanoví způsoby ověřování souladu včetně informací, které za tímto účelem poskytnou producenti nebo organizace odpovědnosti producentů. Schvalovací postup zahrnuje požadavky na ověření opatření zavedených s cílem zajistit soulad s požadavky stanovenými v odstavci 3 tohoto článku a lhůty pro toto ověření, které nepřekročí 18 týdnů od předložení úplné dokumentace k žádosti. Toto ověření provádí příslušný orgán nebo nezávislý odborník, který vydá ověřovací zprávu o výsledku ověření. Tento odborník je nezávislý na příslušném orgánu a na organizacích odpovědnosti producentů či producentech schválených pro účely individuálního plnění.
3. Opatření, která zavedou členské státy v souladu s odstavcem 2, zahrnují opatření k zajištění toho, aby:
 - a) byly splněny požadavky stanovené v čl. 8a odst. 3 písm. a) až d) směrnice 2008/98/ES;
 - b) opatření zavedená nebo placená producentem nebo organizací odpovědnosti producentů byla s ohledem na množství a druhy obalů, včetně obalů balených výrobků, které producent nebo producenti, jejichž jménem organizace odpovědnosti producentů jedná, dodávají poprvé na území členského státu, nebo jsou producentem rozbalovány, aniž by byl tento producent konečným uživatelem, dostatečná k tomu, aby zajistila, že zpětný odběr a nakládání s veškerými obalovými odpady v souladu s čl. 48 odst. 1 a 5 a článkem 50 budou pro spotřebitele bezplatné, a to s četností přiměřenou dané oblasti a danému objemu obalových odpadů;
 - c) byly za tímto účelem uzavřeny nezbytné dohody, včetně předběžných dohod, s distributory, orgány veřejné správy nebo třetími stranami, které jejich jménem provádějí nakládání s odpady;
 - d) byla k dispozici nezbytná třídící a recyklační kapacita, aby se zajistilo, že sesbírané obalové odpady budou následně předmětem předběžného zpracování a vysoce kvalitní recyklace;
 - e) byl splněn požadavek stanovený v odstavci 6 tohoto článku.
4. Producent nebo organizace odpovědnosti producentů oznámí bez zbytečného prodlení příslušnému orgánu veškeré změny informací obsažených v žádosti o schválení a veškeré změny, které se týkají podmínek, za nichž bylo schválení uděleno, nebo trvalé ukončení činnosti. Na základě některých nebo všech oznámených změn může příslušný orgán rozhodnout o změně schválení.
5. Příslušný orgán může rozhodnout o zrušení příslušného schválení zejména tehdy, pokud již producent nebo organizace odpovědnosti producentů nesplňují požadavky týkající se organizace zpracování obalových odpadů nebo neplní povinnosti v souvislosti s jinými povinnostmi vyplývajících z rozšířené odpovědnosti producenta v rámci systému zavedených v souladu s články 8 a 8a směrnice 2008/98/ES a podle tohoto oddílu, jako jsou povinnost podávat informace příslušnému orgánu nebo povinnost oznamovat veškeré změny podmínek, za nichž bylo schválení uděleno, nebo pokud producent trvale ukončil činnost.
6. Producent v případě individuálního plnění povinností vyplývajících z rozšířené odpovědnosti producenta nebo organizace odpovědnosti producentů pověřená plněním těchto povinností v případě kolektivního plnění povinností vyplývajících z rozšířené odpovědnosti producenta poskytnou přiměřenou záruku určenou na pokrytí nákladů souvisejících s operacemi nakládání s odpady, které nese producent nebo organizace odpovědnosti producentů v případě neplnění povinností vyplývajících z rozšířené odpovědnosti producenta, a to i v případě trvalého ukončení činnosti nebo platební neschopnosti. Členské státy mohou pro tuto záruku stanovit další požadavky. Tato záruka může mít podobu veřejného fondu financovaného z poplatků producentů, za který nese společnou a nerozdílnou odpovědnost členský stát.

Oddíl 4

Systémy zpětného odběru, sběru a zálohování

Článek 48

Systémy zpětného odběru a sběru

1. Členské státy zajistí zřízení systémů a infrastruktur umožňujících zpětný odběr a tříděný sběr všech obalových odpadů od konečných uživatelů, aby se zajistilo, že tyto odpady jsou zpracovávány v souladu s články 4, 10 a 13 směrnice 2008/98/ES, a aby se usnadnila jejich příprava k opětovnému použití a vysoce kvalitní recyklace.

Obaly, které splňují kritéria designu pro recyklaci stanovená v aktech v přenesené pravomoci přijatých podle čl. 6 odst. 4 tohoto nařízení, se sbírají za účelem recyklace. Spalování a skládkování takových obalů je zakázáno, s výjimkou odpadu vzniklého následným zpracováním obalových odpadů sebraných v rámci tříděného sběru, u nichž recyklace není proveditelná nebo nepřináší nejlepší výsledek z hlediska životního prostředí.

2. S cílem podpořit vysoce kvalitní recyklaci členské státy zajistí, aby byly vybudovány komplexní systémy a infrastruktury pro sběr a třídění, které usnadní recyklaci a zajistí dostupnost plastových vstupních surovin pro recyklaci. Tyto systémy a infrastruktura mohou poskytnout přednostní přístup k recyklovaným materiálům pro použití v případech, kdy je zachována nebo získána odlišná kvalita recyklovaného materiálu tak, aby mohl být dále recyklován a používán stejným způsobem a pro podobné použití, a to s minimální ztrátou množství, kvality nebo funkce.

3. Členské státy se mohou u některých formátů odpadu odchýlit od povinnosti zpětného odběru a tříděného sběru odpadů uvedené v odstavci 1 tohoto článku pod podmínkou, že společný sběr složek obalových odpadů, nebo sběr obalových odpadů nebo složek těchto obalových odpadů společně s jinými odpady nemají vliv na možnost, aby u těchto obalů nebo složek obalových odpadů byla uplatněna příprava k opětovnému použití, recyklace nebo jiné způsoby využití v souladu s články 4 a 13 směrnice 2008/98/ES, a že jsou při uvedených způsobech využití získány výstupy srovnatelné kvality, jaké je dosaženo v případě tříděného sběru.

4. Členské státy mohou zajistit, aby obalový odpad, který se nesbírá v rámci tříděného sběru, byl před odstraněním nebo energetickým využitím vytríděn, aby se odstranily obaly umožňující recyklaci

5. Systémy a infrastruktury uvedené v odstavci 1:

- a) musí být otevřené pro účast hospodářských subjektů z dotčených odvětví, příslušných orgánů veřejné správy a třetích stran, které jejich jménem provádějí nakládání s odpady;
- b) musí pokrývat celé území členského státu a všechny obalové odpady ze všech druhů obalů a činností a zohledňovat počet obyvatel, předpokládaný objem a složení obalových odpadů i přístupnost a blízkost pro konečné uživatele; zahrnovat tříděný sběr ve veřejných prostorech, obchodních prostorech a obytných oblastech a mít dostatečnou kapacitu;
- c) musí být otevřené pro dovážené výrobky za nediskriminačních podmínek, zejména pokud jde o podrobné provozní podmínky a veškeré tarify stanovené pro přístup, a být navrženy tak, aby bránily překážkám obchodu nebo narušování hospodářské soutěže.

6. Členské státy mohou stanovit povinnou účast veřejných systémů nakládání s odpady na organizaci systémů uvedených v odstavci 1.

7. Členské státy přijmou opatření na podporu recyklace obalových odpadů, která splňuje normy kvality, jimiž je podmíněno použití recyklovaných materiálů v příslušných odvětvích.

Článek 49

Povinný sběr

Členské státy stanoví do 1. ledna 2029 cíle pro povinný sběr a nezbytná opatření k zajištění toho, aby sběr materiálů uvedených v článku 52 byl v souladu s cíli v oblasti recyklace stanovenými v uvedeném článku a s cíli pro povinný obsah recyklovaného materiálu stanovenými v článku 7.

Článek 50

Systémy zálohování a zpětného odběru

1. Členské státy do 1. ledna 2029 přijmou nezbytná opatření, kterými každoročně zajistí tříděný sběr alespoň 90 % hmotnosti následujících obalových formátů poprvé dodaných na trh daného členského státu v příslušném kalendářním roce:

- a) plastových nápojových lahví na jedno použití o objemu až tři litry a
- b) kovových nádob na nápoje na jedno použití o objemu až tři litry.

Členské státy mohou použít v souladu s prováděcími akty přijatými podle čl. 56 odst. 7 písm. a) množství obalového odpadu vyprodukovaného z obalů uvedených na trh k výpočtu cílů stanovených v prvním pododstavci písm. a) a b) tohoto odstavce.

2. Za účelem dosažení cílů stanovených v odstavci 1 přijmou členské státy nezbytná opatření k zajištění toho, aby byly zavedeny systémy zálohování a zpětného odběru pro příslušné obalové formáty uvedené v odstavci 1 a aby byla v místě prodeje vybírána záloha.

3. Odchylně od odstavce 2 mohou členské státy osvobodit hospodářské subjekty v odvětví ubytování, stravování a pohostinství od povinnosti vybírat zálohu, pokud jsou splněny tyto podmínky:

- a) zálohovaný obal je otevřen v místě prodeje;
- b) výrobek je zkonsumován v místě prodeje a
- c) prázdný zálohovaný obal je vrácen v místě prodeje.

4. Odstavec 2 se nevztahuje na obaly pro:

- a) kategorie vinařských výrobků uvedené v příloze VII části II bodech 1, 3, 8, 9, 11, 12, 15, 16 a 17 nařízení (EU) č. 1308/2013 nebo pro aromatizované vinné výrobky ve smyslu nařízení (EU) č. 251/2014;
- b) výrobky podobné vinařským výrobkům a aromatizovaným vinným výrobkům, které byly získány z jiného ovoce než z hroznů a zeleniny, a ostatní kvašené (fermentované) nápoje kódu KN 2206 00;
- c) lihové nápoje na bázi alkoholu odpovídající kódu KN 2208; a
- d) mléko a mléčné výrobky uvedené v příloze I části XVI nařízení (EU) č. 1308/2013.

Odchylně od odstavce 2 mohou členské státy vyjmout plastové nápojové lahve na jedno použití a kovové nádoby na nápoje na jedno použití o objemu nižším než 0,1 litru z účasti v systémech zálohování a zpětného odběru, není-li tato účast technicky proveditelná.

5. Členským státům může být udělena výjimka z povinnosti podle odstavce. 2 za těchto podmínek:

- a) úroveň tříděného sběru příslušného obalového formátu podle článku 48 oznámená Komisi podle čl. 56 odst. 1 písm. c) představuje nejméně 80 % hmotnosti dotčených obalů poprvé dodaných na území daného členského státu v kalendářním roce 2026; a
- b) do 1. ledna 2028 oznámí členský stát Komisi žádost o výjimku a předloží plán provádění, v němž uvede strategii s konkrétními opatřeními včetně jejich harmonogramu, která zajišťují dosažení úrovně tříděného sběru 90 % hmotnosti obalů uvedených v odstavci 1.

Pro účely písmene a) pokud nebyly údaje o úrovni tříděného sběru příslušného obalového formátu dosud Komisi oznámeny, poskytne členský stát odůvodněné vysvětlení, jakým jiným způsobem jsou splněny podmínky pro výjimku stanovené v tomto odstavci. Odůvodněné vysvětlení musí vycházet z ověřených vnitrostátních údajů a obsahovat popis zavedených opatření.

6. Do tří měsíců od obdržení plánu provádění předloženého podle odst. 5 písm. b) může Komise členský stát požádat, aby plán provádění upravil, pokud má Komise za to, že plán provádění není v souladu s požadavky stanovenými v odst. 5 písm. b) uvedeného odstavce. Členský stát předloží upravený plán provádění do tří měsíců od obdržení žádosti Komise.

7. Pokud úroveň tříděného sběru obalů uvedených v odstavci 1 v členském státě klesne a zůstane nižší než 90 % hmotnosti daného obalového formátu uvedeného na trh po dobu tří po sobě jdoucích kalendářních let, oznámí Komise tomuto členskému státu, že výjimka se již nepoužije. Systém zálohování a zpětného odběru se zřídí do 1. ledna druhého kalendářního roku následujícího po roce, v němž Komise dotčenému členskému státu oznámila, že výjimka se již nepoužije.

8. Členské státy se vynasnaží zavést a udržovat systémy zálohování a zpětného odběru zejména skleněných nápojových lahví na jedno použití a nápojových kartonů. Členské státy se vynasnaží zajistit, aby se systémy zálohování a zpětného odběru určené pro obalové formáty na jedno použití, zejména pro skleněné nápojové lahve na jedno použití, daly tam, kde je to z technického a ekonomického hlediska možné, použít i pro opětovně použitelné obaly.

9. Členský stát může za předpokladu, že dodrží obecná pravidla stanovená ve Smlouvě o fungování EU a jedná v souladu s tímto nařízením, přijmout ustanovení nad rámec minimálních požadavků stanovených v tomto článku, jako například možnost zahrnout obaly uvedené v odstavci 4 a obaly pro jiné výrobky nebo vyrobené z jiných materiálů.

10. Členské státy zajistí, aby odběrná místa a možnosti vrácení v případě opětovně použitelných obalů, které mají podobný účel a formát jako obaly uvedené v odstavci 1, byly pro konečné uživatele stejně příhodné jako jsou pro ně příhodná odběrná místa a možnosti vrácení, kterými mohou do systému zálohování a zpětného odběru vrátit obaly na jedno použití.

11. Členské státy do 1. ledna 2029 zajistí, aby od okamžiku vstupu tohoto nařízení v platnost alespoň systémy zálohování a zpětného odběru zřízené podle odstavce 2 tohoto článku splňovaly minimální požadavky uvedené v příloze X.

Minimální požadavky uvedené v příloze X se nevztahují na systémy zálohování a zpětného odběru zřízené před vstupem tohoto nařízení v platnost, které do 1. ledna 2029 dosáhnou 90 % cíle uvedeného v odstavci 1 tohoto článku. Členské státy se vynasnaží při prvním přezkumu zajistit, aby stávající systémy zálohování a zpětného odběru pro obaly na jedno použití splňovaly minimální požadavky uvedené v příloze X. Není-li 90 % cíle dosaženo do 1. ledna 2029, splní stávající systémy zálohování a zpětného odběru pro obaly na jedno použití minimální požadavky uvedené v příloze X nejpozději do 1. ledna 2035.

Do 1. ledna 2038 Komise ve spolupráci s členskými státy posoudí provádění tohoto článku a určí, jak maximalizovat interoperabilitu systémů zálohování a zpětného odběru.

12. Minimální požadavky uvedené v příloze X tohoto nařízení se nepoužijí v nejbližších regionech uznaných v čl. 349 třetím pododstavci Smlouvy o fungování EU s ohledem na jejich místní specifika.

Oddíl 5

Opětovné použití a opětovné naplnění

Článek 51

Opětovné použití a opětovné naplnění

1. Členské státy přijmou opatření na podporu zřizování systémů opětovného použití obalů na základě dostatečných pobídek k jejich zpětnému odběru a systémů opětovného naplnění způsobem šetrným k životnímu prostředí. Tyto systémy splňují požadavky stanovené v článcích 27 a 28 a příloze VI a neohrožují hygienu potravin nebo bezpečnost spotřebitelů.

2. Opatření uvedená v odstavci 1 mohou zahrnovat:

- a) použití systémů zálohování a zpětného odběru, které splňují minimální požadavky uvedené v příloze X, pro opětovně použitelné obaly a pro obalové formáty neuvedené v čl. 50 odst. 1;
 - b) použití ekonomických pobídek, včetně povinnosti konečných distributorů účtovat poplatky za používání obalů na jedno použití a informovat spotřebitele o nákladech na tyto obaly v místě prodeje;
 - c) povinnost, aby výrobci nebo koneční distributoři dodávali určitý procentuální podíl jiných výrobků než těch, na něž se vztahují cíle opětovného použití stanovené v článku 29, v opětovně použitelných obalech v rámci systému opětovného použití nebo formou opětovného naplnění, pod podmínkou, že to nepovede k narušení jednotného trhu nebo ke vzniku překážek obchodu s výrobky z jiných členských států.
3. Členské státy zajistí, aby systémy rozšířené odpovědnosti producenta a systémy zálohování a zpětného odběru vyčlenily určitou minimální část svého rozpočtu na financování opatření ke snížení emisí a prevence.

Oddíl 6

Cíle v oblasti recyklace a podpora recyklace

Článek 52

Cíle v oblasti recyklace a podpora recyklace

1. Členské státy přijmou nezbytná opatření, aby na celém svém území dosáhly těchto cílů recyklace:
 - a) do 31. prosince 2025 alespoň 65 % hmotnosti veškerých vyprodukovaných obalových odpadů;
 - b) do 31. prosince 2025 těchto minimálních procentuálních podílů hmotnosti těchto konkrétních materiálů obsažených ve vyprodukovaných obalových odpadech:
 - i) 50 % plastů;
 - ii) 25 % dřeva;
 - iii) 70 % železných kovů;
 - iv) 50 % hliníku;
 - v) 70 % skla;
 - vi) 75 % papíru a lepenky;
 - c) do 31. prosince 2030 alespoň 70 % hmotnosti veškerých vyprodukovaných obalových odpadů;
 - d) do 31. prosince 2030 těchto minimálních procentuálních podílů hmotnosti těchto konkrétních materiálů obsažených ve vyprodukovaných obalových odpadech:
 - i) 55 % plastů;
 - ii) 30 % dřeva;
 - iii) 80 % železných kovů;
 - iv) 60 % hliníku;
 - v) 75 % skla;
 - vi) 85 % papíru a lepenky.
2. Aniž je dotčen odst. 1 písm. a) a c), může členský stát prodloužit lhůty stanovené v odst. 1 písm. b) a d) až o pět let za těchto podmínek:

- a) odchylka od uvedených cílů během období prodloužení je omezena na nejvýše 15 procentních bodů z jediného cíle nebo rozdělených mezi dva cíle;
- b) v důsledku odchylky od uvedených cílů během období prodloužení neklesne míra recyklace u žádného cíle pod 30 %;
- c) v důsledku odchylky od uvedených cílů během období prodloužení neklesne míra recyklace u žádného z cílů uvedených v odst. 1 písm. b) bodech v) a vi) pod 60 % a u žádného z cílů uvedených v odst. 1 písm. d) bodech v) a vi) pod 70 % a
- d) nejpozději 24 měsíců před uplynutím příslušné lhůty stanovené v odst. 1 písm. b) a d) tohoto článku oznámí členský stát Komisi svůj záměr tuto lhůtu prodloužit a předloží Komisi plán provádění v souladu s přílohou XI tohoto nařízení, který může být spojen s plánem provádění předloženým podle čl. 11 odst. 3 písm. b) směrnice 2008/98/ES.

3. V případě, že členský stát požádá o prodloužení lhůty stanovené v odst. 1 písm. d) tohoto článku může Komise do tří měsíců od obdržení plánu provádění předloženého podle odst. 2 písm. d) tohoto článku požádat členský stát, aby tento plán upravil, pokud má Komise za to, že tento plán není v souladu s požadavky stanovenými v příloze XI. Členský stát předloží upravený plán provádění do tří měsíců od obdržení žádosti Komise. Pokud se Komise domnívá, že upravený plán provádění nespĺňuje požadavky stanovené v příloze XI a že je nepravděpodobné, že by členský stát byl schopen splnit cíle během období prodloužení podle odstavce 2 tohoto článku, Komise plán provádění zamítne a členský stát je povinen splnit cíle ve lhůtách stanovených v odst. 1 písm. d) tohoto článku.

4. Do 12. února 2032 přezkoumá Komise cíle stanovené v odst. 1 písm. c) a d) s cílem je zvýšit nebo stanovit další cíle. Za tímto účelem Komise předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu, ke které, uzná-li to za vhodné, připojí legislativní návrh.

5. Členské státy případně podporují používání materiálů získaných recyklací obalových odpadů k výrobě obalů a dalších výrobků:

- a) zlepšováním tržních podmínek pro takové materiály;
- b) přezkoumáním stávajících pravidel, která brání použití těchto materiálů.

6. Členský stát může za předpokladu, že dodrží obecná pravidla stanovená ve Smlouvě o fungování EU a jedná v souladu s tímto nařízením, přijmout ustanovení nad rámec minimálních cílů stanovených v tomto článku.

Článek 53

Pravidla pro výpočet dosažení cílů v oblasti recyklace

1. Výpočet, na jehož základě se posoudí, zda bylo dosaženo cílů stanovených v čl. 52 odst. 1, se provede v souladu s pravidly stanovenými v tomto článku.
2. Členské státy vypočítají hmotnost obalových odpadů vyprodukovaných v daném kalendářním roce. Výpočet obalových odpadů vyprodukovaných v členském státě je vyčerpávající.

Metodika výpočtu vyprodukovaných obalových odpadů je založena na těchto přístupech:

- a) obal dodaný na území členského státu, nebo rozbalený producentem, aniž by tento producent byl konečným uživatelem, v daném konkrétním roce nebo
- b) množství obalových odpadů vyprodukovaných v témže roce v daném členském státě.

Výpočty prováděné podle tohoto odstavce se upraví tak, aby byla zajištěna srovnatelnost, spolehlivost a úplnost výsledků v souladu s požadavky a ověřeními, které mají být stanoveny prováděcím aktem přijatým podle čl. 56 odst. 7 písm. a).

3. Členské státy vypočítají hmotnost obalových odpadů recyklovaných v daném kalendářním roce. Hmotnost recyklovaných obalových odpadů se vypočítá jako hmotnost obalů, které se staly odpadem a poté, co byly předmětem veškerých nezbytných kontrol, třídění a dalších předběžných postupů k odstranění odpadních materiálů, na něž se

nevztahuje následné přepracování, a k zajištění vysoké kvality recyklace, vstupují do recyklace, v níž dojde k vlastnímu přepracování odpadních materiálů na výrobky, materiály nebo látky.

4. U kompozitních obalů a dalších obalů složených z více než jednoho materiálu se výpočet a vykazování provádějí pro jednotlivé materiály, které jsou v nich obsaženy. Členské státy se od tohoto požadavku mohou odchýlit v případě, že daný materiál představuje nevýznamnou část obalové jednotky a v žádném případě nepředstavuje více než 5 % celkové hmotnosti obalové jednotky.

5. Pro účely odstavce 3 je hmotnost recyklovaných obalových odpadů měřena v okamžiku, kdy odpady vstupují do recyklace.

Odchylně od prvního pododstavce tohoto odstavce lze hmotnost recyklovaných obalových odpadů měřit při výstupu z jakéhokoli třídění, pokud:

a) jsou tyto odpady z výstupu následně recyklovány;

b) hmotnost materiálů nebo látek, které jsou odstraněny dalšími postupy předcházejícími recyklaci a nejsou následně recyklovány, není zahrnuta do hmotnosti odpadů, které jsou vykazovány jako recyklované.

6. Členské státy zavedou účinný systém kontroly kvality a sledovatelnosti obalových odpadů, jenž zajistí plnění podmínek stanovených v odstavcích 2 až 5 tohoto článku. Tento systém mohou tvořit elektronické registry zřízené podle čl. 35 odst. 4 směrnice 2008/98/ES nebo technické specifikace ke kvalitativním požadavkům na tříděný odpad. Pokud nelze získat spolehlivé údaje jiným způsobem, může rovněž zahrnovat průměrné míry ztrát tříděného odpadu u různých druhů odpadu a různých postupů nakládání s odpady. Průměrné míry ztrát se vypočítají na základě pravidel pro výpočet stanovených v aktu v přenesené pravomoci přijatém podle čl. 11a odst. 10 směrnice 2008/98/ES.

7. Množství biologicky rozložitelných obalových odpadů, které vstupují do aerobního nebo anaerobního zpracování, lze započítat jako recyklované odpady, pokud při takovémto zpracování vzniká kompost, digestát či jiný výstup, který obsahuje srovnatelné množství recyklovaného materiálu ve vztahu ke vstupu a který má být použit jako recyklovaný výrobek, materiál nebo látka. Pokud je tento výstup aplikován na půdu, členské státy jej mohou započíst jako recyklovaný odpad pouze tehdy, pokud má jeho použití přínos v oblasti zemědělství nebo vede k ekologickému zlepšení.

8. Množství obalových odpadů, které po přípravě před přepracováním přestaly být odpadem, lze započítat jako recyklované odpady, pokud je daný materiál určen k následnému přepracování na výrobky, materiály nebo látky, jež budou použity k původnímu nebo jinému účelu. Jako recyklované odpady se však nezapočítají materiály, které přestaly být odpadem a které mají být použity jako palivo nebo jiné prostředky k výrobě energie nebo mají být spáleny, zasypány nebo uloženy na skládku.

9. Členské státy mohou zohlednit recyklaci kovů vyříděných po spálení odpadu, a to v poměru k podílu spálených obalových odpadů, pokud tyto recyklované kovy splňují kvalitativní kritéria stanovená v rozhodnutí (EU) 2019/1004.

10. Pokud jsou obalové odpady odeslány do jiného členského státu za účelem recyklace v tomto jiném členském státě, může je jako recyklované odpady započíst pouze členský stát, v němž byly tyto obalové odpady sebrány.

11. Obalové odpady vyvezené z Unie započítá jako recyklované odpady členský stát, v němž byly sebrány, pouze jsou-li splněny požadavky stanovené v odstavci 3 a předloží-li vývozce v souladu s nařízením (ES) č. 1013/2006 nebo, v příslušných případech, s nařízením (EU) 2024/1157 písemné důkazy o tom, že přeprava odpadů splňuje požadavky uvedeného nařízení, mimo jiné že zpracování obalových odpadů ve třetí zemi proběhlo za podmínek, které odpovídají požadavkům příslušných právních předpisů Unie v oblasti ochrany životního prostředí.

Článek 54

Pravidla pro výpočet dosažení cílů v oblasti recyklace se zahrnutím opětovného použití

1. Členský stát se může rozhodnout, že upraví úroveň cílů v čl. 52 odst. 1 na určitý rok zohledněním průměrného podílu opětovně použitelných prodejních obalů, které byly v předcházejících třech letech poprvé uvedeny na trh a opětovně použity v rámci systému opětovného použití.

Tyto upravené úrovně se vypočítají odečtením:

- a) podílu opětovně použitelných prodejních obalů uvedených v prvním pododstavci tohoto odstavce na všech prodejních obalech, které byly uvedeny na trh, od cílů stanovených v čl. 52 odst. 1 písm. a) a c) a
- b) podílu opětovně použitelných prodejních obalů uvedených v prvním pododstavci tohoto odstavce, které jsou vyrobeny z příslušného obalového materiálu, na všech prodejních obalech vyrobených z tohoto materiálu, které byly uvedeny na trh, od cílů stanovených v čl. 52 odst. 1 písm. b) a d).

Pro účely výpočtu upravených úrovní cílů se zohlední nejvýše pět procentních bodů průměrného podílu opětovně použitelných prodejních obalů.

2. Členský stát může při výpočtu cílů stanovených v čl. 52 odst. 1 písm. a), písm. b) bodě ii), písm. c) a písm. d) bodě ii) zohlednit množství dřevěných obalů, které byly opraveny za účelem opětovného použití.

Oddíl 7

Informace a předkládání údajů

Článek 55

Informace o předcházení vzniku obalových odpadů a nakládání s nimi

1. Kromě informací uvedených v čl. 8a odst. 2 směrnice 2008/98/ES a v článku 12 tohoto nařízení zpřístupňují producenti nebo organizace odpovědnosti producentů, byly-li pověřeny plněním povinností vyplývajících z rozšířené odpovědnosti producenta v souladu s čl. 46 odst. 1 tohoto nařízení, nebo orgány veřejné správy jmenované členskými státy při uplatňování čl. 8a odst. 2 směrnice 2008/98/ES konečným uživatelům, a zejména spotřebitelům, v souvislosti s předcházením vzniku obalových odpadů a nakládáním s nimi v případě obalů, které producenti dodávají na území členského státu, informace o:

- a) tom, jak mohou koneční uživatelé přispět k předcházení vzniku odpadů, včetně osvědčených postupů;
- b) dostupných možnostech opětovného použití obalů;
- c) úloze konečných uživatelů v podpoře tříděného sběru odpadních obalových materiálů včetně nakládání s obaly obsahujícími nebezpečné výrobky nebo odpady;
- d) významu štítků a symbolů umístěných, natištěných nebo vyrytých na obalech v souladu s článkem 12 tohoto nařízení nebo uvedených v dokladech přiložených k baleným výrobkům;
- e) dopadu nepatřičného odstraňování obalových odpadů, jako je například odhazování mimo místa určená k odkládání odpadu nebo do směsného komunálního odpadu, na životní prostředí a lidské zdraví nebo bezpečnost osob a o nepříznivém dopadu obalů na jedno použití, zejména plastových nákupních tašek, na životní prostředí;
- f) vlastnostech kompostovatelných obalů z hlediska kompostování a o vhodných možnostech nakládání s odpady z těchto obalů v souladu s čl. 9 odst. 2 tohoto nařízení; spotřebitelé musí být informováni o tom, že kompostovatelné obaly nejsou vhodné pro domácí kompostování a že se nevyhazují do přírody.

Povinnosti podle prvního pododstavce písm. d) tohoto odstavce se použijí ode dne 12. srpna 2028 nebo ode dne použitelnosti příslušných ustanovení článku 12, podle toho, co nastane později.

2. Informace uvedené v odstavci 1 jsou aktuální a poskytují se prostřednictvím:

- a) internetových stránek nebo jiných prostředků elektronické komunikace;
- b) informování veřejnosti;

- c) vzdělávacích programů a kampaní;
 - d) informačních tabulí v jednom nebo více jazycích, kterým koneční uživatelé a spotřebitelé snadno rozumějí.
3. Pokud jsou informace poskytovány veřejně, je zachována důvěrnost obchodně citlivých informací v souladu s příslušnými právními předpisy Unie a vnitrostátními právními předpisy.

Článek 56

Předkládání údajů Komisi

1. Členské státy předkládají Komisi za každý kalendářní rok tyto údaje:
- a) údaje o provádění čl. 52 odst. 1 písm. a) až d) a údaje podle přílohy XII tabulky 2 o opětovně použitelných obalech;
 - b) roční spotřebu velmi lehkých plastových nákupních tašek, lehkých plastových nákupních tašek, tlustostěnných plastových nákupních tašek a velmi tlustostěnných plastových nákupních tašek na obyvatele zvláště pro každou kategorii, jak jsou uvedeny v příloze XII tabulce 4;
 - c) úroveň tříděného sběru obalů, na něž se vztahuje povinnost zřídit systémy zálohování a zpětného odběru stanovená v čl. 50 odst. 1, jak je uvedena v tabulce 5 přílohy XII.

Členské státy rovněž mohou poskytnout údaje o roční spotřebě nákupních tašek z jiných materiálů.

2. Členské státy předkládají Komisi za každý kalendářní rok tyto údaje:
- a) množství obalů poprvé dodaných na území daného členského státu, nebo rozbalených producentem, aniž by tento producent byl konečným uživatelem, pro jednotlivé kategorie obalů uvedené v příloze XII tabulce 3;
 - b) množství obalových odpadů sebraných pro jednotlivé obalové materiály uvedené v článku 52;
 - c) množství recyklovaného obalového odpadu a mírách recyklace pro jednotlivé kategorie obalů uvedené v příloze XII tabulce 3.
3. První vykazovaný rok se týká:
- a) druhého celého kalendářního roku po vstupu prováděcího aktu, kterým se v souladu s odstavcem 7 stanoví formát pro předkládání údajů Komisi, v platnost, pokud jde o povinnosti stanovené v odst. 1 písm. a) a b) a v odstavci 2;
 - b) kalendářního roku 2028, pokud jde o povinnost stanovenou v odst. 1 písm. c).

4. Členské státy předkládají údaje uvedené v odstavcích 1 a 2 elektronicky do devatenácti měsíců od konce vykazovaného roku, za který byly shromážděny, ve formátu, který stanoví Komise v souladu s odstavcem 7.

5. K údajům, jež členské státy předkládají v souladu s tímto článkem, se připojí zpráva o kontrole kvality. Tato zpráva je předkládána ve formátu, který stanoví Komise v souladu s odstavcem 7.

6. K údajům, jež členské státy předkládají v souladu s tímto článkem, se připojí zpráva o uplatňování čl. 53 odst. 7 a 11, a v příslušných případech včetně podrobných informací o průměrné míře ztrát.

7. Komise do 12. února 2027 přijme prováděcí akty, kterými stanoví:

- a) pravidla pro výpočet, ověřování a předkládání údajů v souladu s odst. 1 písm. a) a c) a odstavcem 2, včetně metodiky určování množství vyprodukovaných obalových odpadů, a formát pro předkládání těchto údajů;
- b) metodiku výpočtu roční spotřeby lehkých plastových nákupních tašek na obyvatele uvedené v odst. 1 písm. b) a formát pro předkládání těchto údajů;

- c) opravný koeficient uvedený v čl. 43 odst. 2 s cílem zohlednit nárůst nebo pokles cestovního ruchu ve vztahu k výchozímu roku.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 65 odst. 2.

8. Členské státy vyžadují od provozovatelů systémů opětovného použití a všech hospodářských subjektů, které dodávají obaly do členských států, aby příslušným orgánům poskytovali přesné a spolehlivé údaje, aby členské státy mohly plnit své povinnosti týkající se předkládání údajů podle tohoto článku, a v příslušných případech vezmou v úvahu zvláštní problémy, kterým malé a střední podniky čelí v souvislosti s poskytováním podrobných údajů.

Článek 57

Databáze obalů

1. Do 12 měsíců ode dne přijetí prováděcích aktů uvedených v čl. 56 odst. 7 členské státy přijmou nezbytná opatření, aby byly pro obaly a obalové odpady vytvořeny, pokud ještě neexistují, harmonizované databáze pro účely plnění povinnosti předkládat údaje stanovené v článku 56.

2. Databáze uvedené v odstavci 1 obsahují:

- a) informace o velikosti, parametrech a vývoji toků obalů a obalových odpadů na úrovni jednotlivých členských států;
- b) údaje uvedené v příloze XII.

3. Databáze obalů jsou přístupné širší veřejnosti ve strojově čitelném formátu, který umožňuje přístup k aktualizovaným informacím týkajícím se předkládání údajů a výdajů na nakládání s obalovými odpady a zajišťuje interoperabilitu a opětovné použití údajů. Poskytují se v úředním jazyce nebo úředních jazycích dotčeného členského státu prostřednictvím:

- a) internetových stránek nebo jiných prostředků elektronické komunikace nebo
- b) veřejných zpráv.

Požadavky uvedenými v prvním pododstavci nejsou dotčeny obchodně citlivé informace ani právní předpisy o ochraně údajů.

KAPITOLA IX

OCHRANNÉ POSTUPY

Článek 58

Postup nakládání s obaly představujícími riziko na vnitrostátní úrovni

1. Aniž je dotčen článek 19 nařízení (EU) 2019/1020, pokud mají orgány dozoru nad trhem některého členského státu dostatečné důvody domnívat se, že obal, na nějž se vztahuje toto nařízení, představuje riziko pro životní prostředí nebo lidské zdraví, provedou bez zbytečného prodlení hodnocení, zda dotčený obal splňuje všechny příslušné požadavky stanovené tímto nařízením, které se tohoto rizika týkají. Příslušné hospodářské subjekty s orgány dozoru nad trhem podle potřeby spolupracují.

Pro účely prvního pododstavce reagují orgány odpovědné za prosazování tohoto nařízení na stížnosti nebo zprávy týkající se údajného nesouladu obalů s tímto nařízením a ověří, zda byla přijata vhodná nápravná opatření.

Zjistí-li orgány dozoru nad trhem v průběhu hodnocení prováděného podle prvního pododstavce, že obal požadavky stanovené v tomto nařízením nesplňuje, neprodleně požádají příslušný hospodářský subjekt, aby v lhůtě, již stanoví orgány dozoru nad trhem a která je přiměřená a úměrná povaze a případně stupni nesouladu, přijal vhodná a přiměřená nápravná opatření, jimiž obal uvede do souladu s uvedenými požadavky.

2. Odchylně od odstavce 1 pokud obal určený pro styk s citlivými produkty, na něž se vztahují zvláštní právní předpisy, jejichž cílem je chránit lidské zdraví, představuje riziko pro lidské zdraví a pokud se dané riziko přenáší z obalového materiálu na zabalený obsah, nehodnotí orgány dozoru nad trhem riziko, které by pro zdraví lidí nebo zvířat znamenal obalový materiál. Namísto toho upozorní orgány, které jsou příslušné pro hodnocení takových rizik, a sice příslušné orgány ve smyslu nařízení (EU) 2017/625, (EU) 2017/745, (EU) 2017/746 nebo (EU) 2019/6 nebo směrnice 2001/83/ES.
3. Domnívají-li se orgány dozoru nad trhem, že se nesoulad netýká pouze jejich území, informují Komisi a ostatní členské státy o výsledcích hodnocení a o opatřeních, která má hospodářský subjekt na jejich žádost přijmout.
4. Hospodářský subjekt zajistí, aby byla přijata veškerá vhodná nápravná opatření ohledně všech nevyhovujících obalů, které dodal na trh v celé Unii.
5. Pokud hospodářský subjekt ve lhůtě uvedené v odst. 1 třetím pododstavci nepřijme přiměřená nápravná opatření nebo pokud nesoulad nadále trvá, přijmou orgány dozoru nad trhem všechna vhodná předběžná opatření, jimiž zakáží dodávání daného obalu na území, které pokrývají, nebo jej stáhnou z daného trhu či z oběhu.

Orgány dozoru nad trhem o takových opatřeních neprodleně informují Komisi a ostatní členské státy.

6. Informace, které mají být podle odstavce 5 tohoto článku zasílány Komisi a ostatním členským státům, se sdělují prostřednictvím informačního a komunikačního systému uvedeného v článku 34 nařízení (EU) 2019/1020 a musí obsahovat všechny dostupné podrobnosti, zejména údaje nezbytné pro identifikaci nevyhovujícího obalu, údaje o jeho původu, údaje o povaze údajného nesouladu a souvisejícího rizika, údaje o povaze a době trvání opatření přijatých na vnitrostátní úrovni, údaje o stanovisku hospodářského subjektu a v příslušných případech informace podle čl. 61 odst. 1 tohoto nařízení. Orgány dozoru nad trhem rovněž uvedou, zda je důvodem nesouladu některý z těchto nedostatků:

- a) obal nespĺňuje požadavky na udržitelnost stanovené v tomto nařízení nebo podle tohoto nařízení;
 - b) nedostatky v harmonizovaných normách nebo ve společných specifikacích uvedených v člancích 36 a 37 tohoto nařízení.
7. Členské státy jiné než členský stát, který přijímá opatření podle odstavce 5, neprodleně informují Komisi a ostatní členské státy o veškerých opatřeních, která přijaly, a o všech doplňujících údajích o nesouladu dotčeného obalu, které mají k dispozici, a v případě že mají námitky proti vnitrostátním opatřením přijatým podle odstavce 5, o svých námitkách.
8. Jestliže do tří měsíců od přijetí informací uvedených v odstavci 5 nebo 7 nevznese žádný členský stát ani Komise námitku proti předběžnému opatření přijatému členským státem, považuje se uvedené opatření za důvodné.

Členské státy mohou stanovit dobu použitelnosti předběžného opatření delší nebo kratší než tři měsíce v zájmu zohlednění specifických charakteristik dotčených požadavků.

9. Členské státy zajistí, aby byl dotčený obal stažen z trhu nebo aby byla v souvislosti s dotčeným obalem nebo výrobcem neprodleně přijata jiná vhodná omezující opatření.

Článek 59

Ochranný postup Unie

1. Pokud jsou po ukončení postupu stanoveného v čl. 58 odst. 5 a 6 vzneseny námitky proti opatření přijatému členským státem podle článku 58 nebo pokud se Komise domnívá, že je vnitrostátní opatření v rozporu s právem Unie, zahájí Komise neprodleně konzultace s členskými státy a příslušným hospodářským subjektem a provede hodnocení vnitrostátního opatření. Na základě výsledků tohoto hodnocení Komise přijme prováděcí akt, kterým určí, zda je vnitrostátní opatření důvodné.

Uvedený prováděcí akt se přijme přezkumným postupem podle čl. 65 odst. 2.

2. Prováděcí akt Komise uvedený v odstavci 1 je určen všem členským státům a Komise jej neprodleně sdělí členským státům a příslušnému hospodářskému subjektu.

Pokud je vnitrostátní opatření považováno za důvodné, všechny členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby byl nevyhovující obal stažen z jejich trhu, a informují o tom Komisi.

Je-li vnitrostátní opatření považováno za nedůvodné, dotčený členský stát toto opatření zruší.

3. Pokud je vnitrostátní opatření považováno za důvodné, a je-li nesoulad obalu přisuzován nedostatkům v harmonizovaných normách podle článku 36 tohoto nařízení, použije Komise postup stanovený v článku 11 nařízení (EU) č. 1025/2012.

4. Pokud je vnitrostátní opatření považováno za důvodné, a je-li nesoulad obalu přisuzován nedostatkům ve společných technických specifikacích uvedených v článku 37, Komise neprodleně dotčené společné technické specifikace změní nebo zruší.

Článek 60

Vyhovující obal, který představuje riziko

1. Pokud členský stát po provedení hodnocení podle článku 58 zjistí, že ačkoli je obal v souladu s příslušnými požadavky stanovenými v článcích 5 až 12 nebo na základě těchto článků, představuje riziko pro životní prostředí nebo lidské zdraví, neprodleně vyzve příslušný hospodářský subjekt, aby:

- a) v přiměřené lhůtě, již stanoví orgány dozoru nad trhem a která je úměrná povaze a případně stupni rizika, přijal veškerá vhodná opatření k zajištění toho, aby dotčený obal při uvedení na trh již toto riziko nepředstavoval;
- b) uvedl obal do souladu;
- c) stáhl obal z trhu nebo
- d) stáhl obal z oběhu.

2. Odchylně od odstavce 1 existují-li obavy, že obal určený pro styk s citlivými produkty, na něž se vztahují zvláštní právní předpisy, jejichž cílem je chránit lidské zdraví, představuje riziko pro lidské zdraví a pokud se dané riziko přeneslo na zabalený obsah, nehodnotí orgány dozoru riziko, které by pro zdraví lidí nebo zvířat znamenal obalový materiál. Namísto toho upozorní orgány příslušné ke kontrole těchto rizik, a sice příslušné orgány ve smyslu nařízení (EU) 2017/625, (EU) 2017/745, (EU) 2017/746 nebo (EU) 2019/6 nebo směrnice 2001/83/ES.

3. Hospodářský subjekt zajistí, aby byla přijata nápravná opatření ohledně všech nevyhovujících obalů, které dodal na trh v celé Unii.

4. Členský stát neprodleně informuje Komisi a ostatní členské státy o svých zjištěních a následných opatřeních podle odstavce 1. Tyto informace obsahují všechny dostupné podrobnosti, zejména údaje nezbytné pro identifikaci nevyhovujícího obalu, údaje o jeho původu a dodavatelském řetězci, údaje o povaze souvisejícího rizika a údaje o povaze a době trvání opatření přijatých na vnitrostátní úrovni.

5. Komise neprodleně zahájí konzultace s daným členským státem a s příslušným hospodářským subjektem a provede hodnocení přijatých vnitrostátních opatření. Na základě výsledků tohoto hodnocení Komise přijme prováděcí akt, kterým rozhodne, zda je vnitrostátní opatření opodstatněné, a v případě nutnosti navrhne vhodná opatření.

Uvedený prováděcí akt se přijme přezkumným postupem podle čl. 65 odst. 2.

V řádně odůvodněných závažných a naléhavých případech týkajících se ochrany životního prostředí nebo lidského zdraví přijme Komise okamžitě použitelný prováděcí akt postupem podle čl. 65 odst. 3.

Prováděcí akt Komise uvedený v tomto odstavci je určen všem členským státům a Komise jej neprodleně sdělí členským státům a příslušnému hospodářskému subjektu.

Článek 61

Kontroly obalů vstupujících na trh Unie

1. Pokud se nesoulad netýká pouze území, které pokrývají, orgány dozoru nad trhem neprodleně sdělí opatření uvedená v čl. 58 odst. 5 tohoto nařízení orgánům určeným podle čl. 25 odst. 1 nařízení (EU) 2019/1020. Sdělí veškeré příslušné informace, zejména údaje nezbytné pro identifikaci nevyhovujícího obalu, na nějž se opatření vztahují, a v případě baleného výrobku i údaje nezbytné pro identifikaci samotného výrobku.
2. Orgány určené podle čl. 25 odst. 1 nařízení (EU) 2019/1020 použijí informace sdělené podle odstavce 1 tohoto článku k provedení analýzy rizik podle čl. 25 odst. 3 nařízení (EU) 2019/1020.
3. Informace uvedené v odstavci 1 se sdělují vložním do příslušného celního systému řízení rizik.
4. Komise vytvoří spojení, které umožní automatické předávání sdělení podle odstavce 1 tohoto článku mezi informačním a komunikačním systémem uvedeným v čl. 58 odst. 6 a systémem uvedeným v odstavci 3 tohoto článku. Toto spojení bude uvedeno do provozu nejpozději 24 měsíců ode dne přijetí příslušného prováděcího aktu podle odstavce 5 tohoto článku.
5. Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí akty, kterými stanoví procesní pravidla a podrobnosti prováděcích opatření podle odstavce 4, včetně funkcí, prvků údajů a zpracování údajů, a pravidla týkající se zpracování osobních údajů, důvěrnosti a správy v rámci spojení uvedeného v odstavci 4.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 65 odst. 2.

Článek 62

Formální nesoulad

1. Členský stát požádá příslušný hospodářský subjekt, aby odstranil dotčený nesoulad, pokud zjistí některou z těchto skutečností:
 - a) nebylo vypracováno EU prohlášení o shodě;
 - b) EU prohlášení o shodě nebylo vypracováno správně;
 - c) QR kód nebo nosič údajů uvedený v článku 12 neposkytuje přístup k požadovaným informacím v souladu s uvedeným článkem;
 - d) není dostupná technická dokumentace podle přílohy VII, nebo je neúplná či obsahuje chyby;
 - e) informace uvedené v čl. 15 odst. 6 nebo čl. 18 odst. 3 chybí, jsou nepravdivé či neúplné;
 - f) nebyl splněn jiný administrativní požadavek stanovený v článku 15 nebo 18;
 - g) nebyly splněny požadavky týkající se omezení nadměrných obalů nebo použití některých obalových formátů stanovené v článcích 24 a 25;
 - h) nebyly splněny požadavky na zřízení a provoz systémů opětovného použití opětovně použitelných obalů nebo na účast v nich uvedené v článku 27;
 - i) nebyly splněny požadavky stanovené pro informace o opětovném naplnění v čl. 28 odst. 1 a 2;
 - j) nebyly splněny požadavky stanovené pro doplňovací stanice v čl. 28 odst. 3;
 - k) nebylo dosaženo cílů v oblasti opětovného použití uvedených v článku 29;
 - l) nebyly splněny povinnosti týkající se opětovného naplnění podle článku 32 nebo povinnost týkající se nabídky opětovného použití podle článku 33;

- m) nebyly splněny požadavky stanovené pro recyklovatelné obaly v článku 6;
- n) nebyly splněny požadavky stanovené pro minimální obsah recyklovaného materiálu v plastových obalech v článku 7.
2. Pokud nesoulad podle odst. 1 písm. a) až f) nadále trvá, dotčený členský stát přijme veškerá vhodná opatření, jimiž zakáže dodávání obalu na trh nebo jimiž zajistí, aby byl obal stažen z oběhu či z trhu.
3. Pokud nesoulad podle odst. 1 písm. g) až n) tohoto článku nadále trvá, uplatní členské státy pravidla pro sankce za porušení tohoto nařízení, která stanoví v souladu s článkem 68.

KAPITOLA X

ZELENE VEŘEJNÉ ZAKÁZKY

Článek 63

Zelené veřejné zakázky

1. S cílem vytvořit pobídky pro dodávky ekologicky udržitelných obalů a poptávku po nich přijme Komise do 12. února 2030 prováděcí akty, v nichž stanoví minimální povinné požadavky na veřejné zakázky spadající do působnosti směrnice 2014/24/EU, pokud jde o obaly nebo balené výrobky nebo služby, v jejichž rámci jsou obaly nebo balené výrobky využívány, nebo směrnice 2014/25/EU, a zadávané veřejnými zadavateli ve smyslu čl. 2 bodu 1 směrnice 2014/24/EU nebo čl. 3 bodu 1 směrnice 2014/25/EU, nebo zadavateli ve smyslu čl. 4 bodu 1 směrnice 2014/25/EU, v jejichž rámci obaly nebo balené výrobky představují více než 30 % odhadované hodnoty zakázky nebo hodnoty výrobků využívaných při poskytování služeb, které jsou předmětem zakázky. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 65 odst. 2 tohoto nařízení.
2. Požadavky stanovené v prováděcích aktech přijatých podle odstavce 1 se vztahují na řízení pro zadávání veřejných zakázek uvedených v uvedeném odstavci zahájených nejdříve 12 měsíců ode dne vstupu příslušného prováděcího aktu v platnost.
3. Minimální povinné požadavky na zelené veřejné zakázky vycházejí z požadavků stanovených v člancích 5 až 11, nebo na jejich základě, a z těchto prvků:
- a) hodnoty a objemu veřejných zakázek zadaných na obaly nebo balené výrobky nebo na služby nebo stavební práce, v jejichž rámci jsou obaly nebo balené výrobky využívány;
 - b) ekonomické proveditelnosti nákupu ekologicky udržitelnějších obalů nebo balených výrobků veřejnými zadavateli nebo zadavateli, aniž by to vyžadovalo nepřiměřené náklady;
 - c) situace na úrovni Unie na trhu s příslušnými obaly nebo balenými výrobky;
 - d) účinků požadavků na hospodářskou soutěž;
 - e) povinností v oblasti nakládání s obalovými odpady.
4. Minimální povinné požadavky na zelené veřejné zakázky mohou mít podobu:
- a) technických specifikací ve smyslu článku 42 směrnice 2014/24/EU a článku 60 směrnice 2014/25/EU;
 - b) kritérií pro výběr ve smyslu článku 58 směrnice 2014/24/EU a článku 80 směrnice 2014/25/EU nebo
 - c) podmínek plnění zakázky ve smyslu článku 70 směrnice 2014/24/EU a článku 87 směrnice 2014/25/EU.

Tyto minimální povinné požadavky na zelené veřejné zakázky se vypracují v souladu se zásadami obsaženými ve směrnici 2014/24/EU a 2014/25/EU s cílem usnadnit dosažení cílů tohoto nařízení.

5. Veřejní zadavatelé a zadavatelé podle odstavce 1 se mohou od požadavků stanovených v prováděcím aktu přijatém podle odstavce 1, v řádně odůvodněných případech odchýlit z důvodů veřejné bezpečnosti nebo veřejného zdraví. Veřejní zadavatelé a zadavatelé se mohou od uvedených požadavků v řádně odůvodněných případech odchýlit také v případě, že by tyto požadavky vedly k neřešitelným technickým obtížím.

KAPITOLA XI

PŘENESENÉ PRÁVOMOCI A POSTUP PROJEDNÁVÁNÍ VE VÝBORU

Článek 64

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.
2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 5 odst. 7 a 8, čl. 6 odst. 4 prvním a třetím pododstavci, čl. 6 odst. 6, čl. 7 odst. 9, čl. 7 odst. 12 druhém pododstavci, čl. 7 odst. 13, čl. 11 odst. 2, čl. 29 odst. 10, čl. 29 odst. 12 šestém pododstavci, čl. 29 odst. 13 druhém pododstavci a čl. 29 odst. 18 je Komisi svěřena na dobu deseti let od 11. února 2025. Komise vypracuje zprávu o přenesené pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto desetiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament ani Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.
3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 5 odst. 7 a 8, čl. 6 odst. 4 prvním a třetím pododstavci, čl. 6 odst. 6, čl. 7 odst. 9, čl. 7 odst. 12 druhém pododstavci, čl. 7 odst. 13, čl. 11 odst. 2, čl. 29 odst. 10, čl. 29 odst. 12 šestém pododstavci, čl. 29 odst. 13 druhém pododstavci a čl. 29 odst. 18 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*, nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.
4. Před přijetím aktu v přenesené pravomoci Komise vede konzultace s odborníky jmenovanými jednotlivými členskými státy v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů.
5. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.
6. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 5 odst. 7 nebo 8, čl. 6 odst. 4 prvního nebo třetího pododstavce, čl. 6 odst. 6, čl. 7 odst. 9, čl. 7 odst. 12 druhého pododstavce, čl. 7 odst. 13, čl. 11 odst. 2, čl. 29 odst. 10, čl. 29 odst. 12 šestého pododstavce, čl. 29 odst. 13 druhého pododstavce a čl. 29 odst. 18 vstoupí v platnost pouze tehdy, pokud proti němu Evropský parlament ani Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 65

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor uvedený v článku 39 směrnice 2008/98/ES. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.
3. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 8 nařízení (EU) č. 182/2011 ve spojení s článkem 5 uvedeného nařízení.

KAPITOLA XII

ZMĚNY

Článek 66

Změny nařízení (EU) 2019/1020

Nařízení (EU) 2019/1020 se mění takto:

1) V příloze I se doplňují nové body, které znějí:

- „74. Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/904 ze dne 5. června 2019 o omezení dopadu některých plastových výrobků na životní prostředí (Úř. věst. L 155, 12.6.2019, s. 1);
75. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2025/40 ze dne 19. prosince 2024 o obalech a obalových odpadech, o změně nařízení (EU) 2019/1020 a směrnice (EU) 2019/904 a o zrušení směrnice 94/62/ES (Úř. věst. L, 2025/40, 22.1.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2025/40/oj>).“

2) V příloze II se zrušuje bod 8.

Článek 67

Změny směrnice (EU) 2019/904

Směrnice (EU) 2019/904 se mění takto:

1) Článek 2 se mění takto:

a) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. V případech, kdy je tato směrnice v rozporu se směrnicí 94/62/ES nebo 2008/98/ES, použije se tato směrnice, ledaže nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2025/40 stanoví jinak (*).

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2025/40 ze dne 19. prosince 2024 o obalech a obalových odpadech, o změně nařízení (EU) 2019/1020 a směrnice (EU) 2019/904 a o zrušení směrnice 94/62/ES (Úř. věst. L, 2025/40, 22.1.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2025/40/oj>).“;

b) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„3. Je-li článek 4 této směrnice v rozporu s čl. 25 odst. 1 a 6 nařízení (EU) 2025/40, pokud jde o plastové obaly na jedno použití uvedené v příloze V bodě 3 uvedeného nařízení, použije se čl. 25 odst. 1 a 6 uvedeného nařízení.“

2) V čl. 6 odst. 5 se zrušují písmena a) a b), a to od 1. ledna 2030 nebo tři roky ode dne vstupu prováděcího aktu uvedeného v čl. 7 odst. 8 nařízení (EU) 2025/40 v platnost, podle toho, co nastane později.

3) V čl. 13 odst. 1 se zrušuje písmeno e), a to od 1. ledna 2030 nebo tři roky ode dne vstupu prováděcího aktu uvedeného v čl. 7 odst. 8 nařízení (EU) 2025/40 v platnost, podle toho, co nastane později.

4) V článku 13 se odstavec 3 nahrazuje tímto:

„3. Komise přezkoumá údaje a informace předložené v souladu s tímto článkem a zprávu o výsledcích svého přezkumu zveřejní. Zpráva posoudí organizaci sběru údajů a informací, zdroje údajů a informací, metodiku použitou v členských státech a úplnost, spolehlivost, včasnost a konzistentnost těchto údajů a informací. Posouzení může obsahovat konkrétní doporučení ke zlepšení. Tato zpráva se vypracuje po prvním předložení údajů a informací členskými státy a poté každé čtyři roky.“

5) Část B přílohy se mění takto:

a) body 7, 8 a 9 se nahrazují tímto:

„7) Nádoby na potraviny vyrobené z expandovaného polystyrenu (EPS) nebo extrudovaného polystyrenu (XPS), tj. nádoby, jako jsou krabičky s víkem či bez něj, jež se používají k uzavírání potravin, které:

a) jsou určeny k okamžité spotřebě, a to buď na místě, nebo k odnesení s sebou;

b) jsou obvykle konzumovány z příslušné nádoby a

c) jsou připraveny ke spotřebě bez jakékoli další přípravy, jako je vaření nebo ohřívání,

včetně nádob na potraviny používaných pro rychlé občerstvení nebo jiná jídla připravená k okamžité spotřebě, s výjimkou nádob na nápoje, talířů a sáčků a balení obsahujících potraviny;

8) Nádoby na nápoje vyrobené z expandovaného polystyrenu (EPS) nebo extrudovaného polystyrenu (XPS), včetně jejich uzávěrů a víček;

9) Nápojové kelímky vyrobené z expandovaného polystyrenu (EPS) nebo extrudovaného polystyrenu (XPS), včetně jejich uzávěrů a víček;“

b) doplňují se nové body, které znějí:

„10) Smršťovací fólie, která se používá na letištích nebo na vlakových nádražích k ochraně zavazadel během přepravy;

11) Polystyrenové granule a jiné plasty, které se používají k ochraně baleného zboží během přepravy a manipulace;

12) Plastové kroužky pro tvorbu multipacků používaných jako skupinové obaly ve smyslu čl. 3 odst. 1 bodu 6 nařízení (EU) 2025/40.“

KAPITOLA XIII

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 68

Sankce

1. Do 12. února 2027 stanoví členské státy sankce za porušení tohoto nařízení a přijmou veškerá opatření nezbytná k zajištění jejich uplatňování. Stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující.

2. Sankce za nesplnění požadavků podle článků 24 až 29 zahrnují i správní pokuty. Neumožňuje-li právní systém členského státu uložení správních pokut, může se použít tento odstavec tak, aby podnět k řízení o uložení pokuty dal příslušný orgán a aby pokuta byla uložena příslušnými vnitrostátními soudy, a současně je třeba zajistit, aby tyto prostředky právní ochrany byly účinné a aby jejich účinek byl rovnocenný se správními pokutami podle tohoto odstavce. Uložené pokuty musí být v každém případě rovněž účinné, přiměřené a odrazující.

3. Členské státy oznámí do 12. února 2027 Komisi sankce a opatření uvedená v odstavcích 1 a 2 a neprodleně jí oznámí všechny jejich následné změny.

Článek 69

Hodnocení

Komise provede hodnocení tohoto nařízení a jeho přínosu pro fungování vnitřního trhu a zlepšení environmentální udržitelnosti obalů do 12. srpna 2034. Toto hodnocení obsahuje část věnovanou mimo jiné dopadu tohoto nařízení na zemědělsko-potravinářský systém a plýtvání potravinami. Komise předloží Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů zprávu o hlavních zjištěních tohoto hodnocení. Členské státy poskytnou Komisi informace nezbytné pro vypracování této zprávy.

Článek 70

Zrušení a přechodná ustanovení

1. Směrnice 94/62/ES se zrušuje s účinkem od 12. srpna 2026 s výjimkou:
 - a) ustanovení čl. 8 odst. 2 směrnice 94/62/ES, které se nadále použije do 30 měsíců ode dne vstupu prováděcího aktu přijatého podle čl. 12 odst. 6 tohoto nařízení v platnost;
 - b) ustanovení čl. 9 odst. 1 a 2 směrnice 94/62/ES, která se použijí i nadále, pokud jde o základní požadavky podle přílohy II bodu 1 první odrážky uvedené směrnice, a to do 31. prosince 2029;
 - c) ustanovení čl. 5 odst. 2 a 3, čl. 6 odst. 1 písm. d) a e) a článku 6a směrnice 94/62/ES, která se nadále použijí do 31. prosince 2028;
 - d) ustanovení čl. 12 odst. 3a, 3b, 3c a 4 směrnice 94/62/ES, která se nadále použijí do 31. prosince 2028, s výjimkou ustanovení o předávání údajů Komisi, která se nadále použijí do 31. prosince 2029.
2. Rozhodnutí 97/129/ES se zrušuje s účinkem od 12. srpna 2028.
3. Rozhodnutí 2001/171/ES a 2009/292/ES zůstávají v platnosti a nadále se použijí, dokud nebudou zrušena akty v přenesené pravomoci přijatými Komisí podle čl. 5 odst. 7 tohoto nařízení.
4. Členské státy mohou ponechat v platnosti vnitrostátní ustanovení omezující uvádění na trh obalů ve formátech a pro použití uvedená v příloze V bodech 2 a 3 do 1. ledna 2030. Ustanovení čl. 4 odst. 3 se nepoužije na daná vnitrostátní opatření do 1. ledna 2030.
5. Odkazy na zrušenou směrnici 94/62/ES se považují za odkazy na toto nařízení v souladu se srovnávací tabulkou v příloze XIII tohoto nařízení.

Článek 71

Vstup v platnost a použitelnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se od 12. srpna 2026.

Ustanovení čl. 67 odst. 5 se však použije od 12. února 2029.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 19. prosince 2024.

Za Evropský parlament

předsedkyně

R. METSOLA

Za Radu

předseda

BÓKA J.

PŘÍLOHA I

Orientační seznam předmětů, které odpovídají definici obalů uvedené v čl. 3 odst. 1 bodu 1

A. Čl. 3 odst. 1 bodu 1 písm. a)

1. Předměty, které jsou obalem:

Krabice na cukrovinky

Fóliový přebal pouzdra na CD

Poštovní sáčky na katalogy a magazíny (s magazínem uvnitř)

Papírové košíčky na pečení prodávané s pekařským/cukrářským výrobkem

Role, trubice a válce, na kterých jsou navinuty flexibilní materiály (např. plastová fólie, alobal nebo papír), kromě rolí, trubíc a válců, které slouží jako součást výrobních strojů a které se nepoužívají k prezentaci výrobku jako prodejní jednotky

Květináče na květiny a rostliny, včetně výsevních misek, které jsou určeny pouze k prodeji a přepravě

Skleněné lahve na injekční roztoky

Válcové obaly na CD typu „spindle“ (prodávané s CD, nejsou určeny k uchování disků)

Ramínka na šaty (prodávaná s kusem oděvu)

Krabičky zápalek

Systémy sterilní bariéry (sáčky, tácky a materiály nutné k zachování sterility výrobku)

Opětovně plnitelné ocelové lahve používané pro různé druhy plynů, kromě hasicích přístrojů

Čajové a kávové sáčky z hliníkové fólie

Krabičky pro tuby zubní pasty

2. Předměty, které nejsou obalem:

Květináče na květiny a rostliny, včetně výsevních misek, používané v rámci obchodních vztahů v různých fázích produkce nebo určené k prodeji s rostlinou

Pouzdra, kufříky a kazety na nástroje a nářadí

Voskové vrstvy na sýrech

Střívka uzenin

Ramínka na šaty (prodávaná samostatně)

Náplně do tiskáren

Pouzdra na CD, DVD a video (prodávané spolu s diskem CD, DVD nebo videem uvnitř pouzdra)

Válcové obaly na CD typu „spindle“ (prodávané prázdné, určené k uchování CD)

Rozpustné sáčky na detergenty

Svítilny na hrob (nádoby na svíčky)

Mechanický mlýnek (zabudovaný v nádobě, kterou lze znovu naplnit, např. plnitelný mlýnek na pepř)

B. Čl. 3 odst. 1 bodu 1 písm. b) a c)

1. Předměty, které jsou obalem:

Štítky a visačky, které jsou přímo zavěšeny na výrobku nebo jsou k výrobku připevněny, včetně samolepicích štítků, které jsou nalepeny na ovoce a zeleninu

Kartáč řasenky, který je součástí uzávěru řasenky

Samolepicí štítky, které jsou nalepeny na jiné součásti obalu

Sponky, spony, svorky

Plastové rukávce

Dávkovač, který je součástí uzávěru nádoby s detergenty

Mechanický mlýnek (zabudovaný v nádobě, kterou nelze znovu naplnit a která je naplněna produktem, např. mlýnek na pepř naplněný pepřem)

2. Předměty, které nejsou obalem:

Štítky RFID pro identifikaci na základě rádiové frekvence

Štítky na označení pneumatik podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/740 ⁽¹⁾

C. Čl. 3 odst. 1 bodu 1 písm. d) a e)

1. Předměty, které jsou obalem, pokud jsou navrženy a určeny k plnění v místě prodeje:

Papírové nebo plastové nákupní tašky

Jednorázové talíře a kelímky

Přilnavé fólie

Svačinové sáčky

Hliníkové fólie

Plastové fólie pro vyčištěné oděvy z prádelen

2. Předměty, které nejsou obalem:

Míchátka

Jednorázové příbory

Balící papír (prodáváný samostatně spotřebitelům a podnikům)

Papírové formy na pečení (prodávané prázdné)

Papírové košíčky na pečení prodávané bez pekařského/cukrářského výrobku

Jednorázové talíře a kelímky, které nejsou určeny k plnění v místě prodeje

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/740 ze dne 25. května 2020 o označování pneumatik s ohledem na palivovou účinnost a jiné parametry, o změně nařízení (EU) 2017/1369 a o zrušení nařízení (ES) č. 1222/2009 (Úř. věst. L 177, 5.6.2020, s. 1).

PŘÍLOHA II

Kategorie a parametry pro posuzování recyklovatelnosti obalů

Tabulka 1

Orientační seznam obalových materiálů, druhů obalů a kategorií obalů uvedených v článku 6

Kategorie č.	Převažující obalový materiál	Druh obalu	Formát (ilustrativní příklady)	Barva / optická propustnost
1	Sklo	Sklo a kompozitní obaly, jejichž hlavní složkou je sklo	Lahve, sklenice, flakony, dózy na kosmetické přípravky, tuby, ampule, lahvičky ze (sodnovápenatokřemičitého) skla, nádoby aerosolových rozprašovačů	—
2	Papír/lepenka	Papírové/lepenkové obaly	Krabice, tácy, skupinové obaly, pružné papírové obaly (např. fólie, proložky, sáčky, víka, kornouty, obalový papír)	—
3	Papír/lepenka	Kompozitní obaly, jejichž hlavní složkou je papír/lepenka	Kartonové obaly na tekutiny a papírové kelímky (tj. laminované polyolefinem a obsahující hliník či nikoliv), tácky, talíře a kelímky, metalizovaný papír / metalizovaná lepenka nebo papír/lepenka laminované plastem, papír/lepenka s plastovou výstelkou / plastovými okénky	—
4	Kov	Ocel a kompozitní obaly, jejichž hlavní složkou je ocel	Pevné formáty (nádoby aerosolových rozprašovačů, konzervy, plechovky na barvy, dózy, tácy, barely, tuby) z oceli, včetně pocínovaných plechů a korozivzdorné oceli	—
5	Kov	Hliník a kompozitní obaly, jejichž hlavní složkou je hliník – pevné	Pevné formáty (potravinové konzervy, nápojové plechovky, lahve, nádoby aerosolových rozprašovačů, barely, tuby, plechovky, dózy, tácy) vyrobené z hliníku	—
6	Kov	Hliník a kompozitní obaly, jejichž hlavní složkou je hliník – středně pevné a pružné	Středně pevné a pružné formáty (nádoby, tácy, tuby, fólie, pružné fólie) vyrobené z hliníku	—
7	Plast	PET – pevný	Lahve a nádoby na tekutiny	Průhledné čiré/ barevné, neprůhledné
8	Plast	PET – pevný	Pevné formáty jiné než lahve a ploché lahve (například květináče, tuby, dózy, kelímky, jednovrstvé a vícevrstvé tácy a nádoby, nádoby aerosolových rozprašovačů)	Průhledné čiré/ barevné, neprůhledné
9	Plast	PET – pružný	Fólie	Nebarevné/ barevné
10	Plast	PE – pevný	Nádoby, lahve, tácy, dózy a tuby	Nebarevné/ barevné
11	Plast	PE – pružný	Fólie, včetně vícevrstevných obalů a obalů složených z více materiálů	Nebarevné/ barevné
12	Plast	PP – pevný	Nádoby, lahve, tácy, dózy a tuby	Nebarevné/ barevné
13	Plast	PP – pružný	Fólie, včetně vícevrstevných obalů a obalů složených z více materiálů	Nebarevné/ barevné

Kategorie č.	Převažující obalový materiál	Druh obalu	Formát (ilustrativní příklady)	Barva / optická propustnost
14	Plast	HDPE a PP – pevný	Přepravky a palety, dutinkový plast	Nebarevné/ barevné
15	Plast	PS a XPS – pevný	Pevné formáty (například obaly mléčných výrobků, tácy, kelímky a jiné nádoby na potraviny)	Nebarevné/ barevné
16	Plast	EPS – pevný	Pevné formáty (například přepravky na ryby / obaly bílého zboží a tácy)	Nebarevné/ barevné
17	Plast	Další pevné plasty (např. PVC, PC), rovněž z více materiálů – pevné	Pevné formáty, například velké nádoby pro volně ložené látky (IBC), barely	—
18	Plast	Další pružné plasty, rovněž z více materiálů – pružné	Sáčky, blistry, obaly tvarované za tepla, vakuové obaly, obaly s modifikovanou atmosférou/modifikovanou vlhkostí, včetně pružných velkých nádob pro volně ložené látky, pytlů, strečových fólií	—
19	Plast	Biologicky rozložitelné plasty ⁽¹⁾ – pevné (např. PLA, PHB) a pružné (např. PLA)	Pevné a pružné formáty	—
20	Dřevo, korek	Dřevěné obaly včetně korkových	Palety, bedny, přepravky	—
21	Textilie	Přírodní a syntetická textilní vlákna	Sáčky, tašky, pytle	—
22	Keramika včetně porcelánu a kameniny	Jíl, kámen	Květináče, nádoby, lahve, dózy	—

(¹) Je třeba vzít v potaz, že tato kategorie obsahuje plasty, které jsou snadno biologicky rozložitelné (což znamená, že lze prokazatelně přeměnit do šesti měsíců biologickými procesy více než 90 % původního materiálu na CO₂, vodu a minerály), a nezohledňuje vstupní suroviny použité k jejich výrobě. Polymery na biologické bázi, které nejsou snadno biologicky rozložitelné, spadají do ostatních příslušných kategorií plastů.

Tabulka 2

Orientační seznam obalových materiálů a kategorií obalů uvedených v článku 6

Materiály	Kategorie	Odkaz na tabulku 1 v příloze II
Plast	PET – pevný	Kategorie 7, 8
	PE – pevný, PP – pevný, HDPE a PP – pevný	Kategorie 10, 12, 14
	Fólie / pružné plasty	Kategorie 9, 11, 13, 18
	PS, XPS, EPS	Kategorie 15, 16
	Další pevné plasty	Kategorie 17
	Biologicky rozložitelné (pevné i pružné)	Kategorie 19

Materiály	Kategorie	Odkaz na tabulku 1 v příloze II
Papír/lepenka	Papír/lepenka (kromě kartonových obalů na tekutiny)	Kategorie 2, 3
	Kartonové obaly na tekutiny	Kategorie 3
Kov	Hliník	Kategorie 5, 6
	Ocel	Kategorie 4
Sklo	Sklo	Kategorie 1
Dřevo	Dřevo, korek	Kategorie 20
Jiné	Textil, keramika/porcelán a další	Kategorie 21, 22

Tabulka 3

Třídy recyklovatelnosti

Recyklovatelnost obalů je vyjádřena pomocí tříd A, B nebo C.

Od roku 2030 vycházejí třídy recyklovatelnosti z kritérií designu pro recyklaci. Kritéria designu pro recyklaci zajišťují oběhovost používání výsledných druhotných surovin, které mají dostatečnou kvalitu pro to, aby nahradily primární suroviny.

Posouzení na základě kritérií designu pro recyklaci se provádí pro každou kategorii obalů uvedenou v tabulce 1 s přihlédnutím k metodice stanovené podle čl. 6 odst. 4 a souvisejícím aktům v přenesené pravomoci, jakož i k parametrům stanoveným v tabulce 4. Po zvážení kritérií u jednotlivých obalových jednotek budou tyto jednotky zařazeny do kategorie A, B nebo C. Pokud je třída recyklovatelnosti obalové jednotky nižší než 70 %, považuje se za nevyhovující třídám recyklovatelnosti, a obal tedy bude považován za technicky nerecyklovatelný a jeho uvádění na trh bude omezeno.

Od roku 2035 se do posouzení recyklovatelnosti obalů přidává nový faktor, a tím je posouzení, zda je obal recyklován ve velkém měřítku. V důsledku toho se provede nové posouzení na základě množství (hmotnosti) materiálu, jenž je v každé kategorii obalů skutečně recyklován v souladu s metodikou stanovenou v prováděcích aktech přijatých podle čl. 6 odst. 5. Prahové hodnoty týkající se ročního množství recyklovaných obalových materiálů pro dosažení souladu s posouzením recyklovatelnosti ve velkém měřítku se stanoví s přihlédnutím k cílům stanoveným v čl. 3 odst. 1 bodě 39.

2030		2035			2038		
Třída recyklovatelnosti	Design pro recyklaci Posouzení recyklovatelnosti jednotky z hlediska hmotnosti	Třída recyklovatelnosti (s ohledem na design pro recyklaci)	Design pro recyklaci Posouzení recyklovatelnosti jednotky z hlediska hmotnosti	Třída recyklovatelnosti (s ohledem na posouzení recyklovatelnosti ve velkém měřítku)	Třída recyklovatelnosti	Design pro recyklaci Posouzení recyklovatelnosti jednotky z hlediska hmotnosti	Třída recyklovatelnosti (s ohledem na posouzení recyklovatelnosti ve velkém měřítku)
Třída A	95 % nebo více	Třída A	95 % nebo více	Třída A recyklace ve velkém měřítku	Třída A	95 % nebo více	Třída A recyklace ve velkém měřítku
Třída B	80 % nebo více	Třída B	80 % nebo více	Třída B recyklace ve velkém měřítku	Třída B	80 % nebo více	Třída B recyklace ve velkém měřítku
Třída C	70 % nebo více	Třída C	70 % nebo více	Třída C recyklace ve velkém měřítku	Třída C NELZE UVÉST NA TRH	70 % nebo více	Třída C recyklace ve velkém měřítku
TECHNICKY NERECY- KLO-VATELNÉ	méně než 70 %	TECHNICKY NERE- CYKLO-VATELNÉ	méně než 70 %	NERECYKLOVÁNO VE VELKÉM MĚ- ŘÍTKU (pod prahovými hod- notami podle čl. 3 odst. 1 bodu 39).	TECHNICKY NERE- CYKLOVA-TELNÉ	méně než 70 %	NERECYKLOVÁNO VE VELKÉM MĚŘÍTKU (pod prahovými hod- notami podle čl. 3 odst. 1 bodu 39).

Tabulka 4

Příkladný seznam parametrů pro stanovení kritérií designu pro recyklaci podle článku 6

Seznam v této tabulce se použije jako základ pro stanovení kritérií designu pro recyklaci (jak je uvedeno v čl. 6 odst. 4). Kritéria designu pro recyklaci se pak použijí pro výpočty vedoucí k zařazení do tříd recyklovatelnosti uvedených v tabulce 3. Mimo to se při posuzování parametrů uvedených v daném seznamu zohlední:

- oddělitelnost jakýchkoli složek obalu, a to buď ručně konečnými uživateli, nebo ve zpracovatelských závodech,
- účinnost procesů třídění a recyklace, např. výtěžek,
- vývoj technologií třídění a recyklace (pro zohlednění situace, kdy obal v současné době třídít nelze, ale jeho třídění by mohlo být možné do dvou let), a
- zachování funkčnosti druhotných surovin umožňujících nahrazení primárních surovin.

Při stanovování kritérií designu pro recyklaci se zohlední funkce, kterou obal má na základě následujících parametrů.

Parametry pro kritéria designu pro recyklaci	Relevantnost parametru
Přísady	Jako přísady se často označují látky, které se do materiálů přidávají, aby zajistily specifické vlastnosti. Přítomnost přísad v obalových nádobách může během procesu třídění vést k nesprávnému vytrídění obalových materiálů a kontaminovat získané druhotné suroviny.
Štítky	Na účinnost procesu třídění může mít vliv to, do jaké míry je obal pokrytý štítky. Na kvalitu druhotné suroviny mají vliv také materiál, z něhož je štítek vyroben, a druh lepidla či adheziva.
Rukávce	Na možnosti třídění má vliv to, do jaké míry je hlavní obal pokryt rukávцем. Použití rukávců může mít navíc vliv na jejich schopnost oddělovat je od hlavního obalu. Materiál, z něhož je rukávec vyroben, může ovlivnit možnost třídění i recyklovatelnost obalu.
Uzávěry a jiné malé součásti obalů	Uzávěry označují součásti používané k uzavření nebo zapečetění obalu. Lze použít různé typy uzávěrů, pevné nebo pružné, jako jsou ochranné smršťovací fólie, těsnění, šroubovací uzávěry, víčka, uzávěry s pojistkou, ventily atd. Materiál, z něhož jsou uzávěry vyrobeny, může ovlivnit možnost třídění i recyklovatelnost obalu. Uzávěry, které nejsou pevně připevněny k obalu, mohou vést k jejich častějšímu odhazování mimo místa k tomu určená. Malé součásti obalů připevněné k hlavnímu obalu mohou mít dopad na oddělitelnost a recyklovatelnost obalu. V procesu třídění a recyklace může navíc dojít k ztrátě těchto součástí.
Adheziva	Adheziva mohou být použita tak, aby je bylo možné snadno oddělit v procesu recyklace nebo u konečného uživatele, nebo tak, aby neovlivňovala účinnost procesů třídění a recyklace. Přítomnost zbytků adheziva na obalu může snížit kvalitu (čistotu) druhotných surovin. Použitím smývatelných adheziv se zajistí možnost jejich oddělení od hlavního obalu a to, že v druhotné surovině nezůstane žádný zbytek adheziva.

Parametry pro kritéria designu pro recyklaci	Relevantnost parametru
Barvy	<p>Barvy jsou látky, které obalový materiál obarvují.</p> <p>Silně zbarvené materiály v papíru nebo plastech mohou způsobit problémy při třídění a mohou snížit kvalitu druhotných surovin.</p>
Materiálové složení	<p>Upřednostňuje se použití jednodruhových materiálů nebo kombinací materiálů, které umožňují snadné oddělení a zajišťují vysokou výtěžnost druhotných surovin.</p>
Bariéry/nátěry	<p>Jedná se o materiál nebo látku přidané za účelem dosažení bariérových vlastností (bariéra) nebo různé materiály aplikované na povrch za účelem získání jiných vlastností (nátěr).</p> <p>Přítomnost bariér či nátěrů v obalu může ztížit recyklaci. Upřednostňují se kombinace, které zajišťují vysokou výtěžnost druhotných surovin.</p>
Tiskařské barvy a laky / tisk/kódování	<p>Termínem tiskařské barvy a laky se označují směsi barviv a jiných látek aplikované na materiál prostřednictvím tisku nebo nátěru (tiskařské barvy) nebo ochranný nátěr vyrobený z pryskyřice či esteru celulózy, nebo obou těchto materiálů, rozpuštěných v těkavém rozpouštědle (laky). Kódováním se rozumí tisk aplikovaný přímo na prodejní obaly za účelem uvedení čísla šarží a dalších informací a značky produktu.</p> <p>Použití inkoustů s obsahem látek vzbuzujících obavy brání recyklaci, protože tyto obalové jednotky nelze recyklovat. Uvolněné tiskařské barvy mohou prostřednictvím prací vody kontaminovat recyklační proud. Stejně tak tiskařské barvy, které se neuvolňují, mohou zhoršit průhlednost recyklačního proudu.</p>
Zbytky produktu / snadné vyprázdnění obsahu	<p>Zbytky obsahu v obalech mohou ovlivnit možnost třídění a recyklovatelnost obalu. Design obalu by měl umožňovat snadné vyprázdnění jeho obsahu a při likvidaci by měl být obal zcela prázdný.</p>
Snadná demontáž	<p>Součásti, které jsou k sobě pevně připevněny, mohou mít vliv na možnost třídění a recyklovatelnost obalu. Design obalu může usnadnit možnost oddělení různých složek do různých toků materiálů.</p>

PŘÍLOHA III

Kompostovatelné obaly

Podmínky, které je třeba zohlednit při zavádění nebo stanovení povinnosti používání kompostovatelného obalového formátu:

- a) nemohl být navržen jako opětovně použitelný obal ani nebylo možné uvést dotčené výrobky na trh bez obalu;
- b) je navržen tak, aby na konci životnosti vstoupil do toku organického odpadu;
- c) z hlediska biologické rozložitelnosti má takové vlastnosti, díky nimž může u obalu proběhnout fyzikální nebo biologický rozklad, včetně anaerobní digesce, při němž nakonec dojde k přeměně na oxid uhličitý a vodu, novou mikrobiální biomasu, minerální soli a za nepřítomnosti kyslíku na metan;
- d) jeho používáním se ve srovnání s používáním nekompostovatelných obalových materiálů podstatně zvýší sběr organického odpadu;
- e) jeho používáním se podstatně sníží kontaminace kompostu nekompostovatelnými obaly a nezpůsobuje žádné problémy při zpracování bioodpadu;
- f) jeho používáním se nezvýší kontaminace toků odpadů z nekompostovatelných obalů.

PŘÍLOHA IV

Metodika posuzování, jak zmenšit obaly na možné minimum

Část A

Funkční kritéria

1. Ochrana výrobku: design obalu zajišťuje ochranu výrobku od okamžiku zabalení nebo naplnění až po konečné použití s cílem zabránit významnému poškození, ztrátě nebo snížení jakosti výrobku nebo plýtvání výrobkem. Požadavky mohou zahrnovat ochranu před mechanickým nebo chemickým poškozením, otřesy, stlačením, vlhkostí, ztrátou vlhkosti, oxidací, světlem, přístupem kyslíku, mikrobiologickou kontaminací, škůdci, zhoršením organoleptických vlastností apod. a mohou obsahovat odkazy na konkrétní právní předpis Unie, který stanoví požadavky na jakost výrobku.
2. Procesy výroby obalu: design obalu je slučitelný s procesy výroby a plnění obalu. Použitím určitých procesů výroby obalů lze stanovit prvky designu obalu, jako je tvar nádoby, tolerance tloušťky, velikost, proveditelnost výroby za pomoci nástrojů či specifikace minimalizující odpad při výrobě. Procesy prováděné výrobcem daných výrobků mohou rovněž vyžadovat, aby měl design obalu určité prvky, jako je odolnost vůči nárazu a zátěži, mechanická pevnost, rychlost a účinnost balicí linky, stabilita při manipulaci, odolnost vůči teplotě, účinné zavírání, minimální nevyužitý prostor nebo hygiena.
3. Logistika: design obalu zajišťuje vhodnou a bezpečnou distribuci, přepravu a skladování baleného výrobku a vhodnou a bezpečnou manipulaci s ním. Požadavky mohou zahrnovat koordinaci rozměrů pro optimální využití prostoru, kompatibilitu se systémy paletizace a depaletizace či manipulace a skladování a neporušenost obalového systému během přepravy a manipulace.
4. Funkčnost obalu: design obalu zajišťuje jeho funkčnost s ohledem na účel výrobku a zvláštnosti vedoucí k jeho prodeji, jako je dárkový prodej nebo prodej při příležitosti sezónních událostí.
5. Požadavky na informace: design obalu zajišťuje, že konečným uživatelům mohou být poskytnuty všechny nezbytné informace týkající se baleného výrobku, jeho použití a skladování a péče o něj včetně bezpečnostních pokynů. Požadavky mohou zahrnovat uvedení informací o výrobku, pokynů ohledně skladování, využití a použití, čárových kódů a data minimální trvanlivosti.
6. Hygiena a bezpečnost: design obalu zajišťuje bezpečnost uživatele a spotřebitele, jakož i bezpečnost a hygienu výrobku po celou dobu od distribuce přes konečné použití až po odstranění baleného výrobku. Mezi požadavky mohou patřit design zajišťující bezpečnou manipulaci, bezpečnost pro děti, odolnost vůči nedovolené manipulaci, odolnost vůči krádeži, odolnost vůči padělání, bezpečnostní varování, jasná identifikace obsahu, bezpečné otevírání nebo tlakový uzávěr.
7. Právní požadavky: design obalu zajišťuje, aby byly obal i balený výrobek v souladu s příslušnými právními předpisy.
8. Obsah recyklovaného materiálu, recyklovatelnost a opětovné použití: design obalu zajišťuje opětovnou použitelnost, recyklovatelnost a použití recyklovaného materiálu v souladu s tímto nařízením. Je-li obal určen k opětovnému použití, splňuje požadavky stanovené v čl. 11 odst. 1. To znamená, že může být zapotřebí zvýšit hmotnost nebo objem obalů nad rámec toho, co by bylo jinak možné na základě jiných výkonnostních faktorů, s cílem umožnit například větší počet obrátek nebo cyklů, umožnit použití recyklovaného materiálu nebo zvýšit recyklovatelnost (například při přechodu na jednodruhový materiál nebo na pospotřební recyklovaný materiál).

Část B

Metodika posuzování a stanovení minimálního objemu a minimální hmotnosti obalu

Posouzení minimálního objemu a minimální hmotnosti obalu, jež jsou nezbytné pro zajištění jeho funkce podle čl. 3 odst. 1 bodu 1, se vysvětlí v technické dokumentaci a obsahuje alespoň tyto prvky:

- a) popis výsledku posouzení včetně podrobných údajů o výpočtu minimální nezbytné hmotnosti a minimálního nezbytného objemu obalu; zohlední a zdokumentují se možné rozdíly mezi výrobními šaržemi téhož obalu;
 - b) u každého z funkčních kritérií uvedených v části A se uvede popis s cílem objasnit požadavek na design, který znemožňuje další snížení hmotnosti nebo objemu obalu, aniž by byla ohrožena jeho funkčnost, například pokud jde o zajištění bezpečnosti a hygieny, ve vztahu k balenému výrobku, obalu samotnému a uživateli; popíše se metoda, kterou byly tyto požadavky na design určeny, a uvedou se důvody, proč již není možné hmotnost nebo objem obalu dále snížit; ověří se všechny možnosti, jak by hmotnost nebo objem u daného obalového materiálu mohly být sníženy, jako je omezení veškerých nadbytečných vrstev, které neplní obalovou funkci; nahrazení jednoho obalového materiálu za jiný se nepovažuje za dostatečné;
 - c) všechny výsledky zkoušek, průzkumy trhu nebo studie, které byly použity k provedení posouzení podle písmen a) a b).
-

PŘÍLOHA V

Omezení použití obalových formátů

	Obalový formát	Omezení použití	Příklad pro ilustraci
1.	Plastové skupinové obaly na jedno použití	Plastové obaly na jedno použití, které se v místě prodeje používají k seskupení zboží prodávaného v lahvích, plechovkách, konzervách, dózách, tubách a sáčcích a které jsou účelně navrženy k tomu, aby spotřebitelům usnadnily koupi většího množství výrobků nebo aby je k ní přiměly. Do těchto obalů nejsou zahrnuty skupinové obaly, které jsou nezbytné pro usnadnění manipulace.	Fólie pro skupinové balení výrobků, smršťovací fólie
2.	Plastové obaly na jedno použití určené pro nezpracované čerstvé ovoce a zeleninu	Plastové obaly na jedno použití určené pro méně než 1,5 kg baleného čerstvého ovoce a zeleniny. Členské státy mohou ve vztahu k tomuto omezení stanovit výjimky, pokud existuje prokázaná potřeba zabránit úbytku vody či vadnutí, mikrobiologickým nebezpečím nebo fyzickému poškození, oxidaci nebo pokud neexistuje jiná možnost, jak v souladu s požadavky nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/848 ⁽¹⁾ o certifikaci a označování ekologických produktů, aniž by vznikly nepřiměřené ekonomické nebo správní náklady.	Síťky, sáčky, podložky, nádoby
3.	Plastové obaly na jedno použití	Plastové obaly na jedno použití určené k servírování a konzumaci potravin a nápojů v prostorách zařízení v odvětví ubytování, stravování a pohostinství, jež zahrnují všechny stravovací prostory uvnitř i vně provozovny, ať už se v nich nacházejí stoly a židle, nebo jsou ke stání, a stravovací prostory, které konečným uživatelům společně nabízí několik hospodářských subjektů nebo třetí strana pro účely konzumace potravin a nápojů. Na zařízení v odvětví ubytování, stravování a pohostinství, které nemají přístup k pitné vodě, se vztahuje výjimka.	Tácky, jednorázové talíře a kelímky, sáčky, krabičky
4.	Plastové obaly na jedno použití určené pro ochucovadla, zavařeniny, omáčky, instantní smetanu do kávy, cukr a koření v odvětví ubytování, stravování a pohostinství	Plastové obaly na jedno použití používané v odvětví ubytování, stravování a pohostinství pro jednotlivé porce ochucovadel, zavařenin, omáček, instantní smetany do kávy, cukru a koření, s výjimkou těchto případů: a) tyto obaly jsou poskytovány společně s hotovými pokrmy určenými k okamžité spotřebě bez další úpravy a k odnesení s sebou; b) tyto obaly jsou nezbytné k zajištění bezpečnosti a hygieny v zařízeních, kde existuje lékařský požadavek na individualizovanou péči, jako jsou nemocnice, kliniky či pečovatelské domy.	Sáčky, kelímky, vaničky, krabičky

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/848 ze dne 30. května 2018 o ekologické produkci a označování ekologických produktů a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 834/2007 (Úř. věst. L 150, 14.6.2018, s. 1).

	Obalový formát	Omezení použití	Příklad pro ilustraci
5.	Obaly na jedno použití poskytované v odvětví ubytování určené pro jednotlivé rezervace	Obaly na jedno použití pro kosmetické, hygienické a toaletní potřeby používané v odvětví ubytování, jak jsou popsány v NACE Rev. 2 – statistické klasifikaci ekonomických činností, určené pouze pro jednotlivé rezervace a odstraněné před příjezdem nových hostů.	Lahvičky na šampon, krém na ruce a tělové mléko, sáčky na tuhé mýdlo
6.	Velmi lehké plastové nákupní tašky	Velmi lehké plastové nákupní tašky, s výjimkou lehkých plastových nákupních tašek, které jsou nezbytné z hygienických důvodů nebo poskytované jako prodejní obaly pro volně ložené potraviny v případě, že jejich užití pomáhá zabránit plýtvání potravinami.	Velmi tenké sáčky pro potraviny bez obalu

PŘÍLOHA VI

Zvláštní požadavky na systémy opětovného použití a doplňovací stanice

Pro účely této přílohy se rozumí:

- a) „pokyny pro řízení“ struktura řízení systému opětovného použití, která vymezuje úlohu účastníků systému, vlastnictví a jakýkoli předpokládaný převod vlastnictví obalů, jakož i další relevantní prvky řízení systému opětovného použití, jak jsou definovány v této příloze;
- b) „uzavřeným systémem“ systém opětovného použití, v němž oběh opětovně použitelných obalů zajišťuje provozovatel systému nebo spolupracující skupina účastníků systému, aniž by došlo ke změně vlastnictví těchto obalů;
- c) „otevřeným systémem“ systém opětovného použití, v němž opětovně použitelné obaly obíhají mezi neurčeným počtem účastníků systému a jednou nebo vícekrát během procesu opětovného použití dochází ke změně vlastnictví těchto obalů;
- d) „provozovatelem systému“ fyzická nebo právnická osoba, která je účastníkem systému a řídí systém opětovného použití;
- e) „účastníkem systému“ fyzická nebo právnická osoba, která je zapojena do systému opětovného použití a vykonává v souvislosti s obaly alespoň jednu z těchto činností: sběr od konečných uživatelů nebo dalších účastníků systému, obnova, distribuce mezi účastníky systému, přeprava, plnění výrobky, balení nebo nabízení konečným uživatelům; systém opětovného použití může zahrnovat jednoho nebo více účastníků systému.

Část A

Požadavky na systémy opětovného použití

1. Obecné požadavky na systémy opětovného použití

Všechny systémy opětovného použití:

- a) mají jasně určenou strukturu řízení, jak je uvedeno v pokynech pro řízení;
- b) mají strukturu řízení, která:
 - i) zajišťuje, aby bylo možné splnit cíle systému v pokynech pro řízení a případně cíle týkající se opětovného použití a všechny další cíle systému;
 - ii) umožňuje rovný přístup a spravedlivé podmínky všem hospodářským subjektům, které se do systému chtějí zapojit;
 - iii) umožňuje rovný přístup a spravedlivé podmínky všem konečným uživatelům;
- c) jsou navrženy tak, aby bylo zajištěno, že opětovně použitelné obaly, které v jejich rámci obíhají, dokončily alespoň minimální zamýšlený počet cyklů, jak je uvedeno v aktu v přenesené pravomoci přijatém podle čl. 11 odst. 2;
- d) mají pravidla určující jejich fungování, včetně požadavků týkajících se používání obalů, která přijali všichni účastníci systému a která:
 - i) stanoví druhy a design obalů, které mohou v systému obíhat;
 - ii) popisují výrobky, jež jsou určeny k použití, plnění či přepravě v rámci systému;
 - iii) stanoví podmínky řádné manipulace a řádného použití obalů;
 - iv) stanoví podrobné požadavky na obnovu obalů;
 - v) stanoví požadavky na sběr obalů;
 - vi) stanoví požadavky na skladování obalů;

- vii) stanoví požadavky na plnění nebo vykládání obalů;
 - viii) stanoví pravidla zajišťující účinný a efektivní sběr opětovně použitelných obalů, mimo jiné stanovením pobídek pro konečné uživatele, aby obaly vraceli na sběrných místech nebo v rámci systému hromadného sběru;
 - ix) stanoví pravidla zajišťující rovný a spravedlivý přístup k systému opětovného použití, a to i zranitelným spotřebitelům;
- e) mají provozovatele systému, který kontroluje jeho řádné fungování a ověřuje, zda je opětovné použití patřičně umožněno;
 - f) mají nastavena pravidla pro podávání zpráv, která zajišťují přístup k údajům o počtu naplnění nebo opětovných použití (tj. cyklů podle jednotlivých kategorií), o počtu odmítnutých obalů, o úrovni sběru (tj. míry zpětného odběru), o počtu prodejních jednotek nebo ekvivalentních jednotek, včetně materiálu a podle jednotlivých kategorií, případně není-li možné výpočet provést, uvede se odhadovaný průměr, o počtu jednotek opětovně použitelných nebo opětovně plnitelných obalů, jež byly přidány do systému, a o počtu jednotek obalů, které byly zpracovány v rámci plánu ke konci životnosti;
 - g) zajišťují, že design obalů je stanoven v souladu se vzájemně dohodnutými specifikacemi nebo normami;
 - h) zajišťují spravedlivé rozdělení nákladů a přínosů mezi všechny účastníky systému;
 - i) zajišťují dodržování povinností rozšířené odpovědnosti producenta za opětovně použitelné obaly používané v systému, které se staly odpadem.

Otevřené systémy, které nemají provozovatele systému, jsou vyňaty z uplatňování písm. b) bodu i), písmen e), f) a h).

Otevřené systémy zřízené před vstupem tohoto nařízení v platnost jsou vyňaty z požadavků podle písmene a) a písm. b) bodů i) a ii) a písmen e), f) a h).

2. Požadavky na uzavřené systémy

Kromě obecných požadavků na systémy opětovného použití uvedených v bodě 1 splňují uzavřené systémy tyto požadavky:

- a) v systému se uplatňuje zpětná logistika, jež usnadňuje přesun obalů od konečných uživatelů zpět k účastníkům systému;
- b) systém zajišťuje sběr, obnovu a opětovnou distribuci obalů;
- c) účastníci systému jsou povinni odebrat obaly ze sběrného místa, pokud byly použity, sesbírány a skladovány v souladu s pravidly systému.

3. Požadavky na otevřené systémy

Kromě obecných požadavků na systémy opětovného použití uvedených v bodě 1 splňují otevřené systémy tyto požadavky:

- a) dotčený účastník systému se poté, co byl obal použit, rozhodne, zda obal opětovně použije, nebo jej za účelem opětovného použití postoupí jinému účastníkovi systému;
- b) systém zajišťuje, že jsou zavedeny sběr, obnova a nová distribuce obalů a že jsou všeobecně dostupné;
- c) součástí systému je obnova, jež splňuje požadavky podle části B.

Část B

Obnova

1. Proces obnovy nesmí ohrozit zdraví a bezpečnost osob, které jsou odpovědné za provedení obnovy obalů, a minimalizuje dopad tohoto procesu na životní prostředí. Je prováděn v souladu s příslušnými právními předpisy, jež se vztahují na materiály určené pro styk s citlivými produkty, odpady a průmyslové emise.
2. Obnova musí zahrnovat tyto postupy, které se přizpůsobí danému formátu opětovně použitelného obalu a zamýšlenému způsobu jeho použití:

- a) posouzení stavu obalu;
 - b) odstranění součástí obalu, které jsou poškozené nebo se nedají znovu použít;
 - c) dopravu odstraněných součástí obalu k vhodnému procesu využití;
 - d) čištění a mytí obalu v souladu s požadovanými hygienickými podmínkami;
 - e) opravu obalu;
 - f) kontrolu a posouzení vhodnosti obalu pro daný účel.
3. Je-li to zapotřebí, provedou se čištění a mytí v různých fázích obnovy a zopakují se.
4. Obnovený výrobek splňuje požadavky na ochranu zdraví a bezpečnost, které se na něj vztahují.

Část C

Požadavky na opětovné naplnění

Doplňovací stanice splňují tyto požadavky:

- a) na doplňovacích stanicích jsou uvedeny jasné a přesné informace týkající se:
 - i) hygienických norem, které musí splňovat nádoba konečného uživatele, aby mohla být na doplňovací stanici použita k nákupu výrobku;
 - ii) toho, jaké druhy nádob a s jakými vlastnostmi mohou být použity ke koupi výrobků formou opětovného naplnění;
 - iii) kontaktních údajů konečného distributora pro zajištění souladu s hygienickými normami stanovenými v použitelných právních předpisech;
- b) doplňovací stanice mají k dispozici měřicí zařízení nebo poskytují podobné prostředky, které koncovému uživateli umožní vybrat konkrétní množství kupovaného výrobku;
- c) do ceny placené konečnými uživateli není zahrnuta hmotnost nádoby.

PŘÍLOHA VII

Postup posuzování shody

Modul A

Interní řízení výroby

1. Interní řízení výroby je postupem posuzování shody, kterým výrobce plní povinnosti stanovené v bodech 2, 3 a 4 a na vlastní odpovědnost zaručuje a prohlašuje, že dané obaly splňují požadavky uvedené v článcích 5 až 12 tohoto nařízení, které se na ně vztahují.

2. Technická dokumentace

Výrobce vypracuje technickou dokumentaci. Dokumentace umožňuje posouzení shody obalu s příslušnými požadavky a obsahuje odpovídající analýzu a posouzení rizik nedodržení požadavků.

Technická dokumentace uvádí příslušné požadavky a v míře nutné pro posouzení se vztahuje na design, výrobu a fungování obalu. Technická dokumentace obsahuje, je-li to relevantní, alespoň tyto prvky:

- a) celkový popis obalu a jeho zamýšleného použití;
- b) koncepční návrh, výrobní výkresy a materiály součástí;
- c) popisy a vysvětlivky potřebné pro pochopení výkresů stanovených v písmeni b) a schémat a fungování obalu;
- d) seznam:
 - i) harmonizovaných norem uvedených v článku 36, které se uplatní zcela nebo zčásti;
 - ii) společných specifikací uvedených v článku 37, které se uplatní zcela nebo zčásti;
 - iii) jiných příslušných technických specifikací použitých pro účely měření nebo výpočtů;
 - iv) v případě, že byly harmonizované normy nebo společné specifikace uplatněny zčásti, výčet uplatněných částí;
 - v) v případě, že harmonizované normy nebo společné specifikace nebyly uplatněny, popis řešení přijatých za účelem splnění požadavků uvedených v bodě 1;
- e) kvalitativní popis způsobu, jakým byla provedena posouzení stanovená v článcích 6, 10 a 11, a
- f) protokoly o zkouškách.

3. Výroba

Výrobce přijme veškerá nezbytná opatření, aby výrobní proces a jeho kontrola zajišťovaly shodu vyráběného obalu s technickou dokumentací podle bodu 2 a s požadavky uvedenými v bodě 1.

4. Prohlášení o shodě

Výrobce vypracuje pro každý druh obalu písemné prohlášení o shodě a společně s technickou dokumentací je uchovává pro potřebu vnitrostátních orgánů po dobu pěti let od uvedení obalu na jedno použití na trh a po dobu deseti let od uvedení opětovně použitelného obalu na trh.. V prohlášení o shodě je uveden obal, pro nějž bylo vypracováno.

Kopie prohlášení o shodě se na požádání poskytne příslušným orgánům.

5. Pověřený zástupce

Povinnosti výrobce stanovené v bodě 4, jež se týkají uchovávání technické dokumentace, mohou být jeho jménem a na jeho odpovědnost splněny jeho pověřeným zástupcem, pokud jsou tyto povinnosti uvedeny v pověření.

PŘÍLOHA VIII

EU prohlášení o shodě č. (*) ...

1. Č. ... (jedinečná identifikace obalu):
2. Jméno (název) a adresa výrobce a v příslušných případech jeho pověřeného zástupce.
3. Toto prohlášení o shodě se vydává na výhradní odpovědnost výrobce.
4. Předmět prohlášení (identifikace obalu umožňující jej zpětně vysledovat): popis obalu.
5. Předmět prohlášení uvedený v bodě 4 je ve shodě s příslušnými harmonizačními právními předpisy Unie: ... (odkaz na další použité akty Unie).
6. Odkazy na příslušné harmonizované normy nebo na společné specifikace, které byly použity, nebo odkazy na jiné technické specifikace, na jejichž základě se shoda prohlašuje.
7. Je-li to relevantní, oznámený subjekt ... (název, adresa, číslo) ... provedl ... (popis zákroku)... a vydal osvědčení: ... (podrobnosti, včetně data vydání osvědčení, a případně informace o době a podmínkách platnosti).

8. Další informace:

Podepsáno za a jménem:

(místo a datum vydání):

(jméno, funkce) (podpis):

(*) (identifikační číslo prohlášení)

PŘÍLOHA IX

Informace k registraci a podávání informací pro účely registru podle článku 44

Část A

Informace předkládané při registraci

1. Producent nebo jeho pověřený zástupce pro rozšířenou odpovědnost producenta předloží tyto informace:
 - a) jméno (název) a obchodní značku či značky (existují-li), pod nimiž producent dodává svůj obal, včetně obalu baleného výrobku, na území daného členského státu, a adresu producenta včetně poštovního směrovacího čísla a místa, názvu ulice a čísla, země, telefonního čísla, pokud existuje, internetové adresy a elektronické adresy, uvádějící jediné kontaktní místo;
 - b) pokud producent pověřil pověřeného zástupce, aby jeho jménem plnil povinnosti vyplývající z rozšířené odpovědnosti producenta, kromě informací uvedených v písmeni a): jméno a adresu včetně poštovního směrovacího čísla a místa, názvu ulice a čísla, země, telefonu a elektronické adresy pověřeného zástupce;
 - c) vnitrostátní identifikační kód producenta včetně čísla registrace v obchodním rejstříku nebo odpovídajícího úředního registračního čísla a evropského nebo vnitrostátního daňového identifikačního čísla;
 - d) prohlášení o tom, jak producent plní své povinnosti podle článku 45, včetně osvědčení vydaného organizací odpovědnosti producentů, pokud se použije čl. 46 odst. 1.
2. Pokud je plněním povinností vyplývajících z rozšířené odpovědnosti producenta pověřena organizace odpovědnosti producentů, obsahují informace poskytované producentem název, kontaktní údaje včetně poštovního směrovacího čísla a místa, názvu ulice a čísla, země, telefonního čísla, internetové adresy a elektronické adresy a vnitrostátní identifikační kód této organizace odpovědnosti producentů, včetně čísla registrace v obchodním rejstříku nebo odpovídajícího úředního registračního čísla a evropského nebo vnitrostátního daňového identifikačního čísla této organizace odpovědnosti producentů, pověření vydané zastupovaným producentem a prohlášení producenta nebo případně jeho pověřeného zástupce pro rozšířenou odpovědnost producenta nebo organizace odpovědnosti producentů, že uvedené informace jsou pravdivé.
3. V případě, že organizace odpovědnosti producentů byla producentem pověřena, aby plnila povinnosti vyplývající z rozšířené odpovědnosti producenta podle čl. 46 odst. 1, a plní povinnost registrace v souladu s článkem 44, pak kromě informací požadovaných podle této části:
 - a) uvede jména (názvy) a kontaktní údaje producentů, které zastupuje, včetně jejich poštovního směrovacího čísla a místa, názvu ulice a čísla, země, telefonního čísla, internetové adresy a elektronické adresy;
 - b) poskytne příslušné pověření každým zastupovaným producentem;
 - c) pokud organizace odpovědnosti producentů zastupuje více než jednoho producenta, uvede zvláště, jak každý ze zastupovaných producentů plní povinnosti stanovené v článku 45.

Část B

Informace podávané pro účely registru

1. Informace podávané pro účely registru podle čl. 44 odst. 7:
 - a) vnitrostátní identifikační kód producenta;
 - b) vykazované období;
 - c) množství (vyjádřené hmotnostně) kategorií obalů uvedených v příloze II tabulce 1, které producent poprvé dodává na území daného členského státu, nebo které rozbalí, aniž by byl konečným uživatelem;

- d) opatření přijatá k zajištění odpovědnosti producenta za obaly, které poprvé dodává na území daného členského státu, nebo z něhož jsou balené výrobky vybaleny producentem, který není konečným uživatelem.
2. Informace podávané pro účely registru podle čl. 44 odst. 8:
- vnitrostátní identifikační kód producenta;
 - vykazované období;
 - informace o druzích obalů uvedených v tabulce 1 v tomto bodu;
 - opatření přijatá k zajištění odpovědnosti producenta za obaly, které poprvé dodává na území daného členského státu, nebo z něhož jsou balené výrobky vybaleny producentem, který není konečným uživatelem.

Tabulka 1

	Množství, vyjádřená hmotnostně, dodávaná na území členského státu nebo rozbalená
Sklo	
Plast	
Papír/lepenka	
Železné kovy	
Hliník	
Dřevo	
Jiné	
Celkem	

3. Informace podávané pro účely registru podle čl. 44 odst. 10:
- množství (vyjádřené hmotnostně) obalových odpadů, které byly v daném členském státě sebrány a odeslány ke třídění, uvedené pro jednotlivé kategorie obalových odpadů podle přílohy II tabulky 2;
 - množství (vyjádřené hmotnostně) obalových odpadů, které byly v daném členském státě recyklovány, využity a odstraněny nebo byly vyvezeny v rámci Unie nebo do třetí země, uvedené pro jednotlivé kategorie obalů podle přílohy XII tabulky 3;
 - množství (vyjádřené hmotnostně) plastových nápojových lahví na jedno použití o objemu až tři litry a kovových nádob na nápoje na jedno použití o objemu až tři litry, které byly sebrány v rámci tříděného sběru, uvedené podle přílohy XII tabulky 5.

PŘÍLOHA X

Minimální požadavky na systémy zálohování a zpětného odběru

Pro účely této přílohy se rozumí:

„provozovatelem systému“ fyzická nebo právnická osoba, které je svěřena odpovědnost za zřízení nebo provoz systému zálohování a zpětného odběru v členském státě.

Minimální obecné požadavky na systémy zálohování a zpětného odběru

Členské státy zajistí, aby systémy zálohování a zpětného odběru zřízené na jejich území splňovaly tyto minimální požadavky:

- a) je ustanoven či založen jediný provozovatel systému nebo je jedinému provozovateli systému uděleno povolení nebo v případě, že existuje provozovatelů systému více, členské státy přijmou opatření s cílem zajistit koordinaci různých provozovatelů systému;
- b) řízení a související provozní pravidla systému zajišťují rovný přístup a spravedlivé podmínky všem hospodářským subjektům, které se do systému chtějí zapojit, pod podmínkou, že dodávají na trh obaly, které náleží k druhu nebo kategorii obalů, jež jsou do systému zařazeny;
- c) jsou zavedeny kontrolní postupy a systémy hlášení, díky nimž provozovatel systému získává údaje o sběru obalů, jež jsou do systému zálohování a zpětného odběru zahrnuty;
- d) je stanovena minimální výše zálohy, která je dostatečná k dosažení požadované úrovně sběru;
- e) jsou stanoveny minimální požadavky na finanční způsobilost provozovatele systému, aby byl schopen vykonávat svou činnost;
- f) provozovatelem systému je neziskový a nezávislý právní subjekt;
- g) provozovatel systému vykonává výhradně úkoly, které vyplývají z pravidel stanovených tímto nařízením, a případně další úkoly související s koordinací a provozem systému zálohování a zpětného odběru, které stanoví členské státy;
- h) provozovatel systému koordinuje fungování systému zálohování a zpětného odběru;
- i) provozovatel systému uchovává v písemně podobě:
 - i) předpis stanovující vnitřní organizaci systému;
 - ii) doklady o systému financování systému;
 - iii) prohlášení dokládající, že systém splňuje požadavky stanovené tímto nařízením a případně další požadavky stanovené v členském státě, v němž je provozován;
- j) dostatečná výše ročního obrátu provozovatele systému je používána na kampaně informující veřejnost o nakládání s obalovými odpady;
- k) provozovatelé systémů na požádání příslušným orgánům členského státu, v němž je systém provozován, poskytnou veškeré informace pro účely kontroly souladu s požadavky stanovenými v této příloze;
- l) členské státy zajistí, aby koneční distributoři měli povinnost přijímat zálohované obaly z obalového materiálu a ve formátu, který distribuují, a vyplácet konečným uživatelům zálohy při vrácení zálohovaných obalů, pokud koneční uživatelé nemají po použití zálohovaného obalu stejně dostupné prostředky pro vyplacení zálohy prostřednictvím jednoho ze sběrných kanálů, které u potravinových obalů zajišťují recyklaci v potravinové jakostní třídě a které jsou za tímto účelem schváleny vnitrostátními orgány.

Tato povinnost neplatí, pokud prodejní plocha neumožňuje konečným uživatelům zálohované obaly vracet. Koneční distributoři však budou muset vždy akceptovat vrácení prázdného obalu výrobků, které prodávají;

- m) konečnému uživateli je umožněno vrátit zálohovaný obal, aniž by musel zakoupit jakékoli zboží; konečnému uživateli je vrácena záloha;
- n) všechny zálohované obaly, které mají být sbírány pomocí systému zálohování a zpětného odběru, jsou jasně označeny, aby koneční uživatelé snadno rozpoznali, že je tyto obaly třeba vrátit;
- o) poplatky jsou transparentní.

Členské státy mohou kromě těchto minimálních požadavků stanovit podle potřeby další požadavky, aby zajistily plnění cílů tohoto nařízení, především cíle zvýšit čistotu sbíraných obalových odpadů, omezit odhazování odpadu mimo místa určená k jeho odkládání či podpořit další cíle oběhového hospodářství.

Členské státy s regiony, v nichž ve velkém měřítku probíhá přeshraniční obchod, zajistí, aby systémy zálohování a zpětného odběru umožňovaly sběr obalů ze systémů zálohování a zpětného odběru jiných členských států na určených sběrných místech, a vynasnaží se umožnit vrácení zálohy, která byla konečnému uživateli při koupi obalu účtována.

PŘÍLOHA XI

Plán provádění předkládaný v souladu s čl. 52 odst. 2 písm. d)

Plán provádění předkládaný v souladu s čl. 52 odst. 2 písm. d) obsahuje:

- a) hodnocení minulé, stávající a plánované míry recyklace, skládkování a dalšího zpracování obalových odpadů a jednotlivých toků odpadů, z nichž se skládají;
- b) hodnocení provádění plánů pro nakládání s odpady a programů předcházení vzniku odpadů, které byly zavedeny v souladu s články 28 a 29 směrnice 2008/98/ES;
- c) důvody, proč se členský stát domnívá, že se mu nemusí podařit dosáhnout příslušného cíle uvedeného v čl. 52 odst. 1 písm. b) nebo d) ve stanovené lhůtě, a posouzení období prodloužení, kterého je ke splnění daného cíle zapotřebí;
- d) opatření nezbytná k dosažení cílů stanovených v čl. 52 odst. 1 písm. b) nebo d) tohoto nařízení, která platí pro dotčený členský stát během období prodloužení, včetně vhodných ekonomických nástrojů a dalších opatření k poskytování pobídek k uplatňování hierarchie způsobů nakládání s odpady podle článku 4 směrnice 2008/98/ES;
- e) harmonogram provádění opatření podle písmene d), určení subjektu odpovědného za jejich provádění a posouzení míry, v jaké jednotlivá opatření přispívají k dosahování příslušných cílů v případě prodloužení;
- f) informace o financování nakládání s odpady v souladu se zásadou „znečišťovatel platí“;
- g) opatření k případnému zlepšení kvality údajů s cílem dosáhnout lepších výsledků v oblasti plánování a sledování nakládání s odpady.

PŘÍLOHA XII

Údaje, které mají členské státy zahrnout do svých databází pro obaly a obalové odpady (podle tabulek 1 až 4)

1. U prodejních, skupinových a přepravních obalů:

- a) množství obalů podle jednotlivých kategorií obalů vyprodukovaných v členském státě (výroba, dovoz a skladování v tunách minus vývoz v tunách) (tabulka 1);
- b) množství opětovně použitelných obalů (tabulka 2).

2. U odpadů z prodejních, skupinových a přepravních obalů:

- a) u každé kategorie obalů (tabulka 3):
 - i) množství obalů poprvé dodaných na území členského státu nebo obalů, z nichž byly výrobky vybaleny producentem, který není konečným uživatelem;
 - ii) množství vyprodukovaných obalových odpadů;
 - iii) množství odstraněných, využitých a recyklovaných obalů;
- b) roční spotřeba velmi lehkých plastových nákupních tašek, lehkých plastových nákupních tašek a tlustostěnných plastových nákupních tašek na obyvatele podle čl. 56 odst. 1 písm. b), a to zvlášť pro každou kategorii (tabulka 4);
- c) úroveň tříděného sběru obalových formátů, jež jsou zahrnuty do systémů zálohování a zpětného odběru podle čl. 50 odst. 1 (tabulka 5).

Tabulka 1

Množství obalů (prodejních, skupinových a přepravních) vyprodukovaných na území členského státu

	Výroba v tunách	– Vývoz v tunách	+ Dovozy v tunách	+ Skladování v tunách	= Celkem
Sklo					
Plast					
Papír/lepenka					
Železné kovy					
Hliník					
Dřevo					
Jiné					
Celkem					

Tabulka 2

Celkové množství opětovně použitelných obalů (prodejních, skupinových a přepravních) poprvé dodaných na území členského státu

	Množství obalů v tunách poprvé dodané na území členského státu	Opětovně použitelné obaly		Opětovně použitelné prodejní obaly	
		v tunách	procentuální podíl celkového množství opětovně použitelných obalů	v tunách	procentuální podíl celkového množství opětovně použitelných prodejních obalů
Sklo					

	Množství obalů v tunách poprvé dodané na území členského státu	Opětovně použitelné obaly		Opětovně použitelné prodejní obaly	
		v tunách	procentuální podíl celkového množství opětovně použitelných obalů	v tunách	procentuální podíl celkového množství opětovně použitelných prodejních obalů
Plast					
Papír/lepenka					
Železné kovy (včetně pocínova- ných plechů)					
Hliník					
Dřevo					
Jiné					
Celkem					

Tabulka 3

Množství podle kategorií obalů, jak jsou uvedeny v příloze II tabulce 2, pokud jde o: obaly poprvé dodané na území členského státu; obaly, z něhož byly výrobky vybaleny producentem, který není konečným uživatelem, vyprodukované obalové odpady a obalové odpady odstraněné, využité a recyklované na území členského státu a vyvezené obalové odpady.

Materiál	Kategorie	Obaly poprvé dodané na území členského státu nebo rozbalené (v tunách)	Vyprodukované obalové odpady (v tunách)	Obalové odpady celkem – odstraněné (v tunách)	Obalové odpady celkem – využité (v tunách)	Obalové odpady celkem – recyklované (v tunách)	Obalové odpady celkem – odstraněné (v tunách)	Obalové odpady celkem – využité (v tunách)	Obalové odpady celkem – recyklované (v tunách)
				na území členského státu			mimo území členského státu		
Plast	PET – pevný								
	PE – pevný, PP – pevný, HDPE a PP – pevný								
	Fólie / pružné plasty								
	PS, XPS, EPS								
	Ostatní pevné plasty								
	Biologicky rozložitelné (pevné i pružné)								
Papír/lepenka	Papír/lepenka (kromě kartonových obalů na tekutiny)								
	Kartonové obaly na tekutiny								
Kov	Hliník								
	Ocel								
Sklo	Sklo								

Materiál	Kategorie	Obaly poprvé dodané na území členského státu nebo rozbalené (v tunách)	Vyprodukované obalové odpady (v tunách)	Obalové odpady celkem – odstraněné (v tunách)	Obalové odpady celkem – využité (v tunách)	Obalové odpady celkem – recyklované (v tunách)	Obalové odpady celkem – odstraněné (v tunách)	Obalové odpady celkem – využité (v tunách)	Obalové odpady celkem – recyklované (v tunách)
				na území členského státu			mimo území členského státu		
Dřevo	Dřevo, korek								
Ostatní	Textil, keramika/porcelán a další								

Tabulka 4

Množství velmi lehkých plastových nákupních tašek, lehkých plastových nákupních tašek, tlustostěnných plastových nákupních tašek a velmi tlustostěnných plastových nákupních tašek, které bylo na území členského státu spotřebováno na obyvatele

	Plastové nákupní tašky spotřebované na území členského státu	
	množství na obyvatele	v tunách na obyvatele
Velmi lehké plastové nákupní tašky plastové nákupní tašky o tloušťce stěny nedosahující 15 mikronů		
Lehké plastové nákupní tašky plastové nákupní tašky o tloušťce stěny nedosahující 50 mikronů		
Tlustostěnné plastové nákupní tašky plastové nákupní tašky o tloušťce stěny 50–99 mikronů		

Tabulka 5

Úroveň tříděného sběru obalových formátů, jež jsou zahrnuty do systémů zálohování a zpětného odběru podle čl. 50 odst. 1

	Obaly poprvé dodané na území členského státu (v tunách)	Tříděný sběr v rámci systému zálohování a zpětného odběru na území členského státu (v tunách)
Plastové nápojové lahve na jedno použití o objemu až tři litry		
Kovové nádoby na nápoje na jedno použití o objemu až tři litry		

PŘÍLOHA XIII

Srovnávací tabulka

Směrnice 94/62/ES	Toto nařízení
Čl. 1 odst. 1	Čl. 1 odst. 1 a 2
Čl. 1 odst. 2	Čl. 1 odst. 3
Čl. 2 odst. 1	Čl. 2 odst. 1
Čl. 2 odst. 2	Čl. 2 odst. 2
Čl. 3 odst. 1 první pododstavec	Čl. 3 první pododstavec bod 1
Čl. 3 odst. 1 druhý pododstavec písm. a)	Čl. 3 první pododstavec bod 5
Čl. 3 odst. 1 druhý pododstavec písm. b)	Čl. 3 první pododstavec bod 6
Čl. 3 odst. 1 druhý pododstavec písm. c)	Čl. 3 první pododstavec bod 7
Čl. 3 odst. 1 třetí pododstavec písm. i)	Čl. 3 první pododstavec bod 1 písm. a)
Čl. 3 odst. 1 třetí pododstavec písm. ii)	Čl. 3 první pododstavec bod 1 písm. d) a e)
Čl. 3 odst. 1 třetí pododstavec písm. iii)	Čl. 3 první pododstavec bod 1 písm. b) a c)
Čl. 3 odst. 1a	Čl. 3 první pododstavec bod 52
Čl. 3 odst. 1b	Čl. 3 první pododstavec bod 55
Čl. 3 odst. 1c	Čl. 3 první pododstavec bod 56
Čl. 3 odst. 1d	Čl. 3 první pododstavec bod 57
Čl. 3 odst. 1e	—
Čl. 3 odst. 2	Čl. 3 první pododstavec bod 25
Čl. 3 odst. 2a	Čl. 11 odst. 1
Čl. 3 odst. 2b	Čl. 3 první pododstavec bod 24
Čl. 3 odst. 2c	Čl. 3 první pododstavec bod 2 a čl. 3 druhý pododstavec
Čl. 3 odst. 11	Čl. 3 první pododstavec bod 12
Čl. 3 odst. 12	—
Čl. 4 odst. 1 první pododstavec	Čl. 43 odst. 5
Čl. 4 odst. 1 druhý pododstavec	Čl. 43 odst. 5
Čl. 4 odst. 1 třetí pododstavec	Čl. 43 odst. 5
Čl. 4 odst. 1a první pododstavec	Čl. 34 odst. 1 první pododstavec
Čl. 4 odst. 1a druhý pododstavec	Čl. 34 odst. 2 druhá věta
Čl. 4 odst. 1a třetí pododstavec	Čl. 34 odst. 2 první věta
Čl. 4 odst. 1a čtvrtý pododstavec písm. a)	Čl. 34 odst. 1 druhý pododstavec

Čl. 4 odst. 1a čtvrtý pododstavec písm. b) první věta	—
Čl. 4 odst. 1a čtvrtý pododstavec písm. b) druhá věta	Čl. 34 odst. 4
Čl. 4 odst. 1a pátý pododstavec	Čl. 56 odst. 1 písm. b)
Čl. 4 odst. 1a šestý pododstavec	Čl. 56 odst. 7 písm. b)
Čl. 4 odst. 1b	Čl. 34 odst. 3
Čl. 4 odst. 1c	Čl. 55 odst. 1 písm. e)
Čl. 4 odst. 2	Čl. 10 odst. 3
Čl. 5 odst. 1 první věta	Čl. 51 odst. 1
Čl. 5 odst. 1 písm. a)	Čl. 51 odst. 2 písm. a)
Čl. 5 odst. 1 písm. b)	Čl. 29 odst. 15 a 16
Čl. 5 odst. 1 písm. c)	Čl. 51 odst. 2 písm. b)
Čl. 5 odst. 1 písm. d)	Čl. 51 odst. 2 písm. c)
Čl. 5 odst. 2 první pododstavec	Čl. 54 odst. 1 první pododstavec
Čl. 5 odst. 2 druhý pododstavec písm. a)	Čl. 54 odst. 1 druhý pododstavec písm. a)
Čl. 5 odst. 2 druhý pododstavec písm. b)	Čl. 54 odst. 1 druhý pododstavec písm. b)
Čl. 5 odst. 2 třetí pododstavec	Čl. 54 odst. 1 třetí pododstavec
Čl. 5 odst. 3	Čl. 54 odst. 2
Čl. 5 odst. 4	Čl. 56 odst. 7 písm. a)
Čl. 5 odst. 5	—
Čl. 6 odst. 1 návětí	Čl. 52 odst. 1
Čl. 6 odst. 1 písm. a)	—
Čl. 6 odst. 1 písm. b)	—
Čl. 6 odst. 1 písm. c)	—
Čl. 6 odst. 1 písm. d)	—
Čl. 6 odst. 1 písm. e) bod i)	—
Čl. 6 odst. 1 písm. e) bod ii)	—
Čl. 6 odst. 1 písm. e) bod iii)	—
Čl. 6 odst. 1 písm. e) bod iv)	—
Čl. 6 odst. 1 písm. e) bod v)	—
Čl. 6 odst. 1 písm. f)	Čl. 52 odst. 1 písm. a)
Čl. 6 odst. 1 písm. g) bod i)	Čl. 52 odst. 1 písm. b) bod i)

Čl. 6 odst. 1 písm. g) bod ii)	Čl. 52 odst. 1 písm. b) bod ii)
Čl. 6 odst. 1 písm. g) bod iii)	Čl. 52 odst. 1 písm. b) bod iii)
Čl. 6 odst. 1 písm. g) bod iv)	Čl. 52 odst. 1 písm. b) bod iv)
Čl. 6 odst. 1 písm. g) bod v)	Čl. 52 odst. 1 písm. b) bod v)
Čl. 6 odst. 1 písm. g) bod vi)	Čl. 52 odst. 1 písm. b) bod vi)
Čl. 6 odst. 1 písm. h)	Čl. 52 odst. 1 písm. c)
Čl. 6 odst. 1 písm. i) bod i)	Čl. 52 odst. 1 písm. d) bod i)
Čl. 6 odst. 1 písm. i) bod ii)	Čl. 52 odst. 1 písm. d) bod ii)
Čl. 6 odst. 1 písm. i) bod iii)	Čl. 52 odst. 1 písm. d) bod iii)
Čl. 6 odst. 1 písm. i) bod iv)	Čl. 52 odst. 1 písm. d) bod iv)
Čl. 6 odst. 1 písm. i) bod v)	Čl. 52 odst. 1 písm. d) bod v)
Čl. 6 odst. 1 písm. i) bod vi)	Čl. 52 odst. 1 písm. d) bod vi)
Čl. 6 odst. 1a návětí	Čl. 52 odst. 2 návětí
Čl. 6 odst. 1a písm. a)	Čl. 52 odst. 2 písm. a)
Čl. 6 odst. 1a písm. b)	Čl. 52 odst. 2 písm. b)
Čl. 6 odst. 1a písm. c)	Čl. 52 odst. 2 písm. c)
Čl. 6 odst. 1a písm. d)	Čl. 52 odst. 2 písm. d)
Čl. 6 odst. 1b	Čl. 52 odst. 3
Čl. 6 odst. 1c	Čl. 52 odst. 4
Čl. 6 odst. 4 návětí	Čl. 52 odst. 5 návětí
Čl. 6 odst. 4 písm. a)	Čl. 52 odst. 5 písm. a)
Čl. 6 odst. 4 písm. b)	Čl. 52 odst. 5 písm. b)
Čl. 6 odst. 6	Čl. 46 odst. 4
Čl. 6 odst. 7	—
Čl. 6 odst. 10	Čl. 52 odst. 6
Čl. 6 odst. 11	—
Čl. 6a odst. 1 návětí	Čl. 53 odst. 1
Čl. 6a odst. 1 písm. a) první věta	Čl. 53 odst. 2 první pododstavec
Čl. 6a odst. 1 písm. a) druhá věta	Čl. 53 odst. 2 druhý pododstavec písm. a) a b)
Čl. 6a odst. 1 písm. b)	Čl. 53 odst. 3
Čl. 6a odst. 2 první pododstavec	Čl. 53 odst. 5 první pododstavec
Čl. 6a odst. 2 druhý pododstavec	Čl. 53 odst. 5 druhý pododstavec
Čl. 6a odst. 2 druhý pododstavec písm. a)	Čl. 53 odst. 5 druhý pododstavec písm. a)
Čl. 6a odst. 2 písm. b)	Čl. 53 odst. 5 druhý pododstavec písm. b)
Čl. 6a odst. 3	Čl. 53 odst. 6
Čl. 6a odst. 4	Čl. 53 odst. 7

Čl. 6a odst. 5	Čl. 53 odst. 8
Čl. 6a odst. 6	Čl. 53 odst. 9
Čl. 6a odst. 7	Čl. 53 odst. 10
Čl. 6a odst. 8	Čl. 53 odst. 11
Čl. 6a odst. 9	Čl. 56 odst. 7 písm. a)
Článek 6b	Článek 41
Čl. 7 odst. 1 první pododstavec	Čl. 48 odst. 1 a 4
Čl. 7 odst. 1 druhý pododstavec	Čl. 48 odst. 5 písm. a), b) a c), čl. 48 odst. 6
Čl. 7 odst. 2	Články 44 až 47
Čl. 7 odst. 3	Čl. 48 odst. 5 písm. b) a čl. 48 odst. 1
Čl. 7 odst. 4	Čl. 48 odst. 7
Čl. 8 odst. 1	—
Čl. 8 odst. 2	Čl. 12 odst. 1
Čl. 8 odst. 3	Čl. 12 odst. 5
Článek 8a	Čl. 12 odst. 1 a 6 a čl. 55 odst. 1 písm. f)
Čl. 9 odst. 1	Čl. 4 odst. 1 a články 5, 6, 7, 9, 10 a 11
Čl. 9 odst. 2 písm. a)	Čl. 36 odst. 3
Čl. 9 odst. 2 písm. b)	—
Čl. 9 odst. 3	—
Čl. 9 odst. 4	Čl. 37 odst. 2
Čl. 9 odst. 5	—
Článek 10	Čl. 6 odst. 4 první pododstavec, čl. 9 odst. 6, čl. 10 odst. 3 a čl. 11 odst. 2
Čl. 11 odst. 1	Čl. 5 odst. 4
Čl. 11 odst. 2	—
Čl. 11 odst. 3	Čl. 5 odst. 7
Čl. 12 odst. 1	Čl. 57 odst. 1
Čl. 12 odst. 2	Čl. 51 odst. 2 písm. a) a b)
Čl. 12 odst. 3a první pododstavec	Čl. 56 odst. 1 písm. a)
Čl. 12 odst. 3a druhý pododstavec	Čl. 56 odst. 4
Čl. 12 odst. 3a třetí pododstavec	Čl. 56 odst. 3 písm. a)
Čl. 12 odst. 3b	Čl. 56 odst. 5 a 6
Čl. 12 odst. 3c	—
Čl. 12 odst. 3d	Čl. 56 odst. 7
Čl. 12 odst. 4	Čl. 56 odst. 8
Čl. 12 odst. 6	Čl. 56 odst. 8

Čl. 13 první pododstavec	Čl. 55 odst. 1
Čl. 13 druhý pododstavec	—
Článek 14	Čl. 42 odst. 1
Článek 15	—
Čl. 16 odst. 1	—
Čl. 16 odst. 2	—
Článek 18	Čl. 4 odst. 2, 3 a 4
Čl. 19 odst. 1	—
Čl. 19 odst. 2	—
Článek 20	—
Čl. 20a odst. 1	—
Čl. 20a odst. 2	—
Čl. 20a odst. 3	—
Čl. 21 odst. 1	Čl. 65 odst. 1
Čl. 21 odst. 2 první pododstavec	Čl. 65 odst. 2
Čl. 21 odst. 2 druhý pododstavec	—
Čl. 21a odst. 1	Čl. 64 odst. 1
Čl. 21a odst. 2	Čl. 64 odst. 2
Čl. 21a odst. 3	Čl. 64 odst. 3
Čl. 21a odst. 4	Čl. 64 odst. 4
Čl. 21a odst. 5	Čl. 64 odst. 5
Čl. 21a odst. 6	Čl. 64 odst. 6
Čl. 22 odst. 1	—
Čl. 22 odst. 2	—
Čl. 22 odst. 3	—
Čl. 22 odst. 3a první pododstavec	—
Čl. 22 odst. 3a druhý pododstavec písm. a)	—
Čl. 22 odst. 3a druhý pododstavec písm. b)	—
Čl. 22 odst. 3a druhý pododstavec písm. c)	—
Čl. 22 odst. 3a druhý pododstavec písm. d)	—
Čl. 22 odst. 3a druhý pododstavec písm. e)	—
Čl. 22 odst. 3a druhý pododstavec písm. f)	—
Čl. 22 odst. 4	—
Čl. 22 odst. 5	—
Článek 23	—
Článek 24	Čl. 71 první pododstavec
Článek 25	Čl. 71 čtvrtý pododstavec

Příloha I	Příloha I
Příloha II, bod 1, první odrážka	Článek 10 a příloha IV
Příloha II, bod 1, druhá odrážka	Články 5 a 6, čl. 11 odst. 1 písm. h) a čl. 48 odst. 1
Příloha II, bod 1, třetí odrážka	Čl. 5 odst. 1
Příloha II, bod 2	Článek 11 a příloha IV
Příloha II, bod 3 písm. a)	Článek 6 a příloha II
Příloha II, bod 3 písm. b)	—
Příloha II, bod 3 písm. c)	Čl. 3 bod 47, článek 9 a příloha III
Příloha II, bod 3 písm. d)	Čl. 3 bod 41, článek 9 a příloha II
Příloha III	Příloha XII
Příloha IV	Příloha XI
